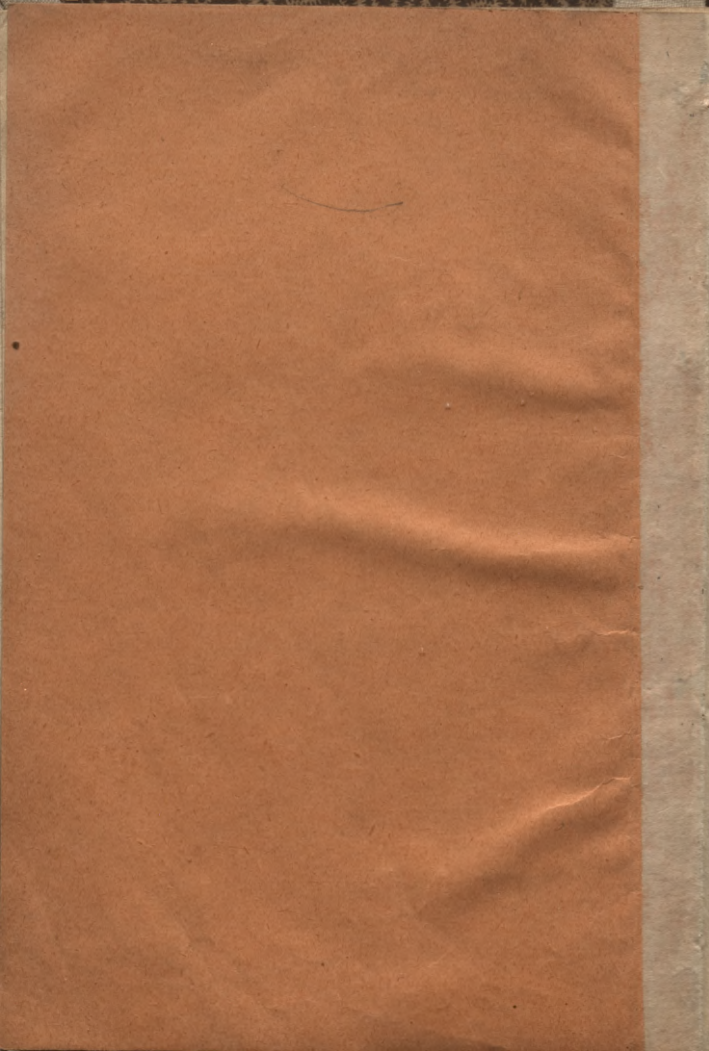

Desofchais meschs

5000

Dfch. Kerwuda
romans

40
SANT.

XII A | 9001
 Curwood, James Oliver

Džemīšs Oliveris Kerwuds

Degofchais mešchs

Romāns

Pirmā daļa

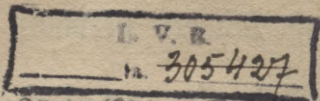
Tulkojis

R. Kļaviņš

Izdavneezība „Dzintarsene” Rīgā

82-31-10

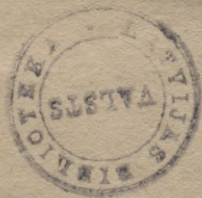
1453

✓

Pārb. 1980. 6 II. 0310053742

LA 7044

Pirmā daļa

1

Pirms stundas Dāvids Kerigans, viņa karaliskās augstības seimelrietumu jahtneku policijas ferschants, bija klusu dungojis sevi kāhdu dseefminu un pateizees Deeman, ka ir wehl dšihws. Winaš bija swehtijis Matweuu, „N“ diwifijas inspektoru Atabastā, ka tas bija ustižejis viņam kāhroto ufdewumu. Winaš preezājās, ka war weenatnē klejot zaur bešgaligajeem muhscha mescheem; preezājās, ka iči dehka nedelām ilgi medīs to arweenu dšifak un dšifak eemihfotojos seemelos. Wāhrot šawu pušdeenas tehju upes kraštā, ko no trim pušēm eeslehdša šalais meschs, winaš bija preezajees, ka ir weens pašaulē, jo viņam bija ustižets, tā beedri stazijā mehdsā isteiktees, „kultēgs ufdewums“.

„Ja man gadītos kas launs,“ Kerigans bija isteizees Matweenam, „par to nemeenam nauw jāšino, jo nekāhdu peederigo man jau sen wairs nauw.“

Winaš nemehdja daudz runāt par sevi — pat ar „N“ diwifijas inspektoru nē. Tomehr bija tuhtiloscheem zilweku, kas mihleja Dāwīdu Keriganu, un daudz kāhdu, kas zeefchi palahiwās uš viņu. Inspektors Matweens jināja kāhdu gadījumu, kuru tas labprahst buhtu pastahstijis tahtal, bet kuru tas tomehr tā swehtumu glabāja sewi. Pat Kerigans nesināja, ka šahis weens notikums, par kuru tas nekad nerūnāja, sināms arī Matweenam.

Arī šcho leetu winaš pirms stundas bija atzerejees. Zeefchi šahis gadījums bija nowedīs viņu seemelos. Bet ja šahis notikums tam bija uš laiku padarijis nedroshu pamatu sem kāhjam, tad no otras pušes tas bija baqatīgi atmaškajis viņa jauhdjumu: Kerigans bija kaisli eemihlejees seemelos. Seemeli tam bija deews. Winaš gandrīhs wairs neatzerejās tos laikus, kad bija dšihwojis žitadu dšihwi,

nelà scheid sem klajam debesim. Tagad winsch bija trihsdesmit septi gadi wezs un masleet filosofs, par kahdu sinamā mehrā kluhst ikmeens zilweks, usturotees faules istihritā un swaigā gaisā. Tas bija labfirdīgs zilwezes brahlis — pat tajā azumirli, kad aplika okram zilwekam roku dselshus. Mati winam deninos jau metās eefirmi, bet winsch bija ihsts dsihwes zeenitajs. Jā, tas winsch bija wispirnā kahrtā: dsihwes zeenitajs, Deewa dabas peeluhdsjēs.

Tā winsch pirms stundas bija sehdejis upeš krasā, astondesmit juhdschu uf seemeleem no Mtabassas, un apswiezis patš semi ar fawu dsihwesweidu. Simts astondesmit juhdschu tahlak seemelos guleja Makmereja forts, un wehl dtwi simti juhdschu tahlak Schlpewiana, bet wehl augstāk seemelos Mekensi un tās pusotra tuhstotcha juhdschu garā gultne lihds pat Sedusjuhrai. Winsch preezājās, ka wina pasaulei naw gala. Winsch preezājās, ka schajā pasaulē dsihwo tikai nedauds zilweku. Bet schoš nedaudsōs winsch mihlēja. Pirms stundas winsch bija luhkojēs pahri upei, pa kuru pretim straumei zihnijās dtwas jorklaiwas — garajām, slaidajām senlaidu galerām lihdsigi fatiksmes lihdsjēli, kas pa Tschertschilu bija atpeldejuschī schurp no Gudsonas lihtscha. Katrā schahdā laiwā sehdeja astoni airetaji. Tee dseedaja. Winau balsis atbalojās meschu muhros. Winau kailē plezi un rofas spihdeja saulē. Wini aireja lihdsigi wifingeem, un Keriganam tee bija pasaules brihwibas simbolt. Wansch bija sekojis teem skateem, kamehr wini bija pasuduschī augschup pa straumi, bet winau balsis wehl ilgi bija skanejuschas tam ausis. Un tad winsch bija peezehlees kahjās lihdsās fawam masajam ugunskuram un istatplijis lozeklus, kamehr wina muskult bija brihfschkejuschi. Tas bija trihnischēti — just, zil spehzigi schrtās afinis trihsdesmit septiau gadu wezumā rit dsihslās. Jo Kerigans juta scho deemu trihsas, kad stipri wihri nahga no seemeleem — scho deenu, kad jūnijs uswaroschi pazehlās pahr semi, kad no triju upju schkehrfoto beesoknu dsitumeem nahga romantika un drosme, un kahdas gandrihs aismirstas tautas schrtastnīgi wihri un seemetes, lai smeetos un dseedatu un kahdu laiķu peekopty maintirdsnoezibu ar jaunākās un progresiwakās pasaules preekschposteni. Tas bija seemelos no tshetrdesmit peektā platuma grada, un kontinenta uhdeni pluhda uf Sedusjuhru. Bet jau drihsi sem kahjām wajadsēja schēhst semenu schrtai fulai, meschrosēm seebet, ugunsliilijam schrtot teku, mescha hiazintem un selshsmainām atraitnitem west flehpschandās rotaku ar neaismirstelitem,

un debesīm pahrwehrstees weenā weenigā, samtainas silgmes laukumā. Tee bija triumfesošchee seemeki — pee ziwilisaizijas fleekšāna; triumfesošchee seemeki, kas tomehr maksāja sawas meklus. So semes otrā pusē gaidīja augstīsimuščee „desmit tuhlstoschi“ un elegantee „tšetri simti“ ar wisu dīščiziltīgo pasauli aismugurē un prasija kšās meklus sawām seewām — tahlās pasaulēs malas sīščainos kšāšokus, kšadas semes dšiwības šulu un pūšles, kas šweščas jalooneem un modes untumeem.

Par wisu to Perigans bija domajis, pirms stundas sehdedams Atabaskas — pirmās no trim upem — kraštā. Kopš ledus išeščanas pa abām pahrejām — Bergupi un Mekenji — no kartē neatšimeteem apwīdeem smagā darbā bija pludinātas lejup kšāšokāšdu flotilles. Nemitigi, nedēlu pehz nedēlas, seemeki straujā plūšmā tuščojās no dšiwības un balsim, no muskuleem un spēkla, no smeeleem un dseefmam — un no bagātības. Dšilās seemas garajos mehneščos desmīteem tuhlstosču buhdās, wigwamos un kšjās bija rasti sčī jūnija wehsture, kšādu liktenis to iščseemas dikteja jau kopš gadu simteem, waj wehl ilgā. Ta bija zentīgo triumfa wehsture. Stahsts par asarām un par laimi, par iškalkumu un pahrpilnību, par jaunū dšiwību un aštru nashwi — stahsts par spēhziģeem wītreem un štiprām seewetēm, kas dšiwū sawu šentschu tizibā, un kuru dšihlās wehl rit Bezanģlijas un Franģijas labatās ašinīs. Šchajos pat seemas mehneščos lelee tirdšneezības kapteini Edmontonas pilseštā bija brunojuščees upju brigāšču šagaidiščanai. Simtis peezdesmit jūhšču leelai zelagabals starp šcho pehdejo ziwilisaizijas preekščposteni un Atabasku, kur paweras wahrti us seemeleem, bija pahrpildīts pajūhģeem, suu kamanām un nastu širģeem, kas bija atgahdājuschi šchury prezes, kurām turpmākā gadā wajadseja ušturei mešču eedšiwotājus Trejupju semē — apwīdū, kas šneedšas no Atabaskas lihds pat seemelū Ledušjūhrai. Prezem, kuru wehrtība auga ar katru turpmāko jūhdsi, wajadseja tiht nogahdatām lihds wīdenszela šahtumam. Transports eešahkās ar pirmo uskritušcho šneegu. Ap seemas šaulģreesehem straume šašneedša sawu augštako punktu. Temperatūras, kas lika šaplošat zilweku plauščam, nespehja aīšsaldeļ šcho štraumi. Weikalneeku paštagas Edmontonā, Winipegā, Montrealā un pāhri okeanam Londonā nezeeta kawektu. Šchee lungi neraišejas, waj Šchans un Šchafelšna, Pjers un Marija pahduschi, waj iškalkuschi; waj tee dšiwū, waj mirst — zilkahl leeta atteežas us

zilverzibas jautajumu. Parijai, Winei, Londonai un zitām pasaules leelpilsehtam bija jādabū savi kaskoti — un ja prezes netiktu no-gahdats augšchup seemelos, pasaules baltajeem plezeem peetruhttu samtaino upuru. Divus gadus wehlāt seemwehttu skatlogi jau slahwetu tukšchi. Seemeeschu waimanas pazeltos pret debesim, jo seemetei jaeguhst winas kaskoti, un tā atlihdšiba par scheem ka-schokeem Schanam un Schakelinai, Pjēram un Marijai jatakem si-nams daudžums pretschu. Un tā wehseklis schuhpojās, kā bija schuh-pojees jau weenu, waj diwus gadsintus: weenā pusē starot gresnību, siltumu, bagatibu un skaitumu, otrā austumu un puhles, dšitu faeegu un klajas debesis, bet widū — dahrgo krawu.

Un schogad — laikmetā, kad nebija wehl ne dšelfzeku, ne twat-tonu — wasaras mirdžums jau stahweja pee durwim, un beesofau laudis steidsās augšchup sanemt sawu krawu. Trihs upes — Ata-laska, Bergupe un Mekensi, apweenotas weenā weenigā, diwi tukš-stošchi juhdschu garā uhdenszela — lihds pat seemelu Leduszuhrai, — mudscheja drudschainā tnađa, pulseja dšihwibā, kahdu to mihl meschu eedšihmotāji. Leelais Tehws bija atsuhtijis sawu lihgunnauđu — un Grišas un Schipewianas dšeeftmas sapluhda kopā ar frantschu un mulatu senajām melodijām. Neskaitamas kanulatwinas šihdeja turp un schurp; milsigas jorklaiwas ar diwām rindam airu lihdsigi senām romeeschu galerām lehni schuhpojās witnos; warenti, no ref-neem fokū stumbreem faseti plosti guleja klajās weetās, gatawi il-brihdi dotees tahslajā zelā. Schajā diwi tukšstošchi juhdschu garajā uhdenszela bija sapulzejušees wefela, ihpatneja pasaule. Tā bija see-nieku Mīla, un ilweena pasta stazija, ilweens sabulzešchanās laukums wišā tās garumā bija pahrwehrtees galwaspilschta — pusmescho-nigajā, feulaizīgā, kur mirdšeja sahrto ašiau špehtā, skaidro azu un lwehsetu skatos, kas lasīja Deewa wahrdu wehjos un kokos.

Bet kopšch tā brihscha, kad Dāwids Berigans leelās upes malā bija tik dšihwi istehlojis few wišas schis leetas, bija pagahjusti stunda, un daudš kas war notikt schajās schhsdesmit minūtēs, kas seko kahdam noteiktam azumirklim zilweka dšihwē. Pirms stundas wina weeni-gais leelais mehrkis bija saguhstii dšihwu, waj miruschu Melno Rodscheru Odemaru — mescha launo eenaidneeku, kas atlās atreebības dusmās pirms peežpadsmiit gadeem bija isnūžinajis pussduzi zilwetu dšihwību. Desmit gadus no scheem peežpadsmiit Melnais Rodschers bija usskatīis par miruschu. Bet nesen no seemeteem bija peenahku-

ŝahas noŝlehpumainas baumas. Winŝch eŝot dŝihwŝ. Laudis eŝot to redŝejuŝchi. Baumâm feŝoja fakti. Wina eŝiba kluwa neapŝchaubâma. Likums no jauna ŝaht dŝiht pehðas biŝtamajam Rodŝcheram, un Dâwidŝ tika iŝŝuhtits to ŝaguhŝtî.

„Atwedât mon winu dŝihwu, waj miruŝchu,“ bija ŝkanêjuŝchi Makwena pehðeje wâhrdi.

Un nu, atzerotees ŝcho pehðejo patwehŝi, Kerigans paŝmaidija, kaut pehðpuŝdeenas ŝaules tweižê wina feju klahja nahwes ŝweedri. Jo ŝcho ŝeŝchdeŝmit minuŝchu laikâ, kaŝ bija pagahjuŝchas kopŝch puŝdeenas tehjas dŝerŝchanas brihŝcha, bija notizis taŝ breeŝmîgais, ŝchaufmîgais, kaŝ bija pahŝteidŝis winu kâ ŝibentis no ŝkladrâm debeŝim.

2

Guledams uŝ wehðera baltajâs, miŝŝtajâs ŝmiltis, ŝawilzees kâ brunurupuais, kaŝ gatawo ligidu olâm, un ŝlehpðamees aiŝ klints, kaŝ tikko ŝpehja aiŝŝegt wina kermenî, Kerigans neŝauðŝigi ŝazija to patŝ ŝew. Ja, winŝch bija eekuwis ŝaŝoditâ keŝâ — to winŝch atkal un atkal atkahrtoja ŝawai dwehŝelei par meerinâjumu. Galwa winam bija katla — kaŝda lode bija norahwuŝi no tâs platmali. Wina gaiŝchee mati bija peebehrti ŝmiltim. Sweedru wehrlis klahja wina feju. Wet wina ŝilajâs azis mirðŝeja ihgus humors, kaut winŝch ŝinâja, ka tam jâmirŝt, ja ween tam otrajam puŝim nepeetruhŝt muŝizias.

Dimðeŝmito reiŝi tikpat minutês winŝch paluhkojâs wiŝapkahrt. Winŝch guleja leŝŝena ŝmilŝchu klajuma widâ; peeðdeŝmit ŝolu atahlumâ no wina upe kluŝu ŝŝchalodama tezeja pahŝ dŝelteneem koŝeem un oku paŝlahju. Peeðdeŝmit pehðu atahlumâ otrâ puŝe pažehlâs meŝcha wehŝais, ŝalais walnis, kura rotalâjâs ŝaules ŝtari.

Starp upi un baŝameglem un preedem atradâs weenigi ŝchi klints, aiŝ kuras winŝch bija noŝlehpées kâ truŝtits, kaŝ biŝŝias atŝaht ŝawu patwehŝumu. Un ŝchi klints nebija nekaŝ wairak kâ neleels paugtinajumŝ ŝhiŝera pamatâ, uŝ kura winŝch, Dawids, guleja. Upes ŝmiltis, kaŝ lihðŝigi paŝlahjam ŝeðŝa ŝemi, bija ne wairak kâ ŝŝeetras, waj peežas zollas dŝilas. Dawids newareja tajâs eeraltees. Luwunâ ari nebija peeteekofchi dauðŝ ŝmilŝchu, lai ŝakrautu uo tam aiŝŝargwalni, un apmeŝram ŝimts metru atahlumâ no wina

guloſchais eenaidneefs bija apnehmigs neleetis un wiſlabatais ſchahwejs, kaſbu ween wiſſch jeſkad bija paſinis.

Trihs reiſes Kerigans bija to pahrbaudijis. Wiſſch bija nodomajis pehſſchâ pahrkrehejenâ meklet patwehrumu aiſ foku ſtumbreem. Trihs reiſes wiſſch bija pazehlis platmales dibenu maſleet wirs klints augſtuma, un trihs reiſes pretineeka lodes ar nepahrfpehjamu noteiktibu bija ifurbuſchâs zauri platmalei. Treſchâ lode bija aiſmetuſi Kerigana platmali pehdu dimpadſmit attahlumâ no wina. Kolihdſ wirs klints parahdijâs gabaliſch no wina apgehrba, ikreſſi lode ar neiſtruſkſtoſchu noteiktibu atbildeja uſ ſcho kuſtibu. Diwas reiſes ſchis lodes jau bija eeſkrambajuſchâs tam ahdu. Un labâ oma ahtri ſuda no Kerigana ſkata.

Wehl nefe wiſſch bija gawilejis, wehrojot ſchis ſawas ſemes leelumu un kraſſchnumu, kur ſipri zilweſt ſtahjâs wihrs pretim wiſſram — aſs pret aſi. Bet ſchreit dſihwoja ari ziti — tee, kaſ wina zilweſmedneeku amatu darija teefſcham biſtamu. Bet toſ wiſſch neewehroja, aiſmirſa, kolihdſ beefoknis faiſtija wina ſlatu. Lomehr wina patreiſejais ſtahwoſlis atſchêihrâs no wiſa, ko taſ jeſkad bija peehſihwojis ſawâs lihſſchajinejâs dehlâs ar banditeem. Ne weenu ween reiſi wiſſch bija luſktojees breeſmam ſejâ. Wiſſch bija zihniſjees. Bija bijuſchi laiki, kad wiſſch bija atradees loti tuwu nahweſ. Ganſchê — mulats, kaſ bija aplaupijis duzi paſia kamamu — gandrihs bija winur padarijis aukſtu. Ganſchê bija bijis pahrdroſchſ puiſis, kaſ nepaſina ſirdſapſinas pahrmelum; bet pat Ganſchê pirms jaguhſtiſchanas nebuſtu ar til aſiſſſchahru wiltibu eedſinis ſawu pretneeku ſproſtâ, kâ taſ ſchoreiſ bija notizis ar Keriganu.

Wina wairſ nebija ſchaubu par to, kaſ noriſinâs ta pretneeka galwâ. Schajâ gadijumâ leeta negroſijâs ap eewainoſchamu un aiſſtahweſchânâs eeſpehjas atnemſchamu, bet weenigi ap nahwi. Par to nebija gruſti pahrleezinatees. Uſmanigi, lai neaſſegtu daſu no rokaſ, waj plea, Kerigans iſnehma no kabatas balu laſatiku un, beehſiprinajis to ſchautenes ſtobra galâ, pazehla ſcho padoſchânâs ſihmi trihs pehdas wirs klints bluſka. Tad wiſſch tilpat uſmanigi pazehla gairâ plaſanu ſchifera gabalu, kuru ſimts metru attahlumâ wareja noturêl par wina plezu, waj pat galwu. Bet kolihdſ taſ bija pazehlees iſchetras zollaſ pahri klints malai, atkal norihbeja ſchahweens, un ſchifera plahſne ſaſchêihda ſimts gabaloſ.

Wina bende neguleja tam teefchi eeſpretim, bet gandrihs ſimts

metru lejup pa straumi, noslēpēš mēšča ahrejā malā. Bismāš dīwdesmit reišču Kerigans bija few jautoiis, kamdehš schis fātans ar fawu schauteni neleen augšchup zauri krumajeem un, noweetojēš leeschi epretim Keriganam, ar labi mehrketu schaweenu nepadaram galu. Keriganam tad wairš nebuhtu ešpēhjams pilnīgi noslēpēš. Bet kopsch fawa pirmā schahweena tas puisis nebija pamiršjēš ne pēhdu tuwak. Schis schahweens bija norihbējis, kad Kerigans patreš bija gribejis pahreet balto, irdeno smilšchu klajumu. Kerigana deninos lode bija issaukusi smeldsošchās schapes; puszollu wairāt pa labi — un tā buhtu wina nonahwejusi. Tikpat ahtri kā schahweens Kerigans bija nometēš semē aš weenigā, tuwumā ešochā aissargwalna — schisera izzilna.

Stundas zeturlnis bija ašritejis, puhloteš atbrihwoteš no smagā plezu maisha, pee tam neatklahjot kermenī pretneeka lodem. Peidsot winam bija isdeweš noraišit somu. Tas bija besgaligs atweelojums, kad winšch nometa somu lihdsās klints blukim un tahdā kahrtā gandrihš diwkahrtchoja fawa aissargwalna leelumu. Tuhlta lode dšchinkstedama eurbās plezu maishā, un wehš otrā feloja tai. Kerigans dširdeja noschwadšam pannu un jautaja few, waj nahlotnē kahds no wina wahrameem traufeem wišpahri maš buhš leetojams.

Nu winšch wareja pirmo reiši noslauzīt šweedrus no fejas un isštaipūt lozeklus. Ari pahrdomat winšch wareja, jo Kerigans nefa-trizinami tizeja šaprahta nemaldibai. „Ar šaprahtu war šafneegt wišu,“ bija wina likums. „Tas wairāt wehrtš kā laba schautene.“

Nu, kad wina kermenis atradās ehrtakā šahwolli, winšch šahka šakopot šawas masleet šajukšchās garigās spēhjas. Kas gan bija schis šwešchneekš, kas ar tik nahwtigu naidigumu til nesaudsigt apšchaudija wina no šawas pašlehtuwes? Kas winšch bija?

Šauns šwina atšiteens pret škahrdu un tehraudu peeschlihra schim jautajumam neepreezinochu usšwaru. Greesigais trošnis noškaneja til tuwu, ka winšch šarahwās; tad, lai pastiprinātu aissargwalni, winšch šahka rokām šagraht smiltis. Pehz schi treschā schahweena, kas wehštija nelaimi wina wirtuwes rihkeem, eestahjās ilgš klusums. Dawids Kerigans šchajā klusumā isjuta kautko tahdu, kas pat šchajā nahwes breešnu brihdī liša wina azim us mirkli eekwehlo-tes labā omā. Bija karšts, šwelmigi karšts šchajā smilšchu kaudsē jem mahkonu neašsegtās, gandrihš teeschī wirš galwas šwehlojošchās oules stareem. Winšch buhtu warejis ašmest atmeni lihds tai wee-

tai, kur kahda gaitamataina kaija lehlaja turp un schurp gar pee-
 krašti. Wijs ap wina schkita til meermihligs. Upe tšchaloja un mur-
 minaja sawu weldsejoscho dseesmu teeschi ais kaijas. Otrâ pušê wehl
 weldsejoschafais meschs tesloja pawehna un apmeerinatibas para-
 diisi, kur waldija apflehpta, flusinata dšihwe. Bija pahroschanâs
 laiks. Dawids dširdeja putnu tšchwinoschanu. Kachds masš, bruhns
 mescha dseedonis nolaidâs sidrabmirdjoscha behria sara galâ, un Dâ-
 widam schkita, ka putnika rišklei wajadsetu pahrpļihst ais wina dsee-
 mas špeškâ. Wina masais, bruhnais kermenitis peepuštâs kâ gaita
 lumba, puhlotees pahrkleept wifas žitas dseesmas.

„Tikai uš preekšču, wežiti!“ Kerigans pašmaidija. „Weenmehr
 tikai uš preekšču!“

Masais dseedonis, kuru winšč buhtu warejis fasbeesti starp išt-
 ūšči un rahdamo pirštu, eedweša winam jaunū drošmi. Nu masais
 mušikis apluša un atwilka elpu. Starplaitâ Kerigans klaušijâs kil-
 dâ, kas mescha beesokni norišinajâs starp diweem rajbeem Kanâdas
 dšeneem. Mescha chronika sino, ka tee weenmehr esot nemeerâ. Šcha-
 jâ finâ tee lihdsinajâs dascheem laudim, kuruš Kerigans bija pasi-
 nis — eedšinteem pesimisteem, kas pat eemihleschanâs deenâs wifur
 un weenmehr atrada eemešlu šuhdsētees.

Un nu bija eestahjuščâs mišlas deenas. Ta bija dišwainâ do-
 ma, kas eenahža Keriganam praštâ, kamehr tas guleja ar seju lejup
 un pirkšteem lehni un usmantīgi urba šchaujamo lodšiau starp sawu
 plezu šomu un akmeni. Augščup un lejup gar leelo upi kwehloja
 mišlas deenas, kad wišreschi un seeweetes dseedaja un rotalajâs kâ
 behrni, aišmirštot seemas garo un šmago laikmetu. Un ari meschâ
 gaitcht un uswarošchi triumšeja mišlas garš. Bija wišu špalmaino
 radijumu pahroschanâs laiks. Mestkaitamâs ligdâs tšchwinaja un
 tšcheepa jaunâs dšihwibinas; pirmsšimto mahtes mahžija sawus behr-
 nus peldet un lidot; no mescha pasaules weena gala lihdsi pat otram
 jaunee mahžijâs staigat dšihwes želus. Masais, bruhnais dseedonitis
 behria sara galâ no jauna fludinaja šchi laikmeta preeku, išaižināja
 wišu pašauli pahrkleept ta slawas dseesmu.

Kerigans pahrleezinajâs, ka špraugâ starp plezu šomu un klinti
 winšč war pahrredset to weetu, kur dseedaja otrâis korists — un
 kur wina eenaidneeks gaidija išdewibu noslepawot. Tas jau bija
 šinams panohšums. Domehr gadījumâ, ja kahda kustiba buhtu at-
 lahjuši wina išweiboto šchaujamo lodšiau, wina minutes buhtu škai-

titas. Bet wiensch bija strahdajis apdomigi — zollu' pehz zollas; wiensch bija pahrleezinatš, ka wina puhles — eeguht isdewibu ari no sawas pufes usnemtees zihau — lihds schim azumirklim bija palikufchas nepamanitas. Winam schetta, ka tas apmehram sina, kur noslehpees wina pretneeks. Weschmalâ, netahl no semu nokahruschos balsameglu pudura, guleja wehtras nogahsta zeedra. Kerigans bija pahrleezinatš, ka schahwejam wajaga atrastees atf schis zeedras stumbra.

Un ar wehl leelaku usmanibu, nekâ pee masâ zaurumina urb-schanas, wiensch nu mehgināja isbahst schautenes stobru pa schaujamo lodsiuu. Pee tam wiensch domāja par Melno Rodscheru Odemaru. Un tomehr — gandrihs tikpat ahtri lâ schis aisdomas bija pamodufchâs wina smadsenēs — wiensch sazija sew, ka tas ir neespehjams. Nis zeedras stumbra nekahdâ sinâ newareja flehptees Melnais Rodschers Odemars, waj kahds no tu draugeem. Utzerotees, zif rufpigi wina usdewuma noslehpums bija tizis glabâts Atabaskâ, schi doma schetta pilnigi neespehjama. Pat no sawcem tuwafajeem draugeem wiensch nebija atwadtjees. Un tâ kâ Melnais Rodschers pagahjuschos gados wisâs zihnâs bija palizis uswaretajs, Kerigans schoreis bija isgahjis medibâs bej uniformas. Nefas nebija warejis wina nodot. Turklaht Melnajam Rodscheram Odemaram wajadjeja atrastees wis-maf tuhstots juhdschu tahlâf seemelos, ja ween kautkas nebija eefahrdinajis to kopâ ar pawafara brigadem dotees augschup pa upi. Rogiski domajot, Kerigans wispahri wareja taifit tikat weenu fezinajumu: tas puifis paslehptuwê bija kahds mulats, kas bija eefahrojis Kerigana eerotschus un zitu, kas tam bija wehrtigs. Bet jau zeturtâ lode, kas eurbâs wina plezu moifâ, lika winam atsiht, ka ari jahahds apstahktu isskaidrojums ir smeekligs. Lai kas ari nebija schahwejs, bet pret Dawida somas faturu tas israhdija wisai maf zeemibas; tâpat winam latrâ sinâ bija ari laba schautene un atteezigâ munitzija. Dawidam pahr roku tezeja kondensjeta peena lipigâ mafa. Kerigans schaubijâs, waj wina konserwu krahjumâ wispahri maf buhs wairs atlikufi kahda wefela kahrba.

Pehz zeturtâ schahweena wiensch daschas sekundes guleja nekufstedamees, gandrihs peeklahwis seju semei. Wina flats bija peemehrts upei, gar furas pretejo krasu, apmehram trihszeturtbalgs juhdses attahlumâ, trihs kanu laiwas ahtri irâs augschup pret leho strau-mi. Slapjâs fahnu seenas spihdeja fawlê. Piloscho airu mirdsuns

utgahdinaja putna spahrnus, un tā atbilde uš ņahweenu pahri ušdenim noņkaneja neņlaidrs ņauzeens. Dawidam eenahza prahtā pee-
likt roņas pee mutes un ņleegt atpaņal, bet attahlumš bija pahraņ
leels — wina baņs newareja tiņ taņlu aiņņkanet. Turklaht tagad,
gulot aiņ plezu maiņa paleelinātā aiņņargwatna, doma par baņtā ņa-
roga pazelņņhanu winam ņņņita leels paņemojumš. ņa wiņš iņdoņees
labi, pehž baņņhām minutem winņņ jau buhš iņreņņinajees ar tehwi-
nu, ņas guleja aiņ zeedras ņtumbra.

Winņņ no jauna ņeħrās pee darba, puņledamees uņmanigi iņ-
bahņt ņņautenes ņtobru ņtarp plezu ņomu un ņlinti. ņaija pluhdmalē
bija wiau pamanijuņi un ņņņita eeinteresejuņees par ta riħģibu. Wi-
na bija peenahņuņi tuwat, ņtaipija ņaņlu un leħkaja uņ ņaweem gara-
jeem ņahņteem, iņbriħnā weħrodama neparaņto roņibu aiņ ņlints. ņailu
pa ņaņkam wina iņgruhda ņtarbuš, ņildigus ņleedņeenus. ņerigans
wiņmiħņlāņ buħtu apgrees iņņim putnam ņaņlu. ņa ņaigahņana ņi-
noja eenaidneekam, ņa winņņ, ņerigans, arweenu weħl ir dņihwš un
kuņtas.

ņiņās paejam weņela muħņņiba, ņameħr winņņ eebihģija ņņau-
tenes ņtobru zaurumā, un iņbriħģi taņ gaibģija jaumu ņņahweenu.
Pehž indianu paraduma winņņ iņņteepās wiņā garumā ņemē un ņaħta
teħmet. Winņņ bija pahrlēģināts, ņa eenaidneekš to nowehro, to-
meħr neņpeħģija ņaņtatit lihģiņās ņtumbam neħā taħda, ņas lihģiņatos
galwai. Weenā puņē adatu reņņģiņis noņarāģās ņemat. Pehņņņai winņņ
pamanija tur ņaħdu weeglu kuņtibu, un wiau jau ņagraħba ņaħrdi-
nājumš raidit turp lodi. Bet winņņ ņaupija patronas un aņņina par
nepezeekņhamu eepreeħņņ eeguħt noteiktu pahrlēģibu par ņawu aiņ-
domu pareiņibu. ņa winņņ iņņahutu un netrahpitu — wina iņurb-
tais ņņaujamais lodiņņņņ paņaudetu ņatru noņihmi un pahrlweħrņtos
nahwes draudos winam paņņham. Pat ari tagadeģos apņtaħņkos ee-
naidneeka lode, ja ta nemtu ņņo wirņeenu, waretu...

ņņi doma wiau uņtrauza, un winņņ ĳuta, ņa drebuli tam pahrl-
ņreen pahrl muguru. Weħleņņhanās apgreest uņmahģigajai ņaijai
ņaņlu ĳuwa weħl ņtiraħta. Waņais radģijums bija apģahģiņis leelu lo-
ku un tagad ņtaħweģa teekņi eepretim winom, aiņdomigi Ćroņidams
galwu, it ņā Ćribetu eeħuħkotees ņņautenes ņtobrā. ņņiņis puņš no-
leikti wareja wiau nodot. ņa ween pretneekš bija ņaut puņē tiņ at-
jautģis, ņā to leezinaja wina ņņauņņhanas mahņņla...

Pehņņņai iņweens nerwš ņerigana Ćermenē iņņteepās ņā uņwiņņta

stihga. Schoretz winaſch bija pahrlleeznats, ka ſaſkattijis ſtarp lapam zilweſa galwu un plezuſ.

Wina pirkſtis lehni peespeeda Wintſcheſtera ſchautenes atſper. Naſklamâ elpas wltzeenâ winaſch jau buſtu iſſchahwis, bet ſchahweens no kruhmeem par iſhu azumirkli aiſſteidsâs winam preeſſchâ. Schi lahrgâ azumirkla laika eenaidneefa lode atſitâs plezu ſomas malâ — un iſurbâs tai zauri. Kerigans fajuta ſiteenu, un iſhajâ brihtinâ ſtarp fiſiſko gruſdeenu un tâ eedarbitbu uſ garu, wina ſmadſenes jau aptwehra to ſchauſmigo, kaſ bija notizis. Tur koutkas bija ar wina galwaſkauſu, ar wina ſeju. Winam liſtâs, it kâ tas pehſſchâni buſſcha remehrziſ galwu un ſeju karſtâ uhdenti, un kaſ no galwaſkauſa wehl bija atlizis pahri, ſchſita peepildits ar ſtraumes ſchalonu un ſchalonu. Winaſch abâm rokam ſatwehra ſeju un ſaſpeeda to. Waſaule ap winau bija mulſa un melna, tâ greeſâs un wirpuloja, tomehr wina arweenu wehl modrais gars redſeja ſawâ preeſſchâ breeſmiga iſſkata, mahjas leelumâ katju. Tad winaſch newarigi iſpleſtâm rokam noſrita baltajâs ſmiltis, ar ſeju pret paſlehtuwi, kur guleja wina ſleptawa.

Wina kermenis guleja ſints un plezu ſomas neaiſſfargâts, tomehr no baſameglu beesokna wairs neaſklaneja neweens ſchahweens. Brihdi tur neſas nekuſtejâs. Meſcha dſeedonis jautajofſchi eepihſtejâs, wehrojot pehſſchâno pahrmâinu ſawa drauga riſhziâ atj ſchifera luſka. Raija, maſleet iſtruhſeſes, bija aiſlidojuſi atpakal upes karſtâ un ſagentâs tur ſkreeſchanâ pati ar ſewi. Un abi kildigeſ dſeni ſawu gimenes neſaſkanu iſtirſaſchamu bija pahrneſuſchi taſlak meſchmalâ.

Wina kilda pahrlleezinaja Keriganu, ka winaſch naw miris. Kaſ bija uſtrauzofſchſ atſlahjumſ, tâpat ari turpmakais ſaktis, ka winaſch ſkaidri redſeja ſaules atſpihdumu ſmiltis. Winaſch nekuſtejâs, tilai maſleet plaſchaf pawehra azis. Winaſch wareja redſet loku ſtumbruſ. Teefſchi wina redſes lokâ guleja baſameglu beesoknis. Un kamehr winaſch wehl luhlojâs turp, ſari paſchlihrâs un no beesokna iſnahza kaſhds ſtahws. Kerigans dſiki eewilla elpu. Elpoſchana neſagahdaja winam ne wiſmaſako ſahpu. Winaſch paſuſtinaja rolas pirkſtus, un lee zeefſchi ſaſchnaudſa rewolwera ſpâlu. Ja ween Deewſ laus winam wehl kaut tilai daſchâs minutes dſiſhwot — winaſch tomehr wehl uſwarêſ!

Wina eenaidneekſ ſahſa wirſitees uſ preeſſchu. Tam tuwojotees,

Kerigans arweenu zeeschat un zeeschat peewehra azis. Winam waja-
dseja turēt tās aihwehtas un, tad pretneeks peenahks pawisam tu-
ku, islittees miruscham. Gadījumā, ja tās neleetis — to pilnigi wa-
reja paredset — noliks sawu schauteni semē, buhs peenahzis wina,
Kerigana, laiks. Bet ja kaut tikai azu platsiu trihšas winau nodos...

Winfch zeeschi aisspeeda azis. Winam usmahzās reibonis, un
uguns wina smadsenēs no jauna sahka lwehlot. Winfch dsirdēja so-
lus. Lee apstahjās teeschi winam lihdsās smiltis. Nu winfch is-
dsirda zilwēta balši. Ta nerunaja wahrdeem, bet isgruhda dihwainu,
nedabigu fleedseenu. Kerigans ar milstīgu peespeeschanos sahehna ko-
pā behdejos spehkus. Winam lihās, it tā tas strauji peezeltoš, bet pa-
teesibā wina kustibas bija gaušas, gurdas — mireja peespeeschanās.
Newolwers glehwi karajās wina rokā, ar stobru lejup. Winfch pub-
lejšs pahrmarēt eerotšcha schaufmīgo smagumu. Un tad, neraugo-
tees us pilnigu kermena nekamanu, pahr wina luhpam islauisās is-
brīhna, bešgalīga pahrssteiguma fleedseens.

Tur faules garšmā stahweja wina eenaidneeks un leelām, tum-
šchām, schaufmās eeplestām azim noluhšojās winā. Tās nebija wi-
reescha azis. Schajā, sawa muhšcha wisdihwainakajā mirkli Dawids
Kerigans luhšojās augšchup — lahdas seewetes seją.

3

Apwehram diwdesmit sekundes — Keriganam schis laiks schēta
wat wehl ilgaks — scho diwu zilwetu dsihwe kapluhda weenā plastika,
neaismirstami spilgtā glešnā. Dawids redseja puši no schis glešnas:
hilās debesis, schilbinoscho fauli — un widū meiteni. Newolwers is-
hlihdeja no wina glehwas rokas, wina kermena swars atbalstijās us
elkona. Winam draudeja garigs un fisisks sabrukums, un tomehr
ikweena glešnas ihpatniba schajā azumirli ugunigām krašām ee-
speedās wina smadsenēs. Meitenei bija kaila galwa. Winas fejai
peemita lahds bahlums, lahda Dawids nekad wehl nebija redsejis
neweena — dsihwa, ne miruschā — zilwēta seją; winas azis atgah-
dinaja diwus eserus, kuros atspoguļojās leesnu atspihdums; Da-
wids redseja winas matu miršumu, winas slaidā stahwa posu; —
išbailes, apjukums, schaufmas. To wišu winfch šajuta, kaut galwa
iam reiba un glešnas leelakā dala sahka issust no wina redses loka.

„Beenigi wiinas feja palika skaidra lihds pehdejām — skaisa, šķautsmās pahrwehrsta feja, ko eerahmeja oglnelnu matu zirtas. Winšč eewehroja, ka tās mati bija pa balai ispuhruschji, it kà wina buhtu ar kahdu žihnijusees, waj ari it kà ta buhtu ahtri skrehjusi pret wehju.

Kerigans puhlejās šaturet ščo glesnu, isdabut pahr luhpam kahdu wahrdu, pakustetees. Bet winam wairs nebija spehka redset un dsihwot. Dihwaini eekrahdamees winšč atsklihgga smiltis. Winšč wairs nedfirdeja meitenes kleeedseena pehz palihdsibas, kad ta šabruka winam lihdsjās zelos. Winšč nejuta, ka ta eezehla wina galwu few shepi un ar rofu atglauda atpakaļ ta matus, lai atbrihwotu no teem lodes kerto weetu. Winšč ari nejuta, kà meitene aisskrehja atpakaļ uš upi.

Wina pirmā isjuhta bija kautkas dsesinoschs un atspirdsinoschs, kas tezeja pahr wina kwehlošchajem denikeem un šēju. Uhdens? Pussamanā winšč apjanda to, un tikpat tumschā, neapsinīgā weidā šahka domat. Bet bija gruhti šaturet kopā šehis domas. Lihdsigi lehlajoschu kaiju barām tās behga no wina. Kollhds winšč bija šatwehtris weenu domu un dsinās palāļ žitai, pirmā jau atkal isklijdeja tam. Weidsot winam isdewās atguht waru pahr šawām domam, un winšč šajuta nepahrwaramu wehlešchanos kautko pateikt. Tomehr azis un luhpas palika zeešči aishwehtas, un lai tās atdaritu, no wina semapsinas isnira wefela armija masu ruhkišchu želamkoškem rotās; tee šahka wifcem spehkeem atlaust wina azu plakstus. Weidsot atspihdeja gaismina — pirmā apsinas dsirkstelte.

Meitene puhlejās ap wina. Winšč juta to, dsirdēja tās kustības. Uhdens pileja winam uš sejas. Tad winšč isdsirda wirs fewis balši, kas elsojochā weenmulibā runaja kautko, ko winšč nespēja šaprašt. Ar leelu peespešchanos winšč atwehra azis.

„Ve bon dien, juhs efat dsihwos, monsieur,“ winšč dsirdēja meitenes balši it kà no leela attahluma. „Žuhs dsihwojat, juhs dsihwojat...“

„Wismaš mehginu,“ winšč stostijās, un pehščāni šajuta firnūgu preeku. „Mehginu...“

Winšč nolahdeja ruhkišchus, kas tagod atkal atstahja to; ko lihds tee bija prom, wina azis un luhpas no jauna zeešči noslehdās — wismaš winam tā šahkita. Tomehr dihwainā kahrtā winšč šahka šajust leetas. Kahds raustija wina. Winšč dsirdēja smilšchu ischirkščanu sem fewis. Tad nahza pahrtraulkumi, kad šāji ischirkste-

ſchana apklufa. Un tad, peh̄z ilga laika, winam likās, it lā tas dſirbetu diwas balfis. Lās bija diwas balfis, kas brihſcheem pahrgahja neſkaidrā murmināſchanā. Dihwainas wiſijas iſnira wina preeſchā. Winam ſchēta, it lā tas redſetu meiteni ar ſpihdigi-melnajeem ma-teem un tumschajām azim; bet tad wina negaidot pahrwehrtās meitenē, kuras mati wiſeja lā ſelts. Ta bija zita meitene. Wina nelihdsinajās ſkaiſtazei, lā winſch ſawā mulſajā prahtā dehweja pirmo. Schi otrā wiſija atgahdināja ſpoſchu ſaules ſtaru, bet winas ſeja bija ſweſcha. Dawids weenmehr iſjuta preeku, kad wina nojuda un tās weetā parahdijās ſkaiſtaze.

Schiſ interesantais peedſihwojums ſerigana dſihwē, peh̄z wina wehrojuma, wareja buht turpinajeſ ſtundu, deenu, mehneſi, warbuht pat weſelu gadu. Neaprobeſchota draudſiba ſchēta weenojam winu ar ſkaiſtazi. Winſch jau ſen kopſch paſina to loti labi. Nu winſch wairſ neatzerejās ne niſnās zihnas ſaules tweižē, ne upes, ne maſd meſcha dſeedona, ne ſinkahrās laijas, kas bija norahdijuchas zelu wina eenaidneeka pehdejat lodei. Winſch atradās kahdā jaunā paſaulē, kur wiſs bija nenoteikts un neihts, atſkaitot melnos matuſ, tumſchās azis un bahlo, ſkaiſto ſeju. Atfahrtoti winſch redſeja ſcho ſeju brihniſchēti aſi, bet ikreiſt ta atkal eegrima tumſā, un lihds ar to arti winas balfs arweemu klufa un wahjal ſkaneja ta auſis.

Tad nahza nezaurreſjamas tumsas laikmets. Winſch guleja beſdibenā, un breeſmigs ſmagums draudeja noſpeest pat wina ſemopsiu. Weidsot ſchajā beſdibenā ſchta eeſpithdet tahla ſwaigsne, blahtwa un nenoteikta. Bet pamāſam ſwaigsne nahza arweenu tuwal, un lihds ar to nakts kluwa gaiſchaka. No ſwaigsnes wina pahrwehrtās ſaulē, un ſaule atneſa lihdsi rihtauſmu. Un ſchajā auſmā winſch dſirdeja kahda putna dſeedaſchanu, un ſchis putns atradās tam teeſchi wirs galwas. Kad ſerigans beidsot atwehra azis un wina ſamana atgreesās, winſch redſeja ſewi gulam ſem maſajam meſcha dſeedonim peederoſchā ſidrabbehrſa.

Brihdi winſch pat nejautāja ſew, kahdā kahrtā tas atkluwis ſchurp. Winſch luhkojās uſ upt un balto ſmilſchu laukumu. Tur wehl ſtahweja neleelā klints un wina plezu ſoma. Ari ſchautenel Wina azis inſtinktiwi peewehrtās eglu pudurim. Ari to tagad apſpihdeja ſaule. Bet ſcheit, kur winſch guleja, ſehdeja, waj ſtahweja — azumirlli winſch wehl neſaprata, kas ar to noteek — bija ehna un patihkams wehſums. Teeſchi wirs wina ſaloja zeedru, preeſchu

un balsamegtu koki, kuru weenmukibu pahrtaruga behrsa selts un si-
drabs. Winaſch eewehroja, ka taſ guf atbaltiis pa daſai pret behrsa
ſtumbri, pa daſai pret kaſdu jaumu preediff. Un tajâ weetâ, kur
ſtarp abeem kofeem guleja wina galwa, bija ſakrauts miſkſtas, tiklo
no ſemes iſpluſktas ſuhnas klehpiſ. Un winam lihſdâſ ſtahweja wi-
na paſcha dſeramâ pudele, peepildita ar uhdeni.

Winaſch apdomigi pakuſtejâſ un pazehla roku pee galwas. Wina
pirkſti ſatauſtija pahrfſeenamo.

Behz tam winaſch minuti, waj dtwas guleja nekuftebamees, ka-
mehr wina muſſais prahts puhlejâſ. Tapraſt wiſa redſetâ noſihmi.
Bet pat fakts, ka winaſch ir dſihws, bija maſaf dſihwains kâ wiſs zits,
kaſ wehl bija notizis. Nu winaſch atzerējâſ neweenadâſ diwlauijas
pehbejo azumirkli. Wina eenaidneekſ bija to uſwarejis. Un ſchis ee-
naidneekſ bija ſeeweete! Ja, un atſchahwuſi tam daſu no galwas-
lauſa, wina nebija wiſs to nogalinajuſi, bet atwilkuſi ſchajâ ehna-
najâ weetâ un pahrfſehjuſi ta eewainojumu. Winam bija gruhti nott-
zet tam, tomehr uhdenſtraukſ, ſuhnu klehpiſ ſem wina plezeem, pahrf-
ſehjumſ un wehl zitas leetas, kaſ no jauna atauſa ta ſmadſenêſ,
winau pahrleezinaja. Staħda ſeeweete bija winau eewainojuſi, bija lih-
dſigi ſahtanam zentufeeſ to nonahwet. Un wehlaſ wina pati bija
to iſglahbuſi! Winaſch paſmaidija. Taſ bija wiſdroſchalais peerah-
diſjumſ, ka wina prahts to newif. Weenigi ſeeweete bija warejuſi
rihkotees tik beſgala neſaprahtigi. Wihreetis katrâ ſinâ buhtu no-
wedis darbu lihſdſ galam.

Winaſch pahrlaida ſklatu upei, un eeraudſija pa to peldam kai-
ju. Dawids paſmaidija. Winaſch jutâſ ahrſahrtigi mahjigi, un ap-
ſina, ka winaſch palizis dſihws, pildija to ar neiſſakamu latmi. Ja
ſaija buhtu zilwekſ, winaſch paſauktu to un ſbeestu tam roku. So
zil daudſ breeſmitgatu galu wiſa ſchj leeta buhtu warejuſi nemt, ja
ſaija nebuhtu noſtahjuſeeſ teeſchj wina preekſchâ un nodewuſi to! Ke-
rigaſ nodrebeja, atzerotees, ka bija gribejis raidit lodi eglu pudura
beefokni un lihſdſ ar to warbuht ari ſeeweetes ſirdi!

Winaſch iſſteepa roku un, panehmis pudeli, eedſehra no taſ leelu
maſku uhdens. Saħpju winaſch nejuta. Neiboniſ bija pahrgahjis.
Wina domas pehkſchni bija kluwuſchâſ atkal gairchâſ un aſaſ. Uh-
dens ſiltumſ gandriſ azumirkli poteiza winam, ka taſ eefmelts
no upeſ jau pirms laba brihſchâ. Nu winam uſkrita ari pahrmaina
ſauleſ un ehnu ſtahwoſkoſ. Inſtinktiwi winaſch iſnehma no kabataſ

pulksteni un eeluhkjās tajā. Tas rahdija gandrīh feshi. Tā tad bija pagahjuschas jau wairāt tā trihs stundas kopsh tā azumirkla, kad kaija bija nostahjufees teeshi wina schautenes stobra preekshā.

Winsch nemehginaja peezeltees, bet sahka wehriqi apluhkot upi un meshgahu. Jau pirmit, meklejot patwehrumu aif klints bluša, winsch bija bijis apjuzis; nu schis apjukums kluwa wehl leelaks. Nedkad wehl winsch nebija jutis tik karstu ilgu tā schajā brihdi, kad tas atguwa samanu, — winsch ilgojās wehlreis redset to seeweeti. Un tad winsch pehlschāni atzerejās ar otro. Winsch domaja par to tā par kautto šapni redsetu, atzerejās, tā wina šlimās smadsenes bija istehlojuschas tam diwas seas weenas weetā. Tomehr winsch fināja, ka pirmais wina pretneezes tehls bijis isthais — tas tehls, kas bija eespeedes wina atminā, kad winsch bija puhlejees pagelt rewolweri. Winsch bija redsejis kwehlojam seeweetes tumshās azis; bija eewehrojis nahwes bahslumu tās seją, bija redsejis saules wismu winaš ogmelnajos matos. Winsch atzerejās, kahdas schaufmas bija atspogulojuschās wifā meitenes stahwā, un tā wina isbailēs bija iwehrusi ar roku few pee kalla. Wehl mirkli pirms tam wina witeem spehteem bija puhlejufees to nonahwet. Un tad winsch pehlschāni bija eeraudsijis to stahwom šawā preekshā tahdu! Bet smadsenes winau tomehr laikam bija maldinajuschas, kad winsch eedomajās, ka redsejis tās matos seltainu mirdusumu.

Wina šlats sekoja baltajās smiltis redsamai wagai, kas stoepās no wina lihds pat tai weetai, tur guleja tā plezu šoma un schautene. Tās bija pehdas, ko smiltis bija atstahjis wina fermentis, kad seeweete bija wilkusi to schurp. Weens no Dawida weschelibas kumeem noteiza tā kermena swaru us simts feshdesmit mahrginām; tomehr winsch isbrihnā jautaja few, tā gan meitene warejusi pawillt tahdu smagumu. Tas latshu prasija eewehrojamu spehka watehrinu. Smiltis winsch wareja škaidri atschfirt trihs weetas, tur wina bija apstahjufees atpuhstees.

N. dimisija Kerigans bija eeguwis peedsihwojuschā analitika šlawu. Tikai reti gabijās, ka swarigos notikumos Makwens neluhdja no wina padoma. Ar nepahršpehjamu afumu Kerigans noseedsneeku smadsenu domu gaitu, un winsch bija pats usstahdijis few likumu: wispirmā kahrtā patureš wehrā nolaidības grehku, newis pašu nodarijumu. Turpretim schoretš winsch jutās besgala samul-

finats, kamehr tas pamasām šakopoja šmadšenēs wifus apstahklus, kas stahweja šakārā ar šcho wina personīgo pahrdsihwojumu.

Seeweete, kas bija apšchaudijusi winau no paslehtuwes, tā pehz šawa noluhka," tā ari pehz nodarijuma bija slepkawa. Wina bija apnehmušees to nogalināt. Balto karogu, ar kuru Dāwids bija luhdsis apšcheloschānu, wina bija aistahjusi neewehrotu. Schauschānā wina bija peerahdijusi welnischku mahklu un noteittibu. Lihds pat pehdejam schahweenam, spreeschot pehz winas mehrka un nodoma, tā bija apshmejama par slepkawu.

Pahrwehrtība bija notikusi tikai tajā azumirkli, kad wina bija eerandsijusi šawu upuri gušam šmiltis eewainotu. Bes schaubām, wina bijusi pahrleezināta par tā drihsu nahwi. Bet kamdehl wina bija škati pateikusees Deewam, kad šachautais brihtiau wehlat bija atwehris azis? Kas bija isšauzis winā šcho pehščhao pahrwehrtību? Kamdehl wina publejās glahbt diihwibu. kuru ta wehl pirms minutes til nepeeluhdsami bija prasijusi few?

Ja wina pretneeks buhtu bijis wihreetis, Kerigans prastu atbildet uš šcho jautajumu. Roseedsneeka mehrkis tahdā gadījumā buhtu bijis winau aplaupt, newis nonahwet; waj ari usbruzejs buhtu pahrstatijees, noturejis winau par kahdu zitu.

Bet tā kā šchoretj winam bija darischana ar seeweeti, šchi atbilde tikai pa dafai apmeerināja to. Winaš nesvehja aismirst meitenes azis — winau škaištumu, schaufmas, kas tajās bija atšpogulojušās, usluhkojot winau. Likās, it kā winas dmehielē pehščhni buhtu notizis špehšč apwehrtums, un lihds ar to winā buhtu pamodusēes noscheloschana — noscheloschana un lihdszeetība.

„Las“, Kerigans šazija few, „buhtu pilnigi eespehjams pee seeweetes — fewischki pee seeweetes ar schahdām azim.“

Šchis minejums peelahwa tikai diwus šezinajumus. Waj nu Lija notizis pahrpratums, un seeweete, pahrleezinajusees par to, bija gribejusi islabot nodarito kluhdu, waj ari balto šmilšču klajumā winam bija usgluhnejis kahds pahrak mihtstīrdigs Melnā Rodschera Odemara agents.

Saule jau stahweja atkal štundu semak pee apwahrschana, kad Kerigans pehz wairateem bessekmegeem mehginajumeem pahrleezinājās, ka naw švehjigs noturetees šahjās. Wina plezu šomā atradās daschadas leetas, kas tam bija wajadsigas: šega, tehrauda špogulis, termometrs medikamentu kaste. Wina stahwoklis šahka to maslekt

ustraukt. Uzis wīnšch juta dihwainas šahpes, seja tam kwehloja, un wīnu šahla moziť šlimigas šlahpes. Tas bija drudšis, un wīnšch pahrať labť apšinajās, lo nošimeja drudšis šchahdos apšahklos, kad wīnšch bija pamešts pīlnigi pats šamā gahdibā. Uš seeweetes atgreeshanos wīnšch wairs nezereja. Pehž nīknā mehginajuma wīnu nonahwet bija neprašts eedomatees, ka tā wehl eedroshinatos atgreestees pee šawa upura. Wīna bija eewīlkušī to ehnā, pahrschjušī eewainojumu, atnefušī šwaigu ušdeni un tad pametušī wīnu tā litteņim. Par pahrejo wīnšch nu wareja ruhpetees pats. Bet šandehl, pee welna, wīna nebija atnefušī šchurp ari wīna pležu šomu?

Atbalstidamees uš rošam un zeķem, wīnšch šahla pamasām rahptees uš šomas pušī. Škweena kustiķa šagahdaja wīnam šahpes, un kad wīnšch tomehr turpinaja wiršitees uš preekshu, tam ušmahžās nelabums. Bet totees jo šwarigat tagad bija šasneegt medikamentu kašti, šegas un pahr wīšam leetam šchauteni, lai waretu ataižināt palihguš, ja šahdam gaditos braukt pa upi. Pehdu pa pešdai, metru pa metram wīnšch turpinaja šawu želu pahr šmilťim. Wīna pīrkšti žirtās nošlehpušainās šrehlneežes šahju eespeedumos. Šee bija mašī un šchauri, un wīnus bija atšahjušchās šurpes, ne mošafīni.

Šiķās pagahjis bešgala ilgs laiks, šamehr wīnšch beidsot šasneedša šawu šomu. Wīnam šchēta, it kā galwā tam šchuhpotos wehšellis, pee katras kustiķas atšitotees pret galwaskaušu. Ššmantodams šomu kā pagalwi, wīnšch išsteepās šmilťis, lai brikhdi atpuhštos. Bet glušchi nemanot aišriteja minute pehž minutes. Šaule reetumos nošlehpās aiš šahda maškonu blaška. Šhwa wehšaks, turpretim šlahpes wehl nīknā dedšinaja wīna eekšchās. Wīnšch dširdēja ušdens šchalohšchanu, kas tiķai dašchus metrus no wīna burbuļoja pahr oleem. Un ilgas pehž upes wīnā pahrschpehja ilgas pehž šegam, šahlem un šchautenes. Štraumes klušā dšeešma išdšehša wīnā wīšas žiķas wehšehčanās. Wīnšch turpinaja želu. Wehšella šiteeni pret galwaskaušu šhwa juhtamakt, bet ari ušdens šchalohšchana šlaneja arweemi tuwať. Beidsot wīnšch šasneedša mitrās šmilťis un, eemehržis šeju ušdeni, šahla šahri dšerti.

Nu wīnšch wairs nejuta wehšehčanās greestees atpakať. Wīnšch apwehlās uš muguras, tā kā seja nu bija peewehršta debesim. Mitrās šmilťis šem wīna bija miškštas un špīrdšinoschi wehšas. Ugunš, kas bija kwehlojušī šmadšenēs, nodšifa. No mešcha malas nahža

jauni trofšchni — wafara trofšchni. Sabeeſejuſchās tunſas un puſſiſchu fleedſeenu eebeedeti, maſee meſcha dſeedoni tikai laiku pa laikam klufu eefſchiwinajās. Gluſchi tunu Dawids iſdſirda lahdu trofſni — tur laikam meſcha zuhka zauri kruhmeem lauſa ſew zeku uſ api, lai dſefetu ſlahpes; warbuht taſ bija ari iſſlahpis breedis, waj pat lahjis, kaſ zereja noſwejot lahdu nobeiguſchos ſiwi. Kerigans mihleja ſchos trofſchnus, kaut wehſeklis wina galwaſkauſa turpinaja ſchuhpotees turp un ſchurp. Schis ſkanas winam bija tikpat kà ſahles. Winſch guleja plaſchi atpleſtām azim, un wina auſis wehriigi klauſijās balſis, kaſ eefihmeja deenas pahreju nakti.

Tunſa ſabeeſeja, un tomehr ta nebija tik melna kà tās naktis, lahdas paſiſtamas tuhſtoſcheem juhdſchu tahtak uſ deenwideem. Ta bija mihtrehtla, lahda eefpehjana weenigi tad, kad ſaule lehj pulſſens trijos rihtā, bet kad winas jahrtais reets rodsams pee apwahrfſchana wehl pulſſens dewinos wakarā; kad koku pumhuri zihweta azu preekſchā iſplaukt lapās; kad ſemenes agrā rihtā wehl ir ſālas, bet pehpusdeena jau ſahrtas; kad awiſi wehl puſnakti war laſit ſaules atſpihdumā, un kad ſaules lehktu no winas reeta ſchkir aſtonpadſmit ſtundu garſch laika ſprihdis. Taſ bija balto nakſchu laikſ ſeemelu brihnumſemē — ſchajā brihnumſemē, kaſ ſeemā ir zeeta un ſaſtinguſt, bet juniya mehneſt pahrwehrfſchas wirſemes paradijē.

ſkaiſtums pildija Kerigana dwehſeli, kamehr winſch uſ muguras guleja mitrojās ſmiltis. Drihtl no deenwideem pluhdis ſchurp twaiks un tehrauds, un paſaule atſihs, ka ſeemelos weegli audſet kwoeſchus, ka gurki ſcheit nobreest neparaſti leeli, ka puks un ſemes augli kraſo ſcho apwidu wiſdaſchadās kraſtās. Winſch ar baſchām gaidija ſchis deenas — „leelo atklahjumu deenas,“ kà winſch ſewi dehweja tās —, laiku, kad laudis beidsot ſapratis, ka ſeme, ko diwdeſmit ſtundas no weetas apſpihd ſaule, ſpehj dot bagatigus auglus.

Pateizotees mahkoneeni pee reetumu apwahrfſchana, krehſla ſchodeen eetahjas agraf. Wiſaplahrt walidija dſilſch klufums. Pat wehſch, kaſ bija puhtis no upes, bija norimis. Un kamehr Kerigans preezajās, ka mitro ſmilſchu wehſums aiſbeede drudſi no wina aſinim, taſ pehſchchni iſdſirda jaunu trofſni. Sahlumā winſch notureja to par ſiws lehtſchamu. Bet ſkana atkal un atkal atlahrtojās, un nu winſch ſinaja, ka tee ir airu weenmehrigee, ritmiſkee ſit.eni.

Winam pahrfſchrehta trihtas, un taſ atbalſtijās uſ elkoneem. Upi ſedſa krehſla, un winſch newareja nekā ſaſtatit. Bet kamehr airi kluf

teja, winaš dširdeja balsis. Un brīdī wehlat winaš jau sinaja, ka weena no šhim balsim peeder feeweetē.

Sirds winam sahka strauji puštēt.

„Wina atgreeschās!“ winaš newilus šdūkstēja. „Wina atgreeschās!“

4

Tilpat pehščhānšh kà trihšas, kas pahrskrehja wina stahwam, bija ari wina pirmāis impuls ušfaukt neredšamās kanulāiwas braužējem. Wāhrdi jau laužās winam pahrluhšam, bet winaš atšpeeda tos atpakal. Šhee laudis tātšhu newareja pabraukt winam garām, un tamdehl winaš nogaidija. Warbuht usmaniba tomehr bija weelā. Winaš sahka rahpot atpakal pee šchautenes, un pahrlēezinajās, ka kustibas tam wairs nesagahdā fewiškū puštū. Winaš wehriģi klaušijās, kas noteek uš upeš. Balsis kluseja, un ari airu šiteeni bija klumušahi weeglati, šaudšigakti. Beidsot winaš wareja šadsirdet wairš tikat uhdens pīleschanu no aīreem, kaut sinaja, ka šanu arweenu wairak tuwojas. Šhi klusā tuwošchandš šlehpā fewi kautko atšdomiģu. Warbuht dama ar škaištajām aģim un wišojōšcheem mateem bija atkal grošijusi šawu nodomu un tagad atgreesās, lai pabeigtu pirmi eesahkto darbu.

Šhi doma peeschkihra wina redšei leelaku ašumu. Winaš šakstāija šahdu ehnu, kas bija mašleet tumšhaka kà krehšla, kas šedša upi. Tad Kerigāns dširdeja, kà latwas dibens eeshchihštejās pret šmiltim, kà bōšas šahjas eebriģa šellajā uhdenti, un eeraudšija šahdu šahwu, kas išwilkā laiwu kraštā. Pirmajam stahwam peebēdrojās wehl otrš. Tee abi pahšehra dāšchus šohus uš preešchu, tad palika šahwam. Nahkamā aģumirkli weena no balsim klusu eesahzās:

„Monsieur! Monsieur Kerigan!“

Balsi iškaneja bailes, bet Kerigāns kluseja. Tad winaš dširdeja feeweeti šakam:

„Šheit tas bija, Bates — to eš noteikti šinu!“

Šhoreiģ balsi iškaneja jau wairak kà bailes. Winā bija dširdams išmiģums, kad ta turpināja:

„Bates, ja winaš pa tam nomiris... winam jābuht tur, štarp teem kōkeem.“

„Bet winaš nau miris,“ Kerigans fajtja, atbalstidamees uf rokam. „Winaš gul atkal ūheit aif klintš.“

Nakamā azumirklī wina jau bija peesteigusees pee ta. Kerigans guleja, pawehrŕis pret winau bahlo ūeju un zeeūchi faūchnaugdams ūaujā rewolwert, kuru tas bija atradis ūmilts. Wlaūwajā gaimā, kaš wehūtija ūwaigschau un mehneūs drihsu parahdichanos, winaš atkal luhfojās meitenes kwehlojochajās azis, un winam ūhkitā, ka tagad ta ir wehl ūtaistaka, nekā ūaules apgaismojumā. Winaš ūūirdeja aisturetas elūas winaš kaūlā. Un tad wina nometās zeloš un, ūtwehrufi Kerigana plezus, tuwu noleezās pahr to, un winaš ūtraujā elpa leezinaja, zil newaldami ūit tās ūirds.

„Zuhs... juhs tatschu neesat nopeetni eewainots?“ wina eekauzās.

„Nesinu,“ Dawids atbildeja. „Kaš bija leeliks ūchahweens. Man ūhkeet, dalu no mana galwas kaufa juhs man esat iūchahwufi, jo es wairs newaru noūtahwet kaūjās.“

Winaš roka peestahrās ta ūejai, tad noūliheja uf peeres un brihtiu palika tur. Dawidam ta ūhkitā wehūs, maigs ūamts. Tad wina kaufko uūkauza ūawam pawadonim Bateūam. Kaš peenahza tuwal, un wina plezigais augums un garās rolas Keriganam newikus atgahdinaja milūigu ūchimpanūi. Kerigana pirkūti zeeūchal faūchnauda rewolwera rokturi. Dialektā, kaš ūaūtahweja no frantschu un indiana wahrdeem, ūeeweete ūahka dedūigi runāt ar winau. Winaš wahrdu galweno ūaturu Dawids ūaprata. Bateūam wajagot nogahdāt winau, Keriganu, laiwā, bet loti uūmanigi, jo monsieur eūot ūmagi eewainots. Bruhze tam eūot galwā, wina wehl ūewiūchki uūwehra, Bateūam wajagot riūkotees loti apdomīgi ar monsieur galwu.

Kad Bateūs noleezās pahr Keriganu, pehdejais eebahūa rewolweri atpakal maūūti. Winaš mehginaja pateizīgi uūūmaidit ūeeweetei — pehž tam, kad wina gandrihs bija to nonahwejuūi. Naktis klawa gaischaka, un nu winaš wareja wiūu ūaidrak faūlatit.

Teeschi wirs ūewis winaš redūeja Bateūa galwu — meūchonigu galwaskauūu ap kuru pehž ūudūonas piratu paraduma bija apūtts ūarkans laūats. Bateūu ūchajā azumirklī pilnigi waretu noturet par bendi, kaš noleezās pahr ūawu upuri, lai galigi apgreestu tam kaūlu. Palizis rokas Keriganam ūem piezem, winaš ūaudūigi un beū kaūdas peepuhleschanaš noūtahdija to kaūjās. Tad winaš kā behrnu ūanehma to rokās un neūa pahri ūmilūchu klajumam.

To Kerigans nebija gaidījis. Wīnšch bija masleet istruhzees, un lihds ar to isjuta schahdas apeeschandās nepeedeenību. Titt nestam kà sūhdainim tās personas klastbuhtnē, kura ar noluhku bija nowedusi schahdā stahwofli — schi doma wīnu mulšinaja. Bet Bates titt weegli nesa wīnu, ka Keriganam ari pašcham schkita: wīnšch ir masš, newarigs puifens, kas wīspahri nekā neswer, turpretim Bates ir ihsts wīhrs. Wīnam buhtu labat patizis wīlktees pašcham šaweem spēkēem, waj ari atkal rahptees uš rokam un kahjam; zeld uš laiwu wīnšch ihgni paškaidroja to Batesam. Turklahst wīnam schkita, ka patreifejos apstahklos tam tatschu buhtu teesiba prasit masleet isfmelofschakus paškaidrojumuš. Schi seeweete tatschu buhtu warejusi wīsmas apgalwot wīnam, ka notizis pahpratumš, un ka wīna to noscheshlo. Bet wīna neteiza wairs ne wahrda. Ari ar Batesu ta nerunaja. Un kamehr mulats noguldēja Keriganu laiwas wīdū, wīna klusedama stahweja schahsch. Kad Bates atnesa ari Kerigana schauteni un somu, un pchdejo palika Dawīdam sem muguras, tā kà tas wareja beš peepuhleschandās sehdet. Weidsot mulats, atkaijas neprasišams, šatwehra jauno seeweeti un eezehla laiwā, kahdā kahrtā isfargadams to no nepeezeeschamības šaslapiņāt kahjas.

Kad seeweete pagreesās, lai panemtu šawu airi, wīnas seja peewehršās Dawīdam. Wīrkli wīna luhlojās tajā.

„Waj juhs nepateiktu man, kas juhs esat un kurp mehs brauzam?“ wīnšch jautaja.

„Es esmu Schanina Marija - Anna Bulen,“ wīna atbildeja. „Mana upes brigade atrodas tur tahlak, lejup pa straumi, monsieur Kerigan.“

Wīnu pahrstēidsa tās ahtrā atsihschandās, jo kà polizijas aktīws lozeklis wīnšch usskatija tās wahrduš par atsihschanos. Pchz wīnas auffsahinīgā mehginajuma to nogalināt, Kerigans nebija zerejis, ka wīna atklahs tam šawu wahrdu. Turklahst wīna titt meerigi bija runajusi par „manu brigadi“. Wīnšch jau šenal bija dsirdejis par Bulena brigadi. Šil wīnšch wareja atzeretees, schim wahrdam bija kahds šakars ar Schipewīanu, waj Makmereja fortu. Wīnšch gan nesinaja, kur ihsti Bulena plosti mehds apmainitees prežem ar ttrgotaju flotilem. Lihds schim gadam tee katrā šinā nekad wehl nebija maniti titt tahlu deenwidos, Atabaskā. Bulen... Bulen... Atkal un atkal wīnam bija jadomā par scho wahrdu. Bates atgruhda laiwu no krašta, un seeweetes aires šahla schkelt mehnesnizās šidraboto uš-

dent. Nupat dsirdetais wahrds tik loti nodarbinaja Kerigana smadsenes, ka drihsī ween tas wairš nespēja ne par ko zitu domāt. Šho wahrdu wiņš tatšhu bija jau dsirdējis ne weenu ween reisi! Nr to faistijās kautkas eewehrojams, kas lika wiņam neatlaidīgi meklet atminā. Bulens... Renowehrsdams azu no seeweetes graziosā stahwa, kas pee katra aira siteena weikli lozījās us weenu un otru pusi, wiņš wusu atkahrtoja sewi šho wahrdu. Tomehr wiņš nespēja faistit ar to neweenās noteiktās domas. Wiņu pahrašma šaruhgtinājums par šawu garigo newaribu. Un galwā no jauna radās reibona fajuhja.

„Šmu šho wahrdu kahdreij jau dsirdējis,“ wiņš beidsot fajija.

Seeweete atradās peežu waj feshu pēdu attahlumā no wina, un wiņš ar noluhku peeschihra schein wahrdeem fewiškū noteiktību.

„Doti eespehjams, monsieur.“

Winas balšs bija škana kā putna dseebahana, un tomehr tik maiga un flusa, ka Kerigans gandrihs šchaubijās, waj wina maš bija tam atbildejusi. Winas istureschanos patreisejos apstahkos Kerigans uštatija par noseedsigu iswairischanos. Wispirmā kahrtā wiņš gribeja jautāt tai, kamdehl wina bija gribejusi to nogalināt. Wiņam bija pilniga teesiba prasit šho pašaidrojumu. Un wina peenahkums bija nogahdat to atpatal Mtahstā un šaukt pee likumīgās atbildības. Bija tikat weena eespehjamība, kā wina bija warejusi dabuht šināt Kerigana wahrdu: azimredšot, kamehr tas bija gulejis neshamanā, wina bija apluhkojusi ta dokumentus. Tā tad wina šinaja neween ta wahrdu, bet ari to, ka wiņš ir karaliskās seemelreetumu jahtneeku polizijas šerschantš. Tomehr tas wiņu, likās, fewiškū neuštrauga:

Wiņš peeleezās tai tuwal. Šhi kustiba isšauza ašas šahpes wina azu šarpā. Wiņš gandrihs eekleebšās aš šahpem, bet tomehr noslehpā tās un peespeeda fewi runāt.

„Šuhs mehginajāt mani noslepšawot, un tas jums gandrihs eri isdewās. Waj jums nefas naw man šakams?“

„Pagaidām nē, monsieur... atšaitot weenigi to, ka tas bija pahšpratums, un ka es to pateesi noschekloju. Šums jaisturas pilnigt meerigi. Wihstos, ka juhšu galwasšaušs buhs šadragats.“

Wina batdijās, ka ta galwasšaušs buhšchot šadragats! Un šahš

baschas wina isteiza til weenaldfigi, it kà runatu par sobu fahpem. Dawids no jauna atbalsstija muguru pret fomu un aishwehra azis. Droschi ween winai bija taisniba. Schis reibona un nelabuma lehtmes bija aishdomigas. Winsch jutàs kà paedsehriis, un wina weentgà wehlechanàs bija apgultees un aismigt. Winsch pilnigi apsinajàs, ka nespehjet pretotees schim wahjumam. Tomehr tajos azumirtlos, kad winsch jutàs labak im fahpes galwà masleet norima, winsch netizeja, ka galwaskauis tam buhtu eelausts. Bet ja schai seeweetei tã schita, kamdehl tad wina neisturejàs pret to masleet faudfigal? Batefam pee wina milfigà spehka tàs palihdsiba aishrechanã teeschãm nebija wajadfiga. Wina tatschu buhtu warejusi wismaf apsehstees Dawidam eepretim un luhkotees tajã, ja jau wina negribeja eelastees tuwalos passaidrojumos.

Wina apsihmeja notikuscho par pahrapratumu. Un wina no schehlojet scho pahrapratumu! To wina bija poteikusi gluschy meerigi, het balki, kas skaneja kà musika. Wina bija tefoschi runajusi anglisti, tomehr winais isruna leezinaja, ka winã rit frantschu asinis. Un winais wahrds bija Schanna Marija - Anna Bulen!

Perigans sehbeja aishwehrtãm azim un fauja fewi par idiotu, kas war schajã azumirfli domãt par tahdãm leetãm. Wispirmã kahrtã winsch tatschu bija swarigã usdewumã issuhhiits zilweku medneeks, un scheit, tuhstots juhdschu attahlumã no Melnã Rodschera Odemara, winam bija gaditjees sadurtees ar zitu noseedsneezi. Winsch bija moerã list kishã faiwu galwu, ka Melnais Rodschers nekad naw ar leelaku aufstasinibu kehrees pee kahdas slepkawibas pastrahdashanas, nekã to bija darijusi schi Schanna Marija - Anna Bulen.

Un nu, kad wifs bija pahri un winsch bija wehl dsihwos, wina til meerigi un weenaldfigi weda to kautkurp, it kã wini atgreesstos no wisildeenischkalkã ispreezas isbraukuma! Perigans zeeeschal aishwehra azis un jautaja few, waj wina saprahts maf wairs ir kahrtibã. Winsch peelaيدا domu, ka ir nopeetni eewainots, tomehr bija zeeeschy pahrleezinats, ka wina prahts naw aptumfchojees. Winsch guleja nekustedamees, aishwehrtãm azim, galwu pret fomu atbalsstijis, un gaidija, kamehr upes dsestrums attal iskleedès wina nelabuma jajuhtu.

Winsch wairaf nojauða, nekã apsinajàs laiwos ahtro gaitu. Straume un weiklu roku zilatee airi lista tai jonot us proetschu ar feschu juhdschu ahtrumu stundã. Winsch dsirdeja uhdens schalouu,

kas reifem atgahdināja masu swaninu skanaš, un jo wehrigal winsch
reklaušijās, jo stiprāka kluwa šahi lihdsība. Šahis skanaš pamāšām
šapluhda melodijā, un nu winsch warēja atšķirt arī dseefmas wahr-
dus, kas kluwu skaneja tam aušis: „Bulen... Bulen... Bulen...“
Šahis wahrds winam bija kluwis par fikšu ideju. Tas kautko no-
sihmeja. Un winsch šaprastu tā nosihmi, ja ween waretu atdšihwi-
nāt šawu atminu. Bet tas azumirkli nebija eespehjamš. Kolihds
winsch mehgināja šakonzentrēt domas šahdā noteiktā wirseenā, gal-
wa šahla nezeeschami šahpet.

Gemehrzis roku uhdeni, winsch peespeeda to pee azim. Pusstun-
du no weetas winsch nepazehla galwas. Šahjā laikā ne Batešs, ne
Schanna Marija - Anna Bulen nerunāja ne wahrda. Mēšah lau-
dim šahi stunda nebija šaruman. Mehnešs bija uslehzis, un pee de-
besim mirdšeja šwaigšnes. Šur lihds šchim bija walbijuši krehšla,
tagad pluhda šelta un šibraba štraumes. Šerigans atwehra azis.
Winsch juta, ka ir no jauna atguwis lihdsšwaru.

Loešhi wina preekšhā šehdeja Schanna Martja - Anna Bulen.
Krehšlas aiškarš, kas lihds šchim bija šehwis to wina škatam, nu
bija pašahkihrees, un pahr wiau bija gaihā mehnešniza. Tagad wi-
na wairš neaireja, bet luškojās teekhi uš preekšhu. Šeriganam wi-
na šehkita drihnishki meiteniga. Tāpat kā pirmu, arī tagad winas
galwa nebija apšegta, un mehnešs un šwaigšchmu atšpildumā ogt-
melnee mati apnehma to kā wišmojohšs šamts. Šahda nojanda tei-
za Šeriganam, ka drihši wina atkal peewešršis tam šehu. Un winsch
no jauna aišhedja ar roku azis, tomehr atšahdomš pirkštus masleet
eeplestus. Nojauta nebija wiau maldinajuši. Pagreešuji galwu,
jaundā šeweete wehriši noluhkojās winā, un Šeriganam šehkita, it kā
winas škatā atšpogulotos bailēs. Wina pat paleezās masleet uš
preekšhu, lai waretu to labak šaskatit. Tad wina atkal nowehrfās
un no jauna šahla airt.

Šerigans ištuta šinamu preeku. Droschi ween, šehdejās pus-
štundas laikā wina jau wairakšahrt bija tā noluhkojusees winā.
Un wina bija uštraukusees, nobašchijusees tā deht. Apšina, ka
kluwuši šlepkowa, eedweša tai šchaušmas. Neraugotees uš winas
azu un matu škaistumu, Šerigans nejuta pret to lihdszeetibas. Ga-
du no šawas dšihweš winsch buhtu atdewis, ja waretu wehl šahjā azu-
mirkli nogahdat to polizijas štažijā — wišmas winsch pats pušlejās
to šew eestahšit. Šaut winam buhtu lemts dšihwot wehl šimts

gadu — wiensch tomehr nelad nespehtu peedot tai to stundu, kuru wiensch bija pawadijīs sawā paslehtuwē aīi klints bluka. Ja ween wiensch paliks dsihws — winai buhs par to jaatbild, kaut tā buhtu ūskaitaka kā Wenera un wifas trihs grazijas kopā. Wiensch dusmojās us sewi, ka bija tik toti apbrīhojīs tās tumšeho matu mirdsumu. Un winas azis... Pēe welna, kahda gan nosihme schajā azumirkli wareja luht winas ūskaitumam? Zanschē — pasta aplaupitaja mahsa bija bijusi ūskaita, bet winas ūskaitums tomehr nebija warejis isglahbt Zanschē no karātawam. Nerangotees us ofaram Karmenas Zaschē leelajās, ūskaitajās azis, likums Kerigana personā tomehr bija saguh-
itjīs laupitaju. Un Karmena bija bijusi ūskaita, welnischki ūskaita! Pat „wezo“ winas ūskaitums bija apbuhris.

„Behdas!“ wiensch bija isteizees Kerigonam. „Behdas!“

Un tomehr neleetis Zaschē bija tizis pakahrīs bej schēblastības.

Kerigans lehnām pazehlās sehduš. Ko gan Schanna Marija-Anna Bulen teiktu, ja wiensch pastahstitu tai par Karmenu? wiensch jautaja sew. Tomehr Bulenu un Zaschē wahrduš schēihro dšila aisa. Zaschē bija nahkufschī no Alastas netiklības bedrem. Wismas ta bija tizis apgalwots atteezibā us Karmenu Zaschē un tās brahli. Turpretim Buleni...

Wina roka noslihgā lejup un pēe tam aīiūskahra rewolwera spalu. Ne Batefs, ne meitene nebija eedomājusees winu atbruhot. Ta bija neusmaniba, ja ween Batefs no mugurpuses pastahwigi neusraudstija to.

Keriganu sagrahba jauns ustraukums. Pamasam wiensch ūskahla ūsprast, zik leelu kluhdu tās isdarijīs, nepapuhlotees weiklat istehlot ūawu lomu. Schi meitene, Schanna, bija schahwusi us winu. Behdejā azumirkli, kad wiensch bija zentees pazelt rewolweru, Schanna bija nolēekufesees pahr winu. Wina bija mehginajusi to nosleptawot, bet tad pehdejā azumirkli glehwi atteikufesees no ūawa nodoma pēepildishanas. Wiensch nebija ismantojīs schō winas glehwuma mirkli. Bet warbuhst schi kluhda ari wehl tagad bija islabojama? Pehschīni apnehmees, wiensch no jauna pēeleezās tai tuwāt.

„Es grihetu isluhgtees no jums pēedofschanu,“ wiensch ūsazija.

„Waj drihtstu to darī?“

Wina ūsarahwās un, pagræesusi galwu atpakat, nesapraschanā usluhkoja Keriganu.

„Suhs domajat, ka ar mani eet us heigam.“ tās klusu eesmeeda-

mees turpinaja. „Là tomehr naw, Schannas jaunkundse. Esmu atkal pilnīgi spirts un wefels. Tas bija tilat šafodilais drudis., Kā jau teizu, es gribetu isluhgtees no jums peedodhanu. Man schkeet — nē, es pat noteikti simu —, ka es pirms apwainoju juhs, it kā juhs buhtu us mani schahwufi. Tas, protams, ir pilnīgi neespehjamt. Man schkeet, es loti labi pasihstu to neleetigo mulatu, kas mani apschaudija. Un juhs eeradatees teeschi ihstajā briedi, lai wimu aishbeedetu un isglahbtu man dshiwibu. Waj warat man peedot — un waj peenemfat manu pateizibu?”

Weitenes tumschajās azis atspogulojās wina pascha smaidis, un Keriganam schkitta, ka luhpas tai woegli raustijās, kad ta atbildeja:

„Preezajos, ka juhatees labā.”

„Un waj peedodat man, ka es... ka es pahrmetu jums tik launas leetas?”

Smaidot wina isfkattijās apburoschā. Un nu ta smaidija.

„Ja gribat, lai peedodu jums nupat isteiktos melus — labprahst,” wina atbildeja. „Lo es peedodu jums, jo juhsu amats retsem speesch juhs melot. Es pati mehginaju juhs nonahwet, monsieur, un to juhs, loti labi fināt.”

„Bet...”

„Juh nedrihsktat runāt, monsieur. Tas nahk jums par launu. Bates, waj tu nepateiksi monsieur, ka wansch nedrihskti runat?”

Kerigans isdsirda aish muguras kahdu strauju kustibu.

„Monsieur, tuhlin turat muti, waj es sadragaschu jums galwur ar airi!” winaam pee paschas aush atskaneja mulata bals. „Waj esmu isteizees peeteekofacht flaidri? Waj monsieur mani sapratis?”

„Saprati, wezais,” Kerigans nonurdeja. „Saprotu juhs abus!”

Wansch atkal atlaidās sawā sehdeksi un no jauna sahla wehrot Schannas Marijas-Annas stahwa apburoschās kustibas, kahdam ta nesatrizinamā meerā turpinaja airet.

Turpmalās minūtēs, kas sekotja schim tilpat eespaidigajam, zif negaiditajam briedinajumam no Batefa puses, situazija Dawida Kerigana azis sahla eeguht pawisam jaunū interesi. Jau daschu labu

reisi wińsch bija apgalwojis few, ka wina panahkumi zilweku medneela amatā iřkaidrojami newis ar to, ka wińsch buhtu bijis asprahligals kà wina pretneeks, bet gan ar to, ka winam labi attihstita humora fajubta, un ka tas nelauj fewi pawedinat godlahrei. Uf deķu lahres wińsch bija iřwehlejees řho amatu. Wińsch bija uřtiziķs řawam peenahkumam, bet nebija aļs likuna peeluhdřejs, un ari neziķa alga to fewiřķķi newikinaja. Kà Ģarfanās poliķijas un fewiřķķi N diwiřijas loķelīm winam bija dota eķpehķija iřķuřt dřihmes řtraujo pulsejumu teēķķi tahdā mehrā, lahds winam bija wispatihkamals. Un wisřtipleķā řatraukumu wińsch iřķuta tahdās reiķēs, kad zilweks, kuru tam bija uřdots iřķekot, bija tikpat weļķķs kà wińsch, waj pat wehļ weļķķals.

Ģoreiř leeta grořiķās ap ķeemeeti... waj ap meiteni. Wińsch wehļ nebija domājis par to, kas řķķi Ģhanna iřķti ir. Winas dřķitā, muřķitālā balķs, winas drosķā, noteiķtā iřķureķhanās un meerigais řķaitums řahķumā bija likuřķi winam noturēt to par preķetu ķeemeeti. Domehr wehrojot winas meiteniķi řķaido řķahķu laiwas preēķķķģalā, wińsch newareķa pateiķķt, waj ta waretu buht ařķonpadsmit, waj warbuht trihřdesmit gadu weķa. Ģai atbildeu uř řķho ļautajumu, bija neķeeķeēķķama řķilģta deenas ģaiřķma. Ģet — weenadi, waj otradi — wina tik weegli bija uřwareķuķi ķeriganu, ka tas newiķus bija řķeeķķs atřķķt un apbriķnot winas řķehķjas.

Ko gan teiķķu N. diwiřijas iņķķektors, ja redķetu řķawu řķehķģiķķo, Ģelnā Ģodsķera Ģdemara pehķu dřķiķķhanai iřķuķķtito agentu eķķķeeķķta ļanulawas widā, řķatmatainas, bet řķařķķiti bihřķamas řķaiřķules un pehķķiķim lihģģiķģa mulata ģuģķitā!

Ģateķs bija apřķiķrinajis ķerigana aiřķomas, ka wińsch ir ģuģķķeknis, ļaut řķķis eķřķotais pahris bija dartiķis wiřķu eķķpehķķamo, ļai to iřģķahķķtu. Ģamdehļ wiņi ģriķeķa paturet to ķee dřķihwiķas pehķģ tam, kad Ģhanna wehļ tikai piķims dāķķām řķundam wiķķeem řķehķķeem bija puhķķģuķķees wiķķu noģalināt — tos bija ļautājums, uř kuru wareķa atbildeķt weeniķģi nahķotne. Ģamdehļ Ģāwiķs waiķs ilģal nemoģiķa fewi ar řķho probleķķu. Ģaģadne bija pahķrāt iņķereřķanta; beř tam ļau wiřķuwatā nahķotnē neapřķķahķbami bija ģaidomi ļauni, ne mařķal řķwarigi notiķķumi. Kà Ģhannas Ģariķas - Annas Ģulen, tā ari winas piķratam lihģģiķģā pawadona iřķureķķhanās to leeģinaja. Ģateķs bķķa peēķķraudeķis eēļauřķt wiķķam ģalwas ļauķķu, un Ģawiķs buhtu wareķis řķwehķret, ka ļaunā ķeemeete řķmaididama

lautu winam schoš draudus peepildit. Tomehr winšch nejuta pret Batefu ne wismasakā naida. Taisni otrādi — winšch šaka just pret scho tehwinu sinamu simpatiju, tāpat kā nespehja apspesti fevi ar weenu wairāf peeaugoscho apbrihnoschanu pret Mariju - Annu. Melnā Rodschera Odemara ekfistenze kluwa tabla, nenoteikta ihstēniba. Melnais Rodschers atradās kautkur tahlumā. Turpretim Marija - Anna un Batefs bija pawisam tuwu. Winšch šakla domāt par to, kā par Mariju Annu. Schis wahrds winam patika. Turpretim winas uswahrds — Bulen — ar mozoschu usmahzibu mulšināja wiau.

Pirimo reisi kopšch laiwas brauzeena šakluma winšch paluhkojās augšchup, pahri laiwas preefšagalā sehdošcham feeweetes šahwam. Nafts bija brihnisčhka. Upe atgahdinaja weegli wilnojoschu, iskaujētu šidrabu. Abās pušēs, zeturdakjuhdsēs tahlumā, muhscha mescha tumšchās seenas isfkatijsās kā lejup nokarajoschees austrumneeziski paklahji. Swaigsnēm nosehtās debesis schkita aišfneedsami tuwas, un mehnešs, kas gandrihš rēdsamā ahtrumā šahpa augšchup šenlā, no šahrtā bija pahrwehrtēes šeltainā. Kerigana dwehsele weenmehar ar dšiku preeku baudija scho seemelu nafts krahščhaunu. Schi mehmd, brihnisčhka pašale šahštija winam daudš wairaf, nekā tas jebkad bija dširdejis no zilwēla mutes. Winam tā nosihmeja religiju, pašahwibu, tizibu leetam, kas bija leelafas kā neezigā dširkstelite, kas apparoja wina pašcha kermenī. Widdsilaf winšch ijuta to klušumā. Un šchi nafts bija kluša. Wisapšahrt waldbija tahds meers, ka uhdenš pileščhana no aireem atgahdinaja klušinatu mušiku. Wēschā nedširdeja neweenas škanas; tomehr winšch šinaja, ka tur walda dšihwiba — rošiga, pehtoscha dšihwiba, kas rišinajās tahdā pat klušibā, šahdā winšch kopā ar Mariju - Annu un Batefu weeglojā kanulaiwinā klišdeja uš preefšchu. Valšs pazelščhana šchajā štundā prasitu peespeščhanoš, jo šahda neredšama, waldoniga rola litās pawehšlam klušet wišam šemes wiršū.

Bet šchajā klušumā wina ausis pehščhni ustwehra šahdu šchalkoranu, un šamehr winšch wehl klušijās tajā, krahsti pamajām peenahža tuwat weens otram, brauzamzēščh šahchaurinajās un balsameglu, preefšchu un zeedru šakumu nomainija milšigas, peleku klišchū masas. Dahrdoma kluwa škalaka, un klintis šneedsās debesis, pahrtokrdomās pahri upei. Schi pehščhnd pahrwehrtiba wareja nosihmet tīšai weenu: wini atradās netahš no Le Saint Esprit Rapide —

Swehtā Gara kraģem. Kerigans bija pahrsteigts. Wehl ap pusdeenas laiku winsch bija domajis, ka Swehtā Gara kraģes atrodas diwdesmit, waj trihsdesmit juhschu tahlat, lejup pa upi. Nu wini atradās pee paschas eejas, un winsch redseja, kā Schanna Marija Anna Buleh un Batifs meerigi, bej wismasātā ustraukuma gatawojās dotees lejup pa scho nodewigo uhdenszeli. Newikus winsch abām rofam ekehrās laiwas sehdeklī, kad krahtschu trofknis peenehmās arweenu flakafs, pahrwehrs damees dobjos pehrkona grahweenos. Mehnefnizā winsch redseja, kā Klintis falkahwās kopā, kamehr brauzamzeli no abām pusēm eerobeschoja wairs tikai stahwas, nepahrtrautas klinschu seenas. Mehnefs un swatgsnes apfwhbeja schauro, mutujoscho uhdenszeli, kurā luhkojotees Keriganam aifrahwās elpa. Pat deenas laikā winsch sawu laiwu schajā bihtamajā weetā buhtu wiljis pa kraštu.

Winsch paluhkojās meitenē laiwas preekschgalā. Ta sehdeja masleet wairak issehjupees, lepni pageltu galwu. Zif labpraht winsch buhtu gribejis schajā azumirkli redset tās seju, kad wina besbailigi wadija laiwu teeschi uš bihtamo weetu. Ka wina nejuht bailu, bet luhkojās pretim breesman ar sinamu triumfu un zihnaspreeku — to Dawids skaidri redseja. Wehja wirpulis, kas nahza no klinschu aifam, atraifija winas matus, kas kā melns, wismojochs plihwurs aplahja tās muguru. Kerigans wismihlat buhtu uškleebjis Batesam, ka tas ir nelga, tik weegprahtigi lihdams spehlē schis seeweetes dsihwibu. Winsch pilnigi aifmirsa, ka winsch ir weenigais newarigais laiwā un ka tās apgahschanās nofihmetu wina nahwi, kurpretim Batesfs un tā pawadone wehl waretu turpināt zihnu ar wilneem. Wifas wina domas konzentrejās weenigi uš meiteni — un uš preekschstahwoscho pahrdsihwojumu.

Winu preekschā, lihdīgi sneegputenim, pazehlās putojochā maha, kurā kanu trauzās eekschā ar schaitenes lodes ahtrumu. Putas eeschlahza winam seją un uš mirkli padarija to neredfigu. Tad wini jau bija atkal ahra no schi wirpula, un Dawidam likās, it kā tas dsirdetu laiwas preekschgalā sehdochās meitenes musikalos smeeklus. Nahkamā azumirkli winsch pats norahja sewi par scho eedomu. Zo kraģes nu guleja teeschi winu preekschā, un uhdens trihgeja pilns dsihwibas. Marijas - Annas airts schkehla uhdeni, kamehr pahr winas luhpam nahza skarbi, skani kleedseeni, uš kureem Batifs atbildeja ar wardes kurfschkehshanai lihdīgu nurdeschanu. Klinschu see-

nas trauzās wineem pakal, wiski ņem wineem zehlās un fritā. Melni, putu zepurem apņegti klinschu bluki dsihwu buhtau ahtrunā jona-ja augņņup pret straumi. Pehrtona grahweeni pahrgahja apduillinoņchā dahrdonā — un tad pehņņchni palika ois wineem. Preeņņchā iņpletās meerigs uhdens. Brauzamzefņch kluwa plataks. Mehneņs gaimā Kerigans redņeja meiteni meerigi ņehdam lainwas preeņņchgalā. Winas ņapjee mati mirdņeja mehneņnizā, un no roņam tai pileja uhdens.

Kerigans pirmo reisi wiņa brauzeena laikā pagreeņās atpakal un uņluhloja Bateņu. Tas ņmihnedams atairdja ņobus.

„ņuhs eņat ņaņoditi ehmots aijjuhgs!“ Kerigans nowehrsdamees nonurdeja.

Schanna Marija - Anna Bulen ņehdeja tik weenalņņiga, it kā brauzeens pahri Swehtā Gara krahgem mehneņnizā tai buhtu tikai rotala.

Duhņojotees wiņā, Kerigana ņirds newiņus ņahka ņtraujak puņņtet, kaut wiņņch puhlejās ņpreeņt par ņcho ņeeweeti weenigi no ņawā profesionalā weedokla. Wiņņch zentās eegalwot ņem, ka ta ir launa ņeeweete, ņas gandrihņ bija wiņau noņlepkawojusi. ņarmena ņanņchē bija bijusi tahds pat kritiņ engeliņ, bet lihdszectibai ņchahdos apņtahlos nedrihņņteja buht weetās. ņeraugotees uņ wiņu to, wiņņch neņpēhja pretotees eņņaidam, ņahdu uņ wiņau atņtahja Marijas - Annas droņme un beņbailiba, un pehņņchni wiņņch notwehra ņewi pee pahrsņeidņoņchā jautajuma: ņahdās atteezibās wiņā wareja atraņtees pret Beteņu? Wiņam eņkrita prahtā deesgan nepatiņkamā doma, ka muņlata riņzibā pirit, kad tas bija eeneņis ņawu pawadoni laimā, bija iņpauduņees ihpaņņneeka teeņibu apņina, un ka brihdi wehņlat Bateņs bija peedraudejits eelaust wiņam galwasņlauņu, ja tas nepahrs-trauņs ņarunu ar jauno ņeeweeti. Waj warbuht ari Bateņs bija weens no Buleneem?

Swehtā Gara krahžēs pawaditās diwas, waj trihs minutes bija eedarbojuņchās uņ Keriganu kā ņahles. Wiņam likās, it kā no wiņā galwasņlauņa buhtu iņjudis kautkas, atbrihwojot wiņā ņmadņenes no ņmagā, nepatiņkamā ņpeedeena. Tomehr Bateņs nedrihņņteja neņā nojaust no ņchis pahrmainas. Tamdehņ Kerigans, nenowehrsdams ažu no meitenes, wehņ newarigal atbalsņijās pret plezu ņomu. Wiņam arweenu gruhtak nahžās atraut ņkatu no Marijas - Annas. Wiņā no jauna bija ņahņusi ainet, un ari Bateņs wiņā ņpehlā ņrahdja-

ja ar sawu airi, tà fa schaurà, no behrsa tahss pagatawotà kanu kà bulta schahwàs lejuv pa strauuni. Daschus simtus metru tahlal brauzamzelsch meta lihsumu, un kad laiwa muljinofschà aštrumà apbrauza to, preekschà atklahjàs plats, taišns, rahms uhdens lihmenis, kura galà Berigans eeraudsija leesmojam ugunis.

Meschs bija atkaphpees no trasteem, dodot weetu flinšchu bluteem nosehtam klajumam. Wisgaràm kraštam šteepàs plata, melnu smilšchu strehmele. Berigans sinaja, ap ko leeta grojas: wina preekschà atradàs geologisku pahrwehrribu isweidots darwas smilšchu laukumš, kahdi beeschi fastopami tahlal seemelos. Tas bija weens no semes bagātibu wehštnešcheem, kas kahdreif pahrwehrribis Amerikas kontinenta seemeļu galu pašauls Dorado. Ugunis šlihdeja tuwak, un wehštchani naktis klufumu istrauzeja meschoniga dšeedašchana. Dawids dširdeja kà Bateks tam aiš muguras dojbi eegahrdsās. Pahr meitenes luhpam islausàs weena weeniga maiga škana, un Beriganam šchēta, it kà ta wehl lepnak isfleetu galwu. Dšeedašchana kluwa špehzigala. Ta bija ritmiška, elsojofcha, meschoniga mūšita, kahda jau kopš simts peezdesmit gadeem škan šcho triju wju kraštos. Baiwai šlihdot turp, Beriganam pahrskrehja šalti drebuki. Ta nebija dšeedašchana, kahdu pašihšt kulturās zilweki; ta bija zilweku balšu ešplosija, newaldamas gawiles, kurās isškaneja brihws, pirmatnejs/dšihwespreeks un lihšmiba. Tee bija ploštneeki, kas domāja un dšeedaja tāpat kà wina šentschi bija dšeedajufchi Medišona un labà printscha Ruprechta laikos; šchajà dšeesmā ispaudàs wina lihšmiba, wina pahrgalwiba, wina brihwibas teekšme un wina optimismš. Škweens no šcheem wihreem kledsa, rehza, žensdamees ar sawu balši pahrspeht žilus. Un tad, tikpat wehštchani kà šahlfes, dšeedašchana atkal aplufa. Weens weenigs kledseens noškaneja pahri uhdens lihmenim. Berigans dširdeja škalus, dahrdofchus šmeeklus; kahds šfahrda trauks škanedams ašitās pret otru; eerehjàs šuns; kahds brihdi bungoja ar airi pa apgahštās laiwas dšbenu. Tad wehl wehdejais kledseens no weenas weenigas riškles — un naktis no jauna eegrīma klufumà.

Ta bija Bulenu brigāde, kuras wihri, šom riht atkal ar šaulti wjadšēja bušt darbà, šchajà naktis štundà škali iskledsa pašaulē sawu dšihwespreeku.

Berigans luhlojās šanà preekschà. Drihji wina wehšai wjadšēja eewirštees jaunà gultnē; kolihš buhs šafneegts krašts, waja-

dseja kauttam notiti. Nometnes ugunu dihvainās leefmas sahūmā bija wiņu samulfinājūshas. Nu wiņšah sahla faprafi: Sahannas Marijas - Annas Būlen laudis bija eerihkojūshī nometni darwas smilshju klajuma malā un aisdēdsinājūshī wairakus no semes i-pluhsstofshās gahšes awotus. Neskaitamas reifes wiņsh jau bija redsejis shahdas ugunis degam triju upju kraštos. Ari pats wiņsh bija tahdās dedsinājis. Uf shahdeem ugunskureem wiņsh bija wahrijis few tehju, jau eepreefsh preezadamees par ustrauzoshō brihdi, tad wajadsēs ar uhdeni nodsehst leefmas. Bet wiņam nekad wehl nebija gadijees redset nekā lihdsiga ainawai, kas tagad atklahjās tā skatam. Neleelā laukumā dega septini ugunskuri, kuru leefmas kā lahpas pazehlās desmit/ lihds peezpadsmit pehdū augstumā, un starp shām lahparam waldija dshwa, rofiga knada. Neskaitami stahwi kustejās turp un shurp. Sahūmā tee wiņam lihās kā ruhshīshī, kas rotahjās ap ugunskureem. Bet jo wairāk laiwa tuwojās wiņeem jo loelāti tee auga. Nu Kerigans faprata, kas noteek: Būlenu laudis ijmantoja wehshās naktis stundas fawu laiwu darwofshanai.

Wiņsh saoda darwas smatu un redseja ugunskuru apgaismotajā laukumā iswilktas un uf mutes apgahstas laiwas. Tur guleja shahds pusdūzis leelu jorklaiwu, un lihds jostas weetai faili wihri pahrlahja tās ar darwu un piki. Wāshā widū wirs gahšes leefmas karajās leels, werdofsh katls, un laudis ar towereem rotās skraidija turp un shurp starp shō kailu un laiwam. Teehī lihdsjās kailom žiti wihri pildija muzas ar dahrgo, no semes pluhsstofshō shēidrumu, kas weetweetām smiltis isweidoja tumshmelnas, leefmu atspihdumā mirdsofshas pekles. Strahdneeku skaitu Kerigans wehrteja uf amehram trihsdesmit wihru. Uhpūs gaismas loka, kur guleja sefshas, kraštā iswilktās jorklaiwas, uhdeni shuhwojās wehl kada atfe-wiwhka laiwa. Turp Batefs wadija fawu lanu.

Tumojotees strahdneeku grupai, Kerigans arweenu dshwah isjuta shīs ainawas baismo skaitumu. Nekad wehl wiņsh nebija redsejis shahdas ploshneeku brigades. Indīanu tajā nebija. Būskaitlee wihri meikli un ahtri darija fawu darbu, strahdadami wispilnigahajā safanā.

Wini neredseja lanu tumofshanos, un ari Batefs nezentās fahsīt wiņu wehribu. Klusu wiņsh eewadija lanu leelās, uhdeni gulofshās laiwas ehnā. Tur jau stahweja laudis, kas azumirkli peewilka lanu zeehī lihdsjās laiwas shneem un nostiprināja tur. Keri-

ganam wini usmeta tikai ahtru, weenaldsigu ftatu. Naktamā azumirkli jaunā meitene jau stahweja us prahmja klahja, kamehr Batefs noleezās pahr keriganu. Un atkal mulata spehzigās rotas pazebla winu tā behrnu. Mehnefs gaismā Dawids wareja pahrredsjet prahmi. Tas bija leelakais fatikfmes lihdselis, kahdu winfch jebkad bija redsejis upes augfchgalā. Diwas treschdaldas no klahja eenehma kajite. Schajā kajitē Batefs eenefa keriganu un noguldija to us kauttā, ko Dawids notureja par feenā eebuhwētu gulasweetu. Winfch islikās pilnīgi beffpehzigis, un kad Batefs aisdedsa fehrkloziāu, tas ahtri aishwehra azis. Brihdi wehlfak winfch dsirdeja kajites durwis aishweramees. Tikai tagad winfch atwehra azis un peezehlās fehduš.

Winfch bija weens. Un tas, ko winfch turymatās sekumbēs eerawofija, iswikināja winam flufu pahrsteinguma fleepseenu. Winfch nekad wehl nebija redsejis schai lihdsigas kajites. Ta bija wismaf trihsdesmit pehdu gara un astonas pehdas plata telpa. Seenas un greesti bija taifiti no puleta zeedras loka, un arī grihda islikta ta pašcha loka plahfneem. Wispirms wina usmanibu faiftija namdaru darba mahflineeziklā pilniba. Kad winfch isbrihnā fakta apluhlot kajites eefahrtu. Grihdu fedsa bees, tumfchfata auduma paklahjis. Starp to un telpas pretejo galu guleja diwas krahjchwas leduslahfchu ahdas. Gar feenam karajāš glesnas, un fchetrus logus rotaja mefchginu gardines wirs smageem beeseem aiskareem. Batefa aisdegtā spuldsje atradās teefchi winam lihdsās pee feenas. Ta bija darinata no fibraba un isplatija starojofchu gaismu, kuras schilbinofcho fpilgtumu masināja wezfelta atgaismis. Wes tās kajitē bija wehl trihs zitas, neaisdegta spuldses. Telpas pretejaš gals atradās ehnā, to urehr kerigans faskatija kahdu tur stahwofchu preefchmetu — flaweeres.

Netizēdams fawām azim, winfch peezehlās un dewās turp, fofodams starp fehdekleem. Lihdsās flaweerem atradās wehl otras durwis, un tahlfak plats dihwans, kas bija pahrwilktis ar to pašchu salo, samtweidigo audumu. Paluhkooees atpakaf, winfch redseja, ka Batefs arī winu bija noguldijis tahdā pat dihwanā. Teefchi lihdsās tam stahweja grahmatu plaukti un galds ar awifem, schurnaleem un dāmu rokdarbu grofiau. Un schajā grofiā aismidfis guleja — fakis!

Wirš galda pee feenas karajāš trihsstuhratins karogs. Tajā ar

Valtu uš melna lauka bija tehlots milšigs Ieduslahžis zihnā ar polar-wilku baru. Ušmetis ūlatu ūhim karogam, ūerigans ušreiji sinaja to, ūo winšy lihdi ūhim walti bija publejees atzeretees: milšigais lahžis, niūnee wilki — St. ūjera ūulena gebrbonis!

Winšy pašpehra dašchus solus uš galba puši, bet tad aštri fa-twehra rokām kašda ūehdeūa atšwelnī. Pee waina winā galwas-lauful! Waj warbuht praħmis teesħam ūahypojās? Rakis ar rok-darbu grošiau lišās greešħamees. Weena karoga weetā pee seenas nu karajās wešels pušduzis. Spuldse leħtaja pee seenas. Griħda zehlās un grima. Wiši preeħħmeti jauzās žits žaur žitu.

ūiūa tumsa apħehma ūeriganu, un ūħajā tumsā winšy nekā neredħedams streipuloja atpaħat uš diħwanu. Winšy fašneesħa to wehl iħšā laikā, un kā mironis airita tajā.

6

Sħheetami bejgala ilgu laiku peħ žiūiūo ūehħu galigā ūabrufu-ma Dawids ūerigans diħwoja tumsas poħaulē, kur bars neredħa-mu, mošu welnēnu raidija ūweħlojošħas buħtas wina ūmadseņēs. Žilweku tuwumu winšy juta tikpat maš, kā diħwana paħrweħreħħa-nos guħtā. Winšy ari nemanija, ka nu dega wišas iħħetras ūpul-djes, un ka grumbainas, bruħnas rokas ar gareem, lihkeem piħ-šteem weija pee wina barbariħkas īirurgijas briħnumu. Winšy ne-redħeja ūepapinaħa — „ħlejojošħā peħronħiħta“ — grumbainās ūejaš, neredħeja, kā ūalihħuħħais, drebošħais indianis ūatopoja wiħus ūawa aštondešmit gadu garā muħħa pēdħiħwojums, lai oħħauktu winau atpaħat diħwē. Winšy neredħeja ari stoiħki meeriģā, meħ-mo ūateħa, ne ūħannas Marijas - Annas mironbaħlās ūejaš un baħ-lēs eeplesto ažu, kad ta ūaweem īaidajeem, baħtajeem piħšteem ūne-ħħa winam wejā indiana paģatawotās ūaħles. Winšy guleja melnā bešdiβenā, kur ložijās un raħpoja možiβu gari, un winšy žihnižās ar teem un ušħleesħa teem, un wina žihna un wina īleesħeenti weeħa naħweš baħlu iħħeiħħmi paħ winau nolēekuħħās meitenes ūeja. Winšy nedħirdeja winas baħš un nejuta tās roku maģos pēeħħħreenus, ne ar īatīħa ūpeħģiģos iweħreenus, kas ūatureja winau karħona murgu briħħos. Un ūepapinaħs, kas bija redħejis miħstam tuħħħtošħeem žilweku, nedewa atpuħtas ūaweem piħšteem, ka meħr darbs nebija

paiveikts — un tad kautkas aisdžina bultas raidošos welnēnus no tumšas, kas tureja šawā warā Keriganu.

Nu Kerigans pahrdsihwoja wefelu nemeera un bešpehžibas muhschibu, kaut tas nemitigi weda zihau ar leetam, kas draudeja nospeest wiau pee semeš. Reisem laiks aifriteja kà aismirstibas brihschi, ko nes meegs; un tad nahza ziti laiki, kad dšihwe winā lītās fazelamees, bet kad wiašč pats tomehr nebija špehjišs pakuste^{tes} tees, waj riškotees. Reisem tumšu pahrschlehlā gaismas šibeni. Un šho usleesmojumu brihschos wiašč šahla atšekirt leetas — dišwai ni pahriwehrtias, promšlihdoščas, kas tomehr ar neatwairamu špehtu usmahzās wina prahtam. Wiašč atkal guleja šakaršehtajās šmilis, bet šhoreiš tas dširdeja Martijas - Amas un Seltmates balšis, un Seltmate leeligi wizinjā wina ažu preekšhā karogu, kurā bija attehlota milšiga ledustahšča zihau ar polarwilkeem. Un tad wina šteidsās prom no ta un fleedša: „St. Pjers Bulens... St. Pjers Bulens!“ Un pehdejais, ko Kerigans no winas redseja, bija tās mati, kas kà uguns šwehloja šaulē. Bet ta, kas nahza pee wina, weenmehr bija otrā — tumšchi mati un tumščas azis; wina eera dās ikreiji, kolihds atgreesās mafee welnenti un ušbruka tam šawām bultam. Tad wina išnira no tumšas un aišweedeja tos. Winas balšs kà šchulsti šahra šerigana dširdi, un winas roku peeskahreeni atšpirdsināja to un mašināja šahpes. Wehšak, kad tumša to atkal aprija, wina bailes auga, un wiašč šauza pehž tās. Un weenmehr winas balšs atbildeja tam.

Tad nahza šgs aismirstibas laikmets, zaur dšesirām telpām wiašč šlihdeja prom no mozibu welneneem. Wina gulta lidinājās mihsstos mahkonos; lihdsi šheem mahkoneem wiašč trauzās uš preekšču, bet sem wina mirdseja plata, šidrabota upe. Un beidsot mahkoni šahla peenemt šeenu ištatu, un gar šchim šeenam bija glesnas un logs, pa kuru eepihdeja šaule, un melns štandarts. Un wiašč dširdeja brihnischku, šušinatu mušiku, kas šchita plušštam no šahdas žitas pašaudes. Tagad wina šmadšenēs štrahdāja ziti rodijumi. Wini wehrpa un šaweenoja domu aprautos pawedeemūs. Kerigans mozijās til šmagi, ka bešchi no miškrehščhla išnira pahris tumšču ažu, lai liktu winam nomeerinatees, un maigas rotas un glahštostča balšs žentās remdēt wina šahpes. Šchis rotas un šchi balšs škuwa winam loti tuwas. Winam kautkà peetruška, kad to

nebija tuwumâ, un winsch pastahwigi taustiija pehz schim rokam, lai pahrleezinatos, ka tās naw nosuduschas.

Likai weenu weenigu reisi pehz tam, kad peldoschee mahloni bija pahrwehrtuschees kajites feenâs, winu wehlreis fagraba smiltschu tufnescha chaotiskâ tumša. Schajâ tumšâ winsch dsirdēja kahdu balsi. Tâ nebija ne Seltmates, ne Batefa, ne ari Schannas Marijas - Annas balsis. Balsis atskaneja teeschi pee wina ausis. Un apkahrtejà tumša flehpa fewi kautko schausmigu, kad no tās gauši atskaneja wahrdi: „Waj kahds ir redsejis Melno Rodscheru Odemaru?“

Winsch mozijās, gribeja atbildet, atfauttees, bet balsis atskaneja no jauna un atkahrtoja tos paschus wahrdis — weenaldfigi truli kâ kapa atbalsis. Un winsch peelika wehl wairat puhlu, lai atbildetu; winsch puhlejās pateikt, ka ir Dawids Kerigans un dsen pehdas Melnajam Rodscheram Odemaram, un ka Melnais Rodschers atrodas tahlak seemetos. Un pehlschni winam likās, it kâ schi balsis pahrwehrtos pascha Melnâ Rodschera meesâ un asinis, kaut tumšâ winsch newareja nekâ faskatit. Un winsch issteepa rotas un nifni fatwehra filto meesu, kamehr tas isdsirda kahdu zitu, Schannas Marijas-Annas Bulen, balsi, kas luhdja winu atlaisti ta upuri. Tas bija mirklis, kad winsch plaschi eepleta azis un luhkojās, un teeschi wina azu preekshâ — tumat kâ jebkad karšona murgos — atradās Schannas Marijas-Annas seja. Kâ tehrauda kahschî wina pirksti bija eezirtuschees tai plezos.

„Monfieur! Monfieur Dawid!“ wina kledsa.

Mirklî winsch luhkojās winâ; tad wina pirksti atleezās, un rokas gurdi nokrita atpakal gultâ.

„Beedodat... es... es redseju sapni“, winsch ar puhlem isdwefa: „Man schkita...“

Winsch³ bija pamanijis schpju isteikmi tās sejâ. Nu winas sejâ notika strauja pahrwehrtiba; tajâ atspogulojās atweeglojums un preeks. Wina, ilgās tumšas asinatais flats uftwehra scho pahrmaianu tikpat kâ faules storu atmirdseschanu, un tad — tik tuwu, ka winsch buhtu warejis to aissneegt — wina usmaidija tam. Winsch atbildeja ar tahdu pat smaidu, kaut tas prasija no wina peespeefchanos, jo wina seja bija kluwusi nedabigi stinga.

„Es sapnoju... par kahdu zilweku... wahrdâ Rodscheru Odemaru,“ winsch atwainojās. „Waj esmu sagahdajis jums schpes?“

Tilpat ahtri kà parahdijeēs, fmaids bija atkal nojudis no
winaš luhpām.

„Mašleet, monsieur. Preezajos, ka jums klahjas labak. Zuhš
bijāt loti slims.“

Winfch pagzehla roku pee fejas. Galwa arweenu wehl bija
pahrfēeta. Un wina waigus klahja arī bahrdas rugaji. Tas wina
samulfinaja. Wehl schorihst winfch tatschu bija uslahris sawu teh-
rauda spoguliti loka jarā un nofkwis bahrdū.

„Kopsch juhsu eewainoschanas pagahjufchas jau trihs deenas,“
wina meerigi sazija. „Tagad ir treschās deenas pehzpusdeena. Zums
bija stiprs drudsis. Nepapinaks, mans indianu ahrsts, isglahba
jums dšihwibu. Bet nu jums jagut pawisam meerigi. Zuhš jau
tā esat pahraf dauds runajis.“

„Par... Melno Kodscheru?“ winfch jautāja.

Wina pamahja ar galwu.

„Un par Seltmati?“

„Ja, par Seltmati.“

„Un... wehl par kahdu zitu... ar melneem mateem un melnām
azim?“

„Warbuht, monsieur.“

„Un par maseem welneneem ar stopeem un bultām, un par
leduslahtscheem un balteem wilkeem, un par kahdu leelu seemelu
waldneeku, kas sauzās St. Pjers Bulens?“

„Ja, par wifu to.“

„Tad jau man naw wairs ko stahstit jums,“ Dawids nomur-
minaja. „Azimredsot, esmu jau isstahstijis jums wifu, ko sinu.
Zuhš tur lejā schahwāt us mani. Un nu es esmu schein. Ko esat
nodomajusi wispirmā kahrtā darīt?“

„Pasaukt Batefu,“ wina strupi atbildeja un, strauji peezehlu-
fees no sehdehta, dewās us durwim.

Winfch nemehtnaja to aisturet. Wina domas strahdaja gawst,
un pehz meshonigā karnewala tikai pamasām aikal kahrtojās. Winfch
pat nejuta, ka wina aisgahjusti, kamehr kajites durwis neaiskrita
aif tās. Tad winfch atkal pahrwilka ar roku pahrfēju un ap-
taustija bahrdū. „Trihs deenas!“ Winfch pagreesa galwu, lai wa-
retu pahrredset kajiti. To peepildijo retoschas saules sposchums,
kas peeschlihra wisām leetam siltumu un dšihwibu. Dawida azis
lehnām peewehrsās kahjgalim. Diwāns bija isjaukts un pahrwehrsts

platâ gultâ. Winſch guleja tajâ iſgehrbts, ar ſweichu naſtkreflu mugurâ. Uf galba, fur pirms trim deenam rokdarbu groſinâ bija gulejis kakis, tagad ſtaſweja leels meſcha puku puſchks. Kerigana galwa ahtri ſkuwa ſklaidrâka. Ufmanigi winſch peezehlâs uf elto- neem un eeklaufijâs. Leelâ laiwa nekuftejâs. Ta arweenu wehl ſtaſweja noſtiprinata. Tomehr ahri, darwas ſmilſchu klajumâ, ne- bija djirdama neweena balſs.

Winſch atſlihgâ atpakal ſpilwenos. Nu wina ſtats fritâ uf melno ſtandartu. Winſch apluhkoja balto lahgi un ſanifnotos wil- kus, un wina ofinis ſahka atkal ſtraujal puſftet. Kur ween pa triju upju uhdeneem braukaja zilweti, ſchis karogs bija paſihſtams, kaut tas nebuht nebija ikdeenihſks ſtats. Tikai reti kad gadijâs wina redſet, un nekad wehl tas nebija manits deenwidos no Schipewia- nas. Tagad Keriganam dauds kas nahja atminâ: baumas, kas kihda Utabaſtâ un wiſzauri gar upes kraſteem. Reiſ winam bija gadijees iſlaſit daſchas rindinas no ſinojuma, ko N-dinwiſijâs in- ſpektors bija rakſtijis preekſchneezibai:

....Schis St. Pjers naw mums perſonigi paſihſtams. Tikai nedaudſi redſejufchi wina ahropus wina apgabala, fur winſch rikhojâs kâ neaprobeſchots waldneeks. Kâ „dſeltenee naſchi“, tâ ari „ſunu ribas“ behwe wina par „Richeo Ri- moiw“, waj karali, un baumas apgalwo, ka bads un mehriſ wina apgabalâ eſot pilnigi ſweſchas leetas. Fakts katrâ ſinâ ir tas, ka neweena no eedſimto ziltim naw ſpehjuſi ſatrizinat wina gandrihſ neaprobeſchoto waru. Polizijai lihds ſchim naw bijis eemeſla eejauktees, waj ari eewadit iſſinu.“

Lee pehſ buhtibâs bija galwenee puſtki, lahduſ Kerigans bija iſlaſijis Makwena ſinojumâ. Bet lihds ſchim winſch nekad nebija wedis ſcho ſinojumu ſakarâ ar Bulenu wahrdu. Wiſi noſtaſti, ko winſch bija djirdejis, groſijâs weenigi ap St. Pjeru — ap St. Pjeru un ta melno karogu ar balto leduſlahgi un tam uſbruhtofcheem wil- keem. Un ſchis St. Pjers tâ tad bija St. Pjers Bulens!

Winſch aiſwehra azis un eedomajâs garâs ſeemas nedetas, fu- ras tas bija pawadijis Hay River Poſt'a, gaidot Fankſe, paſta ap- laupitaju. Tur winſch bija wiſwairat djirdejis par St. Pjeru, bet nekad winam nebija gadijees runat ar zilwetu, kas buhtu redſejis to

fejâ. Nemeens nesinaja, waj winſch wezſ, waj jauns, punduritis, waj milſiſ. Daſchi apgalwoja, winſch eſot tiſ ſtiprſ, ka warot lai-
lâm rokâm faleekt ſchauteneſ ſtobru; ziti turpretim ſinaja ſtaſſtiit,
winſch eſot tiſ wezſ un newarigſ, ka neſpehſjot pawadit ſawas bri-
gades, kaſ ilgadu nogahdajot deeniwidoſ dahrgaſ ſwehrahdu krawaſ,
lai eemainitir tâſ pret zitâm mantam. Un nekad-pahr „ſunu ribu,”
waj „dſelteno naſchu“ zilſchu lozeſku luhpam nenahza ne wahrdſ
par Richeo Kimow St. Pjeru — par winu, kartiſ neapſihmetâſ
walſiſ waldneeku. Wiſâ milſigajâ apwidâ, kaſ ſteepâſ ſeemeloſ
un deeniwidoſ no Leelâſ Bergupeſ, St. Pjerſ Bulenſ bija un palika
miſſla, ſſingſ. Ja winſch kahdreif ari pawadija ſawas brigades
brauzeenoſ, tad tomehr perſonigi taſ nemeenam ſweſchneekam ne-
rahſijâſ. Redſot peldot pa upi laiwi, waj tanu ſlotili ar St. Pjera
ſtandartu, wareja tiſat minet, waj St. Pjerſ patſ pawada to, waj
nê. Wiſoem tomehr bija ſinamſ ſaktiſ, ka weenigi Seemelſemeſ ſtip-
raſee un ſpehſjigafee wiſiri wadija St. Pjera brigades, kaſ eemainija
dahrgo ſwehrahdu krawaſ pret leeſeem preſſchu daudſumaem un no-
gahdaja toſ ſawa kunga ſlepenajoſ zeeſolſchnoſ ſeemeloſ.

Taſ bija wiſiſ, ko Keriganoſ wareja atraſt ſawâ atminâ, ſafarâ
ar St. Pjera wahrdu. Nu winſch ſaprata ari, kamdehſ „Bulenu”
wahrdſ tiſ neiſdſehſſchami bija eeſpeedeſ wina ſmadſenêſ. Tiſat
weenu weenigu reiſi winſch lihdſ ſchim bija redſejis melno ſtandartu
ar balto leduſlahzi un tam uſbruhſkoſcheem wilkeem. Schiſ karogſ
bija plandijeeſ wirſ kahda Bulenu prahmja Schipewianâ. Bet ſchiſ
gadſjumſ bija iſſudis winam no atminâſ, kurpretim baumaſ un no-
ſtaſſti par noſlehpumaino St. Pjeru bija dſiti eeſpeeduſcheeſ tajâ.

Keriganoſ pawirſijâſ maſleet augſtaſ ſpiliwennoſ un ar jaumu
intereli pahrlaida ſtatu kabinei. Par Bulenu ſeeweetem winſch ne-
kad wehl nebija nekâ dſirdejiſ. Tomehr ſcheit winſch redſeja neap-
ſchaubamuſ peerahdijumuſ winu eſibat. Winu weenmehr bija in-
tereſejuſi Seemelſemeſ wehſture, kaſ noputejuſchâſ grahmatâſ un
ruhpiſigi uſglabatnoſ rokraſtnoſ bija atrodama Hudſonoſ liſtſcha ſa-
beedribâſ archiwâ. Zſbrihnâ winſch bija jautajis few, kamdehſ
pahrejà paſaule tiſ maſ ſina par to, un kamdehſ ta tiſ maſ tiſzeja
tam, ko dſirdeja. Pirms ilga laika ari winſch patſ bija ſaraktſtijis
neleelu wehſturifku apſtatu par ſcho ſemeſdalu, kur kopſch diweem
gadſinteneem bija waldijufi tahda romantika un tragika, un tahda
zihna brihwibaſ dehl, kurai wajadſetu ſawilnot ikweena wiſira ſirdi.

Sawâ grahamatâ wińsch bija stahtstijis par milǵigeem zeetofschneem ar trihsdesmit pehdu augsteem, akmens bastioneem, par nińnám zihnam un leeleeem kara fugeem. Wińsch bija atteklojis tuhłstofsheem un desmitteem tuhłstofchu Anglijas un Franzijas labáto, fahrtasinigáto wihru eenahłschomí schajâ seemelu pasaulé; schee wihrí nefa karalu, firštu un leelu kara wadonu wahrduš, un no teem seemelu beesohtnos radás wišspehzigáto wihru isłase semešwirfá. Un schoš jaunáto deenu wihrus wińsch bija nosauzis par seemelu waldneekteem. Schee wihrí bija turejuschi sawâ rokâ waru páhr dšihwibu un nahwi, kamehr 1870. gada leelais kara gahjeens bija salausis scho waru.

Bet to wíšu usrahstijis, Kerigans bija noslehpis manuskriptu sawa schkirftina paschâ dibená, jo apsinajás, ka sawâ apzerejumâ naw bijis taisnigs pret tautu, kas apdšihwoja scho wina eemihłoto pasauli. Senatee, warenee wihrí bija aisgahjuschi nebuhtibâ. Dšihdšigi troni pasaudejuschneem patwaldneekteem, kas nospeesti lejup lihđs ikdeenischko mirstigo lihmenim, wini dšihwoja atminás par reis bijuscho. Schodeen wínu wara aprobeschojás ar tirdšneežibu. Wini wairš newareja dotees kaujás un ar pulweri un swínu eeguhłt few jaunus pawalstneekus. Afs šaprahts, ahtri funi, un spekulatíwâ politika bija isšpeeduschí nahwi nesochás metodes. „Le Facteur“ wairš nedrihłstewa nofaut patš, ne ari pawehlet kahdam nofaut žitus. Kahda warenaka roka tagad waldija seemelu tautu liktenus — karaliskás seemekreetumu jahstneeku polizijas roka.

Doma, ka schajâ kabiné fatikuschees likums un weens no beesohtnu warenakajeem spehkeem, eekrita Keriganam prahtâ, kamehr wińsch wehl augstáł pawiršijás spílwenos. Wínu šagrahba štiprafs uštraufums, nekâ domajot par Melnâ Rodšchera Odemara medibam. Melnais Rodšchers bija masu šlepšawa un šahtans — Moločš, pret kuru newareja buht šehlastibas. No wíseem žilwekeem likums mekleja wišpirmâ kahrtâ Melno Rodšcheru, un Dawids Kerigans bija iswehłets schis prasibas peepłidšchanai. Tomehr patreijejais peedšihwojums pildija wínu ar leelaku nemeeru, nekâ Melnâ Rodšchera meklešchana. Tas bija kaut kas draudoššs, neredšams, kas lika wina gara spehjam no jauna pazeltees no purwa, furâ tás bšja nogremdejuschí eewainojums un šlimiba. Galu galâ tas tatšchu bija patš swarigálais — wínam teefchi dšihwibas jautajums. Schanna Marija-Anna Bulen bija pilnigi apsinigi un šaunprahtigi mehginajusi wínu nogalínát. Tas, ka wina wehłat bija to isglahbusi,

prafija tikai isskaidrojumu, un winaſch bija apnehmees katrâ finâ eeguht ſcho iſſkaidrojumu un nolahrtot ſcho gadijumu, pirms iſſchkeest Melnâ Rodſchera deht wehl kaut weenu weenigu domu.

Schi apnehmſchandâs atkal un atkal atſkaneja wina ſmadſenês — automatiski, kâ peenahkuma halſs. Winaſch nedomaja par likumu, un tomehr apſina weenmehr no jauna atgahdinaja tam atbildibu pret likumu. Bet Kerigans ſinaja, ka beſ ſchi moraliskâ peenahkuma wina eetekmeja wehl kaut kaſ zits — kaut kaſ, kaſ arweenu wairat peenehma biſtamu, perſonigu nokrahſu. Wiſmaf winaſch pats puhlejâs iſtehlot to few kâ biſtamu. Schis breeſmas flehpâs wina nebuht nepeedeenigajâ intereſe par jauno meiteni. Schi intereſe pilnigi atſchkih râs no ikweena etiska motiwa, kaſ buhtu warejis to wadit, peemehram, Karmenas Janſchê leetâ. Ja ſchis diwas ſeeweetes ſtahwetu lihdjâs, Karmena winaſch liktos warbuht ſkaiſtatâ no abâm. Bet wina azis bija ilgat kawejuſchdâs pee Schannâs Marijas-Annâs Buleu.

To winaſch pats atſina un zeeti paſmaidija, kamehr wina azis turpinaja apluhklot no ſpilmeneem pahrredsamo kabines datu. Wiſmaf pagaidâm wina intereſe par Melno Rodſcheru Odemaru bija ſudufi. Wehl neſen winaſch buhtu ar wiſleelâto neatlaidibu praſijis atbildi uſ jautajumu, kamdehl Schanna Marija-Anna Buleu bija tik loti puhlejusees wina noſlepkawot, lai wehlak tikpat dedſigi ruhpetos par wina glahbſchamu. Turpretim tagad neatlaidigi iſwirſtijâs preeſchplanâ jautajums: kahdâs atteezibâs ſchi ſeeweete atradâs pret St. Pjeru, ſeemelu noſlehpumaino waldbneeku?

Beſ ſchaubam, wina bija ta meita, un St. Pjers bija uſbuhwejis wina ſcho grefni eekahrtoto kugi. Karſtaſiniga atwafe, Meopatrai lihdſiga ſeeweete, kaſ nebiſtas pat no ſlepkawibas, bet gatawa tikpat ahtri iſlabot ſawu netaiſnibu, kolihdſ ir pahrleezinajusees, ka notizis pahpratumâs.

Kabines durwju klufâ atwehrſchandâs pahtrauza wina domu gahjeenu. Winaſch zereja, ka tur atgreeschâs Schanna Marija-Anna. Bet taſ bija Nepapinaſs. Bezais indianis brihdi ſtahweja noleezees pahr Keriganu un uſlika ſawu ouſſto roku tam uſ peeres. Winaſch peekrihtofchi pamahja ar galwu un paſmaidija; wina azis ſpihdeja apmeerinatibâ. Tad winaſch palika roku Dawidam ſem pleza un pezehla to, kamehr ſlinneeks, atbalſtidamees pret ſpilmeneem, wareja ſehdet.

„Dateigos,” Kerigans saziņa. „Tā es juhtos eewehrojamaļi labaf. Un — ja jums naw eebildumu — sawu pehdejo afaidu: fuffinātas pluhmes un gabalu firnu miltu zepuana es ehdu pirms trim deenam.”

„Es atnesu jums ko ehst, monsieur Kerigan,” wiinu pahrttrauza maiga balis tam aif muguras.

Repapinafs bef trofshna ifstihdeja no kabines, un Schanna Marija-Anna eenehma tā weetu. Dawids Klufedams luhkojās wiņā. Nu Schanna Marija-Anna peebihdija pee gultas sehdekti, un wiņafch pirmo reifi deenas gairmā warēja eeluhkotees tās flaidrajās azis.

Wiņafch aifmirfa, ka wehl pirms daschām deenam ta bijufi wiina nahwigā eenaidneeze; aifmirfa arī to, ka pašaulē bija kahds zilweks, wahrdā Melnais Rodschers Odemars. Winafch flaidais stahws pilnigi faskaneja ar to tehlu, kahdu wiņafch bija eedomajees, gutot karstojās smiltis. Ari mati bija teefchi tahdi, kahdi tee wiinam bija fchkitufchi tur. Bet wiswairāf wiinu waldfināja tās azis, un wiņafch rif neatlaidigi un zeefchi luhkojās tajās, ka meitenes humfchfahrtās luhpas eetrihfejās tifko jauschamā fmaidā. Wina neapjuka. Weentgais fahtriums winafch tihrajā fejā bija luhpas.

„Man likās, ka jums ir melnās azis,” wiņafch neweifli saziņa. „Preezajos, ka esmu maldijees. Es nemihlu melnās azis. Zuhfu azis ir bruhnas, kā... kā...”

„Zuhdsu, monsieur,” wiina pahrttrauza to, peewirfidamās tur wal gultai, „waj neehdifaf?”

Karote jau atradās teefchi wiinam pee mutes, un wiņafch bija speests noriht tās satoru, ja negribeja to ifleet. Karote ahtri kufstejās turp un fchurp starp blodu un wiina muti. Ta laupfja wiinam walodu, un Kerigans redseja, ka meitenes azis uffmaida tam. Zuhpas wiinai bija weegli pawehrtaf, un starp wiinu apburofcho fahrtumu Kerigans redseja mirdsam tās schilbinofchi haltos sobus. Lawfchu puhli, ar zepuri galwā un teefchi uf preefchu wehrstu flatu, wiina nebuhtu fatstijufi fewifchfās eewehribas; turpretim fchahdā turwumā, ar fmaidu azis ta wiinam fchhita teefchi deewinama.

Azimredfot, kaut kas no Kerigana domam bija atfpgulofjees ari wiina fejā, jo meitenes luhpas pehfchhi weegli fahneebās, filtums no winafch azim iffuda un tās luhkojās fwefchi un tahli. Kerigans ifchda fuvu, un wiina peezehlās.

„Zuhdsu, neaifejat,” wiņafch saziņa. „Man fchkeet, ja juhs mani

atstahfat, es zelfchos un ffreefchu jums pakaf. Man tatschu katra jinâ ir teefiba ari uf wehl kaut ko wairaf, nekâ weenigi uf fchêhwi fupas."

„Nepapinafs faka, ka wafarinâs jums warot dot jau gabaliu wahritas fws," wina atbildeja.

„Zuhs labi finat, ka es nerunaju par to! Es gribetu finat, kamdeht juhs fchahwât uf mani, un ko esat nodomajufi ar mani darit?"

„Es fchahwu uf jums aif pahpratumu, un ko ar jums lai eefaktu — es wehl pati ihsti nefinu," wina fozija, meerigi lufkodamâs tam fejâ; tomehr Keriganam fchêta, ka fchis meers ir mahfplots. „Watefs eeteiz pee feet jums kallâ leelu atmeni un eemest juhs upê. Wet Watefs reifem runâ to, ko pats nedomâ. Es neufftatu winau glufchi par tif afinkahru..."

„...kâ to jauno damu, kas mehginaja mani noflepkawot," Kerigans ahtri eemeta farpâ.

„Pareifi, monsieur. Nettzu, ka wiafch waretu eemest juhs upê, ja ween es winaam to nepawehletu. Un pagaidâm es wehl nedomaju lufgt no wina fcho pakalpojumu," wina peebilda, un maigais mirdsums uf mirkli atkal pawêhdeja tâs azis, „fewiſchki pehz leeliftâ darba, ko wezais Nepapinafs paſtrahdajis pee juhf u galwas. St. Pjeram tas wispirms Jaredf. Gadijumâ, ja St. Pjers tad gribetu darit jums galu — nu..."

Wina parouftija plezus un atmeta ar roku.

Tajâ paſchâ azumirkli winâ norifinajâs pehfſchma, negaidita pahrwehrtiba. Siltais mirdsums winaſ azis idfifa, un tã weetu eenehma zita iſteikfme, kas iſſtatijâs gandrihf kâ bailes, waj... fahpes. Wina no jauna tuwojâs Keriganam, un kad tas pazehla galwu, kaut kas winaam pehfſchmi lifa atzeretees mafo meſcha dfeedoni fidrabbehrja fara galâ. Warbuht fcho ainawu wina atminâ modinaja Marijas-Annas baltais kalfs.

„Man gadijâs fchauftmigs pahpratumſ, monsieur Dawid," wina turpinaja gandrihf ſchufkſtoſchâ balſi. „Es tif loti noſcheloju, ka efmu juhs eewainojufi. Wiju pahrleezinata, ka aif klints flehpjas pawifam zits zilweks. Wet wairaf nedrihfſtu jums atkloht — nekad. Es finu ari to, ka mehſ nekad newaram kluht draugi." Wina apklufa un pazehla roku pee kalla, it kâ gribedama noflehpt tur pulſe-joſchâs dſiſklas, kas bija ſaiſtijufchâs wina wehribu.

„Kamdehl tas lai buhtu neespehjamis?“ wiasch jautaja, peesekdamees tai tuwat.

„Kamdehl, ka juhs... peederat pee polizijas, monsieur.“

„Pee polizijas — pareisi,“ wiasch atbildeja, un firds tam newaldami sita kruhtis. „Es esmu ferschantis Kerigans. Esmu iskuhtits meklet Rodscheru Odemaru, kahdu sleptawu. Bet manam usdewumam naw nekã kopeja ar St. Pjera Bulena meitu. Luhdsu, buhsim draugi...“

Wiasch sneedsa tai rofu. Un schaja azumirkli Dawids Kerigans nostahdija laut lo augstal par sawu peenahsumu — un schi apstina skaidri atspogulojãs wina azis.

Bet meitenes pirsti zeeschaf fashnaudsã tãs kaslu, un wina pat nepakustejãs, lai satwehrtu sneegto rofu.

„Draugi...“ wina atkahrtoja. „Draugi — neluhtojotees uf polizijas deenestu...“

Meitenes azis lehnãm cepletãs, it kã pehskãmi ta buhtu faskahjusi to jauno, kas pahri wisam triumseja Kerigana strauji pufstochã firdi. Istruhlusees wina atkaspãs soli atpakal.

„Es neesmu St. Pjera Bulena meita,“ wina sazija, ar peespeechanos isrumadama latru wahrdu. „Es esmu — wina feewa.“

7

Weslaf Kerigans pats brithnijãs, kahdã besdibenã wiasch bija nogahsees pirmajos wilschanãs mirklos. Schaufmas, warbust pat wairaf kã schaufmas bija atspogulojuschãs wina fejã. Wiasch nerunaja. Wina roka lehni noslihga uf palaga Weslaf wiasch pats norahja sewi, ka bija tif gaischi israhdijis sawas juhtas. Waj tas neiiskatijãs, it kã wina draudhibas peedahwajuma pamatã buhtu bijuschãs kahdas sewischãas zeribas? Klusã, meerigã halfi Schanna Marija - Anna wehlreis atkahrtoja, ka wina esot St. Pjera feewa. Wina nebija ustraukta. Un tomehr Dawids tikai tagad saprata, kamdehl tam fahlumã bija lizees, it kã winai buhtu melnas azis. Sibewa ahtrumã winaas azis schẽita pahriwehrechamees. Tãs bija kluwuschãs tumschãs un iskatijãs gandrihs melnas, un winu dsikumos atkal pawihdeja draudochã kwehle. Pirmo reiji Dawids pamanija winaas waigos fahrtumu, kas kluwa wehl

lumščakš, kad viņšch no jauna sneedša tai roku. Viņšch viņa: tas nebija mulsums; ta bija viņas azis mirdsoščās uguns kvehle.

„Tas ir jozigi,“ viņšch šajija, puhledamees ar meleem un smatou iškluht no nepatīklamā stahwokka. „Zuhs teesčam pahrsteidsāt mani. Man stahstīts, ka St. Pjers esot wezs, wezs wihrs — til wezs, ka tas newarot nostahwet kahjās, ne arī pawadīt sawas flotiles. Ja ta ir pateesiba, man buhtu gruhti eedomātees juhs kā wina feewu. Bet tas tatschu newar buht par šchēhrfli muhsu draudšibai, waj naw teesa?“

Viņšch juta, ka ir atguwis pats fewi, neraugotees uš trihs deenas wezo bahrdu wina fejā. Viņšch mehginaja smeetees, bet tas bija deesgan noschēhlojams mehginajums. St. Pjera feewa, likās, nebija wina wahrdu pat dširdejusi. Wina plaschi eeplestām azim luhšojās winā un zauri tam. Tad wina no jauna noschēhdās tahdā attahlumā no gultas, ka Kerigana istteptā roka newareja to aifneegt.

„Zuhs esat polizijas fersčants.“ Wišs maigums pehščani bija ištudis no viņas balss. „Zuhs esat goda wihrs, monsieur. Waj naw teesa?“ Ta bija ismekščēšanas teesnešča balss. Wina prasija atbildi.

Kerigans pamahja ar galwu.

„Ja, tā ir.“

Deesmas viņas azis eefwehlojās.

„Un tomehr juhs fakat, ka gribot kluht draugs šweščneezei, kas mehginajusi juhs nogalināt? Kamdehl, monsieur?“

Viņšch bija eedsihšs strupzelā. Viņšch šajuta sawu pašēhjumu un apšinajās, ka newar atkluht tai eemeslu, kamdehl bija gribejis eedraudsetees ar to, kamehr wehl nebija viņa, ka tā ir St. Pjera feewa. Wina pat nenogaidija ta atbildes.

„Ja juhs notwersat šcho... šcho Rodšcheru Odemaru — ko juhs eesahščat ar wina?“ wina starbi jautāja.

„Pakahršču to,“ Dawids atbildeja. „Viņšch ir slepkawa.“

„Un zilweks, kas mehginajis isdarit slepkawību, un kam tas gandrihs arī isdewees — kahdu šodu pelnījis tahds?“ Wina sehdeja flehpi šaščnaugtām rokām, un šahrtums tās waigos bija kluwis wehl spilgtaks.

„Desmit, lihds diwdesmit gadu,“ Kerigans atbildeja. „Bet, protams; war buht apstahkli...“

„Ja tā arī buhtu — jums šķee apstahkli katrā sinā nauw sinami,“ wina pahrtrauza to. „Zuhs apgalwojat, Rodschers Odemars esot flepkawa. Zuhs sinat, ka es mehginaju juhs nosflepkawot. Kamdeht tad juhs gribat buht mans draugs un Rodschera Odemara esnaidneeks? Kamdeht, monsieur?“

Berigans newarīgi paraustija plezus.

„Laisnibu fakot, tam tā newajadsetu buht,“ winsch peefrita. „Man šķeet, juhs zenschatees peerahdūt, ka mani wahrdi bijuschi netaisni. Man wajadsetu juhs apzeetināt un pehz eespehjas drihsat nogahdat Atabaskā. Man tomehr leekas, it kā schai leetai buhtu kahda loti personiga puše. Galu galā es tatschu biju tas, kusch tizzo netika noschauts. Ka tas notizis aif pahrpratuma, to peerahda juhsu ruhpes par mani un zenschandās glahbt manu dsihwibu. Un...“

„Tas nekā negrofa.“ St. Pjera ņeewa palika pee ņawa. „Ja tas nebuhtu bijis pahrpratums, flepkawiba buhtu notikusi. Waj ņaprotat to, monsteur? Ja aif klints buhtu gulejis kahds zits, tas nekahdā sinā nebuhtu isbehdsis nahwei. Litums schahdu nodarijumu kwalifizetu kā flepkawibu. Ja Rodschers Odemars ir noseedsneeks, tad arī es esmu noseedsneeze. Un ihšis goda wihrs meredsetu starp mums nekahdas atšchiribas tikai tamdeht ween, ka weens ir wihtreetis, bet otrā — ņeeweete.“

„Bet... Melnais Rodschers ir ihšis ņahmans: Winsch nepelna ņehlastibas. Winsch...“

„War jau buht, monsieur!“

Wina bija peetrulusees kahjās, azis tai dega. Schajā azumirkli winas ņaistums lihdsinājās Karmenas ņanschē ņaistumam.

„Man bija juhsu ņehhl, un tamdeht es atgreesos pee jums,“ wina turpināja. „Redsot juhs issteepuschos gulam ņmiltis, es wehlejos, kaut juhs paliktu dsihws. Bateņs ņaka, tā esot bijusi neapdomiba; man wajadsejis labak kaut jums nomirt. Warbuht winaam taisniba. Un tomehr — pat Rodschers Odemars warbuht buhtu ņajutis lihdsjuhtibu.“

Wina strauji nowehrņās, un Dawids dsirdēja to aisejam. Tad, ņahwot jau durwis, wina wehl peebilda:

„Bateņs paruhpeņees par juhsu ehrtibām, monsteur.“

Durwis atwehrās un aifkrita. Wina bija aifgahjusi, un Berigans palika weens kajitē.

Šhi pehlņchnā pahrmaina ņamulņināja winau. Litās, it kā

winsch pehlschri buhtu aibedfinajis pulwera mužu. Ta bija usleesmojuši, bet beš eksplosijas. Wina bija runajuši meerigā balši, tomehr Kerigans bija nojaudis tās uštraukumū. Ta atspogulojumu winsch bija lasijis winas seją un azis. Skautkas, ko winsch bija pateizis, waj isdarjais, bija satrauzis Mariju - Unu lihds pat dweljeles dsikumeem, azumirli pahrwehrtis tās istureschanos. Doma kas eekrita Dawidam praštā, lika tam tumschi peetwihkt. Waj wina rokas noslihgschanu atpakaļ us palaga un wina seją pawihdejušas schaufmas, kad ta bija pateikusi, ka ir St. Pjera seewa, wina bija istulkojuši kā briedinajumu? Sahrums wamasam nosuda no wina sejas. Neespehjami! Tā wina newareja par to domāt. Wina bija atsinusi, ka Batesam bijusi tasniba, kad tas eeteizis wina laut eewainotajam nobeigtees smiltis.

Schi doma ar mojoschu neatlaidibu usmahzās Keriganam Winsch pehlschri šaprata, zif noschelojamu lomu tas pehdejās pusstundas laikā bija tehlojis. Winsch bija peedahwajis St. Pjera seewai draudsiibu, kuru peedahwat tam nebija teesibas, un wina sinajoto. Winsch bija likums. Un wina, lihdsigi Rodscheram Odemaram bija noseedsneeks. Winas asais, seeweetes instincts bija rashdijis lai, ka beš fewischka eemešla nedrihkt taifit ischkirbu starp wina un Rodscheru. Un nu Kerigans atsinās pats few, kamdehš tas bija peeletojis schis daschadigās mehrawklas. Jau pirmajā azu usmetenā, kad wina bija stahwejuši tā preekschā smiltis, winsch bija šapratis scho eemešlu. Laiwā winsch bija zihnijees pret to; bet tajā azumirli, kad winsch bija redsejis Mariju - Unu besbailigi wadam kanā pahri Swehtā Gara krahzem, schis eemešs bija uswarejis wina Drudšcha murgos winas azis, winas mati, winas šaldā, klušā bolšs bija kluwuschī tam tuwi; tee bija kluwuschī par wina „es“ zeešchu, neschiramu datu. Tas drošchi ween bija ralsitis ari wina seją un azis, kad winsch bija nolaidis isflepto roku, kolihds wina bija pašlaidrojuši, ka esot St. Pjera seewa.

Un nu wina baidijās no tā! Wina noscheloja, ka nebija labmusi tam nomirt. To, ko winsch bija atklahjis šawas draudsiibas peedahwajuma laikā, wina bija pahvratusi. Wina redseja šawā preekschā wihreeti, kuru tā tilko nebija nogalinājuši; wihreeti, kas eemeesoja likumu; wihreeti, kura wara zeešchi tureja to šawās rokās. Šstruhkusees wina bija atrahwusees atpakaļ no ta, bija pašlaidrojuši, ka esot newis St. Pjera meita, bet gan seewa.

Švedot fawas kriminalsinatniskās analīzes, Kerigāns ween-
mehr mehda eejustees pretneeka stahwofli. Nu winsch zentās uf-
twert situaziju no Schannas Marijas - Annas Bulen weedofla. Ar
apmeerinatibu winsch konstateja, ka ta bija kritusi par upuri pahr-
pratuman; lihds pat pehdejam azumirklim wina bija tizejusi, ka atf
klints gul kahds zits. Tomehr wina atteizās scho pahrpratumu is-
fkaidrot. Jā, wina pat bija peebildusi, ka ari nahkotnē iswairisees
no paskaidrojumu sneegšanas schajā leetā. Sezinajums, ka winas
wairischanās pamatā gul kahds swarigs motifs, bija weenkahršchs
zilweta weselā prahta jautajums. Pehz Kerigana domām bija ti-
kai weena warbuhtiba: isdaritā kshda St. Pjera šewai schēta ma-
šal swariga kā noslehpuma saglabaschana, kamdehl wina wispahri
bija tihlojusi pehz kahda zilweta dshiwibas.

Dawids pilnigi apsinajās šawa brunojuma wāhrigo weetu.
Winsch bija kluwis mahjch — teeshi tāpat kā N. - diwisijas inspek-
tors todeen pirms kshetroem gadeem, kad Karmenas Janschē dehl
wini abi bija gandrihš saklupuschī matos.

„Šwehru pee Deewa, wina naw slihta, lai kahds neleetis ari
nebuhtu tās brahlis,” Makwens bija apgalwojis. „Par to es waru
list galwu kshlā, Kerigan!”

Un tā kā diwisijas schefs, neraugotees uf feschdesmitt gadu ilga-
jeem peedsihwojumeem, neatlaidīgi turejās pee schi eeskata, Karme-
na Janschē netika atsihta par šawa brahla noseegumu lihdsdalibneezi
un wareja netrauzeta atgreestees mahjup, kamehr winas brahlim
nahzās ispirkt šawus nedarbus pee karatawam. Kerigāns sinaja, ka
nekad nespehs aismirst to azumirkli, kad winsch pehdejo reiji bija re-
dsejis Karmenas Janschē azis — schos leelos, melnos besdibenus, kas
dshlā pateizibā usluhkoja wezo Makwenu, bet Keriganam weltija bes-
galiga, nahwiga naida pilnu skatu. Toreis winsch bija teizis Mak-
wenam:

„Wihraetis šanem šodu, šeeweete aiseet brihwa — pateesi, taif-
nības deewe ir alla.”

Makwens, kas atteezibās pret Keriganu nebuht nebija pahraf
stingrs deenesta preeskrahslu eewehrotajs, nekā nebija atbildejis.

Gaidot Batefu, Dawidam atkal dshwi atausa atminā schis starp-
gadajums. Tagad winsch schla šaprast wezā inspektora weedofli;
schajā apsinā bija kaut kas meerinoschš, jo winsch juta, ka ari wina
pafcha logika naw neapstrihdama. Kerigāns sinaja, kā skanetu Mak-

wena spreedums, ja tam tagad nāhtos šalīhdsināt šāis abas seewees:
Ja Karmenas Janschē ismifuma zihau brahta dšihwibas deht ne-
nowehrteja kā noseegumu — pret wiau wispahri nebija nekahdu pee-
rahbijumu. Turpretim Schannas Marijas - Annas Bulen gadiju-
mā schahds peerahbijums bija. Wina bija mehginajusi nogalināt.
Tamdeht Makwena azis Karmena Janschē no šāim abām seewetēm
buhtu labāka.

Par spihiti šāim logiskajam fezinajumam, Kerigans tomehr ne-
jutās pahrlēzinats. Ja St. Pjera seewas weeta buhtu stahwejusi
Karmena Janschē, ta smilšā klajumā buhtu wiau nonahwejusi. Wi-
na buhtu sinajusi, zif bištams Kerigans wina war kluht, ja paleef
dšihws, un wina drošāi ween buhtu pawehlejši Batefam aemest to
upē. St. Pjera seewa tomehr bija isdarijši teefši pretejo. Wina
newaen noscheloja sawu kluhtu, bet zentās to ari islabot, un pee-
tam newilzinadamās pahrlahpa wifas apdomibas diktētās robešās.
Wina bija walfirdigi pateifusi Keriganam sawu wahrdu, bija at-
wedusi to pati sawā mihtnē; zensdamās ispirkt sawu wainu, wina
bija galīgi šapinusees pati sawos tišklos. Un wifu to wina bija
darijši besbailigi, eefschējās pahrlēzibas wadita. Zif loti St. Pje-
ram wajadsēja lepotees ar schahdu seewu! Kerigans nodomaja.

Atkal wina flats lehnām pahrslihdeja kabinei, un wifs, to tas
šheit redseja, iswehrtās kahdā dšihwā balsi, kas isgaisinaja wina šap-
ni. Šāi balsis teiza winam, ka tas atrodas šwehtnizā, kuru kahds
mihlošchs wihrs eefahrtojis sawai seewai, un ka šāis wihrs ir St.
Pjers. Pa abeem reetumpufes logeem kabine eepluhda šaulas selta
staru štraumes. Šheit waldija — waj, wismā, bija waldijusi —
laimē, jo weentgi leels lepnums un leela laimē šwehj radit kautto
tamlihdšigu. St. Pjera seewai nedrihtseja truhst nekā, to ween
bagatiba un darbs wareja atgahdat šchurp no ziwilisetās pasaulēs.
Celuškojotees wehriģat, Dawids wifur redseja seewetes apmeerina-
tības peerahbijumus. Uf galda mehstajās rokdarbu peederumi un
pušē pagatawots špuldšes atgaismīs. Šahds seeweschāi schurnals, kas
bija eefpeesis tšhetri tuhstoschāi juhdšāu attahlā pilšehtā, bija at-
schkirts lappušē, kur bija redsamas pehdejšās modes. Turpat Iš-
dšās guleja wehl ziti schuruali un nekaitamas grahmatas; uf no-
schā pulks bija nolikts atwehrtis musikas albums; šahrtas un dšelte-
nas wahšes bija peepilditas mešā puķem un šidrabbheřsa šareem.
Dawids eelpoja ašinsšahrtu ugumšliliju šmaršāu. Uf weenas no

leelajām ledušlahtšān ahdam faulē faritinajeēs guleja fakis. Un rectošchās faules pehdejee stari apspihdeja kabines winā galā stah-
mošcho, no silonkaula darinato krusā sista tehlu.

Dāwidu pahrnehma neomuliga šajuhta. Šchi bija šwehta wee-
ta un kahdās šeemeetes mahjoklis. Šau kopš trim deenām wina
flahtbuhtne bija isdīnuši namamahti no tās telpas. Puhledamās ij-
labot šamu netaisnību, wina bija šeodojuši tam to, kas winai bija
wisšwehtākais. Un atkal wina firdi pamodās tas jaunais, kas šweh-
aja winā — un winšch sināja, ka winam nahkšees lihdi pat šapam
žihnitees ar to. Wefelu stundu winšch nekustedamees noguleja tu-
wojoshchās tumšas mijkrešli. Weenigi uhdens šatšatšestchona sem lai-
was dibena trauzeja wakara klusumu. Winšch nedširdēja neweenas
dšihwas škanas, neweenas bals, ne šoku trošchana. Un winšch jau-
tāja šew: šurp gan atšgahjušchi Martija - Anna un tās laudis, un
waj laima arweemu wehl stahw pee darwas šmilšchu krasa? Un
pirmo reiži winšch usdewa šew arī kahdu zitu jautājumu: kas ir
šchis St. Šjers Bulens?

8

Rabinē waldbija dšila tumša, kad klusumu pahtrauja balsis, kas
atškaneja ašrpufē. Durwis atwehrās, kahds eenahza. Mirkli
wehlat usleesmoja šehrkožinšch, un ta gaismā šerigans
pašina Bateša brušno šuju. Zitu pehž zitas winšch aiš-
dedša wišas šchetras špuldšes. Tikat, kad tas bija padarits, winšch
peewešrčās gultai. Nu Dawids pirmo reiži wareja lobi apluhkot
šcho žilweku. Winšch nebija leels, bet ta šermena usbuhwe leezinaja
par milšcha špehku. Rotas winam bija garas, mugura šaliskusi.
Uš ahru išspeedušchās azis, beefās luhpas, leelee šchokku kauli un ne-
apžirptee, melnee, šarkanu šakatu apšeteē mati peeschēihra ta ahree-
nei štipru lihdišibu ar širatu un rišklu greeseju. Ša, šchahdam teh-
winam paštrahdat šlenkawibu wajadšeja buht neeka leetai, šeriga-
nam eeschahwās prahtā. Tomehr, neraugotees uš šchi žilweka at-
šaidošcho neglihtumu, Dawids atkal šajuta pret winu to pašchu ne-
išprotamo šimpatiju.

Batešs pašmaidija.

„Šums laimejas,“ winšch šazija. „Šuhs gulat škaištā, mišk-

itā gultā, newis smiltis beigts tā šči sīvs, kuru jums atnesu, monsieur. Tā bija lela kuldā. Batefs teiza: „Ufseenāt winam afmeni kullā un atdodāt to sīvīm par barību. Metisim wīnu upē, ma belle Schanna!“ Bet wīna atbildeja: „Nē, darisim wīnu wefelu un barosim ar sīvi.“ Tā nu es atnesu jums sīvi, ko wīna bija jums apsolījusi. Kad buhšat paeħdis, es jums kautko pateikšču.“

Wīnšch atkal peegahja pee durwīm un eenesa no kofrkleem pīhtu grosu. Peeħtdijis galdu tuwal gultai, wīnšch isnehma no grosa St. Pjera feewas apsolīto sīvi, tā ari maiši un mahla krahji ar kartu tehju.

„Wīna teiza, ka tas esot wīšs, kas jums nepeezeešchams pret drudsi. Batefs fajija: „Dodat winam usreisi tikdauds, ka tas drihši nomirst.“

„Tā tad tu gribetu redset mani mirušču. Waj tā tas maš ir, Bates?“

„Ja, juhs buhtu loti labs mironis, monsieur.“ Tagad Batefs wairs nefmaidija. Wīnšch atkaphās šoli atpakal un norahdija uš ehdeenu. „Ehdat ahtri, un tad buhšat paeħdis, es jums kautko pateikšču.“

Čeraugot gardās sīvs gabalu, Čerigans usreisi fajuta milšigu issalkumu. Ehdot wīnšch wehroja Batefa eħmoto rīhžibu. Mulats nogludinaja daščus patlahjurs, eelehja puķu wahšēs šwaigu uhdeni, fakahrtoja uš galda ismehtatos laikraštus. Weidsot, Čeriganam par seelu pahrstiegumu, wīnšch kautkur šadabuja puteklu lupatu un šahla flauzīt no mebelem puteklus. Apeħdis sīvi un gadalu maišes un ijdsehris tafi tehjas, Dawids jutās tā no jauna peedsimis. Kartitā tehja lika ašinim štraujat ritet dšihslās, un winam usmahzās wehleschanās peezeltees un mehgināt štaigat. Pehšchnei Batefs pamantēja, ka wīna pazients to issmej.

„Welns!“ wīnšch lahdejās un, dušmās šahchaudšis puteklu lupatu šawā milšigajā duhrē, pašpehra daščus šolus tuwal gultai. „Šuhs laikam redšat kautko loti jozigu, monsieur?“

„Nē, nefā joziga, Bates.“ Čerigans šmaidija. „Čs tikat eedomajos, zif glihta istabene no tewis isnahltu. Tu eši tik maigs, tik patihkama isskata, tik...“

„Diable!“ Batefs ešplodeja un, nometis lupatu uš grihšas, ar tahdu špehlu treeza duhri pret galdu, ka šahkihwoji šlanedami palehžās gairā. „Šuhs esat paeħdis? Nu, tad klausatees. Waj šenal

jūhs nefad neefat dširdējis par Konkombru Vatefu? Tas esmu es! Šhim divām rokām es esmu nojānaudis leduslaģi. Es esmu stiprākais wihrs wišās seemelu semēs. Tšetri simti mahrzinu es ne-
fu uf muguras leelu gabalu. Seemelbreescha kaulus es šakofču so-
beem kà suns. Sefādefmit, waj pat simts jūhdīču es waru noštreet
beš apstahšandās. Rokām es israuju no semes lokus, kurus ziti
wihri zehrt zirwjeem. Es nebihtos neweenal! Waj dširdat, ko
šaku?"

„Es dširdu.“

„Labi. Tad pateikšču jums, ko Konkombrs Vatefs išdaris ar
jums, monsieur, polizijas seršānt! Ma belle Šhanna nodara sma-
gu kluhdu. Winas masā, putna firnina ir pahrat lihdšzeetiga, lai
tā gribešu jūhju nahwi. Vatefs teiza: „Ja wiņš buhs miris, ne-
weens nejinās, kas pirms trim deenam notika aif klints.“ Bet ma
belle Šhanna šazija: „Nē, wiņš kritis par upuri pahrpratamam,
un mehš atšāšim wiņu dšihwu.“ Un tad wina lika man atnest
jums šivi un pateikt jums, kas notiks, ja jūhs mehgināšat aifbeht
no kuga. Šaprotat? Ja mehgināšat beht, Vatefs jūhs nošitis. Uš-
monāt: šhim pašām rokām es apgreēšīču jums šaklu un eemeti-
šču jūhs upē. Ma belle Šhanna šazija: „Dari to!“ Un ari wi-
seem pahrjeem wihreem wina pawehleja nonahwet jūhs, ja jūhs
mehginātu beht. Wina teiza man: „Aifnes wiņam šivi un pašak
to.“ Waj labi eegaumejāt, ko teizu?"

Šeriganam likās, ka šhajā azumirkli tas redš šawā preekšā
pašču šaunuma eemešojumu. Uzis mulatam šwehroja, dšihšlas pee-
rē peepampa, rokas bija draudošā šašānaugtas duhrēs, un bāšš
tam šlaneja kà šuna reesšana. Tomehr Dawids nejuta ne wismāša-
ko bāiku. Wiņš buhtu warejis smeetees, bet tas šinaja, ka šmeekli
šhajā azumirkli Vatešam buhtu winašwigakais apwainojums. Wi-
nam bija jadomā par to, zif šaudšigas wareja buht šhi mešchonigā
iškata wihra rokas. Šhis zilweks, kas buhtu warejis rokam no-
šānaugt mehri, nupat wehl bija glahštijis šaki, bija šakahrtojis pa-
šlāšjus, apkopis pukēs, šlauzijis puteklus. Wiņš bija pilnigi ne-
šaitigs — šchobrihd. Un tomehr Dawids bija pahrleezinats, ka pee-
titu ar weenu weenigu wahrdu no St. Šjera seewas luhpam, lai
atrašitu Vateša rupjo špehtu un liktu tam kà wulkanam islaustees
uf ahru. Šchahds šalpotājs bija neaifšmatšājams — bet titai šina-
mos apstāhtkos.

„Man ſchkeet, esmu tewi ſapratis, Bates,“ Kerigans atbildēja. „Wina ſaka, ka es nedrihtstot atstaht fugi, un ka pee pirmā behgſchanaš mehginājumā es tiftu nogalināts? Baj efi pahrlēzināts, ka teefchi tā wina teiza?“

„Par les mille cornes du diable, juhs laifam domajat, ka Bates melo, monsieur? Konfombrs Batesš, kas rofam noſchnaudj leduslahzi, kas rauj fokus ar wišam ſaknem no ſemes...“

„Nē, nē, es nedomāju, ka tu melo. Es tiftai brihnos, ka wina pati nepateiza man to, kad bija ſchett.“

„Lamdeht, ka winai ir pahrat mihtsta firds. Wina teiza: „Bates, paſaki winam, ka tam jagaida, kamehr eeradiſees St. Pjers, un paſtahtti winam, ka tu wari noſchnaudgt leduslahzi un ifraut augoſchu fokū no ſemes — lai wiſch nedara muhtbas un nemehgina behgt.“ Un to wina teiza wiſu St. Pjera lauſchu preeſchā, un pawehleja mums wiſeem uſraudstj juhs, un wiſa brigade kā weens wihrs apfoltjās nonāhwet juhs, ja juhs mehginatu behgt.“

Kerigans iſteepa roku. „Nahz, ſadofimees rokas, Bates. Apſolu tew, ka nemehginaſchu behgt — wiſmaj tikmehr nē, kamehr nebuhſchu iſzihtijis ar tewi kahttigu bokſa zihau un tewi uſwarejis. Nu, ko tu ſaki par to?“

Bates mirkli pahrſteigts ujlurhkoja to, tad wina ſeja ſawilkās plātā ſmihnā.

„Juhs gribat bokſetees ar mani, monsieur?“

„Ja. Es mihtlu kreetnu zihau ar tahdu droſchfirdigu puifi kā tu.“

Bates ſatwehra Dawida ſneegto roku. Wina ſeja ſtaroja preeſā.

„Un juhs apſolatees zihnitees ar mani, kad buhſat atkal wejels?“

„Ja nedaru to, wari peefeet man kaſlā afmeni un eemeſt mani upē.“

„Juhs eſat kreetns ſehns!“ Bates ſajuhsmināts eſauzās. „Wiſu triju upju apgabalā naw neweena wihra, kas ſpehtu nobokſet Konfombru Batesu!“ Behſchni wina ſeja apmahzās. „Bet juhs galwa, monsieur?“ wiſch baſchigi jautāja.

„La drihtsi ween buhs atkal kahttibā, ja tu man palihdſeſi, Bates. Teefchi tagad es labpraht gribetu pazeltees un iſſtaipit kahtjas. Baj ta leeta ar manu galwaſkauſu bija toti lauma?“

„Nē, lode bija tikai israhwisi matu no galvas un radījusi
šmadseju eelaisumu. Man šķēet, peh3 nedēlas juhs jau buh3at
labs bokšetajs.“

„Nu, waj palihd3esi man peezeltees?“

Bate3s bija k3a apburts. Dawids atkal ijuta š3i wihra roku
mil3igo, bet šaud3igo špeh3u, kad tas palihd3ēja wiam peezeltees
kahjās. Pirmajā azumirklī Kerigans jutās masleet nedroš3s, bet
tad apdomigeem šokeem peegahja pee weena no logeem. Wulats u3-
tizigi turejās wiam lih3jās, gataws i3mirklī šatwert to. Upe3 pre-
tejā kra3tā, wisma3 pusjuh3des attahlumā no fuga, Kerigans eerau-
b3ija degam ugun3kurus.

„Waj ta juhsu noimetne?“ wina33 jautāja.

„Jā, monsieur.“

„Tā tad meh3 e3am a33brauk333i no darwas pludmales?“

„Jā, atrodamees jau diwu deenu brauzeena attahlumā no
tureenes.“

„Wamdeh3t juhsu laudis naw eerih3ojus33i noimetni š3ajā kra-
3tā, lih3jās mums?“

„Tamdēh3t, ka ma belle Schannai ir tik mi333ta širds, mon-
sieur. Wina šaka, ka tro33nis e3ot jums kaitigs un trauzejot juhs.
Bate3s teiza wikai, ka wina lutina juhs k3a behrnu. Bei wina tikai
šmehjās. Nogaid33im, kamehr eerodas St. Pjers. Wina33 duhrem
šadragās jums galwas3au3u. Zeru, ka muhsu zihna buhs notiku3i
jau pirms tam, monsieur.“

„Gan jau kautk3a eelahrto3imees, Bates. Kur tad ih3ti atrodas
St. Pjers, un kad meh3 dabu3im wiku red3et?“

Wulats paraustija plezus.

„Warbuht peh3 nedēlas, warbuht weh3 ilgā3. Wina33 ir tah3u
prom.“

„Waj wina33 ir we33 wihrs?“

Bate3s lehnām pagree3ās un zee33i u3luh33oja Keriganu.

„Nejautajat nek3a par St. Pjeru,“ wina33 brihdinaja. „Ne-
weens nedrih33t runāt par St. Pjeru, at3kaitot weenigi ma belle
Schannu. Jautajat wikai, un wina atbildēs jums: „Muti turet!“
Ja neturesat muti, wina pasauks Bate3u un paweh3lēs tam eelau3i
jums galwas3au3u.“

„Tu man šķēeti e3am tah3s wispa3au3es galwas3au3u eelau-
3e3s,“ Dawids eemehjās un šak3a apdomigi šolot atpakal u3 gultu.

„Waj tu newaretu riht atnest man manu plezu fomu un drehbes?
Es gribu nosluht bahrdi un apgehrtrees.“

Bates's stahweja pee gultas, šapurinaja špilwemus un nolihdšinaja šabursitos palagus. Wina milšigās rokas riklojās ahtri un weikli kà feeweetes rokas, un Dawidam newilus bija japasmaida par šchi milšcha apbrihnojamo isweizību. Šchajà azumirkli Bates's pagehla galwu un pamanija šmaidu Kerigana luhpās.

„Waj jums jau atkal kautkas šcheet til jozigs, ko?“ winaš is-
aizinošchi jautāja.

„Es nupat domaju, Bates, kas ar mani notiftu, ja tu muštu
ziņas laika fatwertu mani šawam rokam. Bet tiktah! jau nemas
nenonahšs. Es zihnišchos duhrem, un til pamatigi šadausišchu te-
wi, ka ilgu laiku neweens zilweks tewis nepasihs.“

„Mogaideet!“ Bates's aiskarts eefauzās. „Es nošchnaugšchu juhs
kà balto lahzi, pahrmetišchu juhs pahr plezu, šaspeedišchu kà šemen-
ogu; es juhs...“ Winaš pahrtreuzā darbu un draudigi tuwojās
Keriganam.

„Pagaidām wehl nē,“ Dawids wina břihdināja. „Ešmu wehl
masleet wahjšch us lahjam, Bates.“ Tad winaš norahdija us gultu
un peebilda: „Man loti nepatiškami, ka ešmu isdiniš no šchejee-
nes tamu kundfi. Waj wina gul tur pahri nometnē?“

„Warbuht — warbuht ari nē, monsieur,“ Bates's atzirta. „To
juhs gan labpraht gribetu šinat, ko?“

Winaš šahla isdihšt špuldšes, kamehr palika degam weenigi
durwim wistuwaf efošchā. Wišu šcho laiku winaš wairs ne reišes
nepeegreesās Keriganam un nerunaja ne wahrda. Kad winaš bija
išgahjis, Dawids dširdeja, kà tas no ašrpufes aishulteja durwis. Ba-
tates nebija pahrspihlejis. St. Pjera šewā gribeja, lai winaš usluh-
ko šewi kà guhštefni — wismaš šchonakt.

Winaš nejuta ne wismasakās wehlešchanās liktees atpakal gul-
ta. Rahjas wehl bija masleet nedrošchas, bet zitadi winaš wairs
nejutās šlims. Winaš jau atkal modās rošibas gars. Neraugotees
us šififko peepuhlešchanos, galwa wairs nefahpeja, un apšina bijo
pilnigi modra. Winaš atkal peegahja pee loga, no šura wareja
šaklatit reetumu kraštā degošchās ugunis. Šes lahdam puhlem winaš
atwehra logu, bet tas bija ašrestots ar štipru tihllu, kas nelahwa
išbahšt ašrā galwu un plezus. Šaur šcho tihllu kabinē eepuhda
naktš wešhums. Bija patiškami no jauna peepilbit plaušchas ar

šwatgu gaisu un eelpot mešča atspirdsinošās smarščas. Bija loti tumšs, un schojā tumšā ugunskuri upes pretējā krastā leesmoja jo gaischaf. Pee debesīm nebija ne mehnes, ne swaigšchnu. Tahlu reetumos doobi duzināja pehrkons.

Serigans atgahja no loga un dewās uš kabines otro galu, kur stahweja flaweeres. Scheit stahweja arī otrās dišwans, un nu winšch šaprata arī zeefchi kopā šawellamā aštara nošhmi, kas schēh-
ra šajiti diwās dalās. Tas pilnigi noslehdja apmehram treschpatu no telpas un pahrwehrtā to feeweetes gušamistabā. Ar peeaugošču nepatiku Serigans wehroja peerahdijumus, kas apstiprināja šchi mi-
nejuma pāreišču. Katrā pusē flaweerem atradās masas durwis. Pawehris weenas no tām, winšch pahrleezinājās, ka aij tām atro-
das drehbju šlapis. Otrās durwis weda uš krasdam peewehersto. Lu-
ga puši, bet tās bija aisslehgās. Raktā, aij japaču šeenas schirmja,
stahweja tualetes galdišch un špogulšlapis. Tahlās špuldšes wah-
jajā gaismā Dawids noleezās pahr nošchu puliti, uš kuras atradās
atwehrtā nošchu lapa. Ta bija Maskanji Awe Maria.

Afinis winam šalza aušis. Šauns, arweenu wairāš peea-
gošchs uštraukums šagrahba wina šmadšenes, možija winu un dšina
to nekod wehl nepašihā nemeerā. Winam šchēta, it kā tas pešhchmi
stahwetu draudošču breešmu preešchā; šahda eefšchēja balšs brihdi-
naja winu no tām. Lomehr breešmas nebija peeteekofchi taustāmas,
lai waretu pret tām žihnitees; tas bija šautkas šahds, kas nere-
dšams un nejuhtāms ušmahgās winam, lika ta širdij štraujāš pul-
stēi un afinim eeschalkt šejā. Tas raustija winu, triumšeja pahr to,
willka uš preešchu wina rokas — kamehr wina pirksti beidsot šatweh-
ra masu, šabursitu, uš flaweeru wahka malas aismirstu, mešchinu
šabatas lašatinu. Tas bija šchis feeweetes lašatinšch, un Dawids
lehnām pažehla to pee šewis. Winšch juta weeglu wijolišchu šmar-
schu, un winam likās, it kā ta atkal stahwetu noleekšees pahr winu
kā šlimibas laikā. Winšch nedomāja par to, kā par St. Bjera šee-
wu. Bet pešhchmi winšch šarahwās un aštri nolika lašatinu atpa-
kal uš flaweerem. Winšch mehgināja pats šewi iššobot, bet kur nu-
pat wehl bija bijis uštraukums, tagad bija palizis wairs tikat
drušms tulkšums.

Winšch atkal atgreesās pee loga. Pehrkons ruhza tumaf. No
rectumeem aštri tuwojās negaišs, un lihds ar to arī tumša —
melna kā elle. Seriganam schēta, it kā tas dširdetu gaisā elektriskā

ſpraiguma weeglo ſprakſchekchanu, kas wehſta negaiſa tuwoſchanos. Ugunskuri upes pretējā kraſtā pamafām iſdega. Kerigans tik weh-
rīgi luhojās pahri ſatumsuſchajai upei turp, it lā gribetu ſakſa-
tīt, kur nometnē atraduſi patwehrumu St. Pjera ſeewa. Schajā
azumirkli wianam uſmahjās gandrīh ghehmulīga wehſekhanās aiſ-
behgt no ſchejeenes, nokratit atminās par klinti un St. Pjera ſee-
wu, un no jauna ſtahtees pee ſawa pirmā, ſwarīgā uſdewuma pil-
diſchanas: meklei Melno Rodſcheru Odemaru.

Wiaſch dſirdeja leetus tuwoſchanos. Sahkumā wina paſchke-
ſchana atgahdinaja deſmit miljonu maſu ſahjiau ſkreeſchānu pah-
riſkaltuſchām lapām; tad tā pehſchāni peekehmās lihds lawinas dah-
donai. Pehrtona grahweeni ſekoja zīts zitam, un ſibeni gandrīh
nepahrtraukti ſchkehla nahts tumſu. Kerigans jau ſen kopſch nebi-
ja peedſihwojis tik ſpehzigu negaiſu. Wiaſch aiſwehra logu,
lai leetus necekluhtu kabinē. Tad wiaſch palika ſtahwam,
peefpeedis ſeju ruhtij, un luhojās pahri upei. Wiſi ugunſ-
kuri bija apdſiſuſchi; leetus tos bija noſmagejis. Kerig-
ans newikus nodrebeja. Neweens audeklis neſpehtu aiſturet
ſchahdu leetu. Lihds ar to bija ſagehleeſ arī wehſſch; no-
metnu tektim wajadſeja tikt norautām, aiſneſtām un ſaploſitām lā
papīra gabaliņeem. Kerigans eedomājās St. Pjera ſeewu wiſa ſchi
mudſchekla un knabas widū — aiſelſuſchos, puſnoſlihtuſchu, ſibenu
apſchilbinātu un lihds nahwei noguruſchu... wina dehl! Domās
par winaſ pawadoneem to neuſtrauza. Bilweta ſpehſ newareja
pretotees ſchahdam negaiſam, kaſ itkās ſatrizinam wiſu ſemi.

Pehſchāni wiaſch ſteidsās uſ durwim, apnehmees praſit no Bate-
ſa ſkaidribu ſawās ſchaubās, waj ari uſ weetas iſaizināt to uſ boſſa
zihnu. Wiaſch ſahka dauſit durwis — wiſpirms ar weenu, tad
abām duhrem. Atbildes nebija. Kerigans ar wiſu ſawa kermeha
ſwaru metās durwis. Tās iſtureja. Pagreeſchotees, wiaſch eerau-
dſija faktā ſawu plezu ſomu un ſawas drehbes. Trihſdeſmit ſekun-
des wehlaſ wiaſch jau bija ſameklejis ſawu piſpi un tabaku. Tad
wiaſch puſtundu ſtaigaja turp un ſchurp pa kabinu un ſmeheja, ka-
mehr negaiſs ahra turpinaja ploſitees un trakot, it lā buhtu apneh-
mees iſnihzināt katru dſihwu radijunu ſemeswirſū.

Sawas piſpes ſabeedribā nomeerinajees, Kerigans wairs ne-
dauſija durwis. Un kad bija pagahjuſi wehl puſtunda, negaiſs bi-

ja jau pahrgahjis weenmehrigâ leetusgahjê. Pehrkon un sibenis
bija aishwirfjees uf austrumeem.

Dawids atk atwehra loqu. Gais bija spirgts un filts.
Wiasch islaida gaischu kuplu duhmu mahloni un pasmaidija. Pat wis-
taunakos apstahklos pihspe winam bija labakais lihbfellis uslabot
jutoau. St. Pjera feewa drofschi ween bija pamatigi samirkusi. Si-
namâ mehrâ schi leeta bija masleet jogtga. Dawidam newikus eenah-
za prahâ mas, feltspalwains putninsch, kas, lihds ah dai ismirzis,
nobehtajees wehl pa semi sawas astes spalwas. Kerigans smaidi-
dams norahja fewi par scho apwainojoscho kalihbsinajumu, bet schis
rahjeens to wehl wairaf usjautrinaja. Drofschi ween wina tagad
isspeeda uhdeni no samirkuschajâm drehbem, kamehr winas laudis
lahdedamees pühlejâs eekurt jaunus ugunskurus. Wiasch gaidija,
kad winâ krasâ atspihdês ugunis. Welti — tâs neusleefmoja. St.
Pjera feewa drofschi ween eenihda winu, jo weentigi wina dehl tai
tatfchu nahjâs pahrzeest schahdas neehrtibas. Wareja pat gaditees,
ka riht wina tomehr wehl dod Batefam atkauju eelaufi winam gal-
waskaufu. Un St. Pjers, winas wihrs? No gan tas domâs un
daris, kad dabuhs sinât, ka wina feewa atdeuusi sawu gulamistabu
sweescham wihtretim? Rahdi sareeschigijumi wareja zeltees, ja wint to
jinatu!

Pusnachts jau bija pahri, kad Kerigans apgulâs. Bet ari tad
wiasch wehl ilgi newareja aismigt. Leetus grabeschana pret furga
flahju fluwâ arweenu flusaka un flusaka, un Dawidu beidsot pah-
nehma weegls snaudeens. Wiasch wehl dsirdeja leetu galigi nostah-
jam, tad tas aismiga. Wiasch nesinaja, zil ilgi bija gulejis, kad to
istrauzeja kahda skana. Bet pagahja wehl labs brihdis, kamehr
wiasch galigi atmodâs un saprata, ka dsirdetâ skana bija zilweka
bals. Un tad tâ pehtschni kâ pehrkona grahweens eelaufâs wina
smadsenês til skaidri, ka wiasch peetruhlâs gultâ sehduš un, zeefchi
fashchaudsis rotas, aisturetu elpu klaufijâs, waj bals wehlreis at-
skanês.

Sautfur pawisam tuwu, wina istabâ, gandrihs ar roku aissnee-
bsamâ attahlumâ, sweeschâ, neaprakstamâ bals bija isfleegusti tumfâ
tos paschus mahrdus, kas reis jau slimibas laikâ bija eespeeduschees
Dawida apfinâ:

„Waj kahds ir redsejis Melno Rodscheru Odemaru? Waj kahds
ir redsejis Melno Rodscheru Odemaru?“

Dawids aistureja elpu, puhledamees šaklaustit noslehpumainā apmekletaja elpas wilzeenus; wiņšch bija pahrleezināts, ka tam wajaga atraštees kabinē.

Apmehram minuti Kerigans šehdeja kà šastindsis un klausijās. Tās nebija bailes, kas bija to pahrnehmušchās, un wehlat wiņšch arī patš newareja išķkaidrot few šcho šajuhtu. Warbuht tas bija uštraktums, kašdu pahrdsihwo zilweks, sinadams, ka wina preekšchā šahw kautkas warenats kà weenigi meesa un ašinīs. Melnais Rodšchers Odemars! Jau otro reisi, kopš St. Pjera seewa bija wiau šaguhstijusi, šchis wahrds til noslehpumainā kahtā bija atskanejis wina aušis. Un šchoreis balšs, kas to isrunāja, atradās wina ištabā! Waj tas warbuht bija Batešs, kas atlahwās few šcho nepeedeenigo joku? Pağahja wehl minūte. Beidsot Dawids nometa šegu un isleza no gultas.

Wehl arweenu wiņšch nedširdeja ne wismasakā trokšnišcha. Aišdedšis šehrloziņu, wiņšch pazehla to pahri galwai. Dšeltenajā gaimā nebija šakfatams neweens dšihws radšjums. Wiņšch aišdedja špuldši. Kabine bija tufšcha. Dšiti eewilzīs elpu, Kerigans peeškrešja pee loga, kas wehl šahweja wakā. Beš šchaubam balšs bija eepluhdufi kabinē pa logu. Naktš bija brihnišchli meeriga, pee debesim mirdšēja šwaigšnes. Bet wisaptahrt waldbija dšilšch klufums.

Wiņšch eeluhkojās pulksteni. Tas rahdija trihš. Neraugotees uš šwaigšchnotajām debesim, jau bija jauschams rihta tuwums. Dawidam meegš wairš nenahza prahtā. Wiau mozija nemeers, kašda tumšcha, neišķkaidrojama nojauta.

Pulkstenis wehl nebija šechi, kad Batešs eenesa brokastu. Kerigans bija pahršteigtš. Wiņšch nebija dširdejis ne wismasakā trokšchņa, ne balšņa, kas lautu špreešt par zilweku tuwumu. Jau no pirmā ažu ušmeteena wiņšch redšēja, ka Batešs nekahdā gadijumā newar buht tas zilweks, kura noslehpumainos šauzeenus wiņšch bija dširdejis pirms dašchām štundam. Wulats, azimredšot, bija pawadijis koti nepatihkamu nakti. Wiņšch atğahdināja tilko no uhdens išwilktu šchurku. No wina apgehrba, galwas lafata un pat mateem pileja uhdens. Ar trokšni wiņšch nolika atnešto brokastu uš galda

un, ne wahrdä neteizis, atkal isgahja. Sehtotees pee galda, Dawids atkal nodomaja, ka wiasch schreit bawda wias ehrtibas, famehr St. Pjera seewai wina dehl nahkas pahrzeest wisleeläts neehrtibas.

Brokafst sagahdaja winam wisleeläto pahrsteigumu. Wina pahrsteiguma zehlonis nebija ne seemebreescha zepetis, ne kartupeli, ne ari kanna ar kafeju, kuras aromats peepildija kabini, bet gan bruhnäs, glusch i karstäs maisites, kas papildinaja ehdeenu faraktu. Swaigas maisites — pehz grehtu pluhdeem, kas bija famehrzejuschi ikweenu pehdu semes! Nä gan Batefs bija weizis scho brihnumu?

Mulats nesteidsäs ar galda nowahschanu. Kerigans jau pusstundu fehdeja un, pihi suhtdams, luhkojäs pahri upei, kur silajä miglä eelihmējäs pretejais krafts. Wina fantasija lika tam pahrzeltees pahri upei. Tur kahdä brihwä laukuminä, kuru apspihdeja faule, Schana Marija-Anna schajä azumirkli drofchi ween schauheja fawas leetü samirkuschäs drehbes. Kerigans neschaubijäs, ka wifu wainu wina uswels tam; seeweetes jau mehdi tä darit!

Plauwechana pee durwim lika winam fatruhktees. Siteeni bija klusi, ahtri; tä nemehdja sewi peeteift ne Batefs, ne Nepapinafs. Nahlamä azumirkli durwis atwehräs, un tajäs, kabinē eepluhstochäs faules gaifmas apspehdeta, parahdijäs St. Pjera seewa.

Tas nebija winas tuwums, ne ari täs flaištums, kas pahrsteidsa Dawidu. Pehz wisäm negaifa nakti pahrzeestajäm schaufmam, kahdas wiasch nupat wehl bija few istehlojees, winas isfkats to gandrifs pahrbeedeja. Winas faulē wifmojofchajos matos nebija ne wismasäkä walguma. Wina nelahdä jinä neatgahdinäja maso, leetus famehrzeto putniau, ar kahdu Kerigans domäs bija to salihdsinajis. Në, negaifs wispahri nebija winas skahris; waigi winai lwehloja siltä schrtumä pehz ilgä, meerigä meega. Kad wina sweizindama usfmaidija tam, Kerigans azumirkli aismirfa wifu, ko bija istehlojis few nakti. Us mirkli wiasch aismirfa pat, ka wina preefschä stahw St. Pjera seewa. Wina klawa tam seeweete pati par sewi, un schajä azumirkli ta winam schkita wisdeewinamatä seeweete pafaulē.

„Jums schorihst klahjas labat,“ wina sazija, un täs azis mirdseja neleekulots preefs. Durwis wina bija atstahjus i watä, tä kã faule brihwi eepluhda kabinē. „Man schkeet, negaifs nahzis jums par labu. Waj tas nebija brihnischki?“

Dawids mekleja wahrdus.

„Ja, teeſchäm leeliſki!“ wiſch beidſot eeſauzàs. „Waj eſat ſchoriſt jau redſejuſi Bateſu?“

Bahr wiſas luhpäm iſlauſàs fluſi, daiſſkanigi ſmeekli.

„Protams. Winam, man ſchkeet, ſchi naſts naw patikuſi. Wiſch newar ſapraſt, kamdeſt es tiſ loti miſlu negaiſu. Waj laſi gulejät, manſieur Kerigan?“

„Leefas, weenu, waj diwas ſtundas. Biju nobaſchjees juſhu deſt. Mani mozija apſina, ka eſmu iſtuhmiſ juſs negaiſä. Bet, ziſ wehrojams, taſ naw juſs pat ſchahriſ.“

„Nè, ès guleju ehrti — tur.“ Wina pamaſja ar galwu uſ kajites pretejo galu, aiſ flaweerëm un gehrbtuweſ. „Laiwas preeſchgalä atrodas maſa ehdamiiſtaba un wirtuwe,“ wina paſkaidroja. „Waj tad Bateſs jumſ naw par to ſtaſtijis?“

„Nè. Ès jautaju wiſam, kur juſs eſat, bet wiſch pawehleja man turet muti.“

„Ja, Bateſs ir joziſs puſiſ,“ St. Pjera ſeewa peeſihmeja. „Wiſch ir beſgala greiſſirdiſs uſ mani, monſieur Dawid. Laſhðs wiſch bija jau toreſ, kad taſ mani wehl kà maſu behrnu neſa rofàs. Bateſs ir wezaſs, nekä iſſkatàs: winam jau peejdeſmit pirmais gadſ.“

Wina ſtaigaja turp un ſchurp pa kabini, nogludinaja Kerigana maſleet ſaburſitos logu aiſkarus, ſaweda kaſrtibä galdu un nolika paraſtajàs weetàs krehſluſ.

Sikàs, wiſas guhſteſna klahtbuhtne to nemaſ nemulſinaja; ari paſinojumſ, ko wina bija likuſt Bateſam nodot tam, nebuht neeſpai-doja wiſas brihwo iſtureſchanos. Winas kuſtibas bija meertigas un dabigas. Schahda wiſas iſtureſchanàs modinaja Keriganä dihwai-nu nemeeru. Maſleet nerwoji wiſch aiſdedſa ſehrkoziaw, lai aiſ-mieſketu piſpi, bet tuhlin atkal nodſehſa to.

Wina pamanija to, un ſawä kuſajä, muſikali ſkanofchajä baſſi, kaſ tiſ loti waldfinaja Keriganu, ſazija tam:

„Smehſejat ween. St. Pjers ir loti leelſ ſmehſetajſ, un ta-bakaſ duhmi man patihſ.“

Wina peegahja pee tualetes galbina un iſnehmuſi no atwülknes puſe pilnu zigaru kaſrbu, nolika to Keriganam preeſchä uſ galda.

„Sewiſchkoſ gadijumſ St. Pjers dod preeſchroku ſcheem ziga-reem. Waj wehlatees kaſdu?“

Wiſch panehma no peedahwatàs kaſteſ zigaru ar taſdu ſa-

juhtu, it kà wisa wina roka fastahwetu weenigi no ihffchleem. Geshcheji winsch nolahdeja sawu neweiflo mehli. Warbuht teefchi wina klusefchana teefchi peerahdija wina garà smagumu un usbuhra weeglu fahrtumu seeweetes waigos. Winsch redseja fcho peetwihffchamu un reifè konstateja, ka winas mati sneedsàs tam apmehram lihds sodams, un ka winas kalls ir mulfinoschi balts. Nu wina atkal sahka runat, winas azis starojoschu skatu luhfojàs tajà, un winas wahrdi eedarbojàs kà afs nasis, kas pehffchani eeduhràs wina sma-dsenès:

„Wafaros es mihlu sehdet St. Pjeram pee kahjam un noluh-totees, kà winsch smehkè.“

„Preezājos, ka tas juhs netrauzè, jo... jo arti es lotti labprahst smehkeju,“ winsch ar puhlēm isdwesa.

Wina nolika zigāru kahrbu us masàs lasampults.

„Kà redsu, arti juhs mihlat smaigas maisites? Es schorihst pee-zehlos jau agri, lai iszeptu jums tās.“

„Zuhs winas zepāt?“ winsch pahrschteigts jautaja, it kà nespeh-dams tizet sawām austin.

„Wats par sewi saprotams, monsieur Berigan. Es ikrihtu zepju tās St. Pjeram. Winsch tik labprahst ehb schahdas maisites. Winsch apgalwo, ka winas esot treschais jaukums mani.“

„Un abas eepreefschejās ihpahschibas?“ Dawids apjautājās.

„Tās ir St. Pjēra masee noslehpumi, monsieur“, wina eefmeh-jās, kamehr fahrtums tās sejā kluwa wehl tumshats. „Nebuhstu tatschu godīgi atklast jums tos, waj naw teesa?“

„Warbuht,“ winsch nowilka. „Bet man ir wehl weens, waj diwi ziti jautājumi, Bulena kundse...“

„Ja jums naw eebildumu, sauzat mani Schannu, waj Mariju-Annu,“ wina pahstrauga to. „Tas buhs tikpat pareisi.“

Wina nowahza brofastgaldu, neifrahdidama ne wismasatà ap-jukuma par negaiditās pretimnahffchanas israhdischamu tam.

„Lotti pateizos,“ winsch fazija. „Tomehr jaatsihstās, ka tas man nahfās deefgan gruihti, jo... hm... schis tatschu teescham ir lotti neparasts stahwoflis, waj naw teesa? Neraugotees us juhsu laipno pretimnahffchonu, man sinami passaidrojumi no juhsu puses schkeet loti wehlami. Waj arti juhs tà nedomajat?“

„Waj tad Batefs wakarwakarà jau nepateiza jums wisu?“ wina jautāja, brofchu skatu luhfodamàs tam sejà.

„Wiaſch juhſu wahrðà paſtvoja man, ka es warot uſſkatit fewi kà guhſtekni, un ka juhſ eſot pawehlejufi ſaweem laudin pee pirmà behgſchanàs mehginajuma nonahwet mani.“

Wina nopeetni pamahja ar galwu.

„Tà ir, monſieur Dawid.“

Wina feja peetwihka.

„Tà tad, es eſmu juhſu guhſtekniſ? Juhſ draudat man ar nahwi?“

„Ja juhſ nemehginafat behgt, monſieur Dawid, es apeeſchos ar jums toti labi. Waj taſ naw godigi?“

„Godigi?“ wiaſch eeſauzàs, ar publem waldidams ſaſchutumumu.

„Waj tad juhſ neſaprotat, kaſ notizis? Waj neſinat, ka pehž wiſeem Deewa un zilweku likumeem manſ peenahkums ir apzeetinàt juhſ un nodot teeſai? Waj taſ maſ eeſpehjamſ, ka juhſ to neſpehtu ſapraft? Kaſ man buhtu jàdara?“

Ja wiaſch buhtu to nowehrojis, wiaſch buhtu eewehrojis, kà ſahrtums no winas waigeem iſſuda. Tomehr winas azis luhkojàs tilpat droſchi un zeſchi, kà lihðſ ſchim. Wina pamahja ar galwu.

„Teefchi tamdeht jums ari japaleeſ manam guhſteknim, monſieur Dawid — tamdeht, ka es wiſu to paturu wehrà. Eſ neatflaſchu jums eemeſluſ, kaſ pamudinaja uſbrukt jums, un ja juhſ jautafat par to, es tomehr klufeſchu. Wet ja es tagad atbrihwotu juhſ, juhſ droſchi ween apzeeginatu mani un eeſlodſitu zetumà. Tamdeht man jaaiſtura juhſ lihðſ St. Pjera pahrbrauhſchanai. Seo juhſ patſ ſchahdos apſtahlloſ daritu manà weetà?“ Jautajums iſſkaneja til pateeſi, til behrnihſki-nemainigi, ka atſauhſchanàs uſ likumu ſcheit buhtu pilnigi neweetà.

Wiaſch luhkojàs tàſ baſlajà fejà un ſkaiſtajàs, gaidu pilnajàs azis, redſeja, kà mozoſchi ſaſchraudsàs tàſ ſlaidew pirkſti — un pehſchi eemejhàs ſaweem platajeem, godigajeem ſmeekleem, kaſ Dawidam ſeriganam eeſaroja wiſu zilweku mihleſtibu.

„Protamſ... jums taiſniba!“

Winas feja tuhlin peeehema zitu iſteikſmi. Waigos winai ſaſhpa ſahrtums, azis no jauna parahðijàs ſiltaiſ mirðſumſ.

„No juhſu weedokka jums taiſniba,“ wiaſch atkaſrtoja. „Un es nemehginafchu behgt, kamehr nebuſchu runajis ar St. Pjeru, kaut agumirlli neredſu, kà wiaſch waretu ſtahwokli groſit.“

„Wiaſch to iſdaris,“ wina palahwigi apgalwoja.

„Deefas, juhs loti palaujatees uf St. Pjeru,“ wiņšch masleet aiffahrts peefihmēja.

„Ja, monsieur Dawid. Wiņšch ir wisbrihiņšchakais zilweks pašaulē. Gan jau wiņšch sinās, kam jānotek.“

Dawids paraustija plezus.

„Warbuht kahdā jautā rihā wiņšch peenems Batefa padomu: ussees man kaflā akmeni, un noslihginās mani upē?“

„Warbuht. Lomehr netizu tam. Es pretoschos.“

„O, teescham?“

„Ja. St. Pjers ir leels un stiprs un nebihstas nekā; bet nav ari nekā, ko wiņšch neifdaritu manis deļ. Nedomāju, ka wiņšch juhs nogalinās, ja luhgšchu wiņu nedart to.“ Wina nowehrsās un no jauna šakla rihkotees ap traukeem.

Athrā kustibā Dawids peebihdija tai ehrtu atšweltsnes krehflu.

„Luhdsu, šehstatees,“ wiņšch šajija. „Tad warešchu ar jums labak runat. Mans polizijas eeredna peenahkums ir usdot jums daščus jautājums. Waj atbildejat uf teem, waj nē — tas atkarajās pilnīgi no juhsu wehleschanās. Esmu dewis jums manu wahrdu, nekā neesahkt, kamehr nebuhschu runajis ar St. Pjeru. Un es pildišchu šawu solijumu. Bet pee manas šatļšchanās ar St. Pjeru mana istureschanās pret wiņu eewehrojāmā mehrā atkarasees no ta, ko juhs man pateifsat turpmākās desmit minūtēs. Luhdsu, šehstatees!“

10

Marija-Anna sehdeja dsilajā atšweltsnes krehflā, kas laikam peedereja St. Pjeram, un usluhkoja Keriganu. Deelajā, platajā atšweltsnē winaš kalfnais, masais stahws isskatijās pawifam neezigs. Winaš bruhnās azis luhkojās meerigi, škadri un nogaidošchi. Winaš neifrahdija ne ustraukuma, ne nerwositates, bet bija tif wefši škaitstas, ka Dawids newilus mulša jem to škata. Wina pazehla roku un šaweem šchaurajeem pirksteem peefšahrās šihdmihtstajeem mateem. Šchi mašā, seewišchā kustiba, pehs kuras wina atkal šakrustoja rokas klehpi, wehš pawairoja Kerigana apjukumu. Kahda laime — drihtstet šaukt šchahdu seeweeti par šawu! Šchi doma mozija wiņu. Un wina gaidot sehdeja atšweltsnes šamta šiltajā mihtstumā — dsihws, klusu elpojoshš jautājums.

„Behz tam, kad bijāt uš mani ņahwufi,“ winaņ eefahla, „es pirmo reiši eeraudņiju juhs noleekuņņos pah̄r mani. Biju pah̄rleezināts, la eĶat nah̄fufi mani nogalināt. Bet naida weetā es ņaņlatiju juhsu ņeĶā kaut ko pawiņam zilu — ņchauņmas, pah̄rsteigumu, it kā juhs buhtu iĶdarijuņi kaut ko paņĶai negaidīku. Juhs redņat, es zenņņos buht ņaudņigs, mekleju kaĶdu attaiņnojumu jums. Waj nepaņĶaidroņāt man, tamdehl juhs ņah̄wāt uš mani, un ar ko iņņtaidroĶama peh̄ņņuā pah̄rmaina, kad eeraudņijāt mani tur gulam?“

„Nē, monsieur Dawid, to es jums neteikņu.“ Winaņ balņi nebija ne naida, ne ņpihtibas. Ta nebija kluwufi ar ņkalaka un neliezinaĶa par uņtraukumu. Winaņ noteiktais ņlats un kleh̄pi ņaņkrustotās rokas peeh̄ņĶihra ņĶeem wahrdeem nelokamu iņteikņmi.

„Jums ņĶheet, man wajadsetu taiņit paņĶam ņawus ņezinajumus?“

Wina pamah̄ja ar galwu.

„Waj ari dņirdet pateefibu no St. Pjēra?“

„Ja, ja ween St. Pjērs gribēs jums to teikt.“

„Labi.“ Winaņ peeleezās tai maņleet tuwaĶ. „Tad juhs aiņwilkāt mani eh̄nā, noguldiĶāt tur un pah̄rņeh̄jāt eewainojumu. Es tumņĶi jutu, kaņ ap mani noteek. Un tad notika kaut kaņ dihwains. Reiņēm man liĶās, it kā es redsetu juhs diweĶah̄dā iņņkatā!“

Winaņ nenoweĶroĶa tās rokas, zītādi winaņĶ katrā ņinā buhtu redņeĶis, kā wina zeeņĶi ņaņĶnaudņa pirkņtuņ.

„Juhs bijāt ņmagi eewainots,“ wina ņazija. „Naw brihmums, ka ņantasiĶa iņteĶlojuņi jums neeņoņĶas leetas, monsieur Dawid.“

„Man ņĶĶita ari, it kā es dņirdetu diwas balņis,“ winaņ turpinaja.

Wina neatbildeĶa, bet turpinaja zeeņĶi luh̄lotees tajā.

„Un tai otrajai bija mati, kaņ mirdņeĶa ņaulē kā warņĶ un ņelts. Te es redņeĶu juhsu, te otrās ņeĶu — atkal un atkal, un pa tam eņmu nah̄zis ari pee atņinas, ka manis pah̄rweetoņĶana jums weenai buhtu bijis pah̄ral ņmagņ darbņ.“

Wina pazeh̄la ņawas rokas un apluh̄ņoĶa tās, tad peeh̄ņmeĶa:

„Man ņiĶpras rokas.“

„Bet winaņ ir maņas“, ņerigans eebilda. „Ja, es pat ņchaubos, waj juhs waretu pah̄rwillt mani pah̄ri ņĶai iņtabai.“

Pirmo reiši meeru winaņ azis nomainiĶa ņilts mirdņums.

„Las ari bija kreetnņ darbņ,“ wina ņazija, un winaņ balņņ

stana leezinaja, ka wünsch atkal ir tuwojees bihstamai joslai. „Batefs pahrmet man neprahstigu rihzibu. Waj esat redsejusi mani weenâ, dimos, trijos, waj pat fshetros weidos — tam tatschu teescham naw nosihmes. Waj nu nopratinaschana pabeigta, monsieur Dawid? Man wehl pilnas rokas darba.“

Wünsch nepazeetigi sakustejâs.

„Nâ, es wehl neesmu beidsis. Bet kahda gan nosihme usdot jums jautajumus, ja juhs newehlatees man atbildet?“

„Es weentahrschi newaru atbildet. Zums janogaida.“

„Kamehr eeradisees juhsu wihrs?“

„Ja, kamehr eeradisees St. Pjers.“

Kerigans mirtli kluseja, tad jautaja:

„Slinitbas laikâ es laikam gan saplahpaju daudj wisadu blehnu?“

„Ja, un fewischki par to, kas — pehz juhsu domam — esot notizis smilschu klajumâ. To... otro personu juhs dehwejat par nguns deewi. Zuchs bijat til tuwu nahwei, ka tas, protams, nebuht neiflausijâs jozigi, zitadi par to buhtu bijis jâsmehjâs. Kâ redjat, man mati melni — gandrihs melni!“ Winas rokas atkal peefahras tās wismojoscheem mateem.

„Kamdehl juhs sakât: gandrihs?“ Kerigans apjautajâs.

„Kamdehl, ka St. Pjers beeschi apgalwo, ka saule mani mati wismojot masleet eefarkanâ spihdumâ. Un todeen smilschu klajumâ saule spihdeja fewischki spilgti, monsieur Dawid.“

„Man schkeet, es saprotu,“ wünsch pamahja ar galwu. „Un es preezajos par to. Upsina, ka pehz nogalinaschanas mehginajuma, esat eewilkusi mani ehna, mani aplaimo. Tas peerahda, ka juhs neesat pat pusê til launa kâ...“

„Karmena Fanschê“, wina to klusu pahtrauza. „Zuchs runajât par wina karsona murgos, monsieur Dawid. Zuchs mani nobeebejat — til loti nobeebejat, ka brihscheem es jautaju few, waj Batefam naw bijusi tatsniba. Es sapratu, kas man draudetu, ja es atlastu juhs brihsniba. Ko tad wina til breefnigu nodartjusi jums? Ko schaufnigatu wina waretu buht nojeegusees, kâ es?“

„Waj kamdehl juhs pawehlejât saweem laudim nonahwet mani, ja es mehginatu behgt?“ wünsch jautaja. „Tikai kamdehl, ka biju runajis par scho feeweet, par Karmenu Fanschê?“

„Ja. Karmenas Fanschê dehl es aisturu juhs, kamehr buhs ee-

radees St. Pjers. Tà ka juhs nepasihstat schelastibas pret Karmenu Janschè, tad ari pret mani jums tahdas newar buht. No tad wina nodarijusi jums til launu, monsieur?"

"Man — netà," wiasch atbilbeja, jusdams, ka wina atkal atspeesch strupzelà, kur seme tam sahka schuhpotees sem kahjam. „Bet Karmenas brahlis bija wislaunakàs schkiras noseedsneeks. Un es toreis biju pahrleezinats — un esmu ari wehl schodeen, — ka mahsa bijusi wina noseegumu lihdsdalihbneeze. Bet wina bija toti skaissta, un tas, man schkeet, wiau isglahba.“

Runajot wiasch rotalajàs ar isdihfuschu zigaru. Kad wiasch pazehla azis, to pahrsteidsa pehlschànà pahrmaina St. Pjera seemas sejà.

„Tà tad, juhs teefajat Karmenu Janschè, pat ihsti nesinot leetu stahwofla? Juhs nosodàt wiau par to, ka wina — là juhs murgos isteizatees — esot zentusees wiseem spehkeem glahbt fawu no zela noklihdufcho brahli?"

„Man schkeet, wina bija slifta.“

Garàs skropstas noslehpa kwehli winas azis.

„Bet juhs tatschu nestnajàt to!“

„Bilnigi noteikti gan nè, bet wisi apstahkli...“

„...warbuht peerahditu, ka wina ir wisbrihnischkalà seeweete, kahda jeklad dihwojusi, monsieur Dawid. Wistahwet kreetnu brahli naw gruhti, bet ja tas bijis laundaris — tad jabuht engelim, lai zihnitos tà labà!“

Wiasch luhkojàs sawà preekschà, un domas mulfi jauzàs ta smadsenès. Wiasch jutàs apkaunots. Wina bija eedsimusi to strupzelà. Wina pahrmeta tam netaisnu istureschamos pret weenigo radijumu pasaulè, kuru aistahwet bija wina swehtakais peenahkums — pret seeweeti. Wina bija peerahdijusi, ka tas teefà bes dibinata pamata. Un kahda bals wina galwà schkita jautajam: „No gan Karmena Janschè tew jeklad nodarijusi launu?"

Wiasch peetruhtàs kahjàs, un wina pirksti zeeschit fashnaudsfa krehsla atsweltni, aif kuras tas bija nostahjees.

„Warbuht jums taisniba," wiasch sazija. „Warbuht toescham esmu bijis netaisns. Nu es atzeros: kad es saguhstiju Janschè un apliku tam roku dselshus, wina zauru nakti nosehdeja pee brahla. Es negribeju gulet, bet biju pahrguris, un beidsot tomehr aismigu. Biju gulejis warbuht stundu, kad pehlschani atmodos: wina mehgina-

ja isæemt man no kabatas roku dselschu atflehgu. Toreis wina buhtu warejusi mani nonahwet."

Marijas-Annas seja pawihbeja triumfs, kad wina pazehla flatu us to.

"Ja, meegâ wina buhtu warejusi juhs nonahwet, bet nedarija to. Kamdeht?"

"Mesinu. Warbuht wina gribeja tikai eeguht atflehgu, bet scho darbu atstaht brahlim. Esmu pahrleezinats, ka diwas, waj trihs deenas wehlat wina nebuhtu wilzinajupees to darit. Diwas reifes es pahrsteidsu wina, kad ta mehginaja nosagt man schautenti. Un treschajâ reifê — mehš atradânees wairs tikai diwu deemu gahjeena attahlumâ no Atabaskas — wina tiffo nenofita mani ar rungu. Bet jaatsihstas, ka man wina nekad naw nodarijusi nekâ fewischki fauna. Domehr esmu pahrleezinats, ka wina mehginaja to darit, fewischki zelojuma pehdejâs deenâs."

"Un tâ kâ tas winai neisbewâs — wina eenihda juhs; un tamdeht, ka Skarmena Gansche juhs eenihda, winas tehls eespeedees jums atminâ iskehnots. Juhs gribejât redset wina noteesatu lihdsjâs brahlim. Juhs nepapuhlejatees apluhkot leetu no feeweetes weedofka. Seeweete weenmehr zihutfees un pat nogalinâs, lai glahbtu to, kuru wina mihl. Loti eespehjams, ka winas zihna israhdâs welta. Sfnahkums bija tas, ka likums peespreeda winas brahlim wisbargako fodu. Waj ar to wehl nepeetika? Waj bija toisnigi, waj godigi wehletees isnjzinât ari wina — weenigi tamdeht, ka juhs peelaidât eespehjamibu, ka ari Skarmena waretu buht tâs brahla noseegumu lihdsdalibneeze?"

"Dihwaini", winasch atbildeja, un wina balsi isfkaneja weeglas schaubas, „scho paschu jautajumu man usdewa ari Makwens, muhsu inspektors. Man schkita, ka wina eespaidojis Skarmenas skaitums. Es noschelloju, lotti noschelloju, ka manas skimibas laikâ esmu runajis par wina. Es negrtbetu, ka juhs domajat par mani, ka esmu launs puists — wismas schajâ sinâ. Gribu scho leetu wehltreis pahrdomat. Un ja atsihschu, ka esmu bijis netaisns, es nefauneschos — gadijumâ, ja Skarmenu Gansche wehl lahdreis satiltschu — nokrist winas preeschâ zetos un luhgt no winas peedoschanu, Marija-Anna."

Pirmo reisi winasch isrunaja scho wahrdu, kuru ta winam bija attahwusi leetot. Un wina eewehroja to. Un tas, ka wina to eewehroja, ari winam newareja palikt noslehpts: ihu mirkli winas

fejâ bija rakstīts mihlains atjinums, it lā ſchi wahrda leetofhana no Kerigana pufes pahrſteigtu to, waj ſagahdatu tai preeku, waj ari pahrſteigumu un preeku reiſē. Nahkamâ azumirkli ſchi iſteikſme jau atkal bija nojuduſi.

Wina neatbildeja, bet peezehlās un, peegahjuſi pee loga, ſahka luhtotees pahri upei. Un tad, pawifam negaidot, mini abi iſdfirda kahdu balſi. Ta bija ta pati balſs, kuru winſch reiſ bija dſirdejis ſlimibas laikâ; ta pati balſs, kas pagahjuſchâ nakti bija iſtraujejuſi wina no meega, kas wina iſtabâ bija ſauluſi Melnâ Rodſchera Odemara wahrdu. Dobja, monotona, ſchi balſs tagad ſtaneja walâ durwis. Kerigans nebija nowehrſis ſkata no St. Pjēra ſeewas ſlaidâ ſtahwa, un nu winſch redſeja, ka ta weegli ſarahwās.

„Es jau dſirdeju ſcho paſchu balſi — pagahjuſchâ nakti“, Dawids ſajija. „Tas bija ſchajâ iſtabâ. Wina ſauza pehz Melnâ Rodſchera Odemara.“

Dikās, wina pat nedſirdeja ta wahrdu, un ari Kerigans tagad peewehrſjās durwim.

Saulei preekſchâ pehſſchni aiſſtahjās kahda ehna, un durwis, aſi eefihmedamees pret ſpilgto deenas gaiſmu, parahbijās wihrreeſcha ſtahws. Kerigans dſili eewilla elpu. Sahlumâ winſch iſtruhkās, bet tad tas ſajuta ſaprindſinatu ſinkahri un lihdszeetibu. Wihreetis, kas ſtahweja durwis, bija ſchauſmigi ſakroplots; wina mugura bija tiſ lihka, la pehz auguma to wareja noturet par diwpadſmit gadu wezu puifenu. Iſſlehhies, winſch buhtu bijis ne maſal lā ſeſchas pehdas garſch. Un tajâ paſchâ azumirkli, kad Keriganu ſagrahba ſchauſmas un lihdszeetiba, winſch ſaprata, ka durwis ſtahwoſchâ wihrreeſcha ſtahws naw bijis tahds no dſimumâ, bet ſakroplots kahdâ nelaimes gadijumâ. Sahlumâ winſch redſeja weenigi grotefko: garās, gandrihſ ſemi aiſſneedſofchās rotas, pahrlauſto mugurkaulu, kroploſ plezus — un tad, wehl dſitat iſtruhzees, winſch neredſeja wairs nekâ no wiſa ta; bet luhtojās weenigi ſchi wihra galwâ un fejâ. Galwai, kas pazehlās wirs kuprainajeem plezeem, bija lihdsjiba ar deemu galwam. Tas nebija ſtaiftums, kas winâ waldfināja, bet gan ſpehks — granitâ kaldinâs ſpehks, it lā itweens ſchis ſejas waiſſſis buhtu iſgreestis no kaut lā neaiſmirſtama un nepahrejoſcha. Lomehr ſchai ſejai dihwainâ kahrtâ truhtka ta ſiltuma, kahdu iſſtaro itweena dihwa, weſela dwehſele. Wihreetis nebija wezs, bet tas nebija ari jaunſ.

Kerigana, kas stahweja tam wistuwāl, wiņsch, iifās, pat nepamanja. Wina azis luhkojās weenigi St. Pjera seewa.

Isteikme, kuru Kerigans eewehroja winas fejā, bija besgala maiga. Wina uffmaidija noschelojamam kroplim durwis, kā mašam behrnam. Un kad Dawids eeluhkojās wiħreescha leelajās, dšiti eekrituschajās azis, wiņsch tojās redseja suna pašemibas un neišfakamas deewinašchanas pilnu skatu. Schis azis lehni pahrslihdeja tabinei, jautājot, mellejot, taujajot pehz kaut kā, ko winas newareja atrast. Luhpas kalustejās, un Dawids atkal isdširda to pašchu spozigo, noschepumaini-dseedoscho balši, kas lihdsigi behrna rauduligai kuhdšibai pluhda no milšigā stahwa mutes, tāpat kā pagahjušchā nakti kauzot: „Waj kahds ir redsejis Melno Rodscheru Odemaru?“

Mahkamā azumirkli St. Pjera seewa jau stahweja lihdsjās fakroplotajam milšim. Šalihdsinot ar nelaimigā wiħreescha kroplo augumu, wina isstatijās leela.

Wina uslika rošas tam uš galwas, noglahstija wina melnos, eefirmos maus, mirdsoščām azim un weegli kwehlojoscheem waigeem smaidija winam pazeltajā fejā. Keriganam to redsot firds apstahjās puštet. Waj schis wiħreetis bija St. Pjers? Kā šibena atplaišnijums winam eekrita prahtā šchi doma — un tikpat ahtri atkal isgaisa. Tas nebija eespehjams, nebija eedomājams. Un tomehr seeweetes balši isškaneja kaut kas wairak kā lihdszetiba, kad tā tagad šazija:

„Nè, nè, André, mehš nešam wina redsejušchi. Mehš nešam redsejušchi Melnā Rodschera Odemara. Kolihds wiņsch atnahks, es pašaušchu tewi. To es apšolu tew, Mišchjwen. Es tewi pašaušchu.“

Wina noglahstija tā bahrdainos waigus, tad aplika rošu tam ap plezeem un lehnām luhkojās teeschi šaulē. Un Keriganam šchlita, ka wina runā, šmejas un elso reišē, kamehr leelais, šalauštais stahws lehni pagreejās lihds ar winu un tad isgahja no kabines. Brihdi wina noluhkojās tam pašak, tad ahtrā kustišā aišwehra durwis un pawehrās Keriganā. Wina nerunāja, bet nogaidija. Augstu pažehluši galwu, wina štrauji elpoja. Maigums, kas wehl pirms azumirkla bija starojis winas fejā, bija nosudis, un winas azis kwehloja zihnaspreeks, kamehr ta gaidija, kad wiņsch isteiks wahrbos šawas domas.

Rabinē ilgu laiku valdīja flufums. Kerigans wareja lasit St. Pjera seewas fejā tās domas, kamehr wina, peewehrfusi durwin muguru, ar spihstīgu isteikmi fejā gaidīja ta jautajumus. Wina bija apnehmusees aistahwet scho kropli. Wina sinaja, ka Dawids turpinās sawu pratinaschanu, ja warēs — eedstīs wīnu strupzelā, un jautās wīnai, kamdehl šakroplotais milsīs minejis Melnā Rodšera Odemara wahrdu. Dawida smadsenēs pamasam atausa patēfiba. Tā tad, tee tomehr nebija bijušaji karfona murgi, ne arī mulata nepeedeeniģi joki, kā wīnam nakti bija šķēitis. Nejausahda bija nosfahdījusi wīnu seju pret seju ar noslehpumu, kas eetina Melnā Rodšeru. St. Pjera seewa, kas atstahja wīnam wahrdu zihnas eefahfchanu, kaut kahdā kahrtā bija eejaukta šahajā noslehpumā; un kroplis bija jautājis pehz zilwēla, kuru Makwens bija usdewis wīnam, Keriganam, saguhstīt — Dshwu, waj mirufchu! Wīnsch tomehr nekā nejautaja. Wīnsch peegahja pee loga, kur pirms daschām minutem bija stahwejusi Marija-Anna, un sahka luhlotees ahra.

Deena bija starojoshi-jauka. Pretejā kraftā, kur nakti bija leefmojoshi nometnes ugunskuri, waldīja dshwa rosība. Wihri škraidīja turp un šurp, un pahri straumei patreif šlihdeja kahda jorklaima. Teeshi sem loga patreif no prahmja atstuhmās kanu laimīna ar weenu weenīgu brauzeju. Tas bija Andrē, kroplis. Šehzigeem wehseeneem wīnsch irās šchērfu pahri upei. Laimā wīna kermena kroplums gandrihs nebija šakfatanš. Wīna failā galwa un melnā bahrda wīseja faulē, un wīna plezōs eerautā galwa wairāf kā jehkad atgahdināja Keriganam almenī isģirstu deewa galwu. Un šchīs zilwēls bija tuws St. Pjera seewai.

Dawids no jauna peewehrfās tai. Wīnā bija notikufi leela pahrmīna. Lepnumš un spihstība bija nosudufchi no wīnas fejas. Marija-Anna bija gatamojusees aistahwetees pret kaut ko, bet Kerigans nedewa wīnai isdewības to darit. Wīna nemehģināja noslehpēt sawu isbrīhnu par to.

Wīnsch pamahja ar galwu us logu.

„Wīnsch patreif aishrauz. Man šchēet, juhs newehleģatees, ka wīnu redģu, un es noschēloju, ka wīna eenahfchamas azumirklī atrados šchēit.“

„Es neefnu mehginajusi aistawet scho tikschanos, monsieur Dawid. Warbucht es pat gribeju, lai juhs winu redsat. Man schelta, ka...“ Wina wilzinajās:

„Juhs sagaidijāt, ka es mozischu juhs saweem jautajumeem, lai dabuhtu sinat, kas schim zilwekam kopejs ar Welno Rodscheru Odemaru,“ winsch fazija. „Juhs esat sagatawojusees zihnai. Bet bej juhsu atlaujas es neusdoschu jums neweena jautajuma.“

„O, tahdā gadijumā loti preezājos,“ wina klusu atbildeja. „Pamasām es sahku fajust pret jums ustizibu, monsieur Dawid. Juhs apsolijatees nebohgt, un es tizu jums. Waj apsolatees ari neusdot man nelahdu tablaku jautajumu, us kureem es tikpat newaru atbildet — kamehr eeradisees St. Pjers?“

„Bentfchos to darit.“

Wina lehnām peegahja tik zeeschi tam klast, ka buhtu warejuši uslikt rokas tam us plezeem.

„St. Pjers man dauds stahstijis par Sarkano poliziju,“ wina fazija, drofchi un meerigi lushodamās tam azis. „Winsch faka, ka sarkanos swahrkos tehrptee wihri neeredfot wiltibas, bet teefchi un klaji stahjotees pretim sawam eenaidneekam. Un beefchi winsch stahstijis man par wineem brihnischkas leetas. Wina rihzibu winsch dehwe par „godigu spehli.“ Un nu es jautaju jums, monsieur Dawid: waj gribat godigi spehlet ar mani? Gadijumā, ja es atlautu jums brihwi staigat pa kugi, pat pa krasu — waj apsolatees gaidit, kamehr warefat klaji un godigi issklaidrotees par wisu ar St. Pjeru?“

Kerigans weegli palozija galwu.

„Ja, es gaidischu un nokahrtoschu scho leetu ar St. Pjeru.“

Winsch redseja, kà ihfu mirkli kaut kas aisschnaudsa tai kaku. Wadotees no pehfchnā impulsa, wina strauji issteepa tam pretim roku. Mirkli winsch patureja to saweja. Winas filtee pirksti peeflahwās wina rotai, un ustraukums, kuru winsch welti puhlejās sawalbit, lika ta sirdij stranjak pukstet. Wina stahweja tam tik tuwu, ka Dawids juta tās kermena trihsas. Us mirkli wina noleega galwu, un winas matu saldais aromats eesitās Keriganam seja.

Saudsigi atraisijusi roku, wina atkaphās foli atpakal. Kerigans tagad redseja winā jammu meiteni. Meitenes peemihliba flehpās neleekufotajā preekā, kas atspogutojās tās azis.

„Nu es wairs nebihstos,“ wina weegli trihzoschā balsi fazija. „Kolihds eeradisees St. Pjers, es tam wisu istahstischu. Tad wa-

refat ufdot winam fawus jautajumus, un winſch jums atbildēs. Un winſch nemeloš, nemaldināš juhs. Ari wina ſpeſhle buhs godiga. Juhs eemiſtkofat St. Pjeru un peedoſat man to, kaš notifa aiš kints.“ Tad wina pamahja ar galwu uš durwim un peebilda: „Turpmat juhs warefat eet, furp ween gribat. Eš pateiškju to ari Bateſam un pahrejeem laudim. Un aišmirškim wiſu, kaš bijis, monſieur Dawid — aišmirškim lihdš tam brihdim, kaš eeradškēs St. Pjers.“

„St. Pjers!“ winſch nopuhtāš. „Kaut tatſchu labat nebuhtu nelahda St. Pjera!“

„Tad eš buhtu pašudufi,“ wina ahtri atbildēja. „Tahdā gadjumā eš wehletoš mirt.“

Pa mašā logu kabine cepuhda kahdas balšš ſkanāš. Taš bija krophlā Andre baigaiš, weenmulaiš ſauzeenš. Marija-Anna peegahja pee loga un paluhtojāš ahri. Dawids ſekoja winai un noſtahjāš tiš tuwu toi aiš muguraš, ka wina luhpāš gandrihš ſkakra tāš matuš. Andre bija atgreſeēš. Winſch nowehroja diwaš jorklaiwaš, kaš patreiš tuwojāš kugeem.

„Juhs dširdejāt, kā winſch ſauzo pehž Melnā Rodſchera Ode-mara“, Marija-Anna ſajija. „Waru eedomateēš, kahdu breejmigu eeſpaidu winſch atſtahja uš jums, kaš taš tiš negaidot parahbijāš durwiš. Wina gaš ir tāpat ſakroplotš kā meeſa, monſieur Dawid. Pirmiš gadeem St. Pjers pehž wehtraš atrada winu meſchā. Winam bija ušgahſeēš wehtraš nolauſtiš košš. St. Pjers uš muguraš pahrneſa winu mahjāš. Winſch palika dšihwš, bet koſch nelaimēš gadijuma taš weenmehr bijis tahdš pat kā tagad. St. Pjers miſh winu, un nabaga Andre deewina manu wihru un ſeko tam kā ſunš. Wina prahtš ir pagalam. Winſch pat neatzerāš ſawa wahrda, un mehš eeſauzām to par Andre. Zaurām deenam un naktim winſch atkahrto weenu un to paſchu jautajumu: „Waj kahdš ir redſejiš Melno Rodſcheru Odemaru? Eš preezatoš, monſieur Dawid, ja juhs paſtahtitu man, kaš jums tiš ſchauſmigs ſinamš par ſcho Melno Rodſcheru Odemaru.“

Abāš jorklaiwaš bija ſašneeguſchāš upeš widu, un no tām pehškāni atſkaneja ſkala dšeedāſchana. Dawids ſaſkaitija katrā lai-wā ſeſchūš wihrēeſchūš. Winu aizi zilajāš dšeeſmaš ritmā. Marija-Anna negaidot pagēhla uš winu aizi, un ſchajāš aizi winſch eeraudšija to paſchu lwehli, kahdu bija nojaudis tajā tobrihd, kaš

wina weeglä, behrsa tahs laiwinä bja jonojusi pahri Swehtä Gara krahzem. Nu wina pilnigi atgahdinajo meiteni. Winš nedomaja par to, kà par St. Pjera seewu. Winaš flata bja kaut kas, kas aiskustinaja wina lihds firds dsilumeem. Mirkt likàs, it kà wina buhtu nometusi plihwuru, kas bja schlihris tos weenu no otra.

Winaš sahrtàs luhpas usmaidija tam. Tad wina no jauna luhjojàs pahri upei. Dawids paleczàs masleet us preekschu, tà ka wina waigs leegi peeskahrs Marijas-Annas mefnajeem mateem. Sahds neatwairāms spehts wilka winau pee tàs. Elpu aisturejis, winš peeleezàs tai tuwat un tuwat, kamehr wina luhpas flahra weenu no sihschaino matu zirtām. Tad winš nokaunejees atrahwàs atpafat. Sirds winam strauji puksteja un rokas sašahnaudsàs duhrès. St. Pjera seewa nekà nebija jutusi. Dawidam wina schita kà putniš, kas ilgojas islaistees ahra pa logu un peeweenot sawu balsi dseefmai, kas pluhda schurp no upes widus. Un tad wina atkal pašmaidija tam teeschi sejà.

„Mani laudis ir laimigi,“ wina sazija. „Pat negaisā wini smejas un dseeb. Paskausatees tikai, monsieur. Wini dseeb „La Dernière Domaine“. Ta ir muhu dseefma. Tahlu seemetos, kurp nekad neaišklhsti neweens zilweks, atrodas muhu dsimtene — pehdeja walsis. Tur dsihwo scho wihru seewas, lihgawas un gimenes, un tàs ir laimigas, apsinotees, ka schodeen mehš atkal peewirsiimees tam daschas juhdses tuwat. Mani laudis now tahdi kà tee, kas dsihwo Montrealā, Otawā un Swebelā, mišter Dawid. Bet wini ir leeliski behrni!“

Wina pēegahja pee seenas un nonehna no tàs St. Pjera Bu-lena karogu.

„St. Pjers atrodas aif mums,“ wina paskaidroja. „Winš peld lejup ar sweschsemju koku plostu, un mehš gaidām winau. Bet iddeenas mums japawirjās daschas juhdses lejup pa strauimi, tuwat manu kauschu dsimtenei. Schis daschas juhdses aplaimo winaus. Patreif wini drauz schurp pehz mana luga. Mehš brauzam nesteigdamees, un tahdā laikā, kà schodeen, ta ir ihstā bauda. Zums nahtu par labu, monsieur Dawid, ja juhs usfahptu us flahja... kopā ar mani. Waj warbuht jums labat patihl buht weenam?“

Winaš sejà wairs nebija ne wehsts no senafàs atturibas. Winaš luhpas sawilkās apburoschā pusefmaidā. Winaš azu mirdsjums eefwehloja Dawida ašinis. Ta bja pawiskam zita, jauna Schanna

Marija-Anna Bulen, kas aizināja viņu šev lihdzi augšdūp uš
kļāju.

Derigans pats neapsinājās, ka viņa gar šāneem nolaištās ro-
kas arveenu wehl šāšānāugias duhrēs. Warbuht viņa to redšēja.
Bet viņas azis nenowehtās no ta sejas, un šāis azis mehmi at-
kahrtoja luhpu isteikto aizinājumu.

„Esmu laimīgs, ka drihtstu eet jums lihdzi,“ viņš atbildēja.

Viņš pats nedsirdeja un neapsinājās, ko šāka, bet tomehr
juta šāwas balšs nedabīgo šānu. Viņš nešināja, zīl loti ta no-
dod viņa eekšējās ijuhtas, un neredšēja, kā St. Pjera šēwas
waigi wehl tumšāf peetwihtā. Viņš pānehma no galda pihi
un pagreestās uš durwim, lai viņu pāwaditu.

„Jums wehl brihtiau jāusgaida,“ Marija-Anna šāzija, un
viņas rokas ihu mirkli guleja uš Derigana eltona. Šāi peekšā-
šānās lika notrihtet ikweenam nerwam viņa šermenī. „Nepāpi-
nāšs patreīš gatāwo nowāhrijumu juhsu eewainojuma išmasgāšā-
nai,“ viņa turpināja. „Es atšūhtišču viņu pee jums. Pehz tam
warešat šekot man.“

Šod viņa peewehtās durwim, plošneeku dšeedšāna jau šā-
neja glušāi tuwu. St. Pjera šēwa wehlreīš usmeta Deriganam
ahtru šātu.

„Wini ir laimīgi, monsieur Dawid,“ viņa atkahrtoja. „Un
ari es esmu laimīga. Nu es wairš nebihstos. Pāšāule atkal flu-
wusi tik brihnumjauka. Un waj šinat, kamdeht? Kamdeht, ka juhs
dewāt man šāwu wāhrdu, monsieur Dawid. Un tamdeht, ka es uš-
tizos jums.“

Viņa isgājā. Derigans ilgu laiku šāšweja nekustēdamees.
Plošneeku dšeesma, škalas balšis un komāndšāuzeeni uš kuga šā-
ja — tas wišs šāšneedšā viņa ausis kā no zitas pāšāules nāššošāš
šānas. Tās wišas pāhršepēja kāhda balšs viņa firdi, kas škati i-
šleedšā pātešibu: ka wišā viņa buhtne karsti, newaldāmi ilgojās
pehz šēweetes, kas peder zitam, pehz tās, kas gandriht bija viņu
nonāšwejuši — pehz St. Pjera šēwas. Viņš šināja, ka tas nāw
Marijas-Annas šāistums, kas waldšina viņu; tā bija deewināšā-
na, kāhdu, drošāi ween, ari St. Pjērs juta pret šāwu šēnu. Šāi
atšina lika winam šāstingt išbailēs, un ilgi viņš palika šāšwam
nekustēdamees, kā mešā ugunsgrēhā apdešis koks. Wāids, gan-
driht ēleedšēns išlausās tam pāhr luhpam. Viņš tik zeesāi šā-

idnaudsa rokas duhrēs, ka nagi gandrīhī eegreesās meesā. Wina bija St. Vjera seewa! Un winaš, kas weenmeh'r bija lepojees ar savu godu un spēhtu, bija neleetīgi ismantojis winaš wihra prombuhtni un eefahrojīs šho seeweeti! Un wina pahrnehma dšila, mozofa kauna fajuh'ta sawa wahjuma dehl.

Winaš arweenu wehl luhtojās durwis, aij kūrām bija nošudufi St. Vjera seewa, kad tās no jauna atwehrās, un kabinē eenah'za Nepapinašs.

12

Turpmatā stundas zeturfšhna laikā Dawids bija tikpat mehms kā wezais indiānu ahrsts. Winaš nejuta fah'ju, kad Nepapinašs pahremainija apšeenamō un masgāja eewainojumu nowahrijumā. Birms jaunā pah'ršeenamā usliškānas winaš brihdi apluh'koja setwi spoguli. Birmo reisi winaš wehroja sawu eewainojumu, bihdamees atraft bruh'gi, kas galigi islēhmotu tā seju. Winam par leelu pah'rsteigumu, winaš atrada tikai neleelu, fahrtu plankumīnu deninos. Isbrihnā winaš usluh'koja Nepapinašu, bet winam pat newajadsēja usstah'dit tam jautajumu.

Wezais indiānis saprata wina šlatu, un ta feja sawilkās platā, greifā smih'nā.

„Lode kēhra almeni, un almenis, newis lode, kēhra galwu,” winaš paslaidroja. „Galwas laufs gandrīhs eelausts, bet Nepapinašs pirksteem — tā un tā — atkal sawēda to kahrtibā. Winaš paraustija plezus un leeligi eefmeh'jās, kamehr ta lih'kee pirksti zentās parah'dit, kā notikufi operazija.

Klusēdami wina fadewās rokas. Kad Nepapinašs uslika Dawidam jaunu pah'ršeenamō un isgah'ja noslēhpumaini smaidīdams, itkā buhtu isdarijīs ar to asprah'tigu joku.

Jau kopsch ilgā laika ahrā waldija klusinata rofiba. Laiwineeku dseefma bija apklusufi, kahda bals dēwa pameh'les, un kad Dawids atkal pamehrās logā, tas red'sēja, ka kugis lehnām nogreeschās no krafa. Kad winaš atkal peegah'ja pee galda un aissmeh'keja St. Vjera seewas dahwinato zigaru.

Neraugotees us apslēh'pto zihnu, ko tas bija iszih'nijīs Nepapinaša klastbuhtnē, winam arweenu wehl nebija isdewees pilnigi at-

guht pašafawaldišchanos. Schobrihd winſch wairs nebija Dawids Berigans, zilweku medneeks. Wehl pirms daſchām deenam wina afinis bija lwehlojuſi apſina, ka winſch ir aktiws lihſdaltibneeks ſpehlē, kur galda weenā puſē ſehd likums, bet otrā — preſtikumiba, un uſ galda nomeſtas kartes. Ta bija haſarda ſpehle. Kartes noſihmeja dſihwibu, waj nahwi. Reiffſchirtu partiju nebija — weenam, waj otram wajadſeja paſaudet. Ja kaſhds winam wehl neſen buhtu eeminejees par Melno Rodſcheru Odemaru — ikweens neris winā buhtu notrihzejis. To winſch ſkaidri ſaprata, ſolodams turp un ſchurp pa beejo paſlahju. Kaut winſch pats mehginājo ſew to noleegt, winſch tomehr ſinaja, ka ſenātā burwiba un ſenātā wehleſchānās bija iſgairuſchās. Winſch newareja peewilt pats ſewi. Schajā azumirkli St. Pjers winam bija ſwarigats kā Rodſchers Odemars. Un St. Pjera ſewwa...

Wina ſtats kawejās pee faburſilā kabatlakatina uſ Flaweerem. Atkal winſch ſaſchraudſa to ſaujā, un atkal winu paſrnehma paſemojuma un ſauna ſajuhta. Winſch laſwa lakatinam nokriſt atpaſal; wina dſihwes augſtāltais likums ſchelta no jauna eeguwis waru paſrwinu. Lihſi ſchim winſch bija pratis ſaglabat dwehſeles tihribu, un taſ bija wina leelātāis lepmums. Winſch eenihda netihrus zilwekus. Inſtinktiwi winſch noſodija zilweku, kaſ apgahna ſawa tuwakā namu. Un nu winſch ſtaſweja ſcheit, St. Pjera ſewas kabinē, un iſzihtija ſewi wiſu laitu leelako zihnu.

Winſch iſſlehiās un atrahwa plezus atpaſal tit ſtrauji, ka lauli noſnikſchleja. Winſch ſmehjās par to, kaſ ſazehlās pret wiau un norahdija uſ to pirkſteem. Galu galā, wihreetim nekateja, ka taſ eet zaur uguni — gadijumā, ja ſchi uguns wiau neapſwilina. Strds dſilumos winſch apſinajās, ka naw grehls mihlet, kā winſch mihleja, kamehr ſchi mihla paleet noſlehpums. Taſ, ko winſch pirit bija iſdarijis, kad Marija-Anna bija ſtaſwejuſi pee loga, wairs nebija iſdſeſchams. St. Pjers par to, droſchi ween buhtu wiau nonahwejis. Un to winſch St. Pjeram ari nebuhtu nehmis launā. Bet wina taſchu nebija manijuſi ta ſlepenā glahſta. Neweens, atſkaitot Dawidu paſchu, nekā neſinaja par to. Un ſchis ſkuhpits, neraugotees uſ wiſu, darija wiau laimigu. Taſ ſchelta winam ſwehſts, kaut weeſa wina ſejā ſauna ſahrumu.

Winſch peegahja pee durwim, atwehra taſ — un ſtaſweja ahrā, ſaules gaiſmā. Ta bija brihniſchka ſajuhta — atkal juſt ſaules ſil-

tumu fejâ un pildli plaushjas ar spirgto deenas gaisu. Rugis bija atdalijees no krašta un lehnâm flihdeja uf upes widu. Batesis stahweja pee garâ aira un, Dawidam par leelu pahrfsteigumu, apfweiza to ar draudsiġu galwas pamahjeenu, kamehr wina platâ mute fawilfâs smihnâ.

„Ah, drihfi mehš jau warefim bohfetees!“ wiafch kirgajâs. „Tikai weena nelaimē, monsieur: juhs efat teteris, bet es — ehrglis!“

Mulata ufwaras nojauta atrada atspogutojumu Dawida azis. Wiafch eegahja atpakat kabinē un, noleezees pahrfawu plezu somu, famelleja tajâ diwus pahrus zimdu. Wiafch noglahstija tos maigi un draudsiġi kâ labus beedrus un braslus, un zimdu samtainais mihfstums nomeerinaja wina nermus wairat kâ zigars. Wina galwenâ kaisliba bija bohfefchanâs. Kurp ween wiafch dewâs, arweenu tas mehšja nemt lihšfi fchos zindus. Reskaitamos namos un wigwamos wiafch bija mahzijiš baltos un indianus rihfotees ar teem, lai tikat šajustu wina filto mihfstumu uf rokâm. Un ņheit Konkombs Batesis iņaizinaja wina zihnâ un ar nepazeetibu gaidija brihdi, kad wiafch buhs peeteefofchi atņpirdsiš.

Wiafch atkal iņgahja uf klahja un pazehla bešweidigos zindus mulatam pee deguna.

Batesis ņinkahri apluhfoja tos.

„Zimdi,“ wiafch pamahja ar galwu. „Waj masais teteris ņemâ filda tajos pirkstus? Tee ir neglihti, monsieur. Es protu ņchuhst no ņeemelbreeschu ahdas daudš ņkaiņtakus zindus.“

Dawids ufmauza weenu no zimdeem un ņaņchmaudņa roku duhrē.

„Waj redņi ņeho, Konkomb Bates? Nu, labi, es pateiņņchu tew: ņcho zimdu ufdeemums naw turet rokas ņiltas. Skolihdņ buhs peenahzis muhņu laiņs, es tewi ar ņeem zimdeem nobohfefchu. Ar ņeem zimdeem es zihniņchos pret tewi un tawâm kailajâm duhrem. Kamdehl? Tamdehl, ka negribu tewi pahraf iņņehmot, draugs Bates. Es negribu ņatreekt gabalos tawu ņeju, kas katrâ ņinâ notiktu, ja es neufmauktu rokas ņchos zindus. Wehlat, kad buhņi eemahziješ bohfetees...“

Tikâs, Konkombra Batesa wehrņcha kaņls tuhlin pahrfprahgs un azis iņkritiš no dobumeem. Wiafch niņni eefleedņâs:

„Nâ, juhs eedroschinatees tâ runat ar Konkombu Batesu, kas ir leelafais bohfetajš wiņâ triju upju apgabalâ? To juhs ņafat man,

Stontombram Batefam, kas rokam noschnauds lahti, kas israuj no se-
mes koku ar wifam saknem, kas... kas..."

Wesfichni winsch pameta skatu pahri Kerigana plezam — un
spehji aprahwas. Naut kas wina sejâ lifa ari Dowidam atskatitees.
Trihs solus aij wineem stahweja Marija-Anna, un Kerigans usreisi
saprata, ka ta dsirdejusi ikweenu wahrdu wina sarunâ ar Batefu.
Wina eezirta sobus luhpâ, un winas azu dsikumâ pawihdeja weegls
smoids.

„Zuhs nedrihsfstat Kildotees, behrni,“ wina sazija. „Bates, tu
slitti wadi lugi.“

Wina iisteepa rokas, un Dawids klusedams pasneedsa tai zim-
bus. Wina weegli noglahstija tos, tomehr Dawids redseja, ka wi-
nas peerê eegulâs schaubu grumbas.

„Wini ir glihti un maigt, monsieur Dawid, ur ar teem now
eefpehjamâs kahdu smagi eewainot. Kad pahrradisees St. Pjers,
jums kahdu deenu buhs japamahza mani apeetees ar teem.“

„Beenmehr un atkal; kad pahrradisees St. Pjers!“ Dawids no-
puhtâs. „Waj mums wehl ilgi buhs jagaida?“

„Diipas, waj trihs deenas... warbuht ari masleet ilgaf. Waj
pawadifat mani, monsieur?“

Wina nenogaidija ta atbildes, bet dewâs us preefchu, pature-
dama rokâs abus pahrus zimdu. Setodams winai us kuga pakat-
galy, Dawids pameta wehl pehdejo skatu mulata sejâ. Batefs sa-
weeba nitnu seju ur pakratija gatfâ duhri. Bet kolihds wini bija
issudufchi no wina redsesloka, tee isdsirda Batefa skalos, lihghmos
smeeklus. Winsch turpinaja smeetees ari wehl tad, kad tee jau bija
safneegufchi proefkhejo klahju. Tas bija deimit pehdu gara un asto-
nas pehdas plata telpa, ko sedja audekla jumts. Tur atradâs ehrti
fehdekli, wairati paskahji, nekeels galds un — Keriganam par leelu
pahrssteigumu — ari schuhpultihkls. Dekad wehl winsch nebija see-
melos redsejis tif gresni un mahjigi eefahrtotâ kuga. Karoga kahda
galâ pliwinajâs St. Pjera Bulena melnbaltais standarts. Winsch
nemas nepuhlejâs noslehpt samu pahrssteigumu. St. Pjera seenas
peerê arweenu wehl gulēja masâs grumbas, un smoids no winas
luhpam bija nosjudis. Winas sejas isteikime klawa maigaka, kad
no kuga pakatgala atlidoja jauna smeeklu brashma.

„Waj teefa, ka juhs efot apsolijis Batefam zihnu?“ wina jau-
taja.

„Ja, Marija-Anna. Man schleet, Batefs ar Ugošchanos gaida to.“

„Natrâ sinâ,“ wina apstiprināja. „Pagahjufchâ nalti winsch pastahstija jauno sinu wiseem mansem laudim, un tee, kas schoricht atsbrauga pretim St. Pjeram, aismeda scho wehsti tohlat. Starp laudim walda leels ustraukums, un teel flehgtis dauds deribu. Man schleet, juhs esat demis nepahrdomatu solijumu. Kopsch trim gadeem neweens wairs negrib zihnitees ar Batefu — pat mans St. Pjers nê, jo winsch atsihst Batefu par lihdsigu few ipehka sinâ.“

„Leekas, laudis tomehr walda sinamas schaubos, ja jau teel flehgtas deribas. Un pee deribam, tâ sinams, weenmehr wajadstigi diwt,“ Dawids pasmaidja.

Grumbas Marijas-Annas peerê islihdsinajâs, un winas luhpâs pawihdeja weegls smatds.

„Sinams, deribas teel flehgtas; bet tee, kas derê par jums, leel nahkamâ rudens bisamus un faldetas siwis pret luhscheem un Nanadas merzani. Deribas teel flehgtas ar trihsdesmit pret weenu — jums par kammu, monsieur Dawid.“

Lihdsjeitba, kas skaidri atpogulojâs winas azis, fadsina afintis Keriganam feja.

„Kaut man tikai buhtu, uš ko deret!“ winsch nopuštâs.

„Juhs nedrîhsttat zihnitees! Es atfleegschu jums to darit.“

„Tad mehs ar Batefu atseesim meschâ un wišâ klusibâ nolahrtošim sawu leetu.“

„Winsch juhs schausmigi satroplos. Zihnâ winsch ir breefmigs tâ faniknois swehrs. Winsch niht bokfu, un weenmehr mellê few lahdu pretneeku zihnai. Pamatigas bokfa zihnâs dehl watsch, man schleet, buhtu meerâ atstohst pat mani. Bet juhs, monsieur Dawid...“

„Ar es nihtlu bokfu,“ Dawids meerigi eebilda.

St. Pjera seewa mirkli domigi luhkojâs winâ.

„Ar scheem?“ wina jautaja, pazeldama gaišâ zimdis.

„Ja, ar scheem. Lai Batefs droshji leeto sawas duhres, Es apbrunoschjos scheem zimdeem, lai nesatroplotu winau uš wiseem laikeem. Wina feja jau tâ naw pahrat peemihliqa.“

Winas luhpâs atkal eetrihzejâs weegls smaidâ. Masleet norai-sejufees wina atdewa Keriganam zimdis un norahdija tam uš lahdu ehrtu atsweltnes sehdehli.

„Luhdsu, feshstatees, monsieur Dawid. Man wehl kaut kas ja-nofahrto kajitē; tuhlin buhšchu atpaka!..“

Waj wina grib jau tuhlin nofahrtoť sjo lectu ar Batešu? Rerigans jautaja few. Bija skaidri redsams, ka norunata zihna starp wina un Batešu Marijai-Annai nebija pa prahtam. Rahda weegl-prahtibas brihdi winsch bija demis Batešam soltjumu zihnitees ar to, nezeredams, ka schi zihna waretu modinat til leelu eewehribu St. Pjera Bulena kaudis. Nu zela atpakať wairs nebija, kaut no wisa dsir-detā Rerigans bija eeguwis pahrlēezibu, ka Bateša boksetaja spehjas wismaf lihdsinas wina leelibas mahsklai. Dawids preezajās par to. Winsch smaididams pahrlaida skatu St. Pjera lauschu kalihkuschajām mugurām. Tā, tad wini dereja trihsdesmit pret weemu — winam par launu! Galu galā, warbuht ori pats St. Pjers buhtu meerā slehgt ar wina deribas. Ja tas teescham notiktu...

Afinis mirkli karsti schalza Rerigana dsihlās. Winsch sajuta ustraufumu lihds pat pirkstu galeem. Gespehjamibas, kas tam bija eekrituschas prahtā, ita winam uť mirkli aismiršt wišu pasaulk. Winsch luhskojās pahri upei, nekā neredsedams. Winam bija kahda manta, pret kuru St. Pjers un ta fewa drošchi ween liktu pretim puři no sawas bagatibas. Un ja winsch teescham eedroschinatos peenemt schis deribas, un winam isdotos uswaret Batešu...

Winsch Awoseent soleem staigaja turp un schurp pa schauro klahju; aismiršti bija airetaji un krašti; nejaušchā doma urbās ar-weenu dsikal wina smadsenēs un nostiprinajās tur. Lihds schim winam bija nahzees spehlet tumšā. Nu beidsot liktenis bija eedewis tam rokā trumpi. Tas, kas winam bija, St. Pjera azis bija wehrtigals kā swehrahdas un selts. Tamdehst St. Pjers neatteikšees no deribam. Taisni otradi, winsch bes apdomaschanās peenems tās, palaudamees uť Bateša spehlu, ar kuru pehdejais lihds schim bija uswarejis wisus sawus pretneelus. Un kad Marija-Anna dsirdēs, ap ko deribas grosās, ari wina luhgs nejaušchibas deewi palihdsset skombram Batešam.

Winsch nedsirdeja aif fewis weeglo šoku, bet pagrezschotees, pehlschni eeraudsija sawā preekščā Mariju-Annu, kas bija panehmuši la-dinē no galda sawu rokdarbu grosinu. Wina atskihga schuhpultihklā un sahla darbotees ap kahdu meščginu rokdarbu. Brihdi winsch kludedams wehroja, kā adatas winas pirkstos šchakli ntrbeja turp un schurp.

Wina domas newikus kamejās pee tās. Wīnsch gandrihs istruh-
tās, redsot peetwihkstam tās waigus. Wīnsch nowehrsja flatu uš ai-
retajeem un mehgināja pahrwaret uštraufumu, skaitot airu sīteenus.
St. Pjera seewa wehroja wīnu ar dihwainu mirdsumu azīs.

„Sinat,“ Kerigans sazija, ruhpiigi ušwehrdamš itweenu wahr-
du un arweenā wehl nenowehrsdamš azu no airetajeem, „kādā no-
jauta fata man, ka pee St. Pjera atgreeschanās janoteef kaut kam
negaidīkam. Es griibu ar wīnu saderet, ka ušwarešchu Batešu. Wīnsch
dertbas peenems. Un St. Pjers pasaudēs, jo es sakauschu Batešu.
Tad negaiditais peepildīsees, un es tikai jautāju seiw: kad tas buhs
notizis, waj tas nesagahdās jumš jewiškhu baschu?“

Mirkli waldija klufums. Tad Marija-Anna sazija:

„Es negriibu, ka juhs zihnatees ar Batešu.“

Kad wīnsch peewehrsās tai, adatas atkal weikli nīrbeja, un ga-
rās ffropstas noslehpā to, ko wīnsch nupat wehl buhtu warejis īf-
lasit tās azīs.

Rihts Keriganam pagahja kā šapnī. Wīnsch kahwa waku fa-
wām juhtam kā zilweks, kas uš mirkli nokluwis ar uroschas fata
morgana warā. Wīnsch sehdeja tik tuwu Marijai = Urnai, ka brīh-
schēem juta tās parfīnia weeglo smaršchu. Tas bija smalks, tikko
nojauschams aromats, kas schkita ešam dala no wīnas pašchas.

Wina nenojauda, kahdas domas nodarbināja Dawida smadse-
nes. Wīnsch bija pahrlēezinats, ka ne wīsmojatā wina balšs eetrih-
zeschanās nenodod tā juhtas. Wina, drošchi ween, nekā nesināja
par zīhnu, kas norīsinājās Kerigana dwehsfelē. Wina skaitīja azīs,
ko weidoja tās adata, un šarumajās ar Keriganu, it kā tas buhtu
weens no St. Pjera draugeem. Wina stahstīja tam, kā St. Pjers
buhwejis šcho fugi, kas bija leelakais no schīs upes satīkšmes līh-
dšfleem; wina stahstīja, ka tas ešot zelts weenigi no zeedras koka,
weegls kā špalwina, un warot peldet pat tik seklās weetās, kur tikko
peeteefot dšikuma jorklāiwam. Wina stahstīja, kā St. Pjers pah-
wedis no Edonontonas klaweeres, kā ša. gajis tās no mitruma un
bojajumeem, štraumes bihstamakās weetās turot to šwaru uš šāweem
plezeem. St. Pjers ešot toti stiprs wihreetis, wina sazija, un wīnas
balši īfflaneja lepnumš. Un tad wina peebilda:

„Daschreis, kad winšch mani apškauj, man leekas, ka winšch is-
speebis man dwehfeli no meefam!“

Šā kaspigs duhreens šchee wahrdi lehra šerigana firdi. Winšch
eedomajās šcho flaido, deewinašchanai radīto buhtni zeešchi eeflehg-
tu St. Pjera šlahweenos — tik zeešchi, ka wina wairs tikko war el-
pot. Winšch peeweherja seju tahlajam kraštam, kur mejšchs šchēta
pahrejām bešgalibā. Raħds krašchnumš — šchi salā preešchu, zeed-
ru un beašameghr juhra ar apšchu un behrju witašgaleem, kas kā
šdraba putu wainagi pazehlās tuwšchajos witaos. Un tahlat, is-
gaisdamas faules wišmā, flehjas augšchup Tru - kalna warenās wir-
šotnes. Bif loti šerigans wehl pirms trim deenam bija ilgojees
špert kašju šchajā noflehpumatnaja semē, wiapus Bergu straumes.
Winšch bija ilgojees redset šcho flušo, neapššimwoto apgabalu, kur
neweens žlweks wehl nebija špehris kašju. Un nu... Raħds nelga
winšch bija! Mejšchs un kalni iifās notahlem mahjam winaam un
tšchufštam, ka meišchuwahrds esot — Pateesiba. Ari upes tšchalofcha-
na šerigenam tšchufšteja to pašchu — ka winšch esot nelga. Un
mešchonigo kraštu aizinājums no jauna eefagās winaam firdi, ceguma
šawu šenako waru pašr to. Brihdi winšch noluhlojās airetojos, kas
šehdeja abās jorflatwās, tad ta flats no jauna peeweherfās St. Pjera
šewat.

Winaš mošo kašju pirkšigali bungoja uš šahja grihdās. Ari
wina wehroja kraštus. Un Dawidam attal bija jadomā par putni-
nu, kas grašās isplest špahrnus un aišlidot.

„Bif labpraht es šreigtoš turp, uš wineem kalneem!“ wina ša-
zija, neušluhodama Dawida. „Tur — tahlajās tahlēs!“

„Un es — es gribetu eet jums lihdsi!“

„Waj ari juhs wišu to tā mišlat, monsieur?“ wina jautāja.

„Ja, madame.“

„Šamdehl „madame“? Es tatschu atlahwu jums šaukt mani
Mariju - Annu?“

„Šamdehl, ka ari juhs ušrunajat mani: „monsieur“.“

„Bet juhs... juhs tatschu nemaš neefat man atlahwis...“

„Tahdā gadījumā daru to tagad!“ winšch ahtri paštrauza to.

„Mercil! Es jau brihnijos, šamdehl juhs neatmaksajat manu
peeflahjību ar to pašchu.“ Wina flušo eefmešjās. „Man šahis
„monsieur“ nemaš nepatišh. Es teišchu jums wreenfahrschi „Da-
wid“.“

nu, nobraukufchi lejup pa straumi ņeņas, waj septinaas juhdņes, wi-
ri jaw atkal noenkuroja fugi. ņerigans mehginaja apņest, kad St.
ņjers ar ņawu ploņtu waretu winus panahņt.

Winam usmahgās neatwairama wehņeņchanās atkal reiņ ņajust
ņem ņahjam ņemes tņhirkņteņchanu. ņenogaidiĳts, ņamehr Bateņs iņ-
met laipu, winņch weenā lehgeenā atradās ņraĳta ņmiltis. St. ņjera
ņeewa tatņchu bija winam to atlahwusi. Winņch paluhkojās atpaņal,
jo gribeja redņet, ņahdu eespaidu ņchis wina ņolis atņahĳis uņ mulatu.
Bateņa ņeja atgahdinaja akmeni iĳirņta tehla ņeju. ņeweena ņana
nenahĳa pahņ wina luhpam, bet azis, ņas wehroja ņeriganu, ņwehlo-
ja dņita, bihtoma uguns. Waħrdi nemaj nebija wajadņigi. Mula-
ta azis atņpogulojās neuņtiziba, brihdinajums un draudi par to, ņas
notiks, ja Dawids laikā neatgreesiņees. Dawids pamahĳa ar gal-
wu. Winņch ņaprata. ņaut St. ņjera ņeewa bija peerahdĳuņi wi-
nam ņawu uņtizibu, Bateņs tomehr nebija glusĆi pahņleezinats par
ta godigumu.

ņerigans pagahĳa garām laudim. ņā weens wiħrs tee pee-
weħņa winam ņawas ņejas, un ari winu meerigajos, weħrigajos
ņtatos tas iņlaņĳa to paņchu brihdinajumu un aisdomas — mehmo
peedraudejumu, ņas notiktu, ja winņch neturetu Marijai, — Annai
doto ņolijumu. ņekad wehl winņch nebija redņeĳis weerkopus til
daudņ briħniņĆku ņahwu. Starp teem nebija neweena ņaidona no
upes leĳala. ņlaidi, ņpeħzigi noauguņĆi, aņi weidotām ņeĳām un
steegraineem muņkuleem — tee wiņi bija pirms gadņimtena eenahku-
ņĆo eezelotāju peħznāħĳeji, gandriħ wiņi jauni ziltweki. Weĳakee wiħ-
ri bija aiņņteigufĆees pretim St. ņjeram. ņweens no ņeħeem diw-
padņmit jaunekleem wina beħĳĆhanas gadijumā jau driħsi ween pa-
nahktu to un atgreesu tam zeku, ņaut winam ari buħtu iņdewees
noktuht leelu gabalu uņ preeĳĆĳu.

Winņch paluhkojās atpaņal uņ fugi. Uĳ preeĳĆĳeĳā ņahĳa ņah-
weĳa Marija - Anna un ari noluhkojās winā. Pat til leelā atlahlu-
mā winņch redņeja, ņa winas ņejas iņteikņme ir meeriga, bet noraiņe-
juņees. Kad winņch ņweiznot pazehla platmali, wina pat nepaņmai-
dija, bet tikai weeglt pamahĳa ar galwu.

ņerigans pagreesās un dewās eekņĆā balņameĳtu beefokni, ņas
atradās peezdeņmit ņolu atlahlumā no upes. ņenalais dņiħweņpreeĳs
no jauna pamodās winā, kad wina ņahĳas atduħrās miħņņtajā ņuhnā.
ņoki ņeħit bija til kupli, ņa neweens ņarles stars neņpeħĳa iņņeeņtes

zauri to lapotnei. Kerigans drošchi šoloja zaur zeedru un preešču katedrali, kuras jumts bija tik zeešchs, ka tam zauri nebija saskatamas debesis. Tad wiņsch nokļuwa weetâ, kur preešču tumschajam šalumam jauzâs zauri behrju un apšču šidrabs. Ap wiņu škaneja neredšamu dšeedonu balšu foris. Šis, lapas šchautštinadams, tikai dašču šoku attahlumâ pahrškrehja pahr zelu. Beidsot wiņsch iškļuwa uš tekas, ko šuhnâs bija eeminušchi seemešbreeschi, ejot uš upi dšefet šahpes. Pusjuhdses attahlumâ no laiwas Dawids noschdâs uš wehtras iſgahšta loka šumbra un, no jauna peepildijis pišpi ar tabaku, klausijâs dšihwes balšis, kas škaneja šchajâ wiņa šapnu semē. Un pehščhni wiņam usmahzâs dihwainâ šajuhta, ka wiņsch nam weens, ka beš putnu un šchetršahjaino azim to nowehro wehš kahdas žitas azis. Šhis eespaids škuwa arweenu štipraks. Wiņsch škadri juta wehriģos štatus, kas šeloja tam no wištumschakajeem beesokneem — usmahžigi, neatšaidīgi. Žilweku medneča instilks nodewa Dawidam neredšamo špeegu tuwumu.

Wiņam uskrita pahrmatina šinâmu putnu šlaigâs. Kerigans škufu eesmeedamees peezehlâs un ar pirštu peespeeda tabaku pišpē. Šhanna Martija - Anna Pulen warbuht uštizejâs wiņam, bet Batešam un pahrjeem wiņas šaudim bija šawas metodes gubšteka wi-manišchana.

Šhi pirms pusdeenas žela wiņsch dewâs atpakal, tomehr išwairidamees no seemešbreesču tekas. Ar noluhku wiņsch nogreesdâs šimts metru šahņsch un išwehlejâs želu pahr šuhnam un mišktu semi. Bee tam wiņsch peezâs atšewišchlâs weetâs šaklatija mokāšinu pehdas.

Kad Dawids pa laipu šahpa fugi, Batešs atrotitâm peedurknem berša šahju.

„Kur meščhâ leefas buht daudz seemešbreesču, bet bišstos, ka es buhšču ištraujejis juhšu medneekus,“ Kerigans šmišnedams šazija mulotam. „Medibâs wiņi ir tik neweikli, ka pat putni tos nodod. Bišstos, ka riht mums buhs jāišteek beš šwaigas galas.“

Šonšombs apjuzis ušluhkoja wiņu, it kâ kahds tam buhtu eeswehlis ar nuhju pa galwu; wiņsch tomehr neatšildeja ne wahrda. Dawids dewâs tašlak uš fuga preeščhgalu. Marija - Anna šahweja uš šahja sem audekla jumta. Šeraugot Keriganu, wiņai pahr luhpam išlaujâs škufs atweeglojuma un preeča šauzeens.

„Ejmu tik preeziņa, ka esat pahrnāhts, monsieur Dawids!“

„Ari es preezajos, madame,“ wīnsch atbildeja. „Man schēet, klejot pa mēschēem schēit nam wēfeligt.“

Wīnsch jūta, ka staigajot pa semī, wīnā bija atgreesusees dala no senakā spēhka.

Pūsdeenā wīni fehdeja pee galda diwatā. Marija-Anna apkalpoja wīnu un sauza to atkal par Dawīdu. Ari wīnam tagad nāhžās weeglat ufrundt St. Pjēra šēwu wahrdā un luhfotees tai azis, nebīstotees atklast fawas juhtas. Daku no pēhžpūsdeenas wīnsch pawadija tās fabeēdrībā, stahstidams tai fawus peēdsihwojumus seēmefos un ar fajuhsmu runādams par schis semes flastumu. Wīnsch īsteizās, ka gribot us wīseem latkeem palikt schēit, un ka labprast wēstetos pēhž nahwēs tikt apbedits schēit. Klausotees wīna wahrdos, Marijai-Annai mirdseja azis. Ari wīna fawukahrt stahstija par teem diweem gadeem, ko tā bija pawadijusi Montrealā un Swēbekā, par fawām ilgām pēhž dsintenes, un par preeku, ka drihstot atkal atgreestees fawos mēschos. Labu brihdi wīni abi līkās aismirfuschī St. Pjēru. Nēweens nepeemineja tā. Diwas reises wīni redseja kropslo Andrē, bet Welnā Rōdschēra Odemara wahrds schoreis netika isrunats. Marija - Anna īstehloja wīnam fawos dsintenes jaukumus, un ar fajuhsmu stahstija par fawu leelo toka pili.

Pēhžpūsdeenas pahrejo daku Dawīds pawadija krasā. Pēepildijis seēmēlbreescha ahdas maīsu smiltīm, wīnsch palahra to kaka šarā un trihs stundas zeturschēnus apstrahdaja to duhrem, par ledu preeku Bulena laudim, kas sinkahri noluhfojās ehrotajā skatā, nenojaušdami, ka schēe wingrinajumi nepeezēschami bošā treninam. Schēe wingrinajumi peerahdija Dawīdam, ka flimības laikā tas pašaudejis tīkat neezīgu dalīnu no sawa senakā spēhka, un ka tas wārēs stahtees pretim Batesam labā formā. Pret wakarū Marija-Anna pēēbedrojās wīnam, un tee pūstundu diwatā pastaigājās turp un schurp gar upmalu. Batesš pagatawoja wakarinas, un pēhž tām šterigans atkal fehdeja kopā ar Mariju — Annu us preekšējā klahja un smēhkeja otro St. Pjēra zigarū.

Plostinēeku nomeine atradās apmēhram diwi sinti metru atahlumā no fuga, un to skatām noslēhpa mēschā stuhris. Laiku pa laikam no turenes atpluhda skati smēekli, waj aprautas dšeesmu skanās. Batesš atradās us fuga, un Nēpapināšs kā ehna schaudijās turp un schurp gar pēekrafti. Nattij eestahjotees arī Andrē pēewir-

fijās tumāt wineem. Beidsot wiņsch nofehds krosta smiltis un palika tur, kamehr tumša noslehpa to skatam. Meegains meers waldija pahr semi; no mešča atskaneja deenas putnu pehdejās un nakts putnu pirmās dsoefmas. Kugim garām aisslithdeja melna ehna — pirmā puhze, kas tumšai eestahjotees bija atstahjuši sawu paflehptuwi, lai dotos modibās. Naktij fatumstot, pirmās swaigšnes aizinajumam sefoja wisdashadakee nakts radhumi. Diwi, trihs kilometri lejup pa straumi kahds nirejs lika atskanēt sawam skarbijam mihlas kkeedseenam; kautkur taklu reetumos eerehjās medibās isgahjis milks; lašči leškadami uhdenti šazehla trofni, kas atgahdināja airu šiteenus pret upes lihment, mešča baurōja zihnas kahree seemelbreeschu wehršči. No toku galotnem isnira mehnefs; swaigšchnu flaits pawairojās, un tās kluma špoščakas, mirdšošakas. Bauri mešča stuhrim špihdeja St. Pjera Bulena plostneeku nometnes ugunškuri. Un šchajā klušuma stundā Dawids arweenu dšikat un geeshchal ijjuta St. Pjera seewas tuwumu.

Andrē peezehlās no femes un stahweja kà wehtras šakropiota toka stumbrs. Tad wiņsch lehnām aissagās prom, kamehr nakts tumša to beidsot aprija.

„Naktis wiņsch weenmehr dodās mešchā kautto meklet,“ Marija paskaidroja, it kà atbildot uš Dawida domām.

Šerigans brihtinu kluseja, tad šazija:

„Zuhs luhdsāt mani pastahšit jums par Melno Rodšcheru Odemaru. Ja wehlatees, waru to darit. Waj lai šakhu?“

Kaut mehnefs un swaigšchnu blahwais atšpihdums eetina tās šeju it kà pliwurā, Dawids redšeja, ka ta pamahja ar galwu.

„Ja. Šahdā noseegumā polizija apwaino Rodšcheru Odemaru?“

Dawids šakha stahstit. Wina wehriht klaušijās un ne reiši nepahrtrauja to. Tas bija draufms stahsts, bet Šerigans nekā nemiškstinaja, nesaudšigi attehlodams breefmigos notikumus. Scheit wiņsch redšeja šew kahdu isdewību. St. Pjera šewai bija jafina, kamdeht wtnam wajadšeja šagušit Melno Rodšcheru Odemaru — dšihu, waj mirušču. Winai bija jafaprot, žit šwarigas winam ir šinas par Andrē, kropli.

„Wiņsch bija ihstis melns šchis Rodšchers Odemars,“ wiņsch eeshakha. „Welnš žilweka isškātā, kas sawas melnās diwehšeles deht eeshakhts par Melno Rodšcheru.“

Tad tas turpināja. Wīnsch apraktīja Satchet River Post'u, kur schi tragedija bija norisinājusees; wīnsch stahstīja par zihnu, kas kahdu deenu bija norisinājusees starp Rodscheru Odemaru no weenas, un pasta turetāju un ta diweem dehleem no otras puses. Wīnsch atjina: trijeem zihnūtees pret weenu bija glehwi. Tomehr tas newareja noderet turpmako notikumu attaisnoschanai. „Odemars pafandeja zihnu un pussdihws aishwilkās uš mešdu. Tad kahdā wehtrainā seemas nakti wīnsch atgreesās kopā ar diweem nepasihstameem draugeem. Kas bijuschī schee draugi — polizijai nefad neidewās noskaidrot. Atkal notika šadurfme, kuras laikā Rodschers Odemars pastahwigi kleebsa, lai pasta turetāju un tā abus dehklus atstahjot dsihwus. Tomehr weens no dehleem kaujā krita. Un nu notika wisbreesmīgākais: tehwan un wehl dsihwajam dehklam tika fasetas rolas un kahjas, un tee tika eeslodsiiti wezojā zeetumkamerā, kas atradās pasta ehtas pagrabā. Tad Melnais Rodschers aishdedsināja namu, bet pats stahweja ahrpusē un tā ahrpraktīgš smehejās par sawu uuru schaufmu un ismishuma kleebseneem. Bija laiks, kad traperi dodas pehnā, kamdeht pasta stazijā bija mas zilwetu. Grafmatiwedis un wehl kahds wihrs mehgināja eejauktees un glahbt nelaimigos, bet Melnais Rodschers nogalināja tos ar pašča roku. Peezas slepkawibas weenā nakti — un diwas no tām schausmīgās sawas nedfirdetās neschehlibas dehl!“

Wirkli klusejis, Dawids turpināja. Wīnsch stahstīja, tā polizija ilgus gadus welli meklejusi Melno Rodscheru; tā beidsot isdewees wīnu saguhstit, bet tas noslepkawojis zeetumsfargu un aishbedjis. Tad isplatijuschās baumas, ka wīnsch esot miris. Polizija notizejusi schim baumam un pahtraukusi meklešanu. Bet nesen kluwis sināms, ka Melnais Rodschers tomehr esot wehl dsihws. Un nu wīnsch, Dawids Kerigans, esot suhtis to usmeklet.

Kad wīnsch bija beidsis sawu stahstu, labu brihdi waldīja klufums. Beidsot St. Pjera seewa peezehlās.

„Es grībetu sināt,“ wīna klufā balti fozija, „tā gan wīnu notikumu gaitu attehlotu pats Rodschers Odemars, ja tas buhtu schiet un waretu mums wīnu iststahstīt.“

Wīna iŕgahja no audetla ehnas, un mehnefnīžas pilnīgā apgaidfmojumā Dawids redseja tās bahlās fejas kfaistumu.

„Labu nakti,“ wīna fozija.

„Labu nakti,“ Kerigans atbildeja.

Winfch klauſijās, kamehr tās foli apluſa tahtlumā. Bet winſch wehl ilgi nedomaja par meegu. Winſch bija peepraſijis, lai Marija-Anna atkal pahreet atpakaļ ſawā kabinetē, un winam Bates bija iſnejis uſ klahja wairafas ſegas. Dawids iſklahja tās ſem audekļa jumta/ un puſmeegā ſapnoja par mihtligo ſeju, kuru tas nupat bija redſejis mehnefnizā.

Žeturtās deenas pehzpusdeenā noriſinajās diwi notikumi: weens, uſ kuru winſch jau bija ſagatawojees, un otrs tiļ negaidīts, ka tās uſ ilgu laiku ſajauza wiſus wina lihtſſchinejos paſaules uſ-ſtatus.

Winfch ar St. Bjera ſeewu atkal bija dewuſchees paſtaigā uſ kaha da attahla pakalna wirſotni, lai ſaplufhtu tur puķes. Atpakaļ wint nahja pa jaunu, nepaſihtamu zeku, un nokluwa pee ſekļa ſtrautina, kura malā Marija - Anna palika ſtahwam, un winas azis pawihdeja ſmaidis. Wina bija eepinuſi puķes matos, waigi tai bija peetwihluſchi, un wiſs winas ſtahws pauda dſihwibu. Behtſchwi wina peewehrſās ſeriganam, un winas ſahrtās, ſmaidofchās luhpas darija tās ſkaiſto ſeju whel peewilzigaku.

„Zums buhs mani jāpahrnes,“ wina ſazija.

Winfch neatbildeja. Tuwojotees tai, winſch trihzeja pee wiſam meefam. Wina maſleet pazehla rokas. Kad winſch peezehla to no jemes, Marija - Anna peeklahwās wina kruhtim, un winas rokas apwija tā plezus. Strautina widū uhdens ſneedsjās winam lihts ze-ſeem. No winas luhpam atkal atſkaneja klufee, melodiſkee ſmeekli. Dawidam neweikli iſſlihdēja ſahja, un winas galwa iſhu mirkli duſeja tam uſ kruhtim, un winſch eeſpeeda ſeju tās melno matu mihtſtajā kuplumā. Tā winſch ſaſneedja otro kraſtu un, nolizis jauno ſeeweeti ſemē, ahtri attahpās foli atpakaļ, lai wina neſadſirdetu ta ſirds ſkatos ſiteenus. Winas ſeja ſtaroja ſkaiſtumā. Wina neuſluhloja Dawidu, bet nowehrſa ſkату ſahſch.

„Bateizos,“ wina ſazija.

Behtſchwi wint iſdſirda aif ſewis ſtedſigus ſolus. Nahtlamā ozumirkli pahr ſtrautu pahrbriđa weens no flotiles wihtreem. Lihts ar to no žeturtdahjuhdses attahlās upes puķes atſkaneja ſkatas bol-ſis. Spreſchot pehz trokſchana, tur bija newis duzis, bet ſimts zilweku. Marija - Anna iſſlehhjās, un azis tai gaiſchi eemirdſejās, pirms wehl ploſtneekſ paguwa iſteikt wahrdus: „Tas ir St. Bjers.

Winfch ceradees ar leelo plostu. Zums jāpāstetdsas, ja gribat ko
sneegt lugi, kamehr winfch wehl nau peebrauzis malā."

Dāwidam likās, it kā Marija - Anna azumirkli buhtu aismir-
fusi winu un wina ekfstenzi. Pahr winas luhpām islausās klufs
kleedseens. Atstohjusi winu stahwam, wina skreeschus dewās prom,
pretim St. Pjeram Bulenom. Preefch Dāwida tai wairs nebija
nepeena wahrda, pat nepeena skata. Un kad Kerigans peewehtās
wihram, kas bija atnesis jaino wehsti, winfch pamantja tā luhpās
dihwainu smaidu, kamehr wina skats fetoja St. Pjera seemas slai-
dajam stahwam, kas ahtri attahlinājās.

Kamehr ween wina wehl bija sarejsama, winfch klufeja. Tad
tas fajija:

"Nahlat, monsieur! Ari mums jāapfweiz St. Pjers."

14

Dawids lehnām fetoja plofneekam. Winom nebija ne wisma-
fātās wehleščhanās steigtees. Winfch negribeja buht klah peē Ma-
rijas - Annas fatifščhanās ar St. Pjeru. Wehl tikai pirms da-
ščām minutem wina bija gulejusi tā rokās; winas mati bija glah-
stijuschi ta feju, winas rofās apfahwufčas ta plezus, winas feja
mirkli bija zeeschi peefahwufces ta fruhitim. Un nu wina aifkreh-
ja pat neatwainojusees — pretim sawam wihram.

Winfch tilko neifsteiza schoš wahrduš skati, kamehr Marijas-An-
nas klaidais stahws nošuda starp sidrabbehrseem. Wina gahja peē
wihra, kuram ta peedereja, un winas gaita nebuht neleczinaja par
wtzināščhanos. Jā, wina bija lihšma. Un sawā preefā ta bija
pilnīgi aismirfusi winu, Dawidu Keriganu.

Winfch paahtrinaja solus, lai samafinatu attahlumu starp fewi
un plofneeku, kas bija aifteidsees tam labu gabalu preefchā. Wee-
nigi wina klimgā fantafija bija likusi winam eedomatees, ka noti-
kums strautinā waretu buht kautkas wairak kā nejauschišba. Tā bi-
ja tikai nejauschišba, winfch zentās few eestahstīt. Martja - Anna
bija luhgusi winu pahrnešt to pahē strautinu, tāpat kā buhtu pra-
fijusi to no jebkura sawa plofneeka. Tā bija wina, ne winas wai-
na, ka uhdent tam bija paklihejusi kahja, ka winas mati bija peefah-
rufchees ta fejai, bet rofās zeeschāt apfahwufčas tā plezus. Winfch
atjerejās, kā Marija - Anna bija smeijusees. Droščhi ween wina

Aftabstis scho gadijumu ari wihran, jo winai tatschu newareja eehastt prahtâ, ka Dawidam tas wijs bija drihsat tragedija, nelâ komedija.

Un atkal winam sekita, ka tas isturejees kâ nelga. Bet turpnał winam buhs darifehana weenigi ar St. Pjeru. Bija peenahjis brihdis, kod feewetes rotalai wajadseja beigtees. Winsch bija ilgorees pehs schi brishcha un fewi apnehmees rihtotees ahtri un noteikti. Un tomehr wina firds arweenti wehl sita neweenadi, un arweenu wehl winsch juta Marijas - Annas peestahreenus sawai sejai un sawam rokam. Winsch sinaja, ka lihds pat nahwei winsch neppehs atcaifitees no atminam par to, kas bija notizis strautâ. Winsch gan pahrmeta few wahjumu un glehmulibu, bet tee bija tikai tuffschi wahribi. Pateesiba tomehr palika. Wina kruhtis kwehloja leesma, kas weegli wareja fluht tam bihstama. Par Marijai - Annai draudochajâm breefmam winsch nedomaja. Schahdâm breefmam winsch weentahrschi netizeja, jo kâ winsch mihleja Mariju - Annu. - teeschi tapat Marija - Anna mihleja sawu wihru St. Pjeru.

Sasneedsis neleelo pakalnu upes tuwumâ, winsch zauri beesi noauguschajeem behrseem un apsem uslahpa tajâ. Plostneeks jau atkal bija aishahjis us preekschu. Pakalna wirfotnê Dawids apstahjâs un paluhkojâs lejup us upi.

Wina skatam atklahjâs raiba ainawa. Zeturtdahjuhdi augstâl pa straumi lehnam peldeja lejup milstgs plosts. Dawids bija rdszejis jau dauds plostu peldam pa Matensi, Utabasku, Sastatschewanu un Meera upi, bet neweens no teem nebija bijis tik leels kâ St. Pjera Bulena plosts. Tas bija wismaf simts pehdu plats un dimi simti peezdesmit pehdu garfeh, un faules spilgtajâ garismâ tas atgahdinaja masu pilsehtinu, kas pehlfehni pahrzelta schurp no kahdas senas, teiksmainas semes. Wijs plosts bija nosehts teltim un audekla nojumeem. Daschas teltis bija pelekas, zitâs baltas, un diwas, waj trihs dseltenas ar fahrtâm strihpan. Uj teltim atradâs leela kajite, un wirs tâs garâ mastâ plandija St. Pjera Bulena melnbaltâs karogs. Uj plosta waldbija dsihwa rofiba. Wihri skraidija turp un schurp, garee atri mirdseja faulê. Plostu wilka tschetras jorklaimas, furâs sehdeja spehzigigi wihri kailâm rokam un kailleem pfezeem. Dawids dsirdeja weenmulas, zilweku balnu skanas — tur wihri pee darba dseedaja.

Pehlfehni wina tuwumâ atskaneja skalsch atbildes sauzeens. Pa-

spēhris daschus fokus uš preekschu, Kerigans šafneedsa weetu, no kureenes wareja pahrredset krastu un fugi. Marija - Anna jau bija pahrskrehjusi šmilšchu klajumu, un Bateks patreis palihdseja eekahyt tai laiwā. Nu mulats eestuhma laiwu uhdeni, un tšchetri wiħri šahka airet. Divas kanu jau atradās pušzela starp fugi un plostu, un weenā no tām Dawids šaklatija Andre šakroploto šahwu. Tad wiħš redseja, kā Marija - Anna laiwā peezeħlās šahjās un wizināja gaisā kautko baltu.

Dawids no jauna peeweħrās plostim, ko straume un jorklaiwas neša arweenu tuwāl. Pašhā plosta malā wiħš eeraudšija weenu weenigu, iħleħjušchos šahwu. Tas bija iħsts milšis, kailu galwu. Wiħš nenoweħrsa azu no tumojošhās laiwas. Nu wiħš p,azehla roku, un nahtamā azumirklī atškaneja balšs, kas pahršleedsa wiħas žitas balšis. Marija - Anna wizināja gaisā lakatiam, un Dawidam likās, it kā tas buhtu šadsirdejis ari wiħas atbildes šauzeemu. Širds winam štrauji pulšteja, wiħa šahws iħleħjās un azis eekweħlojās. Nu wiħš šinaja, ka žilweks, kas šahw uš plosta, ir St. Pjers Bulens, Marijas - Annas wiħrs.

Reiše ar atšim par šahwoķla liktenibu wiħā atmodās ari ta šenakais humors — tas pats humors, kas bija šagraħbis wiħu, kad tas, guledams šmilts aīš klints, bija gaidījis nahwi. Liktenis toreis bija wiħu nekreetni iħjokojis, un ari tagad grašjās darit to pašchu. Ja wiħš tiħšhi nenoweħršis štatu, wiħam nahtšees noluktootes Marijas - Annas un St. Pjera šašweizinasčanās šženā.

Pirmās daļas beigās

Deſofchais meſchs

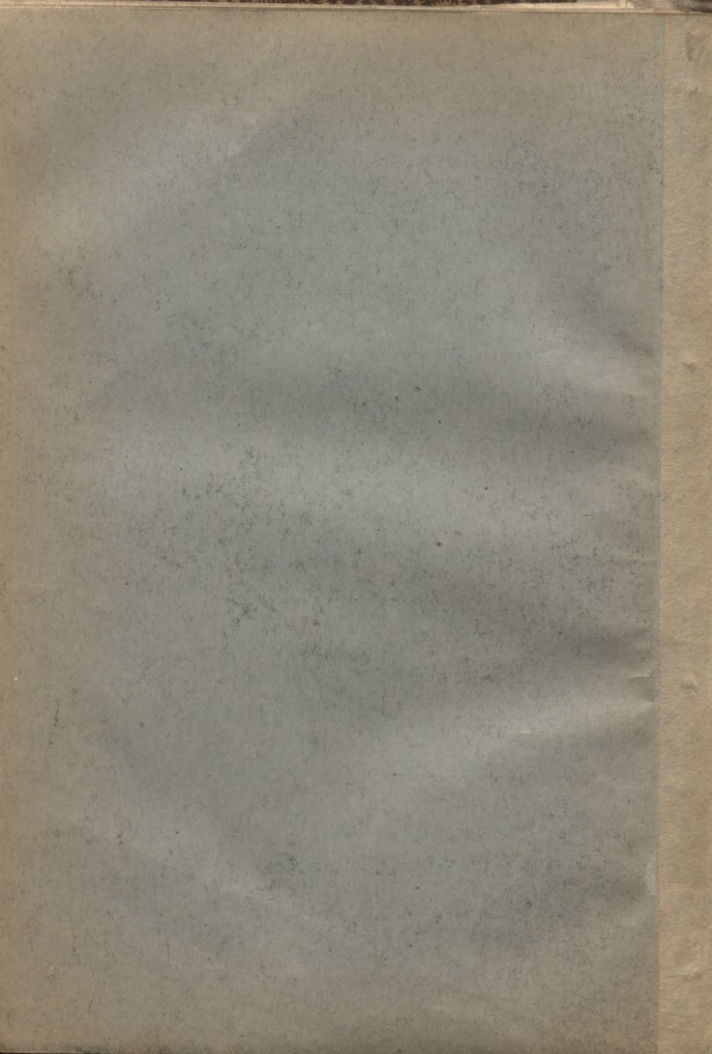
Latv. Nod.

Dſch. Kerwuda
romans

II. daļa

Latv. Noā

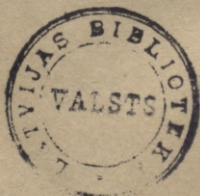
Dšhemšs Dliwers Kerwuds
Degofchais mešchs

Romans

Otrā daļa

Tulkojis
R. Klawinš

Izdewneeziba „Dšintarseme” Rīgā

Iespiests 1935. g. «Grāmatu Draugs» spiestuvē
Rīgā, Pēterbaanīcas ielā. Nr. 25-27

Wakar wiasch bija peestiprinajis pee jostas šawu tablskatu. Šchodeen Marija - Anna wairakkahri bija tajā apluhkojusi krašchno apwidu. Nu tam wajadseja noderet kã dseedinoshãm šahlem Dawidam. Wiasch gribeja tablskatã nomehrot wisu, neatstahjot femi weetas šchaubam. Guledams ais klints, wiasch bija smaidijis, kad lodes bija lidojuschas tam pahri galwai; tas pats asais smaidis ari tagad rotalãjãs wina luhpãs, kad tas pagreeja tablskatu pret atsewischko stahwu plosta malã.

Bet smaidis isdijã, kad wiasch eeraudsiã St. Pjeru. Tablskatã wiasch schkita ar roku aissneedsams. Dawidam schkita, ka tas nelad wehl naw redsejis schahda wihrã. Wehrojot plostu ar ta raibajãm tellim un dsihwo rosibu, wina fantasiã bija usbuhrusi tam azu preešchã ainawu no Arabijas tukšnescha. Bet schajã wihrã nebija nelã arabiska. Dauds drihsal tas atgahdinajã weenu no šenajeem wilingeem. Dawids redseja, kã tas pazehla šawu špehzigo, kailo rofu, un wina balšs no jauna atskaneja pahri upei. Mati winam bija ispuhruschki, nesulati un šarkani. Wina ishi apzirptã bahrdã špihdeja šaulẽ. Un wiasch smehjãs. Tas bija leeliks, pahrgalwtiãs milsiš. Likãš, it kã nepazetiba drihsal apstaut šeeweeti, kas steidsãš pee wina, dsihtu to winai pretim uhdeni.

Dawids diki eewilla elpu. Un kad wiasch nu peewehrša tablskату Marijai - Annai, firds winam newitus šaschnaudsãš. Wina arweenu wehl stãhweja laiwãš preešchgalã, ar muguru pret kraštu, un šaule rotalãjãš tãš matoš. Wiãš winãš stahws likãš teezamees pretim plosta malã stahwoshajãm milsim; likãš, wismihlãl wina buhtu pazehlushees špahnos un lidojusi nš-to.

Serigans atkal šahka wehrot St. Pjeru. Tã tad šahis bija tas zilweks, kas neejot zeenigs pretneeks škonkombrãm Batesam! Tas schkita pilnigi netizami. Tomehr wiasch wehl tagad dsirdēja Marijãš - Annãš balši apgalwojam to. Bet wina drošchi ween bija tikai jokojusi, gribedama šagãhdãt Dawidam jo leelaku pahrssteigunuu, kad tas pats šawãm azim eeraudsiš, kahds pateesibã ir St. Pjers Bulens. Un tomehr Dawidam uskritã kautkahda disharmonija schajã wifumã. Kã kleedsošcha pahrskana winam schkita fakts, ka šchee diwi zilweki peeder weens otram. St. Pjera personiba neederẽjãš tajã škãistuma atmossairã, kahdu wiasch šawãš domãš bija radijis ap Mariju - Annu. Wiasch usstatija to par škãistu, trauflu puķi, kas šargãjama no wifãš šahis pašãules rupjibãš, no wifa šaumuma. Tur-

pretim St. Pjers issfatijās it kà pirms miljona gadeem no alas is-
 lihdis pirmatnejais zilvēks. Winā bija kautkas barbarisks. Wi-
 nam trūka wehl tikai zirvja, wairoga un svehrahdas ap gurneem,
 lai pahrwehrstu to aishwehsturisko laiku zilvēkā. Tahdi wismas bi-
 ja Dawida pirmee eespaidi — eespaidi, ko winā modināja preeksh-
 stats par Marijas - Annas trauslo stahwu scho smejojchā milscha speh-
 zigajos oflahweenos. Bet tad Dawids bija speests atsiht, ka St.
 Pjers naw pirmatnejs zilvēks, lai zik loti wina ustrauktais prahts
 ari nezenstos istehlot to kà tahdu. St. Pjera seja staroja preeks un
 lihksmiba, kas newikus aishrahwa lihdsi ari zitus, un wina smeekli
 isskaneja tahlu pahri upes lihmenim. No krasta winaam atbildēja
 smeekli un sauzeeni. Marijas - Annas laiwas airetaji eesahka me-
 schonigu, triumsejoshu dseesmu, un airi brihkscheja wina spehzi-
 gās rokās. No Andre luhpam, kas jau bija gandrihs fasneedjis plo-
 stu, islaujās weens weenigs, geefigs kleadseens. Un ari no pascha
 plosta atskaneja sahrtasintgu wihru usmudinoschee kleadseeni un lih-
 smi, besbehdigi smeekli, kas leezināja par scho zilweku brihwibu un
 pahrgalwibu. St. Pjers Bulens bija sawas tautas leelais, mihto-
 tais brahlis.

Dawids stahweja fasprindsinateem muskuteem un falosteem so-
 beem, un gaidija. Jau otro reisi winsch apsihmeja scho paschmozibu
 par dseedinoschām sahlem, par pelnitu sodu sawai gtehwlubai, ar
 tahdu tas bija deewināschanā noslihdsis zetos zita wihra seewas preek-
 schā. Laiwa nu jau atradās pee pascha plosta. Dawids redseja, kà
 Marija - Anna pkesweeda St. Pjeram wirwi. Naktamā azumirkli
 St. Pjers paleezās us preekshu — un Marija - Anna jau stahweja
 tam lihdsās us plosta. Jshu mirkli wisa pahreja pasaule Dawidam
 eegrina nebuhtibā. Winsch redseja, kà St. Pjers peewilka few klapt
 seewetes trauslo stahwu, redseja Marijas - Annas maigās rokās
 pazefamees pret bahrdaino seju — un tad...

Dawids isdsehsa femt scho ainu. Winsch pagreesa plostim mu-
 guru un ar trofšni eegruhda tahlstatu maksī, kas korajās tam pee
 jostas. No upes pušes lahds tuvojās winaam. Tas bija plostneeks,
 kas pirmiht bija gnefis Marijai - Annai jiau par St. Pjera eera-
 schanos. Dawids gahja tam pretim. Pakalna peelahje winsch wehl-
 reis peewehrja flatu plostim. St. Pjers un Marija - Anna pat-
 reis eegahja masajā kajūtē, kas pazehlās plosta widū.

Otrā daļa

1

Aeriganam nenahzās gruhti usminet, kamdehl ploštneeks bija atgriešes pee wina. Laudis us kuga steigā skraidija turp un šurp, bet Konkombrs Bates stahweja preekšgalā ar garu kahrti rotās un kleedsa ziteem pawehles. Kad Aerigans uskapha us klahja, kugis patreis gatawojās atstah kraštu. Mulata feja saweebās plātā smihnā. Winšch nelaunigi luhkojās Aeriganā un smehjās wišā balši. Wina smeeklu nosihme nebija pahpprotama.

„Zuhs isfkataates flims, monsieur,“ winšch fazija tif klusu, ka weenigi Dawids wareja to sadfirdet. „Zuhs isfkataates loti nelaimigs un bahls kā masz puisēns. Kas notika, kad zuhs luhkojatees tahlskatāt? Baj warbuht efat nobijees. ka jau tif drihši nahkfees bokfetees ar Konkomburu Batesu? Baj tā ir, he?“

Dawidam eekrita prahtā kahda doma.

„Baj taiiniba, ka St. Pjers newarot tewi peewaret, Bates?“

Batesz dsili eewilka elpu, tad atzirta:

„Neweens wisu triju upju krasos newar peewaret Konkomburu Batesu!“

„Pee tam St. Pjers ir spehzigis wihreetis,“ Dawids domigi peeshmeja, un wina stats wehrtejoschi pahrslihdeja mulata stahwam no mokasinos eeautajām kahjam lihds farkanu lakatu apfeetai galwai. „Es loti wehriigi apluhkoju wimu tahlskatāt, Bates. Bihna buhs farka, bet es tewi tomehr pamatigi sadausifichu.“

Menogaidijis mulata atbildes, winšch eegahja kajitē un aishwera durwis. Sobojoschais tonis Batesa wahrdoš winam nepatika. Baj bija eespehjams, ka mulats nojanda wina gara stahwokli, ka

winsch buhtu nodewis sawu mihlu pret St. Pjera seewu un sawas
dwehseles mokas, ko tam bija jagahdajis uš plosta redsetais flats?
Winsch tumšchi peetwiška. Doma, ka pat mulats waretu nojauši
wina pašemojumu, jagahdaja tam zeeschanaš.

Dawids peegahja pee loga un sahka luhkotees pahri upei uš
plostu. Rugis apmehram simts pehdu atahlumā no krasa pelbeja
lejup pa siraumi, bet Kerigans usreisi redseja, ka Batefs nebust
nezenschas tumotees plostan, kas ne par pehdu nenowirijās no sawa
pirmatnejā kurša. Dawida fantasija dšihwi istehlojās notikumus
plosta kajitē, kur schobrihd atradās Marija - Anna un St. Pjers.
Patreis Marija - Anna stahstija wihran par sawu peedšihwojumu
šmilšchu klajumā. Dawidam likās, it tā tas dširdetu pat ustrau-
kuma trihšas winas balsi. Winsch redseja St. Pjera šaju fatumstam,
muškulus peebreestam, kamehr kroplis Andrē meh mā trulumā šeko
šarunai. Un atkal winsch dširdeja Andrē dohjo balsi, kas šehli
šauza: „Waj kahšs naw redsejis Melno Rodšcheru Odemaru?“

Wina pulšs sahka straujāt fift, un winā no jauna pamodās
zilweku medneeka daba. Mihla bija eemidšinajusi wina ašo prahtu
un wina peenahkuma apšinu. Uš brihdi wina preeškā bija isau-
dšis kautkas, kas bija warenaks tā likums, un winsch tihšchi bija aif-
miršis sawu mehrti — aif mihlas pret St. Pjera seewu. Nu winsch
atkal tehmeja teeshchi melnajā punktā, un wina domas bija gaischas.
Dwreis diwi nu atkal bija ischetri. Fakti lihdsigi dšihweem peerahdi-
jumeem wirknejās zits pee zita. Šhee fakti buhtu pahrlēzinajuschi
inspektoru Makmenu, un pahrlēzinaja tagad ari Dawidu. Winsch
bija dewees zelā, lai šaguhstite melno Rodšcheru Odemaru — dšihwu,
waj mirušchu. Un Melnais Rodšchers — šchis masu šlepkawa, šchis
breesmonis, kura darbi peepildija weenu no wisdruhmakajām lappu-
šem Kanadijas teesleetu wešturē — stahweja tuwos šakaros ar Ma-
riju - Annu un St. Pjeru Bulenu!

Ta bija breefniģa doma; tomehr Kerigans nu wairs newairi-
jās no šezinajumeem. Winam wairs nebija darischana ar zilweku,
kas šahita atrodamees tuhštots, waj pusotra tuhštoscha juhšchu
augstal seemelos; kopš šchi brihšcha leeta grošijās ap Mariju - An-
nu, St. Pjeru un kropli Andrē. Un ari ap Konfomburu Batefu.

Winsch druhmi pašmaidija, eedomājotees par gaidāmo zihau ar
mulatu. St. Pjers droschi ween brihniģees par preešklikumu, ar
kahdu Dawids nahšs klajā. Bet Kerigans bija pahrlēzināts, ka

leidsot wiensch to tomehr peenems. Un tad, ja wiensch uswarès zih-
nà ar Konkombu Batefu...

Smaids jastinga wina luhpàs, seja pehfschni schkita nowezojam,
fad wiensch lehni pahrlaida flatu kabinei, kur ikweens preelshemets
likàs tschurkstam par seeweetes klastbuhtni. Kabine bija dala no
schis seeweetes. La iselpoja winaš smaršhu un winaš flaitumu;
wina schkita gaidàm to, klusu raudam pehž tàs atgreeschandš. Bet
reis wina dšihwè jau bija eenahluši nullinoscha seeweete — seeweete,
las bija wehl flaitata lā St. Pjera seewa. Toreiš wiensch nebija
wilzināsees. Bes fewischkas peepseeschandš wiensch bija uswarejis
Karmenas Janschē peewilzibu un nodemis tàs brahli bendem. At-
zerotees atkal tàs deenas, wiensch atfindš few, ka Karmena Janschē
pat šawos launātajos brhšchos nebija mehgnajuši peekukulot wiau
ar šawu flaitumu. Lepna un spihīga ta bija zihnijusees. Bet kà
tad nu bija ar Mariju - Annu?

Rokas winam lehnàm fashnaušjās duhrès, kaukkas eespeedàs
rihklē. Waj wina stahstis St. Pjeram par daudsajām, kopā pawa-
ditām stundam? Waj atklahš winam to dahrgo azumirflu noslehpū-
mu, kad wina zeeschi peeklahwusees Dawidam un rokam apwijusi ta
faklu, bija dusejusi pee wina kruhtim? Waj wina stahstis wihram
par kwehlo šahrtumu waigos, par leeshmam, kas brhšcheem bija ee-
deguschās winaš azis, kad tee bija sehdejušchi tik tuwu lihšjās? Waj
teeschàm wina atsihsees par to wifu St. Pjeram, šawam wihram?
Dawids nespehja apklusināt balsi, kas winā flait šauza: „Nè, nè!“
Karmena Janschē bija zihnijusees pret wiau klaji, kà eenaidneekš,
im nebija ismantojusi kà eerozi šawu flaitumu. Turpretim Ma-
rija - Anna bija eewedusi wiau smagā kahrudinajumā. Wina domas
winam schkita kà kwehtuma šaimoschana. Tomehr weens winam
bija flaidrs: nu, kad wiensch bija nolehmis turpināt zihai likuma
wahrdā, wiensch wairs nedrihksteja schkīrot zihnai peelectojamos ee-
rotschus.

Kad Kerigans isgahja us klahja, mulats šwihda šawā smagajā
darbā pee stuhres. Wiensch wehroja polizijas agentu, kuram war-
luht jau riht, waj pariht buhs jazihnas ar wiau. Kerigans schkita
pahrwehrtees. Tas wairs nebija tas pats zilwekš, kuresch pirms stun-
das bija eegahjis kabinē. Schis fakts Batefam usreis uskrita. Kaut-
kas Kerigana isflatā peespeeda Batefu noriht wahrdus, kas laufās
tam pahr luhpam. Dawids pirmais usfahka šarunu.

„Rad schis zilweks — St. Pjers — domà mani apmeklēt?“
wīnsch skarbi jautāja. „Ja wīnsch nenahks drihsi, es eeschu pee
wīna.“

Konkombra feja uš mirkli aptumschojās. Bet tad, peemehrfis
Dawidam muguru un noleezees pahr stuhres kahrti, wīnsch dširdami
eesmehjās un atbildeja:

„Zuhs laikam labpraht gribetu nokluht turp, monsieur? Saha,
nur kajitē walda le malade d'amour. Zuhs tatschu negribesat trau-
žēt eemihlejušchos?“

Batefs neluhkojās pahr plezu, un tāmdeht neredseja kwehlā
šohrtuma, kas eeschalza Dawidam fejā. Bet Dawids pats pahraf
skaidri juta sawu peetwihšchanu; nu wīnsch ari sinaja, ka Batefs
ušminejis leetu ihsto stahwolli. Sahda peeskana Batefa balši leez-
naja, ka tas nespehji pilnigi nosleht par to, ka skaitums
un tumšchās azis apweduschas ap stuhri scho zilweku, kas tagad mee-
rigi guletu upes dibenā, ja Marija - Anna buhtu pašlausijusi wīna
padomam. Keriganam tas bija nahwīgais duhreens. Wīna mustu-
ti peebreeda. Pirmo reisi wīnam usmahzās karsta wehleschonanās treeht
sawu kailo duhri Batefa hirdsigajā fejā. Wīnsch uslika roku mula-
tam uš pleza, un Batefs nesteigdamees pagreesās atpakal. Wīnsch re-
dseja, kas bija rakstūs Kerigana skatā.

„Dihdi pat schim azumirklim es nesinaju, kas tas buhs par
preeku — tewi nobolkēt, Batef,“ wīnsch meerigi sazija. „Ja tew
naw eebildumu, tas war notikt riht pat — jau pašchā agrumā.
Pašaki St. Pjeram, ka esmu nodomājis peedahwāt wīnam augstas
deribas — tik augstas, ka wīnam droshji ween nebuhš drosmes tās
peenemt. Jo es nejuhtu sewišchi leelas zeenības pret juhsu St.
Pjeru, Batef. Uškatu wīnu par tahdu pat uspuhstu seepju burbuli
kā tewi. Un ori par glehwuli. Gegaumē manes wahrduš: wīnsch
buhš pahraf glehws, lai peenemt manas deribas.“

Batefs neatbildeja. Wīnsch luhkojās pahri Dawida plezam. Di-
fās, wīnsch pat nebija dširdējis tā wahrduš. Tomehr wīna azis
pehšchri eemirdsejās triumfā, un wīnsch, arweenu wehl luhkodamees
pahri uš plostu, atbildeja:

„Diantre, monsieur coq de bruyère! Turat muli! Usmanat!
Tur nahf St. Pjers, lai pats atbildeu jums! Mon dien, es tikai
zeru, ka wīnsch neapgreesīs jums kaflu — tas ijauktu rihtdeenas
zihnu!“

Davids peewehrjās leelajam ploštam. Neraugotees uš atah-
lumu, wińsch pašina St. Pjera milsiġo stahwu, kas patreij eekahpa
lanū laiwina, kurā jau sehdeja kroplis. Marija-Anna nekur nebija
redsama.

Batejs weegli peeslahrās Kerigana rokai.

„Monſieur tagad ees kajitē,” wińsch draudsiġi fajija tam.
„Ja kaut kas noteek, ir labak, ka to neredš pahrat daudš azu. Zuhš
latšdu šaprotal, monſieur agent de police?”

Kerigans pamahja ar galwu.

„Šaprotu.” wińsch atbildeja.

2

Davids gaidiġa kajitē. Wińsch nestahweja pee loga un nen-
wehroja St. Pjera tuwošchanoš. Nošehdees, wińsch panehma no
galda, uš kura stahweja Marijas-Annas rokdarbu grošinsch, kahdu
šchurnalū. Tagad wińsch bija aukšis kà ledus. Ašinis wińam ween-
mehrīgi riheja dšihslās un pulšs šita meerīgi. Nekad wehl wińsch
nebija jutees tiš drošchs. St. Pjers nahja, lai žihnikoš. Par to
wińsch nešchaubijās. Warbuht ne šijikti — wišmas pagaidam.
Bet tā, waj tā — tuwakās pušstundas laikā šchajā kajitē wjadseja
notikt kaut kam išchkirošcham. Nu, kad gaidamai dramai waja-
dseja eesahktees, Keriganam wińa plans — peerunat St. Pjeru no-
fleht tiš augštas deribas — šchēta šmeekliġs. Aplešchot wišū aukšt-
ašiniġi, wińam bija jaatšihšt, ka St. Pjers buhtu nelga, ja pee-
nemtu šchis deribas, kad Kerigans jau tā tiš pilniġi atradās wińa
warā. Marijai-Annai un St. Pjeram upes dibens katrā šinā buhtu
wišlabakais un weenkahschakais atrišinājums. Warbuht wińi to-
mehr wehl peenems mulata padomu. Gešchēji štiprinadamees gai-
damai žihnai, Davids peetwehra šewi apluhkojam kahda modes šchur-
nala lappuši, kas no augšchas lihds lejai bija pahrklahta pahrklaidu
radšjumu attehleem, kas rāšdija wišdaschadakos, parašti neredšamus
šeweešchu apgehrba gabalus.

Sem wairakoem attehleem Marija-Anna ar šihmulī bija ištei-
kuši šawu atšinbu. Lihdsjās kahdam širnetku tiškla darinajuman,
kas eetehrpa weenu no šchim figurinam, wińsch išlastija: „Das St.
Pjeram patiks!!” Diwas iššaušchanas šihmes paštšiprinaja šchis

peefihmes uffwaru. Dawids nolika schurnalu atpakal uf galda un peewehrfâs durwim. Nè, St. Pjers nefahdâ sinâ newilzinafees winas dehl nogremdet to upes dibenâ. Noteikti nè, ja Dawids Kerigans padaris schahdu foli par nepeezeeschamibu. Reisem tomehr ir fahoditi nepatihkami palikt ustizigam likuma burtam! winsch fewi nodomaja. Uu schis teefchi bija tahds gadijums. Winsch nebijâs no upes. Wina domas atkal lawejâs pee Marijas-Annas.

Kamî atfischânâs pret fuga fahneem afsauza winu atpakal ihstentâ. Winsch dsirdeja flusinatâs balsis, un sinaja, ka weena no tam ir St. Pjera balsis. Brihdi balsis farunajâs — beeschi tif flusu, ka winsch newareja tâs atschkirt. Desmit minutes winsch nepazeetigi gaidija. Tad durwis atwehrâs, un eenahza St. Pjers.

Dawids meerigi un nesteigdamees peezechlâs, un tajâ paschâ ozumirkli Bulenu galwa aishwehra aif fewis durwis. Kerigana istureschânâs nebuht neleezinaja, ka winsch preezatos par scho satifschanos. Winsch bija likums — nogaidofchs, bes ustraukuma, paschlahwigs, nejuhtigs kâ tehrauds. Winsch stahweja zihnas gatawibâ. St. Pjeram atlila weenigi atsiltees, ap kahdu zihnu leeta grofitees. Tomehr St. Pjera istureschânâs winu pahrsteidfa, kaut winsch zentâs neisrahdit fama isbrihnd. Bulenu galwa stahweja spilgtajâ gaifmâ, kas eepluhda pa reetumu logu, un wehroja Keriganu. Murgurâ winam bija flanela kreklis, kas aistahja koklu neaiffegtu. Dawids redseja warenu galwu ar eefarlanu bahrdû un tahdeem pat mateem. Bet kas winam wiswairâl uskrita, tâs bija St. Pjera azis — azis, kahdas winsch koti nelabpraht redseja fama eenaidneeka feja: peleksilas un zetas kâ krams. Tomehr no zihnas preeka tajâs patreis nefas nebija lasams. St. Pjers nebija ne ustraukts, ne dusmitgs. Bifâs, ari Kerigana istureschânâs wina nebuht netranzeja. Winsch fmaidija. Wina azis atspogulojâs gandrihs behrnichka sinkahre, lamehr tas kritiski apluhkoja Dawidu. Tad no wina fuuhtim islausâs flusi fmeekli, un winsch peenahza tuwal, sneegdamâ Dawidam pretim roku.

„Gsmu St. Pjers Bulens,“ winsch fazija. „Gsmu dandf dsirdejis par jums, ferschant Kerigan. Zums nahzees pahrdsihwot nepalikamus brihschus.“

Ja schis zilweks buhtu nostahjees wina preekschâ kâ eenaidneeks, Dawids buhtu jutees ehrtal. Tas, ka schis zilweks tuwojâs winam ar draudsiigi issteptu roku, kaut winsch bija gaidijis pawifam zi-

īdu istureschanos, atstahja uštrauzošču ešpaidu. St. Pjers šmeš-
jās par wīnu. Par to newarēja buht šchaubu. Wīnam bija peeti-
zīs nefaunības pateikt, ka Rerigans esot pahršihwojis nepatīšlamus
lrihšchus — it kà tas buhlu asprahtigs joks, tikt šachautam no zita
wihra seemas!

Rerigana istureschanàs palika negrosita. Wīsch neišsteepa ro-
lu, lai šatwehrtu St. Pjera roku. Wīna azīs un luhpās nebija ne
wehsts no humora. To pamanijis, St. Pjers twehra ar īšsteepo
roku atwehrtajā zīgaru fahrbā, pee kam uš mirkli peewehrša Reri-
ganam muguru.

„Jozīgi,“ wīsch šazija ar weeglu frantīschu ifrunu balši, it kà
forumādamees pats ar šewi. „Es pahrnahtu mahjās un atrodu ma-
nu Schannu wīšleelakajā uštraukumā, bet wīnas īstabā — šwešchu
wihreeti; un šchīs šwešchneeks aīšleedš man šmeetes un nepeenem
manis šneegto roku. Tomehr, es šaku, tas ir jozīgi! Un mana
Schanna īšglahbj wīnam dšihwibu, un zepj wīnam maīštes, un at-
dod tam manu gultu, un kopā ar wīnu pastaigajās mešchā. O, ne-
pateizīgais!“ Škali šmeedamees, tà kà wīna dšitā balšs šatrizināja
wīšu šajiti, wīsch pagreesās atpakal. „Monsieur — ja, juhs esat
īššis laimes putns. Wīšā pašaulē ir tikai wehl weens weentīgs wīh-
reetis, kura dehl Schanna buhtu to wīšu darijusi. Šums palaimē-
jees, ka neesat palizis gulam aīš tās klints, un ka šchobrihd negulat
ī. pes dibenā...“

Wīsch bešzerīgi parausīja šawus warenos plezus.

„Un nereugotees uš wīšu muhšu laipnību, juhs apšweizat mani
kà eenaīdneeku, monsieur! Diable, to es nesaprotu!“

Zai kas ari nenotīktu, Rerigans šchajās nedaudšās minūtēs ne-
buhtu warejis leegt St. Pjeram šawu zeentību. Wīsch pats nebija
šazijis ne wahrda, bet bija šahwis runāt St. Pjeram. Un nu St.
Pjers, weens no wīšškaitakajeem wihreescheem, šahdu tas jebkad
bija redšejis, šlahweja tur un likās galīgi pahrsteigtš. Bet Reri-
gans šlaidri juta, ka aīš šchī pahrsteiguma wīna balši un wīšā buht-
nē šlehpās kaut kas zits. St. Pjers teescham bija tas, par to Ma-
rija-Anna bija to īstehlojusi, un pat wehl wairak. Wīna bija ap-
leezinājusi šawu wīšpīlnīgako pašahwību uš St. Pjeru, bija apgal-
wojusi, ka tas warot tikt galā ar jebkuru situacijū, — un Dawīdam
bija jaatšīht, ka šchīs wihreetis teescham peeder šchahdat īšredseto

schkirai. Smajds no St. Pjēra sejaš nebija ijsudis. Wina azis arweenu wehl atspogulojās liškma jstona.

Dawids atbildeja ar wehsu smaidu. Winaš atjina šchis spēles gudribu. St. Pjērs bija wihrs, kas ari zihnas laikā tapat smaiditu, un Kerigans mihleja smaidošchu zihnitaju, kaut winaš ari buhtu spēests usmaukt tam rokās tehrauda rokās sprahdjes.

„Gsmu karaliskās jeemetrectumu jachtneeku polizijas N-diwijijas ferschantš Kerigans,“ winaš kazija, atfahrtošams likumā paredseto formulu. „Sehstātees, St. Pjēr. Es pastahtišchu jums, kas pa tam notizis, un tad...“

„Nē, nē, tās buhtu leefas puhles, monsieur. Es klausijjos jau wefelu stundu, un man nepatīht diwreis no weetas dširdet weenu un to pašchu stahstu. Juhs efat polizijas eerednis; es zeenu poliziju. Tee ir droščjirdigi laudis, un droščjirdigi laudis ir mani brahti. Juhs efat iſgahjis guhstīt Melno Rodscheru Odemaru, waj naw teeſa? Un tur augšchā juhs tikāt gandrihš nogalinats. Un ſchahweja bija mana Schanna. Ja, wina bija noturejusi juhs par kaħdu zitu.“ Winaš atkal eesmehjās ſawus dobjos, dahrdošchos smeeklus. „Tas bijis ſlītis ſchahweens. Es mahziju wina ſchaut labat, bet tur ſmitis ſaule wina apschilbinajusi. Nu, un tad... Es ſinu wifu notikumū gaitu. Batesam bijusi netaiſniba. Es wina ſarahschu par to, ka winaš gribejis juhs noslihzinat upē... warbuht. Qui, se cure femme veut, Dieu le veut — tahdas tās leetas. Seeweetes griba jāpilda, un manas Schannas miħstā ſirds ir aiskustinata, jo juhs efat droščjirdigs un glihts wihreetis, monsieur Kerigan. Bet es neesmu greiſſirdigs. Greiſſirdiba ir tahrs, kas neweizina draudšibu. Un mehs klusim draugi. Weenīgi draugu es waretu nemt ſew liħdši uš Bulenu pili. Un turp wed muhsu zeksch.“

Lai kaħda ſchajā ihpatneajā azumirkli ari nebuhtu bijusi wispareiſakā iſtureſchanās, Kerigana seja ſawillkās smaidā, kamehr tas peebihdija galdam wehl otru ſchdekli. Winaš prata aħtri peemehrotees ikweenai ſituazijai. Pehkſchwi wina eekrita prahtā, ka winaš bija smihnejis, gulešams ais klints un luhkodamees nahwei azis; to pašchu tagad darija St. Pjērs. Kamehr Bulenu galwa noſchdās eepretim Keriganam, pehdejais to wehlreis wehriģi apluhkoja. Schahdam wiħram weentahrschi newareja buht baiku no kaut kā pašaulē — ari no likuma nē. To Dawidam teiza St. Pjēra azu mirdšums, kad wina ſlati ſatikās pašri galdam. „Watreiſ mehs

šmejamees, jo šajī leeta muhs nejaušchi usjautrina,“ Dawids lašija wina ūatā. „Bet ja wjadšēs, mehs nahlamā azumirli zihnišimees.“

Šerigans paleezās masleet uš preekšhu

„Zuhs labi ūinat, ka mehs nebrauzam uš Bulenu pili, St. Šjer,“ wiušč ūazija. „Mehs peestahšim Makmereja fortā. Tur jums un juhsu ūeewai nahšfees atbildet par dašchadeem notikumēem. Ir tikai weena weeniga išeja... warbuht. Wišs atkarosees no juhsu išturošanās. Kamdeht juhsu ūeewa mehginaja mant nonahwet? Un kas jums ūinams par Melno Rodšcheru Odemaru?“

St. Šjera ūatās ne mirkli nenowehtfās no Šerigana ūejaš. Pa-mašām wina azis peenehma zitu ištētkmi; šmaidš winaš iš-dšifa, ūilums nošuda, un tās ūluwa zetas kā tehrauds un ūaltas kā ledus. Bet ari tagad tajās nebija ne draudu, ne uštraukuma, ne ūaišles. Tikai kod St. Šjerš tagad ūahka runat, wina balšij truhtka pirmitejās dšilās, wibrejošchās ūanaš. Likās, it kā tajā iškanetu tās patš dwehšeles dšikumos nošlehptais, kas atšpogulojās ari azis.

„Kamdeht lai rotalājamees kā behrni, monsieur Šerigan?“ wiušč jautaja. „Kamdeht mehs newaram runat ūaji un godigi, kā wišreem nahkas? Es ūinu, kas notizis. Mon Dieu, tās bija ūauni! Zuhs gandrihš nomirāt, un juhs dširdejāt nelaimigo Andrē jautājam pehš Rodšchera Odemara. Mana Šchanna jau ūahštija jums, kā es atradu winu mešchā, meešigi un garigi ūakroptotu. Un attezibā uš manu Šchannu...“ St. Šjera miššigās rokas uš galda ūašchmaudšās duhrēs. „Nē, labāt es mirštu, waj nonahweju juhs, nekā ūaku jums, kamdeht Šchanna ūahawuši uš jums. Mehš abi ešam wišri, kas nepašihšt baitu. Ja juhs buhtu manā weetā — ko juhs daritu, monsieur?“

Mirkli wini ūlušedami ušluhšoja weens otu,

„Es — zihnitos,“ Dawids lehnām ūazija. „Ja, ešmu gan-drihš pahrlēezinais: ja leetas grošitos ap Mariju-Annu — es zih-nitos.“

Wiušč zereja ar ūcheem wahrdeem zeešchi ūawillt itihlu, ūurā tās gribeja nokert St. Šjeru. Masleet peeleezees pahri galdam, wiušč wehl peebilda:

„Bet ari man jazihnās. Zuhs ūinat muhsu likumu, St. Šjer. Mehš nekād neatgreeschamees mahjās beš mekletā zilweka — ja ween nejaušchi nenomirštam. Un man wjadšetu buht miškim, ja es newaretu ūaprašt patreijejo ūahwolkli. Zums buhtu weegli atrai-

fitēs no manis. Tomehr es neußkattu juhs par fleptawu — ne-
raugotees us juhsu Schannas fleptawibas mehginajumu.“ Wina
luhpās pawihdeja weegls smaids. „Un Marija-Anna... peedodat —
juhsu seewa...”

St. Pjers wiau pahtrauga:

„Man preeks, ka juhs sauzāt wiau Mariju-Annū. Un ari
Marija-Anna preezajās par to, monsieur. Mon Dieu, ja muhsu
azis buhtu peeteelofāht redjigas, lai spehtu lasif seeweetes firdil!
Dsihwe ir jozīga, monsieur. Weens weentġs leels joks — fwehru
pee manas dwehseles!”

Winsch smaididams eeluhkojās Dawidam azis un paraustija
plezus.

„Pāhrdomajat, kas tad ihsti notizis! Juhs dšenat pehdas kah-
dam fleptawam. Mana Schanna aij pahpratuma eewaino juhs.
Tad winai kluhst juhsit schehl, wina isglahbj jumš dšihwibu, atwed
juhs schurp, un — tas naw noleedsams — juhs kluhstat winai mi-
lafs, nekā tam wajadsetu biht! Bet tamdeht es nebuht negribu
juhs nonahwet. Nē, Schannas laime ir ari mana laime. Wironi
neplahpā, monsieur, bet dajchreij gadās, ka ari dšihwee prot turet
muti. Un to darisat ari juhs, monsieur Kerigan. Juhs aismirrifat
wisu, kas notizis aij klints. Juhs ne ar wahrdu nepeeminesat to,
šo esat dširdejis no muhsu nelaimigā, wahjprahtigā Andrē luhpam.
Šo es šinu un waru apshwret; par to es leeku kihlā sawu dšihwibu!”
St. Pjers runaja lehnām, bej wismajakā uštraukuma. Wina dšit-
tojā balši isflaneja nesatrininama palahwiba. Tajā nebija ne drau-
du, ne beedinajuma. Winsch bija zeeschji pahrlēezinats par sewi. Un
wina azis atkal bija atgumuschas sawu tumschjilo krahsu un luhko-
jās gandrihs draudsiģi.

„Juhs liktu kihlā par to sawu dšihwibu?” Dawids jautajochji
attahrtoja. „Waj teescham juhs to daritu?”

St. Pjers peezehlās un pahrlaida lepmu, triumsejochju skatu
sajitei. Winsch aishgahja telpas winā galā, fur štahweja flaweeres,
un wina leelee pirfsti weeglt peeskahrās taustineem. Ceraudsiģis ka-
bataš lafatinu, winsch panehma to rokā, bet tuhlin atkal nolika at-
pakal. Kerigans pozeetigi gaidija atbildi. Raut winsch wiseem
špehkeem pretojās, tas tomehr juta sewi ar katru minuti wairat
paklautu kahdai noslehpumainai warai. Nekad wehl kahda wi-
zeeschja klahbtuhne nebija atstahjusi us wiau tahda eespaida, un

winsch fkaidri juta, ka schaja zilwela tas atradis few zeenigu pretneeku — ja, pat wairaf la fewis zeenigu. Winam schkita, it la bes sawa fifikla spehka St. Pjers buhtu eenefis kabiné wehl ko wairaf — laut ko, kas flufumâ ispletâs arweenu leelafs un brihdinaja Keriganu, ka wisi pafaules likumi nespehtu ne par mata platumu nowirft St. Pjeru no reis peenemtoem un atfihiteem prinziptem. Ufluhfojot scho zilwetu un atzerotees Batefa leelibu, Keriganam negri-bot bija japasmaida. Ari winsch peezehlâs.

„Es jautaju jums, waj juhs teescham buhtu ar meeru list spehle sawu dshiwibu schahdas leetas dehl? Protams, ja juhsu wahrdi ir tikai tufcha ifrunafchanâs un nekâ nenofihmê...“

„Ja man buhtu duzis dshiwibu, es wisaf tâs eefihlatu sawu wahrdu peerahdfichanai,“ St. Pjers to pahtrauza. Peshichai winsch atkal eefmehjâs, un wina balfs kluwa skalata: „Monsieur Kerigan, es atnahzu, lai peedahwatu jums teeschi scho pahrbaudijumu! Qui, protams, es waretu juhs nonahwet. Es waretu noslihzinat juhs upê, lâ to oeteizis Batefs. Mon Dieu, zil weegli es waretu list jums pasust uf wiseem laikeem! Un mana Schanna tad buhtu drofchibâ. Winai newajadsetu eet zeetumâ; wina waretu turpinât baidit dshiwu, fmeetees un dseedat sawos meshos. Un ari Melnais Rodschers Odemars — wismaf pagaidâm — buhtu glahhts no breefsmam. Bet lâ buhtu tikpat lâ mafa behrna noslepkawofchana. Juhs esat pilnigi newarigs. Tamdehl juhs braufat mums lihdji uf Bulenu pili, un ja diwu mehneschu laikâ, fskaitot no fchis deenas, juhs labprahrtigi neatfihjat, ka esmu deribas winnejis — nu, monsieur, tad es eefchu jums lihdji meshâ un laufchu jums mani nonahwet, un tad spehle buhs galâ. Waj tas naw godigs preefchlikums? Waj warat atrast kahdu labaku ifeju starp wihreem, kahdi esam mehs abi?“

„Es wismaf waru peedahwat lihdfelli kuram ir ta preefch-roziba, ka tas aistaupa laiku,“ Dawids atbildeja. „Wispirms es tomehr gribetu tift fkaidribâ par manu patreifejo fshawokli. Waj lai ufftatu fewi lâ guhstefni?“

„Nê, lâ weefi — ar finameem eerobefchojumeem, monsieur Kerigan,“ St. Pjers pahrlaboja.

Abu wihreeschu azis uf mirkli fatifâs zeefchâ, wehrtiejofchâ fkatâ.

„Riht agri es bokfeschos ar Batefu,“ Dawids fazija. „Tas buhs

mafs sporta notifikums, kuru mehš abi norunajām — juhu lauschu usjautrināšanai. Stahsta, ka Batefs esot labakais boksetajs wifu triju upju apgabālā. Un man nepatīh, ja kahds grib peefawina- tees šho godu, kad es esmu tuwumā.“

St. Pjers pirmo reisi šķīta jaudejām ņawu meeru. Wina usazis ņarauzās, peere us mirkli aptumšojās, un kustiņā, ar ņahdu winsch parauštija plezus, ijpandās skumja bejzeriba. Līās, it kā Kerigana wahrdi pehlschāi buhtu atāehmuschi St. Pjera azis šchāi deenai wifu ņaules gaismu. Tri wina balši isskaneja skumjas un wilšchānās, kamehr tas ar rofu norahdija ahrā pa logu.

„Monsieur, tur us upes atrodas neņkaitams daudsums manu lauschu. Wini gandrihš naw wairs gulejuschi kopsch ta brihscha, kad kluwis ņinams, ka kahds ņwešchneeks zihnišchotees ar Kontombu Batefu. Zuhš neredsejuschi, tee noslehdja neņkaitamas deribas, leetot kīhlā pat ņawus apgehrbus, un winau miuskli strahdaja kā mašchinas, lai tilai drihschā panahktu kugi. Wini luhhsja Deewu, kaut zihna isnahktu kahrtiga, kaut Batefs juhš pahraf ahtri neapstītu. Pagah- jis jau ilgs laiks, kopsch mehš wairs neefam redsejuschi kreetnas kōksa zihnas, kopsch pehdejais wihrs bija eedroschīnājees stahtees pre- tim mulatam. Al, man firds asīno par to, ka esmu speests jums pateikt: šchī zihna newar notīkt!“

St. Pjers pat nezentās nosleht ņawu ņawilkojumu. Šchajā azumirklī winsch atgahdināja milstīgu, wihlufchos ņehnu. Winsch peegahja pee loga un ņahka luhkotees pahri us plostu, un kamehr tas wehltreif parauštija plezus, no wina kruhtim islausās ņmaga no- puhta, gandrihš waidš.

Dawida asinis šchalza gaidamā triumfa nojauta. Ta wehl at- ņpogulojās wina azis, kad St. Pjers no jauna nowehrfās no loga.

„Zuhš juhtatees wihlees, St. Pjer? Tā tad, juhš labprahht buhtu noluhkōjees zihnā?“

St. Pjera azis mirdseja kā ņils tehrauds.

„Ja tas maņatu gadu no mana muhscha — es ar preeku see- dotu to — gadījumā, ja ween Batefs juhš neaprihtu pahraf ahtri. Tas ir baudījums — noluhkotees kahrtiga zihnā, ko neņaindē naidš.“

„Tahdā gadījumā juh redsefat kahrtīgu zihnu, St. Pjer.“

„Batefs juhš nosītu, monsieur. Zuhš neefat peeteelofschī siiprs, lai waretu stahtees winam pretim.“

„Es wiau sadausifchu, St. Pjer, — sadausifchu tiltahl, ka winsch
nuhs speests atjihst manu pahrafumu.“

„Zuhs wehl nepajihstat fchi mulata, monſieur. Es pats diwas
reifes zihnijos ar wiau, un abas reifes pasaudeju.“

„Un tomehr es wiau sadausifchu!“ Kerigans atfahrtoja. „Ef-
nu meerâ deret uf wifu pasaulè — pat dſihwibu pret dſihwibu, —
ka es notreefſchu wiau semè!“

Druhâ iſteifme noſuda no St. Pjera fejas. Bet tad ta
atkal apmahjâs.

„Mana Schanna lita man apſolit, ka es nepeelaufchu fchis zih-
naas,“ winsch faztja.

„Bet kamdehl? Kamdehl wina grib katrâ jinâ iſweſt ſawu
gribu ſchahdâ leetâ, kas tattſchu jaiſſſchêr weenigi ſtarp wihreem?“

St. Pjers atkal eefmehjâs, bet ſmeekli iſfkaneja maſleet pee-
ſpeefti.

„Wina iſ mihtſta firds, monſieur. Kad Batefs pajemoja ma-
ni, wina preezajâs un uſſſatija to kâ leeliſfu joku. „Kâ, mâns lee-
lais St. Pjers, kura aſinis rit wezfrantſchu aſinis, lauſas uſware-
tees no kaſhda tur mulata?“ wina ſmehjâs. „Es atfahrtoju: fchi leeta
wiau uſſautrinaja, monſieur. Wina ſmehjâs, kamehr aſaras tai
ſakahpa azis. Bet ar jums ir zita leeta. Wina bija baſla kâ mi-
ronis, kad luhdſa mani nepeelauf juhſu zihau ar Batefu. Ja, wina
baidâs, ka juhs waretu tilt bihtami eewainots. Un wina negri-
betu wehlreis redſet juhs zeeſcham. Bet es apgalwoju jums: es ne-
efmu greiſſfirdigs, monſieur! No manis wina iſ naw noſlehpumu.
Wina iſſtahta man wifu pehdejo kâ maſs behrens. Un kamdehl...“

„Es zihniſchos ar Batefu!“ Dawids wiau pahtrauza. Waj
St. Pjers dſirdeja wina firds ſiteenus? Waj wina ſeja leezinaja,
zil ſtrauji rit aſinis ta dſihſlâs? „Batefs un es — mehſ abi eſam
eekihlajuſchi ſawu wahrdu. Un mehſ zihniſimees, ja ween juhs
weenam no mums neſafeeſat rokas un kaſhjas. Un kas atteezas uf
beribam...“

„Nu — un uf to juhs gribat deret?“ St. Pjers dedſigi ee-
jautajâs.

„Zuhs ſinat, neweenlihdſiba ir leela,“ Kerigans wilzinadamees
faztja.

„To es atjihſtu, monſieur.“

„Bet zihna bes deribam buhtu tikpat kà pihpe bes tabakas, St. Pjer.“

„Loti prohtigi teiktš, monsieur.“

Dawids peegahja foli tuwal un uslika roku tam us peedurknes.

„St. Pjer, es zeru, la juhs — un ari juhsu Schanna — fa pratifat, ko es tagad peedahwaju jums. Deeta grofàs ap sekoscho: Ja Batefs mani uswarès, es pasudischi meschos, un nekad pahr manàm luhpam nenahks neweens wahrds par wišn, kas notizis kopšch listtenigà brihšcha aij klints. Es pilnigi aismirsischi šlepkawibas mehginajumu un juhsu kropļa wahrds. Juhs buhšat droščhibà un juhsu Schanna buhs droščhibà — ja ween Batefs uswarès mani.“

Wišch aplusa un mirkli nogaidija. St. Pjers neatbildeja, bet wina fejà atspogulojàs besgaligs pahrstiegums. Tad wina azis lehnàm eekwehlojàs gaiščas lešmas, kas leezinaja, zif dsiti Kerigana wahrdi eespeeduschees tam dwehšelè.

„Turpretim, ja es uswarešchu.“ Dawids turpinaja, mašleet pahraš besbehdigi peemehrdamees logam, „nu — tahdà gadijumà šagaidu no jums tikpat augstu maksu. Manas uswaras gadijumà jums walširdigi jaišstahsta man, kamdešt juhsu šeewa gribeja mani nonahwet; bes tam jums jaišstahsta man wišs, ko šinat par Melno Rodšcheru Odemaru, kuru es mekleju. Tas ir wišs. Es neprafu preeščhà doščanas, kaut juhs pats atšihstat, ka neweenlihsšiba ir leela.“

Wišch neusluhkoja St. Pjera. Uš muguras wiščh dširdeja ta dsikos elpas wilžeenus. Labi brihšdi neweens nerunaja ne wahrda. No ahra eelausàs kabinè uhdens klusà tšhalošchana, laušchu balsis un šuna reeščhana uš tahlà plošta. Dawids gaidija. Tad wiščh tahdà pat mahšlotà besruhpibà nomehršàs no loga, it kà wina preeščhlikums tam buhtu deesgan weenalšfigs. St. Pjers neusluhkoja wind. Wiščh nenowehrša flata no durwim, it kà tàm zauri redšetu Batefa špehšigo, pahr šuhri nolihkuscho stahwu. Dawidam repalika apšlešpts, kašda kwehla nehleščhanàs šahrtoja St. Pjera šeju un lika ašinim štraujak ritet ta dšihšlās.

Behšchni wiščh celuhkojàs Keriganam azis un šazija:

„Gegaumejat manus wahrds, monsieur. Juhs ešat droščhširdigs wišrs. Juhs ešat goda wišrs, un es šinu: tas, ko tagad šakr jums, paliks noslešpts juhsu širdi, un nekad juhs nerunafat par to ne wahrda — pat ar manu Schannu nè. Es nepahrmetu

jums juhu mihlu pret Schannu. Nē! Juhš nekā nēwarat pret to eefahkt. Juhš esat kreetni zihaijees ar femi, puhledamees noslehpt ſcho mihlu femi, un tamdeht es zeenu juhs. Rā es to ſinu? Mon Dieu, wina paii man to ſtahstja! Seeweetes firds ſaprot wiſu, un ſeeweetes auſs ir dſirdiga, monsieur. Slimibas laiā juhs murgos esat atkal un atkal atkahrtojis, ka mihlot wina; un wehlat, kad atweſelojatees, Schanna daudſkahrt laſijufi juhu azis to, ko juhu luhpas negribeja ifrunat — kaut juhs puhlejatees to noslehpt. Ja, monsieur, wina pat ſajutuſi juhu luhpu weeglo peeſkahreenu winas mateem. To wiſu wina iſſtahstja man klaji, nēwainigi; bet winas firds trih3 tajās juhlās, ko pahrdſihwo ſeeweete, kaſ ſina, ka teef mihleta. Monsieur, kaut juhs buhtu redſejis mirdſumu winas azis un kwehlo ſahrtumu tās waigo3. Kad wina uſtizeja man ſchos noſchpumus! Bet es neefmu greiſfirdigs. Nē! To wiſu es ſahſtu jums weenigi tamdeht. ka juhs esat droſchfirdigs wihreetis un goda wihrs. Schanna nomirtu aiſ kauna, ja ſinatu, ka es iſmantoju winas uſtizibu. Bet ir nepeezeeſchami, ka juhs to wiſu ſinat, jo ia gribam ſlehgt leelās deribas — Schanna nedrihkt tilt eejaukta ſpehlē. Waj ſaprotat mani, monsieur?

Wehs eſam wihri — ſpeh3igi wihri, zihnitaji. Es — Pjers Bulens — nēwaru ſajuſt apkaunojoſchu greiſfirdibu, ja ſeeweetei firds ir tihra un nēwainiga, bet wihreetis til godigi zihnās pret ſatwu mihlu, kā juhs to darat. Un juhs, monsieur Dawid Kerigan — neefat ſpeh3igs ar neſchehligu roku ſatreekt maigu firdi, kaſ lih-dſinās puſket, un kaſ ſchajā azumirkli puſkt ſtraujak, nekā wajadſetu, aiſ bailem, ka jums waretu notikt kaſ kauns. Waj tā naw, monsieur? Wehs noſlehgsim deribas — ja! Bet ja juhs ari ſakautu Bateſu — kaſ ir pilnigi neeſpeh3jams, — es tomehr neieiſſchu jums, kamdeht mana Schanna toreiſ ſchahwufi uſ jums. Nē, nekad! Bet to otro es jums iſſtahstiſchu — ſwehru jums to. Ja juhs uſwareſat, es iſſtahstiſchu jums wiſu, wiſu, kaſ man ſinams par Rodſcheru Odemaru. Un taſ ir koti daudſ, monsieur. Waj peenemat deribas?”

Dawids lehnām iſſteepa roku. St. Pjers ſatwehra to. Abu wihroeſchu pirkſti ſatikās zeeſchā ſpeedeenā.

„Nih3 juhs zihnifatees“, St. Pjers atkahla. „Juhš zihnifatees un peediſihwojat til iſnih3inoſchu ſaudejumu, ka ta pehdas droſchi ween neiſſudds lih3d3 pat nuh3cho galam. To es koti noſchehloju,

jo kahdu wihru, kà juhs, es dauks labak gribetu eeguht par brabli, nekà par eenaidneeku. Un Schanna nekad nepeedos man to. Wina weennehr io atzerefoes. Upsiina, ka esmu bijis tif launs un atlahwis Batesam zihnitees ar jums, nekad neissubis no winas firds. Un tomehr — schahda iseja ir wislabatà wisàm pufem. Un mani laudis? Ah! Diable, winaem ta buhs brihnischka ispreeza, monsieur!”

Winsch atlaida Kerigana ioku un demàs us durwim. Wirkli wehlat tàs aishwehràs ois wina, un Dawids palika weens. Winsch nebija atbildejis ne wahrda us teem isnihzinofcheem fakteem, kas tif meerigi un bes kahdas kaisles bija pluhduschi pahr St. Pjera luhpam. Gelscheji winsch jutàs fatreefts. bet wina seja palika kà pahrafmenojusees, nenodobot wina kauna. Un tad pehlschani no ahra eelausàs lahda skana, kas lika wina asinim atkal ritet fastinguschajàs dshhlàs. Tee bija smeeklt — St. Pjera skatoe, dahrdoschee smeeklt! Tà newareja smeetees zilwels, kura firds asino, waj kura dshiwè pehlschani eenahkuschas sahpes, behdas. Schee smeeklt skaneja brihwi un weegli, kà faules gaismas pahrpilnà deena.

Un klausotees schajos smeeklos, Dawids juta, ka winà mostas pret scho zilweku wairak kà apbrihnoschana. Wina luhpas neapsingti atfahrtoja St. Pjera wahrbus:

„Nisht juhs zihnfatees!”

3

Zlgas minutes Dawids stahweja kajitè pee loga un noluhkajàs pakat kanulawinat, kas weda St. Pjeru un kroplo André atpatak us plostu. Ta tifai lehnàm kustejàs us preekschu, it kà St. Pjers tihshi wilzinatos, dodot few laiku pehdejo notikumumu pahrdomaschanai. Kerigana pirksti fashchaudsàs un seja peenehma fashprindsinatu isteikmi, kamehr ta azis luhkajàs reetoschàs faules kwehle. Nu, kad ustrauzoschà fatikshanàs bija garàm, winsch wairs nepuhlejàs paturet wehso un apnehmigo isskatu, ar kahdu tas bija stahwejis St. Pjera preekschà. Dsilt dwehsele winsch jutàs fatreefts un pasemots; ilweens nerws winà raustijàs.

Wehl pirms minutes winsch bija dsirdejis St. Pjera skalos smeeklus. Teem buhtu wajadsejis skanet kà firdi smagi eewainota zilweta smeekleem. Bet nu schis zilwels bes wismasafàs stiegas brauja atpatak pee Marijas-Annas. Dawids wareja wina skaidri

saffatit, kà tas sehdeja nekustedamees, warenos plezus masleet us preekschu isleezis un galwu notahris us kruhtim, kamehr kroplis weenmehrigi zilaja airus. Dawids klusibà lahdeja sewi. Wina egoisms bija eestahstijis tam, it kà winsch buhtu isjihnijis sewi brihnischu zihnu, zenshotees pahwaret fawu mihtu pret St. Pjera seewu. Wet kas gan bija schi zihna, salihdsinot ar to tragediju, kas gaidija St. Pjeru?

Dawids nowehrsàs no loga un atkal paluhkojàs wisapfahrt kajihtë, kas peedereja St. Pjeram un ta seewai, — un wina feja kwehloja mehmanà paschappuhdsibà. Wina azu preekschà kà dsihwa nostahjàs kahda zita aina. Brihdi tas wairs nebija winsch patš. Winsch redseja sewi St. Pjera weetà; Martija-Anna bija wina seewa, kuru tas deewinaja, kà St. Pjeram wjadseja to deewinat. Un winsch nahza, kà bija pahrnahzis St. Pjers, un atrada sawà mahjokli sweschu wihreeti, kas bija gulejis wina gultà, kam wina seewa bija isglahbusi dsihwibu; wihreeti, kas bija eefahrojis wina dahrgako mantu — wina seewu, wihreeti, kas bija atflahjis tai fawu mihtu, bija to skuhpstijis un turejis sawos apflahweenos; wihreeti, kura tuwums usbuhra tàs azis mirdsumu un waigos fahrtumu. Un winsch dsirdeja tàs balki, kà St. Pjers bija to dsirdejis, kas luhdse winu pasargat scho sweschneeku no wisa kauna; winsch dsirdeja to maigà balki stahstom wifu, kas norisinajees starp winu un scho sweschneeku, un redseja tàs azis...

Ar aisschnaugtu kleebsenu Dawids aisdina schis domas un iskleeđeja scho ainawu. Kahda schausniga eedoma — ta tatschu nekad newareja buht pateesiba! Un tomehr — schi pateesiba nebija noleedfama. Wo gan winsch buhtu darijis St. Pjera weetà?

Winsch no jauna peegahja pee loga. Ja, St. Pjers bija leelaks zilweks kà winsch. Jo St. Pjers bija meerigs un sawaldigs atnahzis pee wina, bija augstfirdigi pedahwajis tam fawu draudsihu, kurepretim winsch, Dawids, buhtu usmeklejis scho wihreeti ar sleptawibas domam firdi.

Wina flats slihdeja no laiwas us wareno ploftu, un no plofta pee twanà tihà mešha satuma, kas aissteepàs juhdssem tahlu. Winsch sinaja: wisapfahrt — seemelos, austrumos, deenwidos un reetumos no wina — ispletàs tàs paschas tahles, tee paschi zilweku neapdsihwotee apgabali, tee paschi satee, seltainee mešhi, tuhststoscheem eeleju, upju un eseru — tuhststoscheem paslehptuwju, fur tragika un roman-

tifa warbuht turpinatos muhšchigi. Winam eekrita prahtâ, ka war-
buht nenahktos gruhti nokkuhl šchajâ pašaulê un nosušt tajâ. To winšch
bija gandrihs parahdâ St. Pjeram. Bet te winu atšauza atpaſat
ištēnibâ Bateſa balſis, kaš ſkarbi, mešchonigi iſkleedſa kaħdas dšeeſmas
vantu. Neraugotees uš wiſu, wehl tomehr palika ſchis nepatiškamais
deenēſta peenahkums, ſaſodiitais likums!

Winšch eemeħroja, ka laiwa tagad wirſas uš preeſſchu aħtrak, un
ka Andrê ſparigat un aħtrak ſchēet aizeem uħdeni. Ari St. Pjers
wairs neſeħdeja ſaliħziš, bet paželtu galwu luħkojâš pahri uš ploſtu
un mahja ar roku. No ploſta kažiteš bija iſnahziš kaħds ſtaħws.
Dawids ſaſlatija ſeemeetes apgeħrbu un eeraudſija gaiſâ plitwina-
mees kautko baltu, kaš aħbiłdeja uš St. Pjera ſweizeemu. Ta bija
Marija-Anna.

Winšch atgaħja no loga.

Kaš gan turpmâlâš ſtundas laiķâ noriſinasees ſtarp St. Pjeru
un ta ſeewu? Kugiš arweenu wehl peldeja liħdſtekus ploſtam, netu-
wodamees tam un ari nettahlinadamees no ta. Diwas reiſeš Dawids
padewâš ſaħrdinajumani paweħrſt taħſtatu pret ploſtu. Tomehr
kaħine noſleħpa St. Pjeru un Mariju-Annu, un liħdſ pat ſaules no-
reeteſchana! winšch neweena no teem wairs neredſeja. Tad iſnahģa
St. Pjers — weenš.

Neraugotees uš leelo attahlumu, Dawids dſirdeja pahri upei
Bulenu galwas daħrdošcho balſi. Uš ploſta, kur liħdſ ſchim bija wal-
dijuſi meegaina beſdarbiba, peħſſchni pamodâš dſiħwiba. Dugiš airu
parahdiģâš rotâš wiħreem, kaš bija iſnirušchi no audella nojumem
un raibajâm teltiim. Pahri uħdenim ſkoneja balſu knada. Tad ſcho
knadu peħſſchni pahrſpeħja ſkati kleedſeenti un ſauģeenti. Ploſtneeki uš
St. Pjera paweħli ſteibſâš eenem! katrs ſawu weetu, un kaħ atri ſaħ-
la mirđſet wafara ſaules atſpiħdumâ, airetaju balſis ſaħpluħda kopâ
warenâ ploſtneeku dšeeſmâ.

Dawids Hauſijâš ſchajâ dšeeſmâ un weħroja roſigo dſiħwibu,
kaš riſinajâš uš leħnâm lejup ſliħdoſchâ ploſta. Winšch wareja ſkai-
dri ſaſlatit St. Pjeru, jo kugiš pa tam bija peepeldejis tuwak plo-
ſtam. Winšch redſeja ploſtneeku neapſeģtâš galwas un laiķâš ro-
laš, kaš tureģa airu ſaħrtiš. Meſcha ſmarſchigâ elpa pluħda winam
kruħtiš, kaħeħr pirmiteģâ aina arween gaiſchaſ noteħloģâš wina aģu
preeſſchâ. No paſemoſchanaš un nepeeluhđſamâ veenahkuma ſpaida
wina diweħſelê breeda ilģaš un eekahroſchana. Winšch wareja elpot

ſchis pafaules gairu, wareja apbrihnot tās ſkaiftumu, wareja to miſ-
 let — bet tomehr winſch nebija daļa no tās, kā wiſi ſchē pahrejee
 laudis. Winſch apſkaida wihrus pee airēem; klaufotees wiņu dſee-
 ſmas gawilēs, ſirds tam puſteja ſtraujāt. Wini taſchu brauza
 pretim dſinteret, peſdeja pa ſtraumi lejup, kur bija wiņu mahjas,
 kur tos gaidīja wiņu ſeevas, lihgawas un laime. Un kamehr Da-
 wids plaſchi eepleſtām azim luhkojās pahri upei, wiņu ſapnu tehli
 pahrewhrtās wiņa paſcha ſapnu tehlos. Un tomehr winſch neglahs-
 jami palika ſweſchneeks. Ja, winſch bija neween ſweſchneeks; winſch
 bija eenaidneeks, kura peenahkums bija iſnuihginat — newarigs eero-
 zis kaħdas wiſſpehziņas un neſchehligas waras rotās, kaſ ſehja wiſ-
 aplahrt ſodus un nahwi. Ari kuga komanda bija peeweenojusees
 ploſtneeku wakarſeeſmai, un peħbejos ſaules ſtaros ſaſojochās un
 ſeltaini mirdſochās meſchu galotnes ſkati atbaſoja wihru dſeeſmas
 ſkanas. Dawids ſināja, kaħdu pamehli St. Pjers demis. Wiſſigois
 ploſts ar ſawu raibo teſchu pilſehtu gatawojās iſmeſt enkuri naktij.
 Beturtdaſjuhdees taħlat lejup pa ſtraumi upe kluwa platafa, un pre-
 tejai kraſts, kurp leħnam wirſijās ploſts, bija leħsens un liħdens.
 Jorklaiwas, kaſ peħbeja kraſta puſē, iſmeta enkurus, kaſ palihdſeja
 peewillt ploſtu tuwaļ malai. Diwas žitas jorklaiwas wilka tauwu,
 kaſ bija peeſtiprinata ſoka maſas pretejai malai, un diwdeſmit mimi-
 tes wehlaſ pirmee laudis, briſdami pa uħdeni, ſaſneedſa kraſta baħtās
 ſmiltis un apwija tauwu galus tuwaļſtahwoſcho ſoku ſtumbreem.
 Dawids neapſinigi uſſmaidīja ſchim peħbejā azumirkla uſwaras pree-
 ſam un uſtraukumam; bet tikai tad, kaħd wiņa paſcha brauzamais liħ-
 dſeklis bija ſchehrſojis upi, winſch pamanīja, ka Bateſ un ta laudis
 bija aiſwadījuſchi kugi pee pretejā kraſta. Saule wehł nebija pilnigi
 uoſudufi aiſ awahrſchana, kaħd ploſts un kugis jau guleja noentu-
 roti naktij.

Kamehr taħlā meſcha ehmas ſabeeſeja, Keriganu arweemu wairāt
 pahreħma neħad wehł nepaſihā tuſchuma un wentulības ſajuhta.
 Winſch jutās wiħlees, ka kugis nebija noweetojees liħdſās ploſtani.
 Winſch jau redſeja laudis aiſbedſam ugunſkurus; no kraſta zehlās
 augſchup duħmu ſtabi; tuwojās ploſtneeka laimigakais briħdis — wa-
 karinu laiks. Winſch eeluhkojās puſkſteni; ſertini jau bija pahri.
 Winſch weħroja ſaules ripas leħno nogrimſchanu, kamehr pahri pa-
 lika wairs tikai wakarblaħſma, bet no ploſtneeku ugunſkureem dſilajā
 ehņā zehlās augſchup dſeltenas leeſmas. Bateſ un wiņa laudis kra-

Ita galawojo ehdeenu. Pullstens nosita aštoni, kad kaħds wiħrs, ĩra tas liħds ſchim weħl nebija redſejis, eenefa winam wakarinas. Winſch ehda, gandriħj neiſſchfirdams ehdeenu garſchas, un puſtundu weħlaf wiħrs eenahja atkal.

Kad ſerigans no jauua peegahja pee loga, aħrā arweemu weħl nebija pilnigi ſatumſis, kaut pretejais kraſts jau bija eetines mi-glainā krehlā. Ugunskuri kweħloja gaiſchal; weens no teem, kaſ bija ſakurts ploſtneeku gaiſmai un ſiltumam, ſweeda degoſcho paga-lu leefmas diwdeſmit peħdu augſtumā.

So ſchajā briħdī wareja darit Marija-Anna? Wakarwakarā wini bija ſehdejuſchi kopā; winſch bija apbriħnojis mehneſnigas bur-wigo wiſmu winas matos un aſis, bija tezis winai, zil ſloisiti taſ iſſlatāſ. Un wina bija ſmaidijuſi un ĩluſu ſmehjuſees liħdſi wi-nam. Tā wini bija ſehdejuſchi ſtundam, baudidami ſeltainās naħts kraħſchaumu. Un ſchodeen... tagad — tagad wina ſehdeja liħdſāſ St. Pjeram un droſchi ween gaidija uſleħzam mehneſi, kā wini bija gaidijuſchi to wakar. Waj wina bija to wiſu aiſmiruſi? Waj wina wareja to aiſmiriſt? Waj warbuħt wina, kā St. Pjers bija apgal-wojis, bija briħwa no wiſām tām weħleſchanam un domam, kaħdas winam, ſeriganam, bija naħluſchas praħtā, kameħr taſ bija ſehde-jis winai pee kaħjam? Ari weħl tagad winſch uſſkatija ſchos briħ-ſchuſ par noſagteem, jo winſch netizeja, ka Marija-Anna buħtu at-klahjuſi wiħram wiſu, ko buħtu warejuſi atklaħt.

Winſch bija pahreezinats, ka nekad wairs neredſēs to taħdu, kaħdu bija redſejis eepreeſchejā wakarā. Pee ſchim domam winſch ka-juta ruhgtumu. Ja St. Pjers buħtu warejis redſet winas ſeju un winas aſis tajā aſumirli, kad Dawids bija tezis tai, ka winas mai mehneſnigā eſot wiſſkaiſtalais, ko ween tam jeħkad gadijees redſet, — winſch pirmit kaħtē buħtu noſchnaudſis to laiām rokam. Jo peħj St. Pjera morāles winſch nedriħſteja peelaut, ka minot zita wiħ-reeſcha wahrdu, winas plaħſti aiſſeħs aſis, bet waigi tiħ ſilti pee-twiħlſt — un ſawai ſeewai St. Pjers taħſchu newareja atreebtees. Nē, wina nebija ſtaħtijuſi St. Pjeram wiſa! Bija leetas, ko ta bija paturejuſi ſewi, ko wina nebija eedroſchinojuſees atklaħt pat tiħ augſ-firdgam zilwekam, kaħds bija winas wiħrs. Ja ne zits, tad wiſ-maſ kauns bija aiſſpeedis tai luħpaſ.

Waj ari wina iſjuta ſcho kaunu tāpat kā winſch, Dawids? Zi-tadi taſ nemaĵ newareja buħt. Un ja ne zitu, tad wiſmaſ ſchi ee-

mesla dehl winsch sinaja, ka Marija-Anna wairs negribes tiktees ar wina waigu waigâ, ja ween winsch pats nepanahks schachdu tikschanos. Un us to bija tikai neezigas isredsēs, jo St. Pjera solijums bija atbrihwojis Mariju-Annu no wisâm rihtdeenas dramam — Dawida un Bateša zihnas — sekam. Weenigi tajâ gadijumâ, ja winsch nodotu St. Pjeru teesai, winas azis warbuht mehkreis fatiktos ar wina skatu, bet tad schajâs azis kwehlotu tās paschas naida leesmas, kahdas tas rei jau bija redsejis Karmenas Zanschē azis.

Dawids fajuta firdi asas, skaudras schapes, skaudras schapes, kahdas pehdeja laika weenmehr mehdsja pawadit wina tamlihdfigas domas. Winsch jautaja few, kas gan notizis ar Karmenu Zanschē schajos garajos gados, kopsch winsch bija nodewis tās brahli bendem. Pagahjuschâ un aispagahjuschâ nakti winsch bija meegâ redsejis wisdihwainakos sapnus par to. Winam tas bija mozofchs pahrdsihwajums, ka naktis widu to istrauzeja sapnis par wina, kaut apgulstotes winsch bija domajis weenigi par Marijas-Annas Bulen tutumu. Un ari tagad wina gars gandrihs schapigâs schaubâs taustijâs tumsâ un nesinâ, kamehr pahr upi kâ smags baldachins klahjâs naktis tumsa.

Zaukâs deenas faules gaismai seloja peleskeem mahtoneem aiflahtas debesis, un swaignes noslehpâs aif schi plihwura. Dawids nowehrsâs no loga. Kabinē waldija tahda tumsa, ka winsch wairs nekâ newareja atschkirt. Lomehr winsch neeededsja spuldsi, bet taustidamees nokluma lihds St. Pjera dihwanam un tumsâ un klufumâ atflihga tajâ.

Pa wakâ logu eeplihda upes un meschu melodija. Bilweku balsis krasâ bija apklufuschas, bet lejâ winsch dsirdeja uhdens schalojoscho murminaschanu, bet no mescha nahza preeschu un zeedru muhschigâ schukstona un to radijumu klufinatâs balsis, kuru dsihtwe atmosferas lihds ar faules isdichanu.

Agu laiku winsch tâ sehdeja tumsâ. Un tad wina pahrsteidsja kahda skana, kas atschkhrâs no wiseem ziteem trofchkeem: klufas, apspeestas balsis, aizu schalstus uhdeni — un teeschi sem wina loga krasa wirseenâ aiflihdjeja kanu. Winsch nepeegreesa tai wehribas, kamehr brihdi wehlat laiwa atgreesâs un tās brauzeji uskahpa us luga klahja. Bet ari tad schis notikumums nebuhtu faiflijts wina usmanibas, ja tas pehlschajni nebuhtu isdfirdis kahdu balsi, kas fatwikhoja to lihds firds dsikumeem; seeweetes balsi!

Winfch isflehjās un zauri tumsai luhkojās durwis. Nahtamā azumirkli isgaiša ari pehdejās schaubas. Winfch sarahwās gandrihs isbailēs. Neeespehjamais bija kluwis ihsteniba. Tur ahrā stahweja Marija-Anna un farunajās ar Bateful

Tad kahds stipri peeclauweja, un winfch dširdēja, kà durwis teet atwehrtas. Naktš krehslā winfch fastatija durwis kahdu tumschaku ehnu.

„Monsieur!“ Batefa balšs sauza.

„Es esmu šcheit,“ Dawids atbildeja.

„Zuhs tatschu wehl neefat apgulees, monsieur?“

„Nē.“

Tumschā ehna schēita isgaištam, bet kahda zita palika. Dawidam firds skali puksteja, redsot schē stahwa slaidumu. Mirkli waldija klušums. Tad atskaneja kluša balšs:

„Waj neeedegsat spuldsi, monsieur Dawid? Es griibu eeeet, bei mani beedē schē baigā tumsa!“

Winfch peezehlās un šataustija kabatā sehrkozinas.

4

Ari tad, kad bija aisdegta weena no leelajām, seenā eestipri-natām misina spuldsēm, Kerigans wehl nepeeweherfās Marijai-Annai. No pirmās spuldses winfch dewās pee otrās, un eedešja ari to, tã ka kabine peelija ar spilgtu gaismu. Kad winfch beidsot paluhkojās atpakal, Marija-Anna arweenu wehl stahweja durwis, kà gaischs tehš atsckirdamās pret ahrā waldošcho tumsu. Winas flats zeefchi weh-roja Dawidu, un winas seja tam schēita masleet bašla. Bitadi, ša-lšdsinot ar pehzpufdeenu, winfch newareja atrašt tajā nekahdu fe-wischku pahrwehrtibu; tilai winas azis litās mirdsam wehl gaischal. Atbildot uf Kerigana šweizeenu, wina zeefchi luhkojās tajā leelām, starojochām azim, kurās nebija ne kauna, ne noschešlas, ne mul-šuma. Dawids bija pahrsteigts, un mehle tam schēita peealtuši pee augšchlejām.

„Kamdeht zuhs fehdat tumsā?“ wina jautaja, eenahkdama kabi-nē un aiswehrdama ais fewis durwis. „Zuhs gan laikam negaidi-jāt, ka es atgreesischō?, lai atwainotos par to, ka pehzpufdeenā til pehšchwi aisskrehju no jums? Tas bija nepeeklahjigi, un wehlat man

bija kauns par to. Bet es biju pahral ustrauckta, monsieur Dawid. Es... es..."

"Protams," winsch astri pahtrauca to. „To es pilnigi saprotu. St. Pjers ir laimes luteklis. Es apfweizu juhs — juhs un ari wiau. Winsch ir brihnischs zilwels — wihrs, kam war dahwat pilnigu uestizibu."

"Winsch farahja mani par to, ka esmu ta aifbeguifi no jums, monsieur Dawid. Man wajadsejis buht peeklahjigatai pret zilwetu, kas... kas dsihwo muhsu mahjokli, winsch teiza. Tamdeht tagad nahku ka masa, paklaufiga meitene, lai islabotu sawu kluhdu."

"Bet tas tatschu teescham nebija wajadsigs."

"Bet juhs til weentusch sehdejat tumsa..."

Winsch pamahja ar galwu:

"Ja."

"Bes tam," wina turpinaja nefatrizinama meerâ, kas pahsteidja Dawidu, „scheit fugi tatschu ir mana gufamistaba. Un man bija jaapfola St. Pjeram, ka wehl nowehleschu jums labu nakti."

"Teescham nebsirdeti!" Kerigans eesauzâs, un afinis tam eeschalja galwâ. „Juhs esat atteikusees no wisam ehrtibam manis deht. Kamdeht juhs nekaujât man gulet masaja preekschgala istabinâ, waj us plosta, un pati kopâ ar St. Pjeru nepahrnahkat sawâ..."

"St. Pjers negrib atstahst plostu," Marija-Anna atbildeja, peewehrsdamâs galdam ar grahmatam, laikraksteem un roldarbu grosinu. „Turflahst es mihsu manu maso istabinu fuga preekschgala."

"Bet St. Pjers..."

Dawids aprahwa teikumu. Winsch redseja, ka St. Pjera fees was waigus pehschni pahrlakja tumschs fahrtums, kamehr wina islitâs kautko meklejam sawâ roldarbu grosinâ. Ja winsch tagad turpinatu runat, droshi ween isnahku kautkas netaktisks — ja ween tas nebija jau notizis. Winsch jutâs famuljis, jo domajâs usminejis pateesibu. Wadotees no saprahta, tatschu newaretu gaidit, ka Marija-Anna jau pirmaja nakti pehz St. Pjera pahrbraufschanas atfal pahrnahks weena fugi. Plosta kajtê katrâ sinâ wajadseja buht kautkam notikuscham, Dawidam eekrita prahâ. Warbuht tur bija isgehusees kilda, waj — wismaf — St. Pjers bija isteizis kahdu ironisku peesigmi. Winaam bija schehl St. Pjera. Pehschni winsch pamanija, ka Marija-Annas luhpas weegli eetrihsjeâs, kamehr tâs galwa arweenu wehl palika nowehrsta. Winsch peegahja un nostah-

jās galda otrā pusē, lai waretu to labaf faredset. Ja plosta kabine ari bija kautkas notizis, no St. Pjera seewas ahreenes nefas tomehr nebija wehrojams. Winaas waigu fahrtums bija fatumfis lihds spilgtai lwehlei, tomehr schis fahrtums neleeznaja par mulsumu, jo famulfis zilweks parasti nemehts buht reisē ari eelihgsmots. Un kad wina nu pazehla galwu, Dawids pamanija winaas azis tos paschus smeeklus, ko winaas luhpas nupat bija walti puhlejuschās noslehpt. Weidsot wina bija atradusi sawu rotdarbu ar tajā eespraustajām adatam. Wina nosehdās, un Dawids atkal noluhkojās uf winaas garajām, nolaistajām skropstam un uf winaas mulfinofchi wismojoscheem mateem. Wakar, paklaufot kahdam nepahrwaramam impulsam, wina sch bija pateizis tai, zil brihnischki winaai peefkan schis krah schnais matu wainags, kas brihwās, newaldamās zirtās eerahmeja tās galwu. Wina bija peefihmejusi, ka ta esot tilai nejauschiba, kurās zehlonis esot newehriba, ar kahdu ta kahrtojot matus. Tomehr — nejausch, waj ar noluhku — ari schodeen eespaids bija tas pats, un schi wainaga widu mirdseja kahds puswihstis seeds, ko wina pehzpufdeenā, pastaigajotees kopā ar Dawidu, bija nopluhkusi.

„St. Pjers pahrzehla mani schurp,“ wina leetischki sazija, it ka Keriganam tas jau paschā fahkumā buhtu jasina. „Batreij wina sch kraštā pahrrunā daschadas swarigas leetas ar Batefu. Birms atgreeschanaas uf plosta, wina sch drofchi ween wehl eenahls pee mums. Wina sch luhdša, lai es usgaidot to — scheit.“ Wina usluhkoja to til skaidru un newainigu skatu, ka Dawids buhtu warejis list galwu kihlā, ka wina nenojausch nekā no wisa tā, ko St. Pjers bija tam atklahjis.

„Waj esat tā meerā, waj warbuht gribat labaf isdsehst gaismu un liktees gulet?“

Wina sch atkratija galwu.

„Nē, es loti preezajos. Man bija loti weentuli. Es domaju...“

Gandrihts atkal wina sch buhtu isteizis ko netaktisku, bet wehl laikā apkehrās un aplusa. Winaas tuwuma eespaids, neraugotees uf St. Pjeru, bija wehl ustrauszochals kā jeklad. Kolihds winaas bsid-rās, zeeschās un tomehr til samtaini - mihtstās azis usluhkoja Dawidu, ta mehle un ari domas kluwa eewehrojami nedroschakas.

„Ko juhs domajat, monsieur Dawid?“

„Ka pehz manas farunas ar St. Pjeru juhs wairs negribefat manis redset. Waj winsch stahstija jums par muhsu farunu?“

„Winsch teiza, juhs esot brihnischels puifis, monsieur Dawid, un patihkot winam.“

„Waj winsch teiza jums ari to, ka riht es zihnischos ar Watefu?“

„Ja.“

Schis wahrds tifa isrunats pilnigi meerigi, bes wismasaka ustraufuma, pat bes fewischkas intereses. Winas bals flana schita apgahscham dands no ta, ko St. Pjers bija winam stahstijis, un kad Dawids tagad usluhkoja to, winam likas netizami, ka schi seeweete buhtu warejusi luhgt sawu wihru nowehrst gaidamo zihnu, waj ka winai wispahri waretu buht fewischka interese par scho leetu.

„Es jau baschijo, ka jums buhs kahdi eebildumi pret to.“ Kerigans newareja zitadi — winam bija tas jafaka. „Seekas, naw wisai peeklahjigi rihtot schahdu bokfa zihnu damas klahthuhne...“

„Waj ari — damu klahthuhne.“ wina to ahtri pahtrauza. Un kamehr wina atkal peeweherfa azis roldarbam, Dawids redseja, ka winas klaita mute pehlscha: fluwa asa un zeeta. „Ne, man naw eebildumu, jo ko St. Pjers atsiht par pareisu — tam ari jabuht pareisam.“

Likas, winas luhpas us mirkli bija pasaudejuschas wisu maigumu. Bet jau nahkamâ sekunde winas ihgnums bija atkal isgaisis. Rokdarbu grosinu wina bija nolikusi atpafal us galda. Nu ta peezehlâs un usmaidija Dawidam. Winas azis atspogulojâs besbehdiga, pahrgalwiga isteikime, kas Keriganam atgahdinaja to triumfejofcho dehlu kahri, kahdu winsch bija lastijis Marijas-Annas seja tonakt, kad wini laiwinâ bija jonojuschi pahri Swehta Gara krahzem.

„Riht buhs koti neepreezinofcha deena, monsieur Dawid,“ wina klusu sazija. „Watefs sakaus juhs — inihzinofchi sakaus. Schowakar domasim par ratihlamakam leetam.“

Nekad winsch wehl nebija redsejis to til starojofchu ka schaja azumirkli, kad wina peegahja pee klaweerem. Pee welna, ko tas wareja nosihmet? Waj St. Pjers bija tilat pasobojees par wimu? Likas, wina weenfahrschi nespehja noslehpt sawu preeku par to, ka Watefs pamatigi sadausis Keriganu! Winsch stahweja nekustedamees un pat nemehginaja atbildet. Zhti pirms tam, kad wini bija

dewufchees pehzpusdeenas pastaigâ, Marija - Anna tâpat bija no-
fehdufees pee klaweerem un fpehlejuſi winam preekſchâ. Ari tagad
winas pirkſti faudſigi peekſahrâs teem paſcheem taufſtineem. Wina
klufu dungoja fewi kahdu melodiju. Dawidam likâs, it kâ wina ar
noluſku gribetu atſaukt tam atminâ notikumus pirms St. Pjera
eerafchanâs. Winſch nebija aifbedſis ſpuldſi wirs klaweerem, un
mirkli winas tumſchâs azis puſkrehſlâ uſſmaidija tam. Tad wina
ſahka dſeedat.

Winas balſs ſkaneja mihſti un brihwi, bet, protams, neſſo-
loti un til klufinati, it kâ wina pati apſinatôs tâs nepilnibu, bet
pee tam til ſaldi, ka Dawidam ta ſchkita atkal jauns atklahjums.
Winſch peegahja tuwat un noſtahjâs til zeefchi aif winas, ka winas
wiſmojoſchee mati gandrihſ ſkakra tâs rofu, un winas augſchup pa-
zeltâs galwas dailais profils gairchi eefihmejâs tumſâ.

Nu winas balſs pahrgahja gandrihſ iſchukſteſchanâ, kas bija
domata weenigi winam, Daudſ, daudſ reiſchu winſch jau bija dſir-
dejis ſcho ſeno kanadeefchu kugineetu dſeefmu, bet nekad wehl ta
nebija ſkanejuſi til jauki kâ tagad, kad wahrduſ iſrunaja Marijas-
Annas Bulen luhpas.

„ſkan ſwani wakara krehſlâ,
Teem lihſi ſkan muhſu dſeefma.
Kad ſatumſt krofts un meſchs,
Mehs ardeewas teem raidam.
Irfimees, brahli, muhs krahzes ſauz.
Tuwojas naktis, uhdeni ſtraujat trauz.“

Wina apklufa. Klufeja ari Dawids, nenowehrſdamâ ſkata no
winas mirdſochâs galwas. Winas pirkſti wehl trihzeja uſ taufſti-
neem. Tumſchi winſch rebſeja lâs garo ſkropſitu ehnas, un no meſch-
ginem ap winas ſaklu un no winas mateem pluhda tam pretim wi-
liſchu weeglâ ſmarſcha.

„Ta ir juſu pirmmuſika.“ winſch iſchukſteja. „Lahdâ iſpil-
dijumâ es nekad wehl nebiju ſchis dſeefmas dſirdejis.“

Winſch puhlejâs atraut ſkatu no winas ſejas un ſakla. Winſch
bija toti tuwu noſeegumam, bet wiſeem ſpehkeem zihnijâs pret ſawu
teekſmi. Sem Marijas - Annas pirkſteem eekſkanejâs ziti toni, un

atkal winā pamodās neprahīga wehleſchanās faſchnaugt to ſawos ſahweenos. Bet wina pat neuſluhkoja to, kamehr pahr winas luhpam ſahla pluhſt „Ave Maria“:

„Ave Maria, jaunawa ſwehtā,
Uſklaufi jaunawas luhgſchanu...“

Winas balſs turpinaja ſkanet, un Dawids ſinaja, ka wina aiſmirſufi to. Gobbijigi, kā luhgſchanā, wahrđi pluhda winai pahr luhpam — lehnām, Kuſu, ar iahdu aiſfrautibu; kaſ leezinaja, ka tee teeſcham nahſ no firds dſikumeem.

Un tad:

„O, mahte, dſirdi manas behdas.
O, mahte, dſirdi manas luhgſchanas...“

Behdejee wahrđi iſſkaneja gandrihſ iſchulſtoſchi, un Dawids preezajās, ka ſchajā azumirklī winſch neluhkojās tai ſejā, jo tur droſchi ween bija laſams kautkas tahds, to uſluhkot buhtu ſwehtu-
ma jaimoſchana.

Neweenš no wineem neſſirdeja atweramees durwis. Tomehr St. Pjers bija tās atdarijis un ſtahweja tajās ar dihwainu, humora mirdſumu azis, it kā tajās wehl atſpoguſotos mulata ſakurtā ugunſkura atſpihdums. Wina balſs pahrſteidſa Beriganu kā ſiteens.

„Eſat gan juhs gruhtſirdigs pahriſ!“ winſch ſkati ſauza. „Kamdehl tā beſ gaiſmas tur ſtuhri, un kamdehl dſeedat miroku dſeeſmu, lai aiſdſiſhtu welnu, kura nemoj naw?“

Dawida ſirdi pamodās ſawas wainas apſina. Tomehr St. Pjera wahrđos nebija ne wiſmaſakā ruhgtuma. Ja, winſch ſmechjās par teem, it kā taſ, ko winſch redſetu, buhtu tikai labš joſš.

„Kahdas mihlas dſeeſminas, waj kautkas iſhſkms ſcheit buhtu wairaf peemehrots,“ winſch turpinaja, aiſwehriš durwis un nahdams tuwaſ. „Kamdehl ne „En Roulant ma Voule,“ mana maſā ſchanna? Tu jau ſini — ta iz mana mihlakā dſeeſmina.“

Winſch atwillka elpu, un pehſſchni wina balſs iſpluhda ſpehzigā dſeedaſchanā, kaſ lika nodrebet kabines ſeenam:

„Spirgti, stipri wehji puhšch,
 En roulant ma boule.
 Mahjās mani gaida lihšems behrns,
 Rouli, roulant, ma boule roulant!
 Uif nama dšidrs strautinšch burbufo,
 Tajā trihs jautrās pihlītes kuhlens,
 Kamehr ar šdraba ščautenti neredšetu
 Karalbehlš weikli tās semē ščauj.“

Dawids redšeja, ka St. Pjera seewa bija peezehlušeš. Nu wina isgahja no ehnaš gaismā. Šsbrihnā winšch redšeja, kà ta ussmatdšja St. Pjeram un pirkšteem aišspeeda aušis, lai nebuhtu jadsird wihra rehzeeni. Ta negaiditā eerashanāš winas nebuht neustrauza; likāš pat, it kà wina lihšji tam pajautrinatōš par kautko. Bet tad Dawidam likāš, it kà tas buhtu pamantijis winas fejā kahdu peespeestu un ščhpigu išteikšmi. Uif winas ahrejās lihšmības flehpās kahdas eefščejas raises.

St. Pjers peenahja tuwaš un, kamehr wina leelā roka weenalšigi noglahštija seewas plezu, tas peewehršās Dawidam.

„Waj winai naw wiššaldatā balšs pašaulē, monsieur? Waj ešat kahdreif dširdejis šaldaku? Škweenam wihtreetim, kas wehl naw pušē nomiris, ta eelauščas dwehšeles dšitumos. Šchi balšs...“

Winšch fastapa Marijas - Annas šlatu. Winas waigt bija tumšchi peetwihtušchi, un winas azu išteikšme lika tam uš mirkli apflust.

„Ma foi, eš runāju aif pahrleezības,“ winšch plezus paraustidams apgalwoja. „Nu, waj man naw taišniba, monsieur Kerigan? Waj ešat kahdreif dširdejis wehl šaldaku balši?“

„Ta teesham ir brihnišchla,“ Dawids apleezinaja, un pats šatruhkās, waj naw išteizis jau pahraš dauds.

„Deeliski! Šsmu laimigs, ka atšihstat manu taišnibu. Bet ma, cherie, — labu nakti! Man jabrauz atpakaš uš ploštu.“

Marijas - Annas fejai pahršlihdeja weegla ehna.

„Deekas, tu loti šteidšeš,“ wina peesihmeja.

„Welns un nahwe, tew iaišniba — newaru nemas šagaidit, kad nokluhšchu atpakaš pee šawām raisem! Un tu...“

„Ari eš nowehlešchu monsieur Keriganam labu nakti,“ wina

to steidfigi pahrtrauga. „Tu tatschu wišmas pawadisi mani manâ istabâ, St. Pjer, lai finatu, ka atodos droščjibâ?“

Wina ŋneedſa Dawidam roku. Sanehmis ſčo miškſto, filto roku, Beriganš nejuta tajâ ne wišmasako triškſu. Wina nemeſginaja to aštri atraut atpaſal, ne ari noflehpt ſawa ſkata maigo išteikſmi.

Dawids mehmi noluhkjošs pakat abeem aišejoſcheem. Wiſſch wehl dſirdeja St. Pjera balſi kautkur ahrâ, naſts tumſâ, dſirdeja wiſnus kopâ ſolojam pahr ſlaħju uſ luġa preekſħgalu. Pušminuti wehlat wiſſch ſinaja, ka St. Pjers no jauna eeſahpis kannu. Sem aira ſiteeneem ſaħta ſħħaſtet uħdens.

Mirkli waldija *lušums. Tad pahri tumſas ſlaħtai upei no jauna atſkaneja St. Pjera ſkata, daħrdošchâ balſs. Wiſſch atkal dſee-daja: „En roulant ma boule“.

Dawids ſtaħweja pee waſk loga un klaufijâš. Winam liſâš, it kâ St. Pjera dſeeſmai upes preteĵâ kraſtâ atbildetu klufa atbalſs.

5

Riħſ ar meħtraš tuwoſchanoš no meħču beeſoku puſes, ari Beriganâ arweeni wairak peenehmâš kaħds mozoſchš nemeers. St. Pjera balſs jau ſen bija apluſuſi. Pamaſam iſdſiſa ari ugunis preteĵâ kraſtâ, un eeſtaħjâš pilnigo tumſa. Taħlumâ doħji duzinaja peħrkonš. Gaiſs kluwa ſmagš un ſpeedošchš. Naſtsputni klufeja; ari no meħča neatſkaneja neweena balſs, neweena ſkana. Dawids iſdſeħſa kaħinê ſpuldſes un tumſâ noſeħdâš pee loga.

Meegš behga no wina. Ĵtweens nerws winâ kleeďja peħ roſibaš, dſiħwainas domas jauzâš galwâ, kameħr wina dſiħwâ fantaſija liſâš noweduſi to pee kaħdas ainawas, ka lika ſħauſmâš nodrebet wina ſirdij. Winam ſħkita, ka taš uſminejis pateſibu, ka St. Pjers patš ſewi nodewiš. Wina nojauta un ſezinajumi gan ſħkita netižami, un tomeħr — taš, ko wiſſch bija redſejis ſawâm aħim un dſirdejis ſawâm auſim, apſtiprinaja wina aiſdomaš. Winam bija ja-atſiħſt, ka St. Pjera miħla pre! Martiju - Annu ir wišmas neparaſta. Wina iħtureſchanoš pret ſewu atġaħdinaja driħjal teħwa iħtureſchanoš pret behrnu. Tajâ bija kautkaš teħwiſchĵi - beħruħpigš. Nekaš neleezinaja, ka wiſſch buħtu taš wiħrs, kaš waretu kluħt ġreiffirdigš uſ ĵitu wiħreeti.

Namehr Dawids tà sehdeja tumfà, kas lihds ar negaisa tuwo-
 fchanos kluwa arweent nezaurredsamaka, winsch atzerejäs kauna
 un sahpuj isteiksmi St. Pjera seewas azis, kad ta bija stahwejusi
 wihra preekschà. Winsch atkal dsirdeja täs aisklustinoscho balsi, kas
 aizinaja Swebto Zaanawu usklausit winas luhgšchanas un palihdsit
 tai. Tobrihd winsch wehl nebija šapratis šchis tragikas. Nu winsch
 nojanda daudš wairaf, un atkal redseja sawà preekschà Mariju - An-
 nu, kà ta bija sehdejusi kabines ehnà pee klaweerem, pee tam ašaras
 bija mirdsėjuschas azis. Turpretim St. Pjers dseedadams bija aif-
 brauzis atpakal uf ploftu! Ja Kerigans pirit bija šajutis simpa-
 tiju pret šcho zilweku, tad tagad winsch gandrihs eenihda to. St.
 Pjera paššawaldibai bija ditinats eemefis, tikai täs pamatà bija
 newis augstfirdiba, bet weenaldsiba. Šchis zilweks bija leekulis,
 kas šahkumà gan bija weikli tuklojis šawu lomū, bet wehlat tomehr
 fewi nodewis. Winsch nemihleja Marijas - Annas tà, kà Dawids
 mihleja to. Winsch bija runajis par to kà par behrnu, bija isture-
 jees pret wianu kà pret behrnu. Tamdeht wianam ari nenahžàs gruht
 paturet paššawaldišchanos tahdà situazijà, kas wihtreechu leelako
 daku buhtu šaniknojusi. Un pehššchni, atzerotees ustrauzofchos brih-
 ichus šmilšchu klajumà un wifus lihdsšchinejos notikumus, Dawids
 šaprata, ka St. Pjers sem ustizibas un draudsibas maskas ismanto
 šcho seeweeti kaulkahdeem semeem, šawtigeem mehrkeem.

Dawids newareja aismirst Marijas - Annas pilnigo pašahwi-
 bu un ustizibu wihrum. Šlacs, ar kahdàm wina bija to gaidišusi,
 un pahrlēcžiba, ka St. Pjers weenmehr un wifur atradis pareiso
 išeju, nebija leekulotàs. Ari ta dedsiba, ar kahdu wina šchodeen bi-
 ja steigusees apšweikt St. Pjeru, pametot Dawidu weenu mešchà,
 nebija islikschanàs. Tà, wirknejot faktu pee fakta, Keriganam šchki-
 ta, ka winsch jau usminejis wifu pateesibu. Marija - Anna mihleja
 wihru. Turpretim St. Pjers bija weenigi ihpašchneeks — weenal-
 dsigs, gandrihs brutali - beškaršls.

Špalgs pehrkora grahweens atgahdinaja Dawidam negaisa tu-
 wofchanos. Winsch peetruhlàs kahjäs un peewehtšjäs kabines šee-
 nai, aif kuras St. Pjera seewa drošchi ween guleja wehl nomodà.
 Winsch mehginaja smeetees un norahš fewi par šchahdu nepeedoda-
 nu eejaukschanos St. Pjera un ta seewas gimenes leetàs. Kas da-
 las wianam bija gar wifu to? Burtiski nemot, Marijai - Annai,
 azimredšot, nebija ee.nesla fuhdsetees par sliktu apeeschanos ar to,

un galu galâ — winai tatschu nebija behrna prahts. Droschi ween wina pat nejustos pateiziga Dawidam par ta lihdszeetibu. Nâ itweena lepna ņeeuweete, wina aifrahditu tam, ta tas eemaldijees apgabâlâ, kur tam nelas naw mellejains.

Winfch peegahja pee loga un, atwehris aiffargtihflu, isbahja galwu un plezus ahrâ. Gaisâ nebija ne masafâs wehsminas. Bija til tumšchs, ka winfch newareja ņastatit pat turpat sem loga tekofchâ uhdens. Bet scho tumfu, kas ņchlihra winu no pretejâ kraņta, blahwi apņpihdeja weena weeniga, dņeltena uguntina. Beņ ņchaubam, tâ dega ploņta ņajitê, kur ņchobrihd atradâs ari St. Pjers.

Smaga leetus lahņe nokrita Dawidam uņ rolas. Aiņ muguras winfch dņirdeja negaisa wehņineņi eefņchalzamees preeņchu galotnês. Tomehr ne pehrtons, ne ņibens nepeeteiza negaisa eestahņchanos. Leetus gahjâs no debesim til beesâ masâ, ka to waretu greeņt ar naņi. Kerigans eewilka atpaņal galwu un plezus un eelpoja atņpirdņinoņcho gaisu. Winfch atkal pawehrâs pahri upei, kur ņahweja ploņts, bet nu uguntina wairs nebija ņastatama.

Mechaniņki winfch ņahņa iņgehrbtees. Daņčas minutes wehlat tas jau ņahweja pee loga pilnigi ņails. Uhdņ ar leetu bija uņnahzis ari ņibens ar pehrtonu, un ņibenu gaismâ Dawids puhlejâs ņastatit ploņtu. Wina aņinis ņchalza ņahda neatwairama wehņeņchands. Tur pahri, ploņta ņajitê, bija St. Pjers. Ja Dawids iņmantotu tumfu un negaisu, lai nokluhtu uņ ploņta, tur weeglt waretu ņautņas notitt.

Wina medneeka iņtinktņs dņina to ņchajâ dehlâ. Wadotees no ņahdas tumņchas nojautas, winfch no jauna isbahja pa logu galwu un plezus. Jauns ņibenu uņleefmojumņ atkal pahrrahwa nezaurredsamo tumfu. Ta atņpihdumâ winfch uņ mirkli eerandņija upi un tahlo kraņtu. Peldeņjana winam newareja ņagahdat gruhtibu; tur laht tâ bija labs wingrinâjumņ rihtdeenas zihnai.

Kerigans weikli iņlihdâ pa logu. Ruga malâ to wehltreis pahrsņeidņa ņibenu uņleefmojumņ. Uhdamees, ka ņahds waretu to eerandņit, winfch ahtri eerahwâs ņajites ehnâ. Kad no jauna eestahjâs tumņa, winfch klusu eņņlihdēja uhdenti, eenira un ņahla ņpehzigâm kuņtibam peldet uņ pretejo kraņtu.

No jauna uņleefmojojot ņibenim, winfch iņnira. Ur roku noslauzijas no ņejaņ uhdenti winfch iņwehlejâs ņahdu punktu, kas atradâs apmehram ņimts metru attahlumâ no ploņta augņchup pa ņtraumi, un

peldeja turp. Desmit minutes wiņšch peldeja, nepazeldams galwu; tad tas brihtinu atpuhtās un lahma straumei ņewi neŝt, gaidot jau nu ŝibena uŝleesmojumu. Kad tas beidsot atŝpihdeja, Dawids eeraudŝija ploŝtu nepilnu ŝinis metru: attahlumā, maŝleet lejup pa ŝtraumi. Pilnigā tumŝā wiņšch beidsot ŝaŝneesja ploŝtu un uŝrahpās uŝ ta.

Negaiŝs pamāŝām aiŝwirŝijās uŝ reetumeem. Dawids guleja neŝuŝtedamees. Kad no melnajeem maŝkoneem atkal iŝŝchlihlās ŝibenis, wiņšch ta gaiŝmā eeraudŝija maŝo telŝchu pilŝehtiņu, kaŝ iŝpletās wiņa preekŝchā. Pirms ŝibena atŝpihdums nodŝiŝa, wiņšch jau bija ŝaŝlatijis kajites tumŝcho ehnu.

Ugi wiņšch guleja neŝuŝtedamees, neeedroŝchinadamees tumotees kajitei. Wiŝaplahrt waldbija dŝilŝch klufums. Uzimredŝot, St. Pjera laudis guleja geeŝchā meegā.

Kerigans pats iŝŝti neŝināja, kaħds buħŝ wiņa turpmaŝais ŝolis ŝchajā deħlā. Sekojot peħŝcham impulŝam, wiņšch bija beŝ kaħda noteikta plana atpelde;is ŝchurp, zeribā ŝatikt kajitē St. Pjeru. Warbuht ŝchi ŝatikŝchandās wareja iŝwehrŝtees kaħdos ŝwarigakoŝ notikumos. Bet wiņam nebija peeteekoŝchi ŝwariga eemeŝla, lai peeŝlauwetu pee kajites durwim un iŝrauzetu St. Pjeru no meega.

Kamehr wiņšch miŝlejās ŝadomāt ŝchahdu eemeŝlu, uŝ ploŝta waldoŝcho tumŝu peħŝchni paħrŝchehla plats gaiŝmas ŝtars; bet jau naŝtamā ozumirkli to atkal aptumŝchoja kaħda ehda. Dawida ŝlats aŝtri peeweħrŝās gaiŝmas awoiteem. St. Pjera kajites durwis bija walā. Telpā dega ŝpulde, bet durwis ŝahweja pats St. Pjers.

Tikās, wiņšch bija iŝnahzis nowehrot laika iŝredŝes naktij. Wiņšch apmeerinātŝ eemehjās un, pagreeŝis galwu atpakal, paħr plezu uŝŝauza kaħdam, kaŝ atradās kabine:

„Pikis un ŝehrē, kaħda tumŝa, wiŝmiħlakā! Bet negaiŝs aiŝwirŝās uŝ reetumeem. Beħz daŝchām ŝtundam jau atkal mirdŝēs ŝwaigŝnes.“

Wiņšch eegahja atpakal kabine. Durwis aiŝweħrās. Dawids paħrŝteigts aiŝtureŝa elpu un plaŝchi eepŝetām azim luħkojās turp, kūr nupat weħl bija ŝpiħdejuŝi gaiŝma. Ar ko St. Pjers bija ŝarunajees? Amante! Paħrpratumŝ bija neeeŝpeħjams. Wiņšch taŝchu bija ŝkaidri dŝirdejis to ŝalam: wiŝmiħlakā. Iŝŝkaidrojums wareja buht tikai weeas. Marija - Anna neatradās uŝ fuga. Saŝweħreŝtibā ar St. Pjeru wiņa bija Dawidu peejokojuŝi tā peħdejo

nelgu. Schee abi israhelijās gudrafi, nekā viņam bija šķērtis. Tumsā viņa bija kopā ar viņru atgriešanos un plosta. Bet kāhds nolūks bija viņai šai komēdijai? Kamdehļ viņa bija griebejusi, lai Dawids domā, it kā ta wehļ atrastos un kuga?

Viņš peezehļās un noslauzīja silto leetu no sejas. Tumsā no-
lēhpa ruhgtō smaidī, kas poviņdeja viņa lūhās. Pehz pirmā
pahrstēiguma viņu sagrahba astraunkums, kas dewa jaunū barību
viņa energijai un apwehmībai. Viņš nejutās apkaunots, ne arī
saruhgtināts šāmu zētumfargu leekulības dehl. Ka zīlweku medi-
bās nahzās reišem zēst arī neweiksmas — tas bija pilnīgi dabīgi,
un Kerigans nekād neleedja šāweem pretineekēm pelnīto atsinību.
Arī apšīna, ka Marija - Anna nebuht natw nelaimīga, nesaprasta šee-
wa, bet tikai ar nolūku zensčas tāhda isliktees viņa azīs, — bija
tāhdas pat „dseedinoschas šahles“. Bet kamdehļ viņa bija to da-
rījusi, un kamdehļ arī St. Pjers bija peedaližees šajā komēdijā —
to noskaidrot tagad bija viņa peenahkums.

Wehļ pirms stundas viņš buhtu labā nokirtis šew rotu, ne-
kā isšpeegojis St. Pjera šeevu, maj šlepeni klausīžees šem tāš loga.
Bet kad nu viņš tuvojās kabinet, viņa firdsapšīna kluseja. Mari-
ja - Anna pati bija peespeedusi wtāu aismirst katru smalkjuhtību.

Leetus bija gandrīh mitežees, un weenā no tuwejām telim
eerunajās meegaina halšs. Domehr Kerigans nebašhijās, ka kāhds
waretu to pamanīt. Naktis wehļ ilgi buhs tumscha, un viņa basās
kāhjas šoloja tik klusu, ka pat šuns nebuhtu pamanījis viņa tu-
mošanos. Pēe kajites durwim viņš palika stahwam un eeklau-
sijās. Viņš škaidri širdeja St. Pjera balši, kaut wahrdi nebija
šaprotami. Mirkli wehļ atškaneja šeweetes maigee, lihšmee smee-
li, un Dawidam likās, it kā kāhda zēta roka šaschnaugtu tam firdi,
kurā tas šajuta šahpi, un duhreenu. Šahajos smeešlos isškaneja wišs,
tikai ne nelaimē. Likās, winos trīhzeja triumšejošchs preešs.

Pehšchī St. Pjers tuvojās durwim, un viņa balšs tagad ška-
neja škaidraf.

„Mihlā firds, tizi man — tas ir labakais joks viņā manā muh-
šhā,“ Kerigans širdeja to šakam. „Wehs ešam pilnīgā drošhībā.
Ša gaditōš kas neparedšets, šāi leeta domehr arweenu wehļ buhtu
nokahrtojama zītadā weidā. Neraugotees un wišu to, eš waru tikai
šmeetees un dseedat. Un viņa šawā smeešligajā newainībā nekā

nenojaušch..." St. Pjers pagreestās atpakaļ, un Dawids wēlti pē-
publeja dīrdi, zensdamees šakausit to turpmakos wārdus.

Wāsis kabīnē atkal kļuwa klusākas. Wehl diwreij Dawids dīr-
deja seeweetes maigoš smēklus. Kad St. Pjers no jauna sahka
runāt, wina wārdi wairs nebija šaprotami.

Reigāns armeenu wairak pahrleezinājās, ka wina nejauschā
dehka nowēdis to pē kahda šwariga atklahjuma. Uzimredšot, St.
Pjeram bija kahdi nodomi, kuras Dawidam katrā sinā wjadseja is-
dibināt. Kabīnei wjadseja buht logam; warbuht tas pat stahweja
waka...

Wīsch taustidamees dewās uš to kajites puši, kas bija pēwehrt-
ša kraštam. Šchaurš gaismas stars wismas pa daļai apstiprināja
wina nojautu. Kajites seenā bija logs, bet tas bija aishwehrtis un
gandrihš pilnigi aishegts. Ša aishkars buhtu nolaišts, gaismas sta-
riņsch nebuhtu islausees no kabīnes naktis tumsā.

Dāschas minutes Dawids nekustedamees tupeja sem loga, zere-
dams, ka tas warbuht tomehr wehl tiks atwehrtis, jo wehšch pēh-
schni bija pilnigi norimis. Wāsis eekschā škaneja wehl nefaprotā-
mak. St. Pjera wārdū wīsch gandrihš nemas wairs nedširdeja,
bet wehl diwas reišes kabīnē noškaneja seeweetes gaischee smēkli. Wi-
na klastbuhtnē ta bija smehjufees pawišam zitadi! Dawids pēwehrt-
ša šlatu šchaurajai gaismas špraugai, un wina luhpās no jauna
atplaišnija tas patš ruhgtais šmaids. Wehlešchānās eeluhkotees
kabīnē kļuwa neatwātrama. Galu galā to tatschu prasija wina ama-
ta stahwollis, wina pēnahkums.

Wīsch preezajās, ka aishkars bija nolaišts tif semu. No pēdših-
wojumeem wīsch sinaja, ka naw fewišchka eemesla bihtees, ka ka-
binē atrodoschees kaudis waretu pamanit wīnu pa šchauru špraugu.
Wīsch preežhiās no semes un islehhjās, kamehr ta azis atradās wee-
nā augstumā ar špraugu.

St. Pjera šewa atradās teešchi wina redšeslokā. Wina sehdeja
ar muguru pret logu, tā kā Dawids newareja šaklatit tās šeju. Wi-
na jau bija pušē isgehrebusees, un klaidā islaištee mati apšedša tās
plezus. Dawids atzerejās, kā reiš bija runojis par eekarlano wī-
mu winas matos, ko isšauza sinams apgaismojums. Wīsch bija
nowehrojis šcho wīsmu šaulainā deenā, bet nekad wehl kajites špul-
dšes gaismā.

St. Pjers stahweja šewas preešchā un šmaididams noluhkojās

tajā. Tad winsch istteepa šawu leelo roku un šanehna tās mirdso-
 šhās matu zirtas šaujā. Wina smeeklos isftaneja neslehts ihpach-
 neeka preeks. Seeweete peezehlās, un winas failās, mihtās rofas
 apwiija St. Pjera šaklu. Wilsis peeklahwa winu šew flahst. Wi-
 nu šahwi lifās fakuhstam weenā, un tad winu luhpas fatikās
 fkuhštā.

Seeweete smeedamās atmeta galwu, tā ka winas mati noka-
 rajās lihds pat grihdai, un St. Pjera luhpas wairs newareja aif-
 sneegt tās muti. Abi pagreesjās apkahrt. Nu seeweetes feja bija
 peewehersta logam. Šerigans tikai ar puhlem šawalbija kleedseenu.
 Mirkli winsch luhkojās tai teeschi azis. Likās, it ka winas pawehr-
 tās luhpas usfmaiditu tam; winsch redseja tās balto šaklu un neap-
 fegtās kruhtis. Dawids ahtri nometās semē. Šamehr tas rahpoja
 atpakal uš plosta malu, širds winam kruhtis draudeja pahrsprahgt.
 Šašhā uhdens malā winsch apstahjās. Winam truhša elpas. Wina
 škats lihda pahri upei uš fugi. Tur atradās Marija - Anna Bu-
 len — seeweete, kuru winsch mihleja! Ar šahpēs šašhnaugtu širdi
 St. Pjera šewa weena guleja šawā masajā šabinē.

Bet plosta šajik, nebehdadams par Marijas-Annas zeefčanām
 un apkarnojumu, šahweja wisleelakais nelectis, šahdu Šerigans
 jekhad bija šatizis, — St. Pjers Bulens! Un wina šahweenos,
 glahštidama to šawām luhpam un šaweem mateem, dušēja ta zilweka
 mahša, kuru winsch, Dawids, bija nodewis bendes rofās, — Šarme-
 na Šanschē!

6

Šerigans bija tikpat nobijees ka pahrssteigts par šcho negaidito
 atklahjumu. To winsch bija gaidijis wismajak. Pat šapnos winam
 tas nebuhtu rahdijees, šamehr wina škats pa aifšara špraugu ne-
 bija eeraudšijis Šarmenas Šanschē škaišto feju un pusapgehrbto
 šahwu. Širmajā pahrssteigumā winsch bija metees prom no loga.
 Tikai tagad winsch šaprata, ka ta bijuši šmaga kluhda.

Šerangotees uš to, winsch tomehr wairs netauštijās tumšā at-
 pakal uš šajites puši. Ar redseto pilnigi peetika, lai šaprastu wišu.
 Rokas winam šašhnaudšās duhrēs, šad tas noschdās plosta malā
 un notahra šahjas uhdeni. Šats par šewi tas jau nebija nekās fe-
 wišchēs. Tas bija tas paš šenfēnais, nedabigais šahsts. Bet šah-

jā gadījumā tas modināja Dauidā neīstāmu reebumu, kas šaknū mā ar tahdu spēktu sagrahba wīnu, ka tas pat nepeegreesa wehribās dihwainajam apstāklim, ka teeschi Karmena Janschē bija ijrāhdijušes par scho otro seeweeti. Wina fantāzija aīnesa to pahri upei uš kuga, kur St. Pjera seewa weena zeeta šawā nelaimē. Wina pirmāis impulsis bija mestees upē un steigtees pee tās; otrāis — greeštees atpakaļ, neraugotees uš kailumu oelauštees kajitē pee St. Pjera un šaukt to pee atbildības. Sawās lihdsšchinejās zilweku medneeka gaitās wīnam nekad wehl nebija nahzees otru nonahwet; bet St. Pjēru wīnšch šchajā azumirkli buhtu warejis aukstāsinigi nogalināt. Wina pīrksti eezirtās plosta koka; aīnis tam karsti riteja dšihslās, bet aīis lwehloja plehšiga šwehra nīknumis, kamehr tās arweenu wehl luhlojās tumsā, kas šchēhra wīnu no Marijas - Annas Bulen.

Zīkdands wīnšch sinaja? Tas bija pirmāis jautājums, kas atausa wina smadsenēs. Pehšchāni wīnšch atzerejās, kā bija atwainojees Marijas - Annas preešchā, ka wina un Bateša bokka zihna notiks wīnās tuwumā, un wīnās mīhlaino atbildi, ka wina neefot weenigā dama, kas sīna, ka zihna rīht notiks. Tobrihd wīnšch nebija peegreesis šewišchkas wehribās šchāi peesihmei, bet nu wīnšch šaprata to. Bes šchāubam, Marija - Anna sinaja, ka Karmena Janschē atrodas uš plosta.

Waj wina sinaja wehl wairak? Waj wina nojauca pateesību, waj ari tikai šwahrstijās aīšdomās, ko wīnā wajadseja pamodināt St. Pjera wehšumam pret to un wina steidsīgā atgreeschānās uš plosta? Dawida domās aīšlīhda wehl tahlak atpakaļ. Wīnšch atzerejās, kā Marija - Anna bija aīstahwejusī Karmenu Janschē, kad wīnšch bija tai stahstijis par scho seeweeti, kurās brāhli tas bija nowedis pee karatawam. Tam wareja buht tikai weens īškaidrojums: Marija - Anna pasīna Karmenu Janschē un sinaja, ka ta atrodas uš plosta kopā ar St. Pjēru.

Lomehr eet tahlak šawos šezīnajumos Kerīgans neeedroschīnājās. Wareja buht nekaitāmi eemesli, kas īškaidrotu Karmenas atrašchānos uš plosta; tāpat nebija brīhnumis, ka Marijā - Annā waretu pamostees aīšdomas pret tīk škaistu seeweeti, un sīnomas baschās šawas laulības laimes dehl. Bet Dawids bija pahrlēezināts, ka wehl lihds pat šchim wāšaram wina bija zihnījusees pret šchādām aīšdomām un zentusees tās apšahpet, kaut sīnāja, ka wīnās wīhru uš plosta pawada seeweete, kas ir wehl škaistaka kā wina. Šchajā lai-

lâ, ko wina bija pawadijusi kopâ ar Dawidu, ta nekad nebija israh-
dijusi baschu, bet tikai ar ilgâm bija gaidijusi St. Pjera eerasha-
nos. Kad tas beidsot pahrnahza, wina lâ putnisch steidsâs tam
pretim. Dawids pats fawâm azim bija redsejis, lâ wina pee ap-
fweizinaschanâs bija peeklahwusees St. Pjeram. Tikai schi tumshâ,
wehtrainâ nakts bija pahrmehrtusi winas baschas mozoshâ pateesibâ.
Zo St. Pjers bija aifwedis winau atpakal uf luga, pat nezensdamees
noslehpt fawu nepazeetibu drihsak atgreestees uf plosta.

Atkal un atkal Kerigans apgalwoja few, ka Marija - Anna no-
fina wifas pateesibas, ka naw to, lihdsigi winam, redsejusi pa St.
Pjera fajites loqu. Tikai ihju mirkli Marija - Anna nebija speh-
jusi noslehpt fawu wilshanos, bet tad tās dwehsele atkal bija uswa-
rejusi juhtas un pazehlusees tam pahri. Dawidom likâs, it lâ tas
atkal redsetu eekwehlojamees winas azis, kad St. Pjers bija pa-
fkaidrojis, ka tam nepeezeeshami jasteidsotees atpakal uf plostu. Wi-
nas wingrais stahws bija isflehjees, winas schrtâs luhpas sawillku-
schâs lepnâ, nizigâ smaidâ. Un kamehr Kerigans garâ atkal skatija
scho ainu, wina muskuli sawilkâs, un tas fewi nolashdeja St. Pjeru.
Marija - Anna warbuht jutâs aisskarta apsinâ, ka tās wihra skats
un domas pahral beeschi kamejâs pee fweeschas seeweetes; bet winas
tibri - seewischâ daba nekad nespehja eedomatees tahdu noseegunni,
tahdu winsch, Kerigans, bija nowehrojis pa fajites loqu. Par to
winsch bija pilnigi pahrleezinâs.

Un tad pehlshni, lâ apschilbinoschs gaismas stars no tumshâm
debesim, winam eekrita prahtâ wifis, ko St. Pjers bija tam teizis par
Mariju - Annu. Tobrihd winsch bija fajutis pret St. Pjeru lihds-
zeetibu; winam bija kluwis schehl schi milscha, kas til sawaldigi
prata tikt galâ ar situaziju, kas ilweenu zitu wihreeti buhtu fatrau-
lusi lihds neprahdam. St. Pjers bija atfinee, ka Marija - Anna
esot zeeschaf peekhrusees Keriganam, nekâ winai wajadsetu to da-
rit. Tikpat walsfirdigi winsch bija pateizis, ka wina fewa nojau-
shot Dawida mihlu un esot fajutusi uf saweem mateem wina skuhpstu.

Keriganam feja tumshâ kwehloja. Winsch juta karstu wehlescha-
nos nogalinât St. Pjeru. Bet waj warbuht ari St. Pjeram nebija
gluschi tahda pat teesiba wehletees wina, Dawida, pasufchamu no pa-
saules? Zo skuhpstot winas matus un zeeschi apskautu nesot to pah-
ri strautam, winsch tatschu bija sinajis ka ta ir St. Pjera fewa.
Un Marija - Anna... Wina safprindsinatee muskuli atlaidâs.

Lehnâm wiensch eelshdeja upes wehsjâjâ uhdent un peldeja atpafal uf fugi. Winâ wairs nebija pirmitejâs apwehmibas un energijas, un kraštu tas safneedsa zeturtbaljuhdses attahlumâ no fuga. Scheit wiensch brihdi nogaidija, kamehr mahtoni masleet paschkirâs un blahwa krehsla apspihdeja schauro, olaino pludmali. Gauseem, gurdeem foteem wiensch dewâs atpafal uf fugi un, safneedsis to, pa logu eelshda kabinê.

Wiensch eededsa spuldsi un, nogreesis to pawisam semu, wahjajâ gaismâ berseja ar dweeli mustulus, kamehr tee sahka fuhrstet. Nu wiensch bija sagatawojees rihtdeenai, un schi apsina peepildija winu ar lepnu preeku. Nis sporta mihlestitas wiensch bija eemetis Konkombram Batesam sejâ pirmo, pusê pa jokam domato isaizinajumu; bet nu to wadija pawisam zita dsina. Gaidamâ zihna winam wairs nebija weenaldsiga isklaideschanâs, weeglprahtiga dehka, kura tas gandrihs pret sawu gribu bija eelaidees. Nu schi zihna nosihmeja wisleelako notikumumu wina muhschâ, un ar plehsiga swehra nepazee-tibu wiensch gaidija rihtu. Tomehr ta nebija mulata feja, kuru wiensch eedomâs redseja sem sawu siteenu krusas. Batesu wiensch newareja eenihst; taihni otrâdi — pat ari tagad schis zilweks nebija winam nesimpatifks. Kerigans peespeeda fewi apgultees, un brihdi wehlat ari aijniga. Sapri wiensch redseja fewi zihnamees, tikai wina pretneeks nebija Bates, bet gair St. Pjers Buleus.

Schis fapnis kâ uguns kwehloja wina smadsenês ari wehl tad, kad wiensch atmodâs. Saule wehl nebija isnirusi pee horizonta, bet austrumos jau kwehloja rihta blahsma. Kerigans meerigi un ruf-pigi apgehrbâs, wisu laiku klausidamees, waj neifdsirdes kahdu skanu aif kabines feenas. Ja Marija - Anna ari bija nomodâ, tad tomehr wina isturejâs loti klusu. Turpretim kraštâ bija dsirdami trokshni. Pahri upei skaneja dseefmas, un Kerigans pa logu redseja, kâ ugunskuru duhmi zehlâs pahri foku galotnem. Genahga wakarejais indiantis un eenesa winam brokastu. Pusstundu wehlat tas pat indiantis nowahga traulus.

Kerigans pazeetigi gaidija. Winu nemozija nekahda preeksa nojauta, ka tam waretu gaditees kas launs. Ikweens wina nerws, ikweena mustulu steegra bija sagatawojusees zihnai. Wiensch bija zeeshi pahreelinats, ka uswarês; ta bija gandrihs bihstama palah-wiba uf gaidamo triumfu, ja patureja wehrâ brutalu pahrspehtu, pret kahdu winam nahkfees zihnitees. Neskaitamas reifes wiensch

Klausijās pee seenās, kas šķēhbra wianu no Marijas - Annas, bet otrā pusē, arweenu wehl waldija pilnigs klufums.

Bullstēns sita aštoni, tad durwis parahdijās weens no fuga kalpotajeem un jautaja Keriganam, waj tas esot saposees. Dawids tuhlin fevoja wianam. Winašch bija aismiršis šawu soboschanos par Konkombriu Batefu, un aismirša plezu šomā ari bolša zindus, ar fureem bija šolijees fadausit mulatu lihds nepasihchanai. Winašch domaja wairs tikai par failām duhrem.

Ropā ar fugneefu winašch eekahpa fanu, kas tuhlin dewās pah-ri upei. Dawidam likās, it kā tas buhtu manijis fakustamees Marijas - Annas kabines loga aiskaru. Winašch šmaididams pazehla pret to roku. Nu aiskars tika pilnigi pazelts, un winašch sinaja, ka St. Pjera šewas škats to pawada brauzeenā uš zihnas weetu.

Uš plosta neredseja neweena zilweša, bet masleet tahlaš kraštā, kur upe bija nolihdsinajusi un noskalojusi brihwu laukumianu, bija bars wihru. Dawids brihnijās, ka wina isturas tik klufu, jo winašch sinaja, ka ploftneeki parasti mehds iškahdit šawas juhtas ar wifu plaušchu spehlu. Winašch eeminejās par to fugneefam, bet pehdejais tikai paraustija plezus un šmithnedams peehimeja:

„Tā ir St. Pjera pawehle. St. Pjers šafa, ka behrēs neklahtjotees trofšchnot. Un šchis buhs leelas behrēs, monsieur!“

„Saprotu,“ Kerigans pamahja ar galwu.

Winašch pahrlaida škatu puhlim. No ta widus atdalijās kahds milšigs šahws un nahja lejup uš upi. Tas bija St. Pjers. Šolihds fanu šafneedsa malu, Dawids ižleza kraštā un dewās tam pretim. St. Pjeram fevoja ari Batefs. Winašch bija lihds jostas weetai fails, un ari kahjas tam bija lihds zekeem basas. Wina garās, pehrtika rokas lengani nokarajās gar šahneem, un wina šermena mušuki rihša šaulē išklatijās it kā no mahagonija ižiršiti. Wifs winā leezināja par nefalauschamu spehlu un išturību.

Tomehr Dawids nepeegreesa tam ne wismasafās wehribas. Winašch dewās teefchi pee St. Pjera un palika ta preefschā šahwam.

St. Pjers šmaidija. Winašch šneedsa Dawidam roku, kā jau reš bija to darijis fuga šajitē, un škatā balši apšweiza to.

Kerigans neatbildeja un išklikās neredšam wina ištseptās rokas. Mirkli abu wihreefchu škati krustojās. Tad Kerigana roka šibenahstrumā pazehlās, un winašch eegirta pliki St. Pjeram teefchi pa waigu. Šiteena trofšnis atgahdinaja aira noschlaštšechamu pret

uhdeni. Starp ploftneekēem nebija nevēena. kas nebuhtu to dsirdejis, un kamehr St. Pjers, negaiditā plika pahrsteigts, atstreiplotoja soli atpakal, gaidošo wihru publi atskaneja isbrihna kledseeni. Konkombrs Batefs stahweja kà pahrakmenojees. Bet jau nahlamā azumirli St. Pjers atjehdsās. Rā plehsigs swehrs winsch apweedās apfahrt. Zlweens wina kermena muftulis sarāhwās warenam, wifu isnihzinošam lehzeenam; azis winam kwehloja, bet seja atspogulojās meshonigas dušmas. Wifu fawu lauschu preekshā winsch bija fanehmis wisnahwigako apwainojumu, kahdu ween war nodarit triju upju arwidus wihram — pliki ar atwehrtu plauftu. Wifu zitu war peedot, bet to — nekad. Kas pazeeta schahdu apwainojumu, ta gods bija apraipits lihds pat otram un trescham augunam. Dohjsch rehzeens islausās no Konkombra Bateja rihstes, kad St. Pjers, likās, tuhlin metisees wirsū fawam apwainotajam un to nogalinās. Sredsēs us winam apsolito zihau schkita azumirli juhdam, jo wisā seemeksemē nebija wihra, kas tagad drihktetu apstrijdet St. Pjera pirmtesibu us zihau ar Keriganu.

Dawids gaidija, sagatawojees fanemt faniknotā pretneeka usbrukumu. Un tad winsch otro reisi kluwa par leezineeku zihnai, kas norisinājās St. Pjera dwehselē. Milsis fawaldijās. Dušmas issuda no wina sejas, bet milsigās rokas arweenu wehl palika fashnauktas duhrēs, kad tas jautaja tif kluwu, ka weenigi Dawids wareja fapraft ta wahrduš:

„Tas bija jofs, monsieur?“

„Plikis bija domats jums, St. Pjer,“ Kerigans atbildeja. „Zuhs esat glehwulis un nodewejs. Schonakt es biju atspeldejis lihds ploftam. Es eeluhkojos pa logu juhsu kajitē un redseju, kas tur notika. Zuhs neefat zeenigs, ka godigs zilweks zihnās ar jums; tomehr esmu meerā to darit, ja ween juhs neefat pahrak leels glehwulis un ja arweenu wehl atsihstat muhsu noslehgtās deribas.“

St. Pjera azis eepletās. Brihdi winsch nenowehtsdamees luhkojās Keriganā, it kà gribedams lasit ta dwehselē. Wina leelās duhrēs atwehrās, stahws isflehjās. Skatitaji isrihnā wehroja scho pahrewhrtibu, jo no wiseem flahtesofchajeem weenigi pats St. Pjers un mulats bija dsirdējuschi Kerigana wahrduš.

„Zuhs bijāt us plosta?“ St. Pjers klušā balsi atfahrtaja, it kà netizedams fawam ausim. „Zuhs eeluhkojatees pa logu un redsejāt...“

Dawids pamahja ar galwu. Wina balši iſſkaneja neſlehts iſ-
ſmeekls un nizinafchana, kad tas pahrtarauza St. Pjere:

„Ja, es eeluhkojos pa logu kajitē un redſeju juhs kopā ar wi-
neleetiġako ſeeweeti triju upju apgabalā — ar ſeeweeti, kuras brahli
es nowedu pee karatawam. Es...”

„Uſgaidat!”

Rā pehrkona grahweens ſchis wahrds iſlausās pahr St. Pjera
luhpam. Winſch peegahja ſoli tuwat; ſeja tam rauſtijās, bet azis
raidija ſibenus. Ar milſiġu gribasſpehtu winſch atkal peespeeda ſe-
wi ſawalditees. Tad, it kà redſedams kautko, ko Dawids newareja
ſaſlatit, winſch mehgināja paſmaidit, un tajā paſchā azumirkli Da-
wids pomanija platu ſmihnu ari Konkombra Bateſa ſejā. Regaiditā
pahrwehrtriba, kaſ bija notikuſi St. Pjera ſejā, til loti pahrſteidſa
Dawidu, ka tas uſ mirkli ſanulſa. Muſi ſmeekli iſlausās no mil-
ſcha kruhtim, kamehr ta ſkats pahri upei peewehrfās fugim.

„Monſieur, juhs eſat nobaſchijees winas deht. Waj tas ir ee-
meſs, kaſ ſpeesch juhs iſaizindāt mani?”

„Ja, es gribu zihnitees par wiſtſhrāko un brihniſchko buhtni,
ſahda jebkad dſihwojuſi — par juhsu ſeewu.”

„Jozigi,” St. Pjers it kà ſewi noteiza, arweenu wehl neno-
wehrſdams ſkata no fuga. „Ja, tas teeſchām jozigi, ma belle Ma-
rija - Anna! Winſch teiza tew, ka miſlot tewi; winſch ſkuhpſtija
tawus matus un tureja tewi ſawos ſkaweenos; un tomehr winſch
grib zihnitees ar mani, jo eedomajas, ka es eſot nogrimis grehtā!
Un lai peespeestu mani zihnitees Bateſa weetā, winſch noſauza ma-
nu Karmenu par wiſneleetiġako ſeeweeti! Kaſ zits man wairs
atleet? Man jəzihnas. Man jaſatauj wiau, kamehr tas wairs
newar paeet. Un tad es noſubtiſchu wiau tew kopſchanai, Marie.
Un ſchis labdaribas deht, man ſchkeet, winſch labpraht peenems ſawu
ſodu. Waj tā nam, monſieur?”

Kad winſch nu no jauna peewehrfās Dawidam, wina ſejā ro-
talajās ſmaids. Wiſs uſtraufums bija iġgaiſis.

„Monſieur, es zihniſchos ar jums. Un muhsu deribas paleet
ſpehlā. Schajā brihdi buhsim godigi, kà wiſreem ſkajjas, un at-
ſiſtimees. Juhs miſlat ma belle Schannu Mariju - Annu? Waj
tā ir? Un es — es miſlu manu Karmenu, kuras brahli juhs eſat
paſahris, — miſlu wairat kà jebkuru zitu ſeeweeti paſaulē. Nu,
tā tad — ja jau katrā ſinā gribat — zihna war ſahktees!

Winaſch ſahka nogehrt kreflu, kamehr Kontombrs Batefs dohji ruhtdams kà nopehrtis funs aiſwillkàs prom, lai paſinotu St. Pjera laudim par ſtahwotka negaidilo pahrmainu. Un kamehr jaunà wehſts aſtri iſplatijàs ſtatitaju puſti, kà atbilde uſ to atfkaneja weens weenigs, greeſigs kreedſeens, kaſ iſlauſàs no kropa Andre kruſtim.

7

Kamehr Kerigans nogehrtba kreflu, winam bija jaatiht, ka wiſmaſ weenà ſinà St. Pjers ir tam wairat kà zeenigs pretneeks. Dawids paſina zilwekus, kaſ ſchkiti iſkalti no tehrauda — zilwekus, kuru nerwus un auſtaſinibu neſpehja ſatrizinat pat nahwes tuwums. Tomehr St. Pjers bija pahrats par teem — un ari par wiau paſchu. Uſ ihſu mirkli winan: bija iſdewees pahrwehrſt ſcho zilweku wulka nà, kaſ draudeja ar iſwerdumu; tomehr ſchee draudi nebija peepildi-juſchees. Kad Kerigans, lihdi puſei kails, dewàs winam pretim, St. Pjers jau atkal ſmaidija. Nekas neleezinaja par kaisles wehtru, kaſ wehl pirms daſcheem azumirkleem bija trakojuſi ta dwehſelè. Wina faltàs, tehraudſilàs azis luhkojàs teeſchi laipni, kao Kontombrs Batefs ſmiltis atſihmeja loku, kuru neeweens nedrihtſteja pahrkahpt. Un kamehr wehl Batefs bija aiſnemts ſchaja darbà, bet ſtatitaji zeefchi ſadruhimejàs ap ſcho loku, St. Pjers kluſu eefchukſteja Dawidam:

„Monſieur, taiſſibu ſakot, taſ ir kauns, ka mums jazihnàs ſawà ſtorpà. Es weenmèhr eſmu zeenijis wihtreeſchu, kaſ gatawi aiſſtahwet ſeeweeti; tamdeht es zentifchos neewainot juhs ſmagat, nekà nepeezeefchams, lai weſtu juhs pee prahta — un winnetu deribas. Tà tad nebihſtatees, ka es juhs nonahweſchu, kà taſ warbuht notiftu, ja manà weetà buhtu Batefs. Tapat apſolos — ſinamàs damas deht — ſaudſet juſhu ſejas glihtumu. Sinams, ja Karmena nojaufu, ka juhs pagahjuſchà natti eſat luhkojees pa logu muſſu ka- binè, wina wiſmeerigakà baſki pateiftu man: „Nogalini wina!“ Zo kopsch ta laika, kad tika pahahrts winas brahſis, wina nekahdà ſinà newar juſt pret jumſ draudjibu. Turpretim atteezibà uſ mani, wina ir engelis!“

Mizinoſchana pret ſcho zilweku, kaſ weenà elpaſ wilzeenà peemineja ſawu ſeemu un Karmenu Zanschè, iſſauza Dawida luhpàs ſobojoſchu ſmaidu. Winaſch pamahja ar galwu uſ wihtreem, kaſ gaidija zihnàs ſahkumu.

„Laudis kühst nepazeetigi, St. Pjer. Redseftim, waj juhs protat ari boffet.“

St. Pjers armeenu wehl wilzinajàs.

„Man teefcham loti fchehl, monsieur...“

„Waj efat fagatawojees, St. Pjer?“

„Ta naw godiga zihna, un wina man nefad nepeedos to. Juhs neefat man pretneefs. Efmu gandrihs pusotras reifes fmagaks kà juhs.“

„Un tilpat leelà mehrà gleshwilis kà neleetis, St. Pjer.“

„Tas ir tilpat kà zihna starp wihru un bëhrnu.“

„Un tomehr fchi zihna ir masat pasemojofcha kà fawas feewas peewilfchana ar personu, kas pelnījusi, ka winau pakar lihdsjās tās brahlim.“

St. Pjera feja apmahzàs. Winafch atkaphàs dafchus folus atpakal un uiffauza Batefam kahdu pawehli. Kad mulats norahwa no gallwas fawu farkano lafatu un tureja to ifsteeptajà rokà, fkatitaju interese fafneedja wisaugstako pakahpi. Tomehr Kerigans juta, ka lihdsji fintahrei, puhli walda wehl kahdas zitas juhtas. Winafch finaja, kas norifinàs fcho wihru fmadjenès, un lo tee kluwu eefchulft zits zitam. Wini juta tam lihdsji. Nu, kad winafch lihdsj pusei kails stahweja pretim St. Pjeram, pat Batefs atjina zihnas neweenlihdsjibu. Beenigi Kerigans pats jinaja, ka wina mustuku steegras lihdsjinàs zeeti noruhditam tehraudam. Spreefchot pehz auguma, winafch lihdsjās St. Pjera milfigajam stahwam teefchàm ifskatijàs kà sehns. Un St. Pjera laudis, fchis neweenlihdsjibas maldinati, gaidija drihsaf eepehrfehānu/ nekà ihstu zihāu.

Kerigans pasmaidija, redsot, kà Batefs wilzinajàs nomeft lafatu. Ar labi treneta boffetaja atjautibu, winafch jau bija paguwis fastahdit fawu zihnas planu. Kolihdsj lafats bija ifslihdejis Batefam no pirkfteam, winafch jau gabja pretim St. Pjeram. Tikai tagad winafch wairs nesmaidija.

„Nekad nesmeetes zihnas laikā,“ winau bija pamahzjijis kahds flawens bokfa meistars. „Nekad neifrahdit dusmas. Ja eefpehjam, wispahri noslehpjat katras juhtas.“

So gan teiktu wezais meistars, ja redsetu, kà winafch lehnām kahpàs atpakal, kolihdsj St. Pjers fahka ufburfti? Dawids sewi nodomaja. Winafch labi finaja, ka wina fejā St. Pjers un ta laudis fhajā aqumirlli lafa fmagato no wifseem grehteem — bailes un wil-

zinatšanos. Usmanīgi winaš wehroja fawas kara wiltibas ešpaidu uš pretneeku. Diwreij milšigais ploštneeks dšina winau few pa preekšču wisapfahrt lofam. Wina tehrauda flats pamafam fluwa smaidošs; wihru jejās nošuda šaprinšinatā išteikšme. Alufuma weetā pušli ņhur-tur atškaneja smeekli. Dawids atkaphās jau trefčo lofu, kamehr wina flats neuškrihtošči nowehroja Konkombriu Batešu un aif ta stahwofchos laudis. Wiši smihneja. Mulats stahweja ar iņbrihnā atplestu muti. Ta tatšču nebija žihna! Ta bija kome-dija. Žiflatijās, it kà gailis pagalmā dšenatu ņwirbuli — jo nu Dawids ņafša greestees ap St. Pjeru, te iņlehdams uš preekšču, te wairidamees, bet wišu laiku turedamees droņhā attahlumā no pret-næfa. Bateš eekauzās smeeklos, kuruš uštwehra ari pahrejee. Seju platā smaidā ņowilžis un rofas lengani gar ņahneem nofahris, St. Pjers pahrttrauza neņekmigo pakafšihšchanos un stahweja pilnigi neņagatawots, kad ņerigans wehltreij iņlehža uš preekšču un attal atpakaf. Un tad...

Mulatam smeekli ešpreedās rihtlê. Pušli pehņņhni eestahjās kapa klufums. Wihi stahweja atplestām mutem, it kà teem pehņņhni buhtu peetruhžis gaisa. Weiklat, nekā wini jebkad bija redsejuņchi, ņerigans bija iņlehžis uš preekšču. Wiši redseja to ņitam, dširdeja ņiteena troņni. St. Pjera galwa pehņņhni atkrita atpakaf. Laudis dširdeja wehl otro ņiteenu, trefčo — un redseja, kà St. Pjers it kà lodes fertš nogahšās ņemê. Žilweks, kuru wini nupat wehl bija iņņmehjuņchi, nu wairs neatgahdinaja lehtājoņču ņwirbuli. Winaš stahweja maņleet uš preekšču paleežees, un itweens muņtulis wina ņermenî bija ņagatawojees jaunam ušbrukumam. Skatitaji gaidija, ka winaš nu metihšees wirņu ņemê gulofchajam pretneekani, lai pehž ploštneeku paraduma ņpahrditu to ņahjam un apņrahdatu duhrem, kamehr tam peetruhņst elpas. Bet Dawids meerigi gaidija, un St. Pjers grihłodamees peezehlās. Mute winam aņinoja un bija pilna ņmilņču; wirš weenas aš ņafša peepampt leelš punš; nahwigs naids kwehloja wina ņkatā, kad tas metās wirņu ņhim smeekligajam pretneekam, kas bija winau tā peemahnijis, iif dšili paņemojis. Bet ņho-reij ņerigans neatkaphās. Winaš palika stahwam ņawā weetā, un ņkaņch preeka kleeđseens iņlaušās Bateņam no kruhtim, kad milņis gahšās wirņu ņawam upurim. Tas bija neatwairams, iņnižinoņšs brutalā ņpehka ušbrukums, un ņerigans wehl pals litās nahkam tam pretim. Bet tad winaš pehņņhni noleeza galwu un, kamehr St. Pje-

ra rokas pahrſchkeſla tuſſchu gaiſu, Dawida duhre wiſa ſpehſa kehra ta wehderu. Tas bija leeliſts ſiteens, un wiſi ſlahtefoſchæ dſirdeja St. Pjeru eewaidamees. Wiaſch palika ſtahwam eepleſtâm roſam, un tajâ paſchâ azumirli Dawida duhre otrueiſ kehra wina ſodu. Un St. Pjera warenais ſtahws otrreiſ wiſa augumâ iſſteepàs ſmiltis. Un tur wiaſch palika gulam, nemehginadams peezeļtees.

Konkombs Bateſs brihdi ſtahweja kâ pahrſtumenojees, plaſchi eepleſtu muti, it kâ Keriganâ ſiteeni buhtu kehruſchi wiau paſchu. Bet tad wiaſch atdſihwojâs un peeļhza pee Dawida.

„Diable! Tonnerre! Zuhſ wehl neefat ziņņijees ar Konkombu Bateſu!“ wiaſch kauza. „Non! Zuhſ mani peekrahpât! Zuhſ eſat glehwulis un neeedroſchinatees ziņņitees ar Konkombu Bateſu, kaſ ir leelofais boſſetajſ wiſa ſchajâ ſemê! Kamdeſt juhſ negribat e-laĩſtees ziņņâ ar wiſleelako boſſetaju, kaħds ween...“

Tahlaſ Dawids wairs nedſirdeja. Iſdemiba bija pahrat kaħrdinoſcha. Wiaſch apſweedâs aplahrt, un mulata peħrtikweidigais kermenis ſtali eewaidedamees nogahſâs pahri St. Pjeram. Schoreiſ Keriganâ negaidbija, bet aħtri ſekoja pretneekam. Kolihdſ mulats bija peetruhgees kaħjâs, Dawida duhres otrais ſiteens pa ſodu no jauna nogahſa mulatu ſmiltis. Trihſ reiſes taſ mehginaja peezeļtees, un trihſ reiſes tiſa atkal notreektſ ſemê. Pehz treſchâ ſiteena wiaſch palika ſemê fehdam, ezirtis pirtuſ ſmiltis un mirſchkinadams azis kâ apdullinata zuħta. It kâ neſapraſchana wiaſch pawehrâs Keriganâ, kaſ ſtahweja ziņņas gatawibâ; tad wina ſtats peewehrâs wiħreem, kuru ſejâs un azis atſpogulojâs beſgaligs pahrſteigums var ſcho briħnumu, ko tee nupat bija redſhejuſchi. Wini dſirdeja, kâ Bateſs nomurminaja kaut ko neſafarigu. Likâs, ari St. Pjers bija to dſirdejis, jo wiaſch peezeļlâs ſmiltis fehduſ un uſluħkoja mulatu.

Keriganâ pateħra ſawu kreflu, un ploſtneekſ, kaſ bija atwedis wiau ſchurp, atkal pawadija to lihds kanu. Hiſ wineem palika dſilſch klufums. Ari Dawidam paſcham ſchâ nezereti weeglâ uſwara bija pahrſteigums, un wiaſch paſteidjâs atſtaht ziņņas weetu, kameħr wehl kaħdam žitam no St. Pjera laudim nebija eenahzis praħtâ weħre-iſ pahrbaudit wina droſmi un ſpeħtu. Wiaſch buhtu warejis ſtalâ baſi pateiktrees Deenam par ſcho ſmeelligo laimes gadijumu, kaſ bija peeſchēħris winam tiſ weeglu un pahrleeziņoſchu uſwaru. Wiaſch gan bija zerejis uſwaret, bet tiſai peħz niħnas, nogurdiņoſchâs ziņņas. Bet nu ziņņas tiſpat kâ nebija bijis! Beſ wiſmafakâs ſkrambinas

winsch greefàs atpakal uf fugi; un pee tam winsch bija fakahwis neween St. Pjeru, bet ari Batefu! Tas schelta netizami, un tomehr bija faks. Ta bija komedija, kas tomehr weegli wareja iswehrstees tragedija, ja St. Pjers, waj Konkombrs Batefs buhtu nojanduschji pateesibu. Tahdà gadijumà winam warbuht nahktos wehltreif stahtees teem pretim, pee kam laimes deewe paliktu besvartejistkas nowehrotajas lomà. Un Dawids bija peeteefochji godtgs, lai atsihtos sew, ka schi doma tam nebuht nechkita wisai willinoscha. Nu, kad winsch bija redsejis St. Pjeru un Batefu zihnà, winsch wairs nejuta ne wismasafàs wehleschanàs pahrbawd'it winu duhru smagumu. Apdomiba bija drofchfirdibas labakà pawadone, un schajà azumirkli winam teefcham bija eemefts pateiktees sawai laimes swaigfnei.

Sewi winsch wehl nebija gluschji drofchs par schis leetas galigo noslehgumu. Sinans, St. Pjeram newareja buht eemefta fuhdsetees, jo weenigi wina pascha besruhpiwa un pretneeka laime bija fagahdajuschas winam scho saudejumu, un laime un neapdomiba ir ikweenas zihnas lifumigi faktori — Kerigans fewi meerinaja. Turpretim ar Batefu leeta bija zitada. Mulats bija tif pawedinoschi pazehlis gaisà sawu neaisfargato sodu, it kà luhgdams peefchirt ari winam kahdu siteenu, ka Kerigans nebija spehjis atturetees pretim schim kahrdinajumam. Wina siteens buhtu warejis nogahst pat wehrfi. Trihs turpmafee siteenti bija mulatu apdullinajuschji un noguldbijuschji smiltis; tomehr neweens no schiem siteeneem gluschji nefaslaneja ar zihnas likumeem. Bet totees winu selas nebija apschambamas. Tikai newareja sinat, waj Batefs atjehdfees nepeeprafis zihnas atfahrtojumu.

Tikai kad puszekich jau bija nobraukts, Kerigans eedroschinajàs usmest airetajam ahtru skatu. Winsch gribeja redset, kahdu eespaidu zihnà atstahjust uf to. Tas bija plezigs, spehziggi noaudsis puisis skaidram azim un platu smaidu.

„Nu, kà jums patika schi leeta, beedri?“

„Mon Dieu! Waj esat kahdreif dsirdejis Dscho Mamara wahrdu, monsieur? Nè? Nu, es esmu Dscho Mamars, un fenal biju leels boksetajs. Batefs mani peezas reifes fakahwa — un tamdeft es fatu: biju. Pirms dauds gadeem es Montrealà redseju tamlifdsigu leetu. Nu Renè Babens maksàs man peezpadfmit nerzu ahdnas, pret furàm es dereju ar trim farlanàm lapfahdam, kà juhs uf-

warefat. Tās ahdas nekam neder, monsieur, zītadi es nebuhtu de-
rejis. Jozigi!"

"Ja, jozigi," Dawids peebalfoja. „Man schteet, pat pahraf
jozigi. Schehl, ka wini masleet ilgal nenoturejās lahjās!" Pehlšchni
winam kaut kas eekrita prahtā. „Nā domā, Dscho, waj nebrauf-
fim atpakaļ un neparahdīsim wineem ištū boksa zihnu?"

Dscho Mamara smaidā pawehrta mute ukreisi aišzirtās.

„Nē, nē, nē!" wiašč ahtri eesauzās. „Čmu redsejis jau dawds
zihnu, un Dscho Mamaram jataupa fawa feja preeščā Antuanetes
Roland, kas neereeds boksa pehdas, monsieur. Nē, nē!"

Wina airis dšilaf eegrima uhdēni, un Dawids ušelpoja brih-
waf. Ja Dscho ušluhfoja kā zaurmehra barometru — un Dscho bija
besballigs, droščs puifis, — nebija tizams, ka St. Pjers, waj Ba-
tešs gribēs wehkreiļ išmešginat ar wīnu spēhkus. St. Pjeram nu
buhs jašamafšā pašaudetās deribas.

Kad Dawids istahpa no kanu, uš fuga klahja nebija redsams
neweens zilweks. Paluhfojees atpakaļ, wiašč redseja, ka no pre-
tejā krašta patreis atstahj diwas zitas laiwas. Wiašč dewās uš
kabines durwim, atwehra tās un eegahja. Bet kolihdī tas bija aiš-
wehriš durwis, wiašč palifa kā pahrafmenojees stahwam, nen-
wehršdams štata no loga, kas išgahja uš upi.

Rihša kaules apšpihdeta, tur stahweja Marija-Anna Bulen.
Wina luhfojās pretim Dawidam. Waigi winai bija peetwiškuschi,
kahrtās luhpas weegli pawehrtaš, bet azis mirdseja kwehle, kuru ta
pat nepūhlejās winam noslehpt. Rokā wina arweenu wehl tureja
tošškatā, ko Perigans bija aistahjis uš galda. Tā tad wina wīsu
latku bija fekojuši zihnas gaitai.

Dawidu šagrahba mozofša kauna šajuhša. Wina štots peewe-
ršās galdam. Tās, ko wiašč tur eeraudšija, uš mirkli laupija tom
elpu. Uš galda guleja wīši Nepinafa, indianu ahrsta, kirurgiftee pe-
derumi. Tur bija blodas ar uhdēni un balta audella štrehmeles,
wešela laudse wates un daščadi fiškumi, kas war noderet mireja
šahpu mašinafšanai. Un aiš galda fehdeja Nepapinafs. Wina ma-
šās azis luhfojās Dawidā, un wina dšeltenajā fejā bija lafama wil-
šchanās.

Dawids šaprata. Tee abi bija gaidijušchi wīnu atgreščamees
wairaf mirušču, nelā dšihwu, un Marija-Anna bija šagatawojuši
wīsu šchim, pehž winaš domam nenowehršchamam, noslehgumam.

Bat wina gulta bija pahrklahta smaigeem, sneegbalteem palageem! Kad Dawids atkal pawehrās St. Pjera seewa, wina firds sem tās skata šahja straujak puskstet. Mirdsums winas azis nebija apshlepts smaids, un šahrtums winas waigos nebija mulsums. Wina nebija ari epreezinata. Azinredstot, wina wehl nebija aptwehrusi stahwolla komismu. Nolikusi tahsktatu us galda, wina lehnām tuwojās Dawidam. Nu wina iisteepa rokas, un winas pirkti kà samts peestahrās Dawida elkonim.

Wina stahweja pawisam tuwu tam. Winas pirkti slihdeja arweenu augstak un augstak, lihds beidsot palika gulam us Dawida plezeem. Winas mute bija tam tik tuwu, ka winsch juta seja tās elpu.

„Tas bija leeliski!“ wina klusu šazija. „Tas bija leeliski!“

Un tad pehščhni wina pazehlās pirktigalos un noskuchpstija to teeschi luhpās. Tas wifs notika tik ahtri, ka wina jau bija prom, pirms Dawids šajuta tās skuchstu šawās luhpās. Kā besdeliga wina aisslihdeja lihds durwim. Tās atwehrās un atkal aishwehrās aif winas. Brihtinu šerigans wehl dsirdeja tās steidšigos fokus us klahja. Tad winsch usmeta skatu wezajam indianim. Arī Nepapinas nenowehrša azu no durwim, aif kuzām bija nosudusi St. Pjera seewa.

8

Labu brihdi, kas šeriganam šchēta weseļa muhščhība, winsch stahweja nepakustedamees, kur Marija-Anna bija to atstahjusti, kamehr Nepapinas nurdedams peezehlās un, šawahzis šawas leetas, šchluhga us durwim. Šerigans nepeegreesa indianim wehribās. Wina firdi kwehloja karstas leesmas. Pilnigi apšinigi St. Pjera seewa bija wina noskuchpstijusi! Pirkstgalos pazehlufees, wina bija sneegusi tam pretim šawas šahrtās luhpās! Wina luhpās kwehloja, firds skali fita, un kà nemanā winsch arweenu wehl luhkojās us to weetu pee loga, kur wina nupat wehl bijo stahwejusti. Pehščhni winsch peeskrehja pee durwim, atrahwa tās walā un, nebehdadams par sekam, skali šauza Marijas-Annas wahrdu. Bet St. Pjera seewa bija pasudusi, Nepapinas bija pasudis, un weenigi Dšcho Klamars sehdeja us stuhres šahrtis gala.

Abas latvas tuvojās. Beenā no tām sehdeja diwi, otrā — trihs wihi. Dāwids sinaja, ka ta ir winam nosihmetā sardse. No pretejā krasa patreih atstahja ari trejhā latwa. Kad ta bija sa-
fneegusi upes widu, Berigans fasklatija tās preekschgalā Andrē kroplo
stahwu. Tā tad, otrajam brauzejam waja dseja buht pašam St.
Pjeram.

Dawids eegahja atpakal kabinē un nostahjās pee loga, fur bija
stahwejusi Marija-Anna. Traukus ar uhdeni, pahrseenasos un
wati Nepapinas bija atstahjis turpat uf galda. Usluhkojot balti ap-
klahto gultu, Dawidam eekrita prahtā, ka Marija-Anna deef waj
buhtu wiau nosluhpstijusi, ja wiau diwi wihi buhtu pahrwedufchi
atpakal kadausitu un iskehnotu. Un wusch sinaja, ka lihds pat nah-
wei tas wairs nespehs aismirsti scho St. Pjera seewas sluhpsitu.

Te atwehrās durwis, un St. Pjers eenahja kabinē. Bet schajā
azumirkli wina tuwums nemodinaja Dawidā ne pašemojuma, ne
kauna sajuhtas. Wina azu preekschā usreisi atkal isnira aina, kuru
tas bija redsejis nakti: Karmena Hanschē sawā pawedinoschā skais-
tū mā schi wihra slāhweenos, kura seewa wehl tikai pirms daschām mi-
nutem bija nosluhpstijusi wiau luhpās. Kolihds abu wihreeschu
skati fatikās, Dawidam usmahzās wehleschanās isstahstū St. Pjeram
wisu, lai tas sajuht, zil ašs un bihstams ir nājis, ar kuru tas ro-
takajas. Bet ari tas droschi ween nespehtu aisschahrt scho zilweku.
St. Pjers jau bija pamanijis uf galda sakahrtotos preekschmetus, kā
ari balti pahrsegtu gultu, un weselā azs lihskmi eemirdsejās, kad tas
saprotoschi pašmaidija, parahdidams sawus baltos sobus.

„Tomnere, waj neteizu jums, ka wina buhtu kopusi juhs mai-
gām rokam?“ wusch eesauzās. „Nu juhs redsat, lo esat pašau-
dejis, monsieur Berigan!“

„Totes es eeguwi kaut lo, kas man paliks atmirā ilgal kā
laba kopschana“, Dāwids atbildeja. „Bet teeschi tamdehl man ir
wehl leelata interese dsirdel juhsu domas par zihnu, St. Pjer... un
waj esat nahjis samakfai sawas deribas?“

St. Pjers mihklaini eesmejhās.

„Tas bija leeliski, leeliski,“ wusch sazija, atfahrōdams Mari-
jas-Annas wahrds. „Un Dscho Mlamarš apgalwo, ka wina esot
issteigufses no labines peetwihlusi kā rose augustā un, ne wahrda
neteikusi, esot eeskrehjusi behrsu birsi, kas aug krashtā.“

„Wina bija pahrsteigta par to, ka es uswareju juhs, St. Pjer.“

„Nè, nè, wina bija pilna preekā, kà zihruftis gaisā.“

„Pehfchni winas azis apstahjās pee tahlfkata.“

„Dawids pamahja ar galwu.“

„Ja, wina tahlfkatā nowehrojusi wifu zihnas rihinajumu.“

St. Pjers atfehds uš galda malas. Winafch eewaidejās, kamehr iā pirksti burfija pahrsenamos.

„Wina redsejusi manu negodu! Bet wina tatschu negaidija, lai pahrsheetu manus eewainojumus, waj naw teesa?“

„Warbuhst wina domaja, ka to isdaris Karmena Jansche, St. Pjer.“

„Un es tomehr kaunos tahds rahditees Karmenai, ar scho leelo punu wirs azs, monfieur. Un nemot wehrā manu kaunu — waj juhs arweenu wehl prasat deribu famakfu?“

„Ja.“

St. Pjera feja peenehma zettu isteikmi.

„Labi. Man jamakfā. Man jaisstahsta jums wifs, kas man sinams par Welno Rodscheru Odemaru. Waj tā naw?“

„Tahdas bija muhsu deribas.“

„Bet kad buhschu jums to isstahstijis — kas tad notiks? Waj warat atzeretees, ka es buhtu dewis jums kahdas tahlfakas garantijas, monfieur Kerigan? Waj esmu teizis jums, ka pehz tam laufschu jums aiseet? Waj esmu apfolijees juhs nenonahwet, nenogremdet juhs upes dibenā? Ja tā teescham buhtu bijis, es to tomehr ne-atzeros.“

„Waj tad juhs esat lops, St. Pjer, — flepkawa, tāpat kà...“

„Zeeschat klufu! Nesawat man wehlreis, ko esat zaur logu redsejis, jo tam naw nekā kopeja ar scho leetu. Es neefmu lops, bet wirs. Ja es buhtu lops — es buhtu nogalinajis juhs jau todeen, kad pirmo reisi satiku juhs schajā kajitē. Tee naw draudi. Bet warbuhst tomehr israhdisees nepeezeeschami juhs nonahwet — gadijumā, ja juhs peeprasijat deribu famakfu. Nepahsprotat mani, monfieur! Leegschandās makfat deribas manu laufschu azis ir leelaks nofeegums, nekā flepkawiba — protams, ja tai ir swarigs eemesls. Es esmu besfpehzigs. Ja juhs prasat, man jamakfā. Bet pirms es makfaju, mans peenahkums ir brihdinat juhs.“

„Kā juhs to domajat?“

„Lihds schim es wehl nelā noteikta nedomaju. Wehl ari pats nesinu, kahdus fokus buhschu speests spert, kad buhsat dsirdejis wifu,

kas man sinams par Rodscheru Odemaru. Bet teeschi nupat man radās lahdš noteikts plans, monsieur. Tomehr schis plans ilbridi war grositees. Es tikai greeschu juhsu wehribu us to, ka juhs usnematēes leelu risku, un ka juhs rotalajatees ar uguni. no furas juhs nekā nenojaušchat, jo lihšs schim ta wehl naw juhs apdedsinajusi."

Derigans lehnām nosehdās eepretim St. Pjeram, tā kā galds palika starp wineem.

"Ar sawu zenschanos mani eebeedet, juhs tikai walti iischkeeschat laiku," winsch fazija. "Es katrā sinā peeprafu deribu samakfu."

Mirkli St. Pjers iiskatijās apjuzis. Tad wina luhpas sakneebās zeeschi kopā, un pahri galdam winsch druhmi usfmaidija Keriganam.

"Loti noscheloju, monsieur Dawid. Es zeenu juhs. Juhs esat zihnitajs, ne glehwulis. Un es labpraht strahdatu kopā ar jums. Bet tizat man: jums buhtu bijis desmitfahrt labak, ja juhs buhtu pasaudejis zihnu un ja tagad buhtu jamakfā jums, ne man."

"Mani interesē Rodschers Odemars, St. Pjer. Kamdeht juhs wilzinatees?"

"Es? Wilzinotees? Es newilzinos, monsieur. Es tikai peedahwaju jums glahbiu." Winsch paleezās masleet us preekšchu. "Lā tad juhs to prasāt, monsieur Dawid?"

"Ja, es prafu to."

St. Pjera pirksti lehnām fashnaudsās duhrēs, un winsch dobjā balfi fazija:

"Labi, es makfachu, monsieur. Es pats esmu Rodschers Odemars!"

9

Schis negaiditais atklahjums til loti pahrsteidsa Dawidu, ka tas us mirkli pasaudeja walodu. Winsch gan bija nojaudis, ka starp St. Pjeru un Melno Rodscheru wajaga buht kahdam sakaram, oet to winsch nekad nebija eedomajees.

Rodschers Odemars meerigi gaidija, kamehr tas atjehgsees no pahrsteiguma. Wina duhrēs fashnaugtee pirksti lehnām atwehrās, luhpās atplaisnija smaidš. Derigans mirkli nenowehrsā azu no Odemara. Winam likās, it kā firdš tam kruhtis buhtu nostahjusi pulstet, tomehr wina domas nekawejdās pee galda otrā pusē sehdo-

schā wihreeschā, bet pee ta seewas. Marija-Anna Odemara — Melnā Rodschera seewa! Winsch gribeja eefleegtees, protestet pret schahdu eefpehjamību — bet palika mehmi sehdam, kamehr breefmigās pateefibas atšina kā weesulis plošijās wina smadsenēs. Tagad winsch domaja chtri, ar nepeeluhšamu baigu faltumu. Wina preekschā sehbeja Melnais Rodschers, masu flepkawa. Marija-Anna bija ta seewa. Karmena Janschē, flepkawas mahsa, arī nebija labaka. Un Batefs, un kropolis Andrē, un wisa schi tumšchahdainā sabeedriba — tee wisi peedereja pee Melnā Rodschera bandas. Mihla pret seeweeti bija padarijusi winau, Dawidu Keriganu, aflu, bet nu fakti paschi bruka tam wirsū. Kā jehrs winsch bija eekuwis wilku barā, un bija zentees eeguht to uštizību. Nebija brihnums, ka Batefs un schis zilweks, kuru winsch lihds schim bija pasinis kā St. Bjeru Bulenu, brihschoem bija smehjuschoes par winau!

Winsch jutās falts un meerigs, kā zihnas brihdi, kad tas nu ufrunaja Rodscheru Odemaru:

„Atšihstos, tas teeschām bija pahrstiegums. Bet ar to juhs esat ufreift noskaidrojīs man wefelu wirkni leetu. Man tas atkal reis ir peerahdtjums, zil zeefchi komiskais mehds buht faiftiis ar tragiko.“

„Preezājos, ka atšihstat schis leetas komisko pusi, monsieur Dawid.“ Melnais Rodschers usmaidija tam til laipni, zil ween to lahwa wina aispampuschā azs. „Nekad newajaga nemt leetas pahrat nopeetni, kaut tā grositos pat ap nahwi. Ja man buhtu janobeids dsihwe pee karatawam, es dseedātu, kamehr wirwe aisschnaugtu man rihkli, lai tikai peerahditu pasaulei, ka zilwekam nebuht naw jajuh-tās nelaimigam, ja reis peenahzis wina pehdejais brihdis.“

„Zeru, juhs tatschu neschaubatees, ka agri, waj wehlu es jums sagahdashu scho isdemību,“ Dawids fajija.

Melnais Rodschers peeleezās winau tumaf pahri galdam.

„Zuhs tā tad tizat, ka nowedifat mani pee karatawam?“

„Par to esmu pahrleezinats.“

„Waj esat meerā saderet, monsieur Dawid?“

„Ar zilweku, kas noteefats uf nahwi, es nederu.“

Melnais Rodschers eesmehjās, un wina wefelā azs wiltigi pamirskschinaja Keriganam.

„Tahdā gadijumā es saderu pats ar fewi, monsieur Dawid. Ma foi, es smehru: pirms wehl lapas kritiis no kokeem, juhs luhgfat

Melno Rodscheru Odemaru, lai tas kluhst juhsu draugs, un buhsat tāpat eemihlejees Karmenā Janschē, kà es! Un kas atteežas uš Mariju-Annū...“

Winsch atbihdija šawu krehflu no galda un peezehlās. Pahy wina luhpam išklausās tee pašchi wezee, dahrdoschē smeekli.

„Un tā kà esmu pats ar fewi faderejis — es newar juhs nonahwet, monsieur Dawid, kaut tas warbuht buhtu wisprahtigafais, to waru darit. Es nemšču juhs lihdsi uš Bulenu pili, kas atrodas meschos wiapus Leelās Bergupes. Jums pat mats nenokritis no galwas — ja ween juhs nemehginafat behgt. Ja darifat to — jums buhs neglahbjami jamirft. Un to es loti noschēlotu, monsieur Dawid, jo es mihlu juhs kà brahli un siuu, ka galu galā juhs wehl sneegfat Melnajam Rodscheram Odemaram roku un gulefat zelos Karmenas Janschē preekschā. Un kas atteežas uš Mariju-Annū...“

Winsch atkal aprāhwa teikumu un smeedamees iŕgahja no labines. Dawids dsirdēja, kà noklaudseja durwju bulta, un labi šaprata, to tas nosihmē.

Labu brihdi Dawids palika nekustedamees sehdam šawā krehslā pee galda. Melnajam Rodscheram winsch nebija rahdbijis, zif loti ta atšihšanās bija šatrizinajusi wina dwehseles lihdsšwaru, bet pats few winsch nemehginaja to noslehpt. Winsch bija nokluwis rihflu rahweja warā, aif kura flehpās wefela banda tahdu pat rihflu rahweju, un kà Mariju-Anna, tā arī Karmena Janschē bija šchis bandas lozekles. Ja, winsch nebija tikai guhsteknis. Schahdos apstahklos Melnais Rodschers drošchi ween gribes atraisitees no wina, kolihds gadšees peemehrota isdewiba. Tas bija wairaf kà tizams. Ta bija nenowehrschama nepeezeeschamiba. Jo ja winsch palittu dsihws un tam isdotos aishēgt — Melnā Rodschera Odemara liktenis buhtu isschkirts.

Bet aif šchis pahrlēezibas winam usmahzās jautajums pehz jautajuma, kamehr wina smadsenes beidsot wairaf kà jeklad lihdsinajās wirputojoscham chaofam. Waj St. Pjers teescham bija Melnais Rodschers? Kamdehl winsch tahdā gadijumā bija atšinees, lai tikai šamafatu pasaudētās deribas? Rahds eemefls winam wareja buht atstah winu, šeriganu, wehl wispahri dsihwu? Kamdehl Mariju-Anna bija kopufi winu un ruhpejusees, lai tas paleef dsihws? Wina domas aishidoja atpakal pee baltā smilšču šajuma, kur tas gan-

drihs bija nomiris. Šhis notikums bija wismaf pahrleezinofchs. Kaut kahdā kahrtā banda bija eeguwufi finas, ka wīnšch, Dawids, teef fuhtits faguhstii Melno Rodscheru, un bija mehginajufi nobihdit wīnu no zeta. Bet ja tā, kamdeht tad wehlat Batefs, Melnā Rodschera seewa un indianis Nepapinafs bijt peelikufchi til dauds puhtu, lai isglahtu tam dšihwibu, kad wīni dauds weeglat buhtu warejufchi pameft to bej palihdsibas gulam turpat, kur tas bija nokritis?

Wīfi fchee jautajumi bija un palika neiffkaidrojami un miht-laini. Waj bija eefpehjams, ka St. Pjērs Bulens buhtu atlahwees few tilai nepeedeenigu joku? Ari las nebija tizams. So tur tatschu bija ari Karmena Janšchē — teefchi peemehrota dšihwesbeedre tahdam zilwekam, kahds bija Melnais Rodschers. Un tur bija ari Marija-Anna, kas nebuhtu spehjufi til labi tehlot sawu lomu, ja leeta teefcham grositos weenigi ap joku.

Un pehščhni wīnšch wairs newareja domat ne par ko zitu kā weenigi par wīnu. Waj wīna warbuht tamdeht bija dahwajufi Dawidam sawu draudsiibu un zentufees atstahť uf to wislabako eefpaidu, ka wīnai fchi apkahrtne bija galigi apnikufi? Pee schim domam firds wīnam eegawilejās. Tas waretu buht pilnigi eefpehjams. Wīnšch tizeja Marijai-Annai. Un fchi tiziba nebija fatreektā, bet turpinaja wīnā dšihwot — fluwa wehl fskaidraka un stipraka, kad wīnšch no jauna atzerejās Karmenu Janšchē un Melno Rodscheru. Wīna firdi auga pahrleeziba, ka ta ir saimofchana — domat, ka fkuhpsts, kas wīnam fchoriht bija dahwats, waretu buht meli. Šhis fkuhpsts leezinaja par kaut ko pawisam zitu — par spontanu preektu, pahrmehriģu laimi, kam zehloni bija wīna atgreeschandās ar ušwaru. Šhis fkuhpsts bija sneegts bej eepreekšcheja nodoma; wīna bija aifrahwufees, pirms bija paguwufi fewi sawaldit. Un tad wīna bija nokaumejufees un til ahtri aifsteigufees, ka pehz fchi fkuhpsta wīnšch wairs nebija paguwis eeluhfotees tai seją. Ja tas wīfs buhtu bijufchi tilai mehli, wiltiba — wīna buhtu ifturejufees pawisam žitadi.

Wīnšch peezehlās un šahka staigat turp un šchurp pa kajiti, puhtedamees apweenot wīfas šhis donnu drumstalas weenā kopejā atfinā. Ahrpufē wīnšch dširdeja balsis, un drihsti ween juta, ka kugis šahka flihdet uf preekšču. Pawehrees logā, wīnšch redseja, ka krasťs un kofť pamafam attahlinās. Bet žil tahlu ween sneedja skats, nekur krasťā wīnšch neredseja Marijas-Annas. Tikai weena lainoa

wehl schuhpojäs malä, un tai lthdsäs stahweja Melnais Rodschers Odemars, bet aif wina, atgahdinadams uguns pahroglotu kofa stumbru, smiltis sehdeja kroplis Andrè. Ari plosts upes winä pušè šafša lufstetes.

Daschadi notikumi turpmatäs pusstundas laikā rahdija winam, ka wina guhstneeziba uš preekſchu wairs netiks šaldinata. Ruga abos šahnos diwi wihri strahdaja ap wina logeem, un tad šahis darbs bija pabeigts, neweens no šajles logeem wairs nebija paiverams plaschal tā daschas zellas. Tad bulta tifa atbihdita, atflehga durwis pagreesta — un, Dawidam par leelu pahrsteigumu, kabinē eenahza Batefs. Multata seja nekahdā finā neleezinaja, ka wehl tikai pirms dascham stundam tas bija šanehmis smagus duhres šiteenus, kas bija nogahsufchi to semē. Sods, uš kura bija birufchi Kerigana šiteeni, bija tilpat pašchapsinigi isbihdits uš preekſchu; tomehr ne wina seja, ne išturfchānās neleezinaja par dušmam. Likās, wiščah nejutās ari apšaunots. Wiščah tikai luhkojās Keriganā jautajochām, šinkah rām behrna azim, it kā redsetu šawā preekſchā kahdu neiššaidrojamu dihwainibu. Dawids labi šinaja, kas šchobrihd norišinās mulata šmadšenēs, un stahwokla komišms iswilinaja winam šmaidu luhpās.

Tuhlin ari Konkombra Batefa seja šawillkās plātā smihnā.

„Mon Dieu, kā buhtu, ja juhs kluhtu Konkombra Batefa weeni-gais brahšis, monsieur? Sedomajatees tikai: juhs un es — eeroſchu brahši! Ventre saint gris, mehš panahšim, ka šcheit seemelos wiši bokša laudis behgs no mums kā trufchi no lapšas! Qui, mehš buhtu leelists pahris, monsieur — juhs, kas warat nobokſet Batefu, un Batefs, kas kailām rokam nošchāuds ledušlahzi, rauj kokus no femes un graušch kramu, kad tabaka isbeigufees.“

Wiščah bija runajis škalā balši. Behſchyni aif durwim atšlā-neja smeekli. Batefs šarahwās un aishjiria muti. Smehjās Dſcho Klamars.

„Es peežas reišes wina šakahwu, un nu šakaufchu ſesto reiši!“ mulats klufinatā balši šchahza. „Ditwreif gadā es šakauju Dſcho Klamaru, lai wiščah neaishmirſt, kas ir kreetns bokſetajš. Un ari juhs wina tagad kaufat, waj naw teefa, monsieur? Es apgahšochu jums wehl zitus labus bokſetajus šakaufchānai — wišus tos, kurus Konkombs Batefs kahdreif šakahwis, un tad ari juhs šakaufat tos zitu pehž zita, monsieur. Waj eet ta leeta?“

„Tu efi išdomajis man brihnumjauktu laika kawekli, Bateš,“

Dawids saziņa. „Tikai bīstos, ka tā leeta mēvarēs eet. Zuhšu kapteinis, Melnais Rodschers Odemars...”

„Kas?” Batefs peetruškās kahjās, it kā to buhtu fakodusi odse. „Ko juhs tur fakāt, monsieur?”

„Es faku, ka Rodschers Odemars, Melnais Rodschers, tas wihrs, kuru es līhdi šchim tureju par St. Pjeru Bulenu...”

Kerigons aplūfa. Tas, ko wiņsch bija gribejis teitt, bija neeks, falthdsinot ar eespaidu, kahdu Rodschera Odemara wahrds bija atstahjis uļ Batefu. Mulata azis eekwehlojās nahwigi draudi. Kerigons pirmo reisi nojauða, ka mulata leelajā galwaskaufā slehpjas leels faprahts, kas ahtri aptwehra leetu buhtibu. No wifa bija wehrojams, ka Rodschers Odemars nebija teizis Batefam ne wahrda par deribam un par fawa noslehpuma atklahšanau Keriganam. Zidsirdis no Dawida luhpam Melnā Rodschera wahrdu, mulats brihdi stahweja kā fastindsiis. Tad lehnam, it kā ar waru isspeesdamš no sewis katru wahrdu, wiņsch saziņa:

„Monsieur, es nahku St. Pjera usdewymā. Zuhš redsat — wifl logi aifrestoti. Klahja abās malās wiflu laiku stahw fargi. Ja mehginasat behgt, mehš juhs nogalinasim. Tas ir wišs. Mehš šhausim. Uļ klahja mehš esam peezi wiħri — zauru deenu. Sa-pratat?”

Atbildēs nenogaidijis, wiņsch pagreesās uļ eeschanu. Durwis atwehrās un aifwehrās aif wina, un Dawids atkal dsirdeja, kā tās tila no ahrpuses aifbultetas.

Wiflu deenu fugis meertigi peldeja lejup pa straumi. Garee atri klauðeja beš pahtraukuma. Dawids redseja, kā plosts palifa atpakaļ un pamasām atahlinajās. Netahl no Brule-Point krahzem wiņsch, stahwedams pee atwehrtā loga, noklausijās diwu wiħru farunā. Wiflu balstis tam bija fwešchas. Wiņsch dsirdeja, ka Odemara milstgais plosts fastahwot no trihsdesmit peezeem koku stumbrem, pa septiņi katrā rindā, un ka zekā starp Brule-Point un Bergeseru dewinas reises nahkotees plostu isjaukt, lai katru balki atwehšēti iswaditu zauri bīstamām weetam.

Smags usdewums, Dawids saziņa pats sew. Tas bija gruhsts un bīstams darbs, un tā kā wina pascha dsihwiba nekija teesēti apdraudeta, winam atlika papilnām laika kaujas plana isstrahdashanai. Pagaidām winam, azimredšot, atlika weenigi nogaidit — un isturetees fastanā ar mulata norahdijumeem. Rabi pahrdomajot fawu

patreisejo stahwolli, winsch atrada tajâ ari sinamu datu humora. Zau sen winsch bija wehlejees peedalitees reis schachdâ brauzeenâ lejup pa trim upem. Un nu — nu schi wehleschanâs peepildijâs.

Ap pufdeenâs laiku weens no Kerigana fargeem eenefa tam ehdeenu. Winsch neatzerejâs, ka buhtu kahdreiß jau redsejis scho wihru. Tas bija leels, spehzigî noaudsîs prîsîs ar bihtama îsstata dunzi aîß jostâs. Durwim atwerotees, Dawids eeraudsîja ahrpufê stahwom wehl diwus wihrus. Tee abi bija spehzigî, steegraini zilwekt, raditi darbam un zihnai. Weens no wineem sakrustotâm kahjam sehbeja uf klahja un tureja kleshpi schauteni; otraits, ari ar schauteni rokâ, stahweja tam lihdsjâs. Wihrs, kas eenefa Keriganam ehdeenu, welti neschkeeda ne laiku, ne wahrduß. Winsch tikai pamahja ar galwu, îhî nomurminaja „bon jour“, un atkal pasuda. Ehdot Kerigans nodomaja, ka Odemars ir loti ruhpiגי iswehlejees sawus laudis, kas luhkojâs uf sawu usdewumu loti nopeetni. Dawidam nebija ne wîsmasatâs wehleschanâs smeetees wineem sejà, tà winsch bija smehjees sejà Ronkombram Batesam.

Wakarinas atkal eenefa kahds nepasshtams, Kugis peldeja lejup wehl turpmatâs diwas stundas, kamehr noreeteja faule un eestahjâs tumsa. Dawids aplehsa, ka schodeen wint bija nobraukuschî ne masat kâ îschetredesmit juhdschu.

Bija wehl deesgan gaischs, kad kugis peestahja malâ. Schonakt tomehr no wihru kruhtim neatskaneja ne smeekli, ne dseefmas, kas schort mehdsja pawadit winu atpuhtas brîhschos. Pawuhlojees logâ, Kerigans nojanda aîß ta tumschus draudus. Tumschee stahwi krostâ atgahdinaja drihsal mironfardsi, nekâ parasto kugu apkalpi. Tai îskleedetü nepatîskamo sawuhtu, Dawids eeedesa diwas spuldjes un, nosehdees pee klaweerem, ussita daschus weenkahrschus tonus. Tad winsch allaidâs ehrtaja atsweltnêß krehslâ un aîßbedsinaja pihpi. Batesa, Dscho Mamara, waj ari kahda zita sawa farga klastbuhtni winsch schobrihsd buhtu apschweizis ar preeku. Wentulibas sawuhtu peenehmâs, un gluschî newikus winsch sahka eeklausitees balsis, kas laiku pa laikam atkidoja no krasa.

Bulkstens rahdîja desmit, un mahkoni bija padarijuschi natti tumschu, kad winsch îhsirda augschup pa straumi kahdu kleadseenu. Tas atkahrtojâs, un drihsî ween Kerigans pasina Nobschera Odemara balsi. Brihdi wehlat pee kuga malas peebrauja laimwa. Nobschers dsirdeja ahrpufê îhsu, klusu farunu. Tad atwehrâs durwis,

un kabinē eenahža Melnais Rodschers ar pīstu indianu grošu rokā. Wina eenahščhana šchoreiļ nelahdā jinā nelihdšinajās fenakā St. Pjera Bulena eenahščhanai.

Melnā Rodščera luhpās nerotajās smalds, wina azis nemirdēja labfirdigs šweizoens. Wina sejas išteikme bija druhma un barga, it kā tas buhtu isbrautajis tahlus, nogurdinoschus zelus kahdā nepatīklamā ufdemumā. Tomehr wina azis nebija arī draudu, kā Ponkombra Bateša skatā. Ļa bija drihsat nowahrguščha wihra seja, kaut Dawids nemanija winā ne wismasako fīfīkā noguruma pehdu. Melnais Rodschers pa dalaļ nojauda Šerigana domās. Wina luhpās pawihdeja weegls smihns.

„Ja, es pawadīju daschus nepatīklamus brihschus.“ Wīnšč pamāhja ar galwi. „Ļas te preeščh jums.“

Wīnšč nolika grošu uš galda. Brahwais grošs bija peelrauts iħdš pot malam. Tomehr wina šaturu šleħpa pahri pahršeets lafats.

„Zihs esat pee wiša wainigs,“ wīnšč peebilda, gurdi atšliģoams šehdeklī. „Pehģ pateesības, man wajadsetu juhs nonahwet, Šerigan. Es, turpretim, atwedu jums pilnu grošu wišadu labu leetu. Pufdeenās wina mozijās, kamehr wišu to pagotawoĵa, un tad wina prasīja, lai es atwedot to jums. Un es apnehmos to isdarit — weenkohrschī jau tamdehl, ka man jums wehl kaut kas šakoms. Es noschēloju juhs. Man schēet, monsieur Šerigan, groša dibenā juhs atradiģot tiģpat daudz asaru, zīģ zitu leetu, to wina ir šalausta un nelaimīga tā apšaunojuma dehl, kuru ta šchoreiģt pati ušliģuģi šew.“

Wīnšč šaģhnaudsģa šawas leelās rokas, un arī Dawidam firds šluwa smaga, redšot dšilās grumbas, kas bija eeguluschās tā seģa. Melnais Rodschers turpināja, iswairidamees winu ušliģkot:

„Pats par šewi šaprotams, ka wina isstahštīja man notliģuģo. Wina stahšta man wišu. Bet ja wina šinatu, ka es atšaku to tahlat jums — wina, man schēet, isdaritu pašhahwibu. Bet jums jaksaprot Mariģa-Anna. Wina naw tas, par to juhs warbuht ušškatat to. Šinamais šluģpšts nahģa no wislabafās šeweeetes luhpam, kahdu Deems jeklad radīģis, monsieur Šerigan.“

Ašinis karsti šchalģa Šerigana dšihslās, kad tas atbildeģa:

„Ļo es šinu. Wina bija uštraukta un preeģajās, ka juhs neefat aptraipīģis rokas manām ašinim...“

Schoreis Odemars pašmaidija, bet tas bija tahda wiħra fmaids, kas weenâ deenâ kluwis defmit gadu wezaks.

„Republateges man atbildet, monsieur. Es tikai gribu, lai juhs sinat: wiaa ir tilpat tihra kâ swaigšnes. Ta wija nepatihkama leeta, tomehr sekot impulsam — tas nemar buht nekahds kounums. Wihs, kas notizis kopsch juhsu eerachanâs, ir noscheshlojami. Bet es neweena newainoju, atskaitot...“

„Karmenu Fanschê?“

Odemars pamahja ar galwu.

„Ja. Es aissukstiju wiau prom. Martija-Anna tagad dsihwo plosta kajitê. Tomehr ari Karmenu Fanschê es newaru pahkrat wainot, jo zilwekam, kuru mihl, gruhti kaut ko pahrmest. Sakat, waj man naw taisniba? Jums tas tatschu jastina. Juhs mihlat manu Mariju-Annu; waj juhs winat kaut ko pahrmetat?“

„Tas ir negodigi!“ Dawids eesauzâs. „Wina ir juhsu seewa. Odemar, waj tas teescham eespehjams, ka juhs nemihlat winas?“

„Tomehr — es wiau mihlu.“

„Un Karmenu Fanschê?“

„To ari mihlu. Winas abas ir til pretejas. Un tomehr es mihlu abas. Waj tad til leela firds kâ maneja, nemar mihlet dimas seeweetes?“

Dawids niziģi peetruhkâs kahjâs un, peegahjis pee loga, sahka luhfotees naktis tumša.

„McInais Rodscher,“ wiasch sazija, nepaweħrsdams galwas, „mihsu galwenaja mihtnê eenahkuschâs sinas apsihmê juhs kâ weenu ao wisnejscheligakeem flepkawan, kahdi jebkad bijuschj. Tomehr ilweens neseegums manâs azis ir zilwezigaks kâ tas, kuru juhs pašrahbojat pats pee sawas seewas. Es nekounos klaji atjihtees, ka mihlu wiau, jo man buhtu jamelo, ja es gribetu schj patekstibu noseegt. Mihlu wiau til firsnigi, ka labpraht buhtu meerâ usupuretees winas dehl, lai tikai pašargatu wiau no šastahrschânâs ar to noseegumu, kura dehl jums jateef pašahrtam!“

Wiasch nedfirdeja, kâ Rodschers Odemars peezehlâs. Mirkli mihligatiz plostneeks no mugurpuses usluhkoja Dawida nowehrsto ieju. Wiasch zihnijâs ar šewi, puhledannees atturet wahrdus, kas ar waru lausdâs tam pahr luhpam. Bet tad wiasch pagreefâs — uš eeschanu, pirms wehl Dawids bija to usluhkojis. Tikai jau šatweħris kajites durwju rokturi, wiasch wehlreis apstahjâs.

„Es redsešcu juhs tikai tad, kad buhjim jau isbraukušchi zauri Bergeferam,” winašch saziija. „Tikai tad juhs — wai, poreijat fakot, es sinaschcu, kam janoteef. Zeru, ka lihdi tam laikam juhs buhsat mahzijeēs saprast daudš ko, kas tagad jums schkeet tumš-hš. Wehl uaw peenahzis isflaidroschanās brihdīs. Batefs teiza jums, ka juhs nedrihsktat mehginat beht. Jums nahktos to noschchlot — un ari man. Ja juhsu dsihslās rit sahtas ašinis, monsieur, un juhs grihat reis saprast wišu, kas jums tagad tumšchš, tad sakopojat wišu pazeetibu un nogaidat. Labu nakti, monsieur Kerigan.“

„Labu nakti,” Dawids atbildeja, pamahdams ar galwu.

Winam schkita, it kà tas buhtu redsejis Melnā Rodschera seja pamirdsam preeku. Tad durwis atwehrās un atkal ašwehrās, un winašch no jauna palika weens.

10

Rolihdi Melnais Rodschers bija isgahjis, jūda ari weentulibas sajuhta, kas lihdi schim bija nomahkusi Keriganu; un, klausoteēs flusinatajās balsīs, kas skaneja ašrpuse, winašch atšinās, ka neeenihst scho zilweku til dsiki, kà tam wajasdetu buht. Rodschers bija slegkawa un neleetis, un tomehr Dawidam bija wina schchl un winašch jutās neisprotamā sahtā peewilts no ta. Winašch puhlejās zihniteēs pret schim juhtam, bet kahda klusa balš tschuksteja winam, ka jau daschš labs zilweks pastrahdajis darbu, kas likuma preekschē teef usskatits par nojeegumu; warbuht winašch ari nebija pareisi sapratis to, ko bija redsejis plosta kajitē. Tomehr, wišu meerigi apšwerot, winašch bija speests atsiht, ka peerahdijumi pret Melno Rodscheru ir isnihzinoschi.

Bet weentuliba wiņu wairs nemozija. Odemaro apmeklejums bija eenešis wina firdi kahdu pehlschūu sahraukumu. gandrish druščainu preekschnojautu, kas lika wina ašinim straujot rinkt, kolihdi tas atzerejās Melnā Rodschera wahrduš: „Lihdi tam laikam juhs mahzifateēs saprast daudš ko, kas tagad jums wehl schkeet tumšchš.“ Schajos wahrdos sleshpās it kà atshlega, kas pirmo reisi pawehra Dawidam kahdus nosleshpumainus wahrtus. Un tad: „Sakopojat wišu pazeetibu un nogaidat!“ Winam likās, it kà no grosa, kas shahweja us galda, atskanetu scho wahrdu tschukstoschā albaiš: „Gai-

di!" Wīnsch abām rokām satwehra grosu, un lihds ar scho eedomato balsi wīnā eepļuhda jaunš dsihwības impuls. Geseu bija suhtijusi Marija-Mūna. Wīnam līfās, it kā tas wehl šajustu wīnās roku siltumu, un noraišijis pahrklahju, wīnsch eelpoja tās saldo smaršchu. Bet jau nahlamā azumirklī wīnsch sobojās par sewi, jo ta tatschu bija tilai šwaigo zepumu smaršcha, kas pluhda no grosa.

Tomehr wīna firds nefad nebija til staidri ijjutuši Marijas-Mūnas silto tuwumu. Wīnsch nepuhlējās isskaidrot sew, kā Rodšchera Odemara apmeklējums bija warejis pehšchēni wojautt augsto seenu, kas wehl pirms stundas wīnam bija schkitusi nepahrklahpjama. Šaprahtiga analīse bija neespehējama, jo wīnsch tatschu šinaja, ka wīna eefšchējā apwehršuma pamatā nebija ne druzinas šaprahta. Tomehr fakts nebija noleedjams, un lihds ar to arī guhstneezība wīna azis eeguwa zitu apgaisnojumu. Ja lihds schim wīnsch bija talis planus, tā aishēgt un šaguhstīt Rodšcheru Odemaru. tad nu wīna karstakā wehlešchanās bija drihsat šajneegt Werzešeru un no-
 kluht Bulenu pili.

Pusnachts bija pahri, kad wīnsch apgulās, un līdš ar pirmo rihša krešļu tas jau atkal bija kahjās. Kolihds atauša deena, kuga laudis pagatawoja sew brokastu. Dawids preezajās par to. Nepazēetigi wīnsch gaidīja, kad eefahšēes deenas darbi, un schajā nepazēetībā wīnsch daušija duhrem durwis un kleeđsa Dšho Klamaram, ka arī wīnsch gribot ehst šawu brokastu, bet bes Melnā Rodšchera at-
 nestajām lectam wehlotēes weenigi wehl karstu kafiju.

Pehšpufdeena kugis pabrauza garām Makmerija fortam, un pirms wehl faule bija pilnigi nogrimusi aih apwahršchēna, Šerigans eeraudšija reetumos Birch Mountain augstās wiršotnes. Atzerotēes šaprali Andersonu un konstebļu Grašeru, kuru galwenais uš-
 demums Makmereja fortā bija leelā uhdenszela ušraudšība, Dawidam bija škali šajmejas. No gan tee abi teiktu, ja redsetu wīnu eeflodšitu šajit šajitē? Bet patreis wīnam nebija ne masatās wehlešchanās tikt otraštam. Wīna weenigā ilgošchanās bija tikt drihsat uš preešchu, un wīnsch ar preeku wehroja, ka arī kuga laudim bija tas pats mehkis. Wīnu deenu kugis peldeja bes apštahšchanās, un tilai kad wakars jau šahla šatumst nakti, beidsot tika šnests enkuris. Šeschpadsmit štundu wīni bija braukuschi bes pahrtrau'uma, un špreešchot pehš štraumes štipruma, kugim schajā laikā wajadseja buht ropeldejuscham ne masak kā šeschdesmit juhdschu. Plošis, pehš Da-

wida aplehšuma, bija warejis nobraukt šajā laikā tikai trešbaku
no tā.

Apstahlis, ka tik ahtri brauzot kugim vajadzēja šajneegt Bu-
lemu pili jau ilgi pirms tam, kad tur nokļušs plošs ar Wielno Ro-
dscheru un Mariju-Annu, newareja masinat Kerigana šajuhmu.
Teeshi šahs deenas, waj pat nedēlas šolija winam leelus eegu-
mus. Ša ween energija nebuhs to galigi atstahjasi, winsch ze-
reja šajā starplaiķā eeguht loti swarigus nowehrojumus.

Beļojums turpinajās beš atpuhtas, no deenas deenā. Beturta-
jā deenā pehz tam, kad kugis bija pabrauzis garām Malmereja for-
tam, Dscho Klamars eenefa Dawidam wakarinas. Winsch ihgni kuh-
dsejās par garajām stundam, ko ildeenas nahkotees pawadit nogur-
dinoschā darbā pee aizeem. Kad Dawids gribeja winu istaujat, winsch
:ikai paraustija plezus, un wina mute noslehdjās kā gleenieschwahki.
Beektajā deenā kugis kruztoja Atabakas esera šchairo reetunu lihzi,
nakti paslihbeja garām Schipewianai, un festajā deenā expeldeja
Bergupē. Tschetrapadsmitajā deenā wini šajneebja Deelo Bergeferu,
un kad otrā wakarā pehz tam starp muhscha mescha šeenam ohtri ša-
heeseja krehsla, Dawids šinaja, ka nu beidsot ir šastr. cegta druhmās
im noslehpumainās Mekenji grihwa, kas weda wehl noslehpumaina-
tajā Rodschera Ddemāra walsti.

Lowakar fuga laudis krasā bija tik lihšmi, kā tas nowehrojams
weenigi pee zilwekeem, kas pehz daudšām, smagā darbā pawaditām
deenam beidsot war brijwi atwillt elpu. Tika šafurts milšigs
ugunskurs, un laudis ap to dseedaja, smehjās un kkaigaja. Lihdsās
leelajam tika šakrauts wehl otrs, masaks ugunskurs, un drihši ween
šahla mitulot kalli un tšchurkstet pannas, un no lee'a, wismaj de-
winu litru tilpuma kafejas kannas pluhda smaršchigi garcinu mah-
foni, kas lihšmi šajauzās ar balsamegku un zeedru aromatu. Dawids
pa šawu logu šabi wareja wišu nowehrot, un kad Dscho Klamars ee-
nefa tam wakarinas, winsch eewehroja, ka gala, ko laudis bija i-
zēpuschi, bija šwaiga šeemelbreescha gala. Šas winu pašrsteidsja, jo
winsch nebija manijis, ka fuga laudis buhtu isdariju'chi šahbus ee-
virtumms, ne ori dsirdejis šchahweenus. Bet kad winsch awjantajās,
kur šah gala gadijusees, Dscho Klamars atkal tikai paraustija plezus,
wiltigi pomiršchkinaja azim un dseedaja par zihruliti, kam wifas
šwalwinaš pa weenai ispluhstas. Dawids konstateja, ka krasā nekad

neusturās wairaf tā tšetri wihri. Tā tad peektās weemehr at-
radās uš fuga un apfargaja wina durwis un loguš.

Uri Kerigans fajuta šlepenu uštraukumu, un šahis uštraukums
lifa asinum štraujaf ritet wina dšihlās, kad tas redš-ja pee uguns-
kura sehšošohs wihrus pehšchani peetruhtstamees kahjās un steidsa-
mees pretim žiteem stahweem, kas tā ehnaš išnira no wešcha tumšas.
Šwešchee eejaužās fuga kaušchu widā, un ilgu laiku nebija eespeh-
jams atšchert toš žitu no žita. Kerigans jautāja šetu, wai peenah-
zeji warbuht bija Bulenu pils eedšihwotoji. Daščas minuleš wehlaš
Batešs, Dšcho Mamars un wehš diwi žiti išbsehša ugunsčuru un uš-
nahža uš fuga, lai dotos pee meera. Uri Dawids šetoja wina: preekš-
šihmei un apgulās.

Rihšs wehš nebija atausis, kad ugunsčuri jau dega atkal. Da-
widu ušmodināja škalas wihreešču balsis. Peegahjis pee logo, winašč
šeraudšija duži wihru, šur wakar bija sehdejušči tikai tšetri. Uri
kad bija kluwis gaischals, winašč neweena no šcheem kaušim nepa-
šina. Tee wiži bija winam šwešchi. Bet pehšchani winašč šaprata,
šo nosihmē šcho žilweku klahbuhtne. Rihšš šchim kugis bija pelde-
jis lejup pa štraumi. Uri tagad tas turpināja peldeš seemelu wir-
seenā, bet Melensi uhdeni tezeja uš deenwidem, uš Dielo Wergeseru,
un kugis turpmal bija jāwekš pret štraumi. Brihšdi wehšal diwas
leelas jorklaiwas, ar sehšchem airetajeem katrā, nehma kugi tawā,
un tas šahla lehnām, bet nemitigi wirštees augščup pret štraumi.

Šhundām ilgi Dawids stahweja drihš pee weena, drihš pee otra
loga. Wehšrojoš krasčus, kas lehnām šlihdeja tam garām, winašč fa-
juta gandrihš bijibu. Uhdens žehš winam šchita kō wahrti, kas
wed kahdā aifšegtā šemē, apburtā walsti, kō pilda baigi noššehpumi
— warbuht pat nahwes walsti, kas pilnigi atšchihrās no tās pašau-
les, kuru winašč lihšš šchim bija pašinis. Upe arweenu wairaf ša-
ščaurinajās, un meščhi abos krasčos bija til beši, ka neweenaš weetā
newareša redšet teem žauri. Šoku galotnes wirš gawas išweidoja
zeščhi kopā šawijušohs baldachimu. Uš upes walbij. dšija krehšla,
un ja šaule šrihšcheem eelausās tajā, winas gaismu atgahdināja
šiltretu mehnešnizu, kas atšpogulojās melnā eškā. Uškaitot airu š-
teenus pa uhdeni un wilnu klušo tšchaloru fuga šahnos, Dawids ne-
dširdeja neweenas škanas. Wihri nedšeedaja un neshmejšas, un ša-
runajotees winau balsis iškaneja kō tšchuktī. Meščhā newekleedšās
neweens putnš. Reiš Dawids redšēja pašibam gar logu Dšcho Ma-

mara feju; tajâ atspogulojâs afa, šaprinđinata išteiljme un mahatijiga bijiba.

Un tad, pehľšhni, wišs tas palika aij wineem. Dogos eepihdeja šaules gaišma, un tuhľia uš űahja atškanēja balšis, šmeekli, gawitu šauzeeni, un Dšho űamars atkal ušfahta šawu nebeidšamo dšeešmu par žihřuliti, kam wišas špalwinas pa weenai ižpluhtas. Šerigans pamanija, ka ari wišš patš šmaida. Dihwainc tauta, ššee tihřafiau šeemelueeki šawâ behrnišškajâ mahatijibâ! Un to-mehr winam bija jaatšihstas, ka ššis baigais brauzeens žaur ıušo mešču ari wina firdi bija peepildijis dihwainâm domam.

Pirms nahtš eestahšhanâs eenahža Batešs un Dšho űamars un šašhjo winam rotas uš muguras. Tad wišš tifa noweštš krasťa, un winam aušis eestitâs uhdenskrituma ššallono. Diwas štundas Dawids nowešroja wihrus, kas ar garu, bešřja bluku palihđšibu išwilkâ žugi krasťa un, štundami to pešdu pa pešdai gar peekrasťi, aij uhdenskrituma atkal celaida upē. Šerigans tita eeweštš atpafal kajitē, un Dšho űamars atraišša tam rotas. Šchonakt wina eeašjaja meegâ uhdenskrituma mušika.

Otrâ deenâ Meřenši wairs nelihđšinajâs upei, bet atžahđinaja ššauru ešeru, un trešhajâ deenâ ap pušdeenas laiřu airetaji nořluma Dewiau Ešeru apwidu. Lihđš pat wakara treššlai žugis ļauša šew želu žaur šareššgiteem kanaleem un nezaurejameem muššča meššeeem, ıhđš beidšot peestahja krasťa kašda šela ižžirtuma malâ. Žaušču uštrautums tagad bija wehl keelaks, bet tumšâ Dawids newareja iždibinat ta žšłoni. Bija dširdamas neškatjamas balšis; rešja šuni. Tad ari aij wina durwim atškanēja boišis, nograbeja atšlešga, un durwis atwehrâs. Šahšumâ Dawids pamanija titai Patešu un Dšho űamaru. Bet pehľšhni, winam par leču pahršteigumu. wina preeššhâ šahweja Melnais Rodšers Odemars, kas šmaididams nowešleja tam labu wakaru.

Šerigans aij pahršteiguma newareja išrunat ne wahrda.

„Ešat šweizinatš Bulemu pili!“ Melnais Rodšers šazija. „Žuhs ešat pahršteigtš? Nu, eš ļaimâ aiššteidšos žums par šššhâm štundam preeššhâ. Weenkahršča peeklahjiba prašija lai ešmu ššett pirmais un waru žuhs apšweikt.“

Batešs un Dšho űamars, kas šahweja winam aij muguras, plati šmišneja. Tad ari wini eenahža kajitē, Dšho űamars šawehro Dawida šomu un ušmeta to šew pležos.

„Ja juhs buhtu tii laipns un parwaditu muhs, monsieur...”

Dawids keloja winam. Preekschgalā gahja triks, waj kšetri tumschi stahwi; aif teem fokoja Melnais Rodschers ua Dawids, bet Batefs un Dscho Klamars noslehdja gahjeenu. Nu wiri zeeta klusu, un ari suni wairs nerekja. Zjirtuma winā malā rehgējās beefs, tumschs r:eschs, kurā eelozijās teka, pa kuru wini garja. Tas bija nekattamu kashju nolihdsinats zelsch, kas wismaf juhdšes garumā wijās sem kotu beesojām galotnēm, kurām zauri neramirdseja neweena swaigsnite. Melnais Rodschers fokoja klusodanis, un ari Dawidam nebija ko teikt.

Kad wini bija nogahjuschi apmehram juhdši, koki beidsot klawa retaki, un drihši pehs tam wini šafneedsa meschmalu. Dawids aiftureja elbu. Teeschji wina preekschā, šahaweena attaklumā, pazehsās Bulenu pils. Dawids sinajo to, pirms Melnais Rodschers wehl bija paguwis pateikt kaut wahrdu. Par to leezināja apgaismotee logi, kuru wareja buht ap diwdesmit. Neweenam no šcheem logeem nebija aifkaru, kas trauzetu gaismu islanstees naktš tumsā, Dawids wareja šaklatit weenigi schis uguntinas, bet tās leezinaja par warenu, no koku stumbreem mescha beesokni zeltu ehku. Sew lihdsās winsch iidsirda Melnā Rodschera klusos, lihšmos smeelus.

„Wuhsu māhjas, monsieur”, winsch pakaidroja. „Nih, kad waresat opluhtot to deenas gaismā, juhs atihšat, ka schi ir škaištakā pils wisē. Seemefsemē. Kur ween wareja istikt bes behrja, wisš zelts no zeedras koka, tā kā pat wisdšifakajā sneegā mehš eelpojani pawajara un seedu šmarschu.”

Dawids neatbildeja, un Odemars turpinaja:

„Weenigi seemšwehtkos un jaungada nakti, kā ari dšinumdeenu un kashju gadijumos pils mehds buht tii šwinigi apgaismota. Šchowakar tas noteek jums par godu, monsieur Dawid.” Winsch atkal klusu eefmehjās un tikko šadsirdami peebilda: „Un tur juhs gaida kahds, kuru eeraugot juhs buhšat pahrssteigts.”

Dawidam sirds strauji pulsteja krukšis. Melnā Rodschera wahrdi škaneja jihmigi. Par wina nosihni newareja buht šchaubi. Marija-Anna bija eeradusees pili reišē ar wiru!

Kad wini bija peegahjuschi tumaf šposchi apgaismotai pilij, Dawids šakfatija tai lihdsās ari wehl zitu ehku, tumschās, koku ehnā tikko atšchiramās kontūras, un uguntinas, kas škur-tur pamirdseja starp koleem, leezinoja, ka ari šchee nami ir apdšihnoti. Lomehr

Nekad wehl wina nebija tam šakitufi tik škaista kā šajā āzūmirkli. Sawā baltajā tehrpā ar šeltaini wismojoscheem mateem un leelajām, starojošajām āzīm tā lihdsinājās engelim, un kad wina peewehera štau šeriganam, tās luhpās atplaksnīja šmaids. Ja, wina uffmaidīja tam — šāi seeweete, kuras brahli tas bija nowedis pee karatamam, šāi seeweete, kas bija atwillufi Melno Rodšcheru wina seewai! Wina pašina Dawidu — par to winsch bija pahrleezinats; wina pašina zilweku, kas bija uffkatijis to par winas brahla lihdsalibneezī, un kas wiseem spēheem bija pretojees winas attainošanaī. Domehr mezais naidis bija pašudis no winas luhpam, āzīm un sejas. Lehnām wina tuvojās tam. Wina šneedza tam roku, un Dawids gandrīš neapstīnigi šanehma to un mirkli jūta winas pirkstu šiltumu sawā šaujā, kamehr wina kļušu šajīja:

„Šai šweizinatš, Bulenu pili, monsieur šerigan!“

Dawids palozījās un nomurmināja kaut ko nesaprotamu. Melnais Rodšchers no jauna šanehina winu aīš rokas un weda uf durwim. Aīšejoj šerigans arweenu wehl apbrīhnoja šarmenās šanšē škaistumu. Tur wina šahweja ar sawām tumschšahrtajām luhpam un seju, kas bija tik bahla kā neweenai no tām seeweetem, kuras Dawids jebkad bija redsejis.

Kamehr wini pa lihsumotām šahpnem šahpa otrā šahwā, Rodšchers Odemars šajīja:

„Es lepojos ar manu šarmenu, monsieur Dawid. Waj pašaulē ir wehl otra seeweete, kas buhtu šneeguft roku zilwekam, kuršch balihdsējis nogalināt winas brahli?“

Wini atkal apstahjās pee kahdām durwim. Melnais Rodšchers atwehra tās. Štabā dega šwezes, un Dawids ufreisi šinoja, ka šāi ielpa nolemta winam. Odemars palīka uf šleekšhna šahwam. Wina āzīs pawihdeja šmaids.

„Eš jautāju jums, waj wišā pašaulē ir kahda seeweete, ko waretu šalihdsinat ar winu?“

„No juhs ešat šdarījis ar juhsu seewu — ar Wariju-Amu?“ Dawids jautāja.

Wīnam grūhti nahgās šrunat šhos wahrdus. Šautkas neišprotams aīšchnaudsa winam rihkli, un šāi šajuhta kļuwa wehl šīpraka, kad tas pamanīja dšhwatno miršsumu Melnā Rodšchera āzīs.

„Rihl juhs dabufat to šinat, monsieur. Šchowafar wehl nē. Jums jāpazeēšas lihds rihlam.“

Winfch pamahja ar galwu un atkahpàs foli atpakaf. Durwis aif wina aifwehràs, un Dawids dširdēja, ka tās teef no ahrpufes aif-
flehgtas.

11

Merigans lehnam pagreesjās un pahrlaida ftatu istabai. Otro durwju nebija; bija tikai seenas ftapis un logs. Dawids pazehla aif-
farus. Ceraugot aif loga baltās, no ftipra behrja pagatarwotās re-
stes, winfch pašmaidija. Behrja lahrtim tikai nesen bija noplehsta
aifja, un tās drofchi ween tikai wehl fhodeen bija peeftivrinātas lo-
gam. Karmena Fanfchē un Melnais Rodfchers bija apfweikufchi wi-
nu Bulenu pili, bet atteezibā uf fawa guhftekna drofchibu neuftizejās
aflam gadijumam. Bet kur atradās Marija-Anna?

Schis jauntajums atkal un atkal ufmahzās winam. Un ari le-
dainā fajuhā, kas bija fagrahbuji wina firdi, eeraugot Karmenu
Fanfchē, wairs neiffuda. Waj maī bija eefpehjamš, ka Karmenas
naids fhrehlotu karftaf kà jekfad, un ka wina kopā ar Melno Ro-
dfcheru buhtu fajwehrejufees atgahdat winu fhurp, lai atreebiba
buhtu wehl pilnigaka, faijtita ar wehl leelafām zeeftanam? Waj wi-
na buhtu ufmaidfjufi winam un sneegufi roku, ja findu, ka winam
jōmirft? Un ja tā ari bija — ko tee abi bija ifdarfjufcht ar Martju-
Annu?

Winfch no jauna paluhfojās wisapfahrt. Iftaba bija ufkrifto-
fchi tukfcha. Grihdu fedja dahrgi fhwehrahdu paklahji: trihs brihni-
fchlas, melnas lahtfhahdas un diwas wilkahdas. Pee seenas karajās
diwu breeschu un weena milftiga seemebreescha galwas. Grihdā wehl
bija faftatamas pehdas, kur bija ftahwejufi gulta. Bet nu gultas
weetu ifpildija ehrtš diwanš. Dawids labi faprata, ko tas nofih-
mē: wifā iftabā nebija neweena preeftchmeta, ko tas waretu ifman-
let kà eerozi.

Winfch aifal apluhfoja baltās behrja lahrtis, kas aifspoftoja
logu. Winfch pazehla logu, tā ka mefchl fpirgtais, wehfais gaisš e-
pluhda iftabā. Pee tam winfch eewehroja, ka logam bija aifwiltš
preeftchā moftku tihlš. Schahdas ruhpes par wina ehrtibam, kad
tatschu bija nolemts to nogalinat, teefcham fhkita smeekligas!

Ja wina aifdomas, ka Melnais Rodfchers un ka mihtafā domā
par flepkawibu un atreebibu, bija pamatotās, tad drofchi ween winu

tumschee plāni atteegas arī uz Mariju-Annu. Wina domas aīstlīhda atpakaļ uz plosta. Waj ta bija Rodschera Odemara walstiba, ta šawu feewu tas bija atstahjis tur, kamehr pats ar Karmenu Jansche rīsstēidjees preekschā kugim? Paees daudj nedelu, kamehr plosts šafneegs Bulenu pili, un šahajā laikā daudj kas wareja notikt. Šahī doma wīnu mozija. Sewis deht wīnsch nebaschjās. Breesmas un zihna tatschu bija wina amats. Weenigi Marijas-Annas deht wīnsch bija noraisējees. Wīnsch bija redsejis peeteekofehi, lai sinatu, ta Karmena Jansche pilnigi faguhsitijusi Melno Rodscheru šawos tihklos. Kshdi nejeegumi newareja tikt paštrahdati uz plosta, kuru tatschu wadhja wīnu iihdsdalibneeki? Ja wīni nonahwetu Mariju-Annu...

Wīnsch šatwehra durwju rokturi. Uz mirkli wīnā pamodās wehlešchanās atkautt šchurp Melno Rodscheru un eemest tam sešā šamas aīšdomas. Bet kamehr wīnsch šahweja tur, zihnai šaprinđinateem muskuleem, wīna dširde pehtšahai ustwehra klusu musiku. Šahkumā bija dširdamas weenigi klaweeres, bet tad tām peeweenojās feeweetes balss. Drihši tai peebedrojās arī wihreescha balss — un Dawids šaprata: Melnais Rodschers un Karmena Jansche dšeedaja duetu.

Un pehtšahai neprahtigā wehlešchanās išgaisa. Peespeedis galwu šurwju špraugai, wīnsch wehriigi klausijās. Dšeesmas wahrđus wīnsch newareja šaprast, bet pati melodija to dšili aīskustināja. Duhpas wīnam pawehrās, bet azis isbrihnā stingi luhšojās tufšchumā. Štabā šem wīna, tuhštots peezi šinti juhdschu atahlumā no žiwilijetās pašaulēs, Melnais Rodschers un Karmena Jansche dšeedaja: „Lehwija, tu mihtā, bahrgā!“

Stundu wehlat Dawids pa aīšrejtoto logu noluhšojās starojības mehnefnizas apgaismotā pašaulē. Wīnsch redseja tablumā tumschjo mešchu šwhstru wisaplahret pklj. Wina preekschā ispletās lihđsena plawa, turā weetweetam neapgaismotās ehkas meta šawas ehmas. Pce debesim mirđseja neškaitamas šwaigšnes. Kshds dihwains meers guleja pahr šcho pašauli. Šchad un tad logā eesitās smaršhigu tabakas duhmu mutulis. Sem wīna loga šahweja šargs, bet tas ne ar weenu škaku nenodewa šewi.

Drihši pehz tam Dawids isdšehša šwezes, nogehrbās un apgulās diwānā wehfajos pašagos. Břihdi wehlat wīnsch aīsmiga, bet tas bija nemeerigs. Iannu šapnu traužets meegs. Diwas reišes wīnsch pamodās. Pešdešā reišē wīnam eesitās degumā duhmu šmaka, kas

bija ašaka, neitā tabakas duhnu smaršča; tomehr ta nespējja ifraut winau no šnaučas. Bagahja stundas. Jaunas šlanas un jaunās smarščas eepļuhda istobā, kā trauzejoščas, usmahzīgās dalās eelaufdamās wina meegā. Veidsot winaš peetrufhās fehdus. Rautkas bija farohwis wofčas, kas to šaitija, ar waru eelaufās wina apfinā un neatlaidīgi profija, lai winaš atwer azis un peezelas.

Winaš paklausija šchi pawehlei un, wehl pušē aismidfis, pehšchāi šahweja fahjās. Mhrā wehl bija tumšās, bet winaš dsirdēja falsis — škalās, uštrauktās balšis, kas ifkleedsa pawehles. Un tas, ko winaš tagad šaoda, nebija tabakas aromats. Smagi duhmi pil-dija istaba, eelaufās plauščās, lika ašarot azim.

Tad atgreesās redse, un isbailes eekleegdamees winaš metās pee loga. Seemelos un austrumos winaš eeroudšija trakojošču leesmu juhrū.

Winaš duhrem išberseja fuhrstohčās azis. Mehnefs bija nosudis. Pelekā gaisma, kas isštatijās špoziga zauri beesojcem duhmeem, tā tad laikom bija rihta krešļa. Winaš redseja wihreesču šahwus kā ehnaš škraidam turp un šchurp un pašuhdam, dsirdēja seemeeschu un behrnu kreedseenus un šunu gaudošchānu reetumos aif mešča šuhra. Weena weeniga balšs pašrspehja wifus žitūs trokšchāus. Tā bija Melnā Rodšchera balšs, un paklausot wina pawehlem, atšewišchlas žilweku grupas metās duhmos un pašuda tajos, lai wairs neatgreesšos.

Seemelos un austrumos debefis blahšmoja nespodrā šahrtumā. Šilta mehja štrahwa eesitās Dawidam šejā, norahdot mehja wiršeenu: pils šahweja gandrihš pašchā ugunsgrēhka widū.

Šerigans apgehrbās un no jauna peegahja pee loga. Glušchi škaidri winaš tagad šakstāšja toeshči sem šewis Dšcho Šlamaru, kas šleidsās uš mešča puši, wešdams aif šewis pusduži, žirmjeem un šahgeem apbrukotu wihru un pušchu. Šchi gruda bija pehdeja no Melnā Rodšchera laudim, ko winaš redseja aisejam mešča wiršeenā; tomehr pils preekšchpušē winaš dsirdēja nekaitāmas balšis, pa leelāšai dakei šeweeschu un behrnu. Šerigans šaprata, ka isšchiroščā žihna pret uguni teek wešta tur. Nu mehšch juhtamāš eesitās winašam šejā. Tas atneša šew lihdsi beesus, kodīgus duhmus; deenas gaisma tīkai ar pušlem ipehja isšpeesšees teem zauri.

Dawidam likās, it kā mehšch atneštu šew lihdsi ari šahdu šahlu trokšni, kas bija tīš klusš kā tuhštoshcheem juhdšchu šahla murmina-

ichana. Winesch wehriigi klausijās, un klausitees pehščhni ijsirda fahdu žitu troksni — maidus un elsas sem fama loga! Šhajās skanās ispaudās dsilas behdas, un tās eespeedās Dawidam firdi un peevildija to ar lihdsžectibu. Šklousijās, it kā tur elgotu seeweete, un tomehr Dawids sinaja, ka ta naw ne seeweetes, ne behrna balfs. Wina redfeslokā lehnām eegahja fahds stahws — salihžis, kuprains stahws, kurā Dawids isreisi pasino kropli Andrē. Kerigans redseja, ka tas roudaja kā behrns. Winesch stahweja ar seju pret meschu un waimanddams issteepa pret to abas rotas. Tad winesch pehščhni isgruhda dihwainu kleedseenu, it kā spihstiba buhtu aisdinuisi tā behdas. Winesch isreeschus dewās teeschi pahri plawai un nosuda starp kokeem, tur, kur zauri duhmeem druhmi rehgojās weentulas, sibena sakropļotas egles failatš stumbrs.

Dawids brihdi noluhkojās tam pakal. Sirds winam puffseja dihwainā ustraukumā. Winam bija tā, it kā tas buhtu redsejis masu, newartiģu behrnu dodamees nahwes breeschās. Beidsot winesch fahka skali fleggt, lai fahds steidsas un atwed kropli atpakal. Tomehr sem wina loga wišs palika klufs. Sargs bija pasudis. Netas wairs nekaweja wina aishēgt, ja ween tom isdewās islaust loga restes.

Winesch metās ar plezu behrsa fahrtis, bet tās pat nepakusējās. Tomehr winesch turpinaja šhos mehginājumus, tomehr plezi tam fahka fahpet. Tad winesch apstahjās un wehriigi apluhkoja fahrtis. Weenigais, kas wareja winam palihdsēt, bija fahds preeščhmetš, ko waretu ismantot kā swiru.

Winesch paluhkojās wisapfahrt, bet istabā nebija nekā, kas waretu nodereēt šhim mehrkim. Le wina skats apstahjās pee seemelbreescha skaisstajeem rageem. Scheit Melnā Robšhara apdomiba bija peelaidusi smagu kluhdu. Dawids steigā nonehma galwu no seenas. Tomehr failām rotam nolausti stipros ragus nebija weegla leefa. Bija pagahjis jau stundas zeturkšnis kopch ta brihšcha, kad Dawids bija redsejis kropli nosuhdam meschā, kad winesch ar atlausto breescha ragu rokā beidsot atkal peegahja pee loga. Nu winam wairs newajadsēja aisturetu elpu klausitees wehja woidos. Tur, kur pirmi bija peldejusī blahwa migla, tagad wehlās beesi duhmu māhtoni, kas pazīklās pahri meschu galotnem austrumos un seemetos, it kā tos isdwestu fahda warena elpa.

Dawids eebahsa refno seemelbreescha ragu starp diwām behrsa fahrtim, bet pirms wehl winesch paguwa ar wifu fermena swaru us-

gultees schis swiras otram galam, winſch iſdsirda pils otrà ſpahrnà dahrdofchu: balſi, kas ſauza kropli Andrè. Naſkamà azumirkli winſch pa logu eeraudſſja Melno Rodſcheru Odemaru, kas ſteidsàs pahri plawai uſ negaiſa nolauſto egli, laiku pa laikam ſauzot Andrè wahrdu.

Dawids uſkleedſa winam, un Melnais Rodſchers aſtahnjās un klauſidamees pagreeſa galwu atpakal. Winam bija ſailas roſas un neapſegta galwa, un azis tam drudſchaini liewhloja.

„Birms diwdesmit minutem winſch aiſſkrehja turp,“ Dawids kleeſa. „Tur, kur ſtahn nolauſtā egle, winſch noſuda meſchā. Un winſch elſoja, Melnais Rodſcher. — winſch elſoja kà behrns!“

Ja winſch buhtu wehl ko teizis, Melnais Rodſchers tikpat wairs nebuhtu tā dſirdejis. Winſch ſfreeſchus demās uſ wezo egli, un Dawids redſeja to noſuhdam tajā paſchā weelā meſchā, kur pirms bija aiſſkrehjis Andrè. Nu Dawids ar wiſu ſawu ſmagumu uſgulās ragam, un weens no zeetajeem behrja reſchgeem lehnām pademās. Drihſi bija iſluſtinatās ari otrā un treſchā kahrtis, lihds beidsot wiſa loga opakſchējā dala bija brihwa. Dawids iſbahja galwu ahrā; wiſapahrt neredſeja neweena zilweka. Ar kaſjam pa preeſchu winſch iſihda pa logu, brihdi palika karajamees, iſſteeptām rokam eekheeres palofsè, tad atlaida roſas un krita.

Winſch aſtri pagreeſās Rodſchera Odemara eaturetā wirſeenā. Peidsot bija peenakluſi ari wina kahrtā. Minis liewhli riteja wina diſhlās. Mirkli winſch wehl wilzinājās, jihnidamees ar wehleſchanos greeſtees atpakal pee Karmenas Zauſchè, aiſſchmaugt tai pirkſteem riſkli un jautat, ko wina un Melnais Rodſchers iſdarſjuſchi ar Mariju-Annu. Tomehr wina zeeſchā apnemſchanās iſdaritees perſonigi ar Melno Rodſcheru uſwarēja wiſus zitus impulfus. Melnais Rodſchers bija eegohjis meſchā, winſch bija atſchlihtrees no ſaweem laudim — iidewida bija labwehliga.

Pahrleezibā, ka Marija-Anna wehl atrodas uſ ploſta, Dawidu neuſtrauzā doma, ka Bulenu pils waretu kriſt leſmam par upuri. Pils ſchajā azumirkli wimu maſ intereſeja. Winſch gribeja eeguht weenigi Melno Rodſcheru. Skreedams uſ wezo egli, winſch pazehla kaſdu ſemè gulofchu muſju.

Schaurā težina, kas aiſ egles weda meſchā, bija maſ eeſtaigata, un abās puſēs tai auga beſi kruhmi. Dawids ſahla eet pa to. Peezas minutes wehlat winſch iſklutwa leelā, beejem duhmoom peepil-

ditâ klajumâ. Nu winſch ſaprata, kamdehl Bulenu pilij nedraudēja breefmas no ugunsgrēhta. Iſzirtums, kas bija apmeſtram ſchahweena attāhſumu plats, bija ruhpigi iſtibrits no ſahlem un krūhmeem, un pa dakai uſarti. Ziktahl winſch wareja ſaſtatit zauri duhmeem, klajums loka weidâ ſteepâs wiſaptahrt pilij. Schahdâ kahriâ Melnais Rodſchers bija nodroſchinājis ſawu pili pret meſcha ugunsgrēhtem un lihds ar to eeguwis ſaweem laudīm apſtrahdajamu ſemi. Turpinot zelu, Dawids redſeja abâs puſēs tekai ſalus aſnus un tuplus, ſmagu kweeſchu ſelmenus. Pa kreisi un labi winſch dſirdeja ſauzeemus, kas leezinaja, ka Bulenau pils cedſihwotāji aſparga iſzirtumu.

Bet kamehr winſch iſkrehja pahr klajo laukumu, winſch neredſeja neweenâ zilwekâ. Kahju noſpeedumi miſhtajā ſemē leezinaja, ka pa ſcho zelu jau aiſſteiguſchees kâ Andrè, tâ arī winam ſekojochais Melnais Rodſchers.

Meſchmalâ kahju pehdas nowirſijâs kahdâ wehl maſat eemihâtâ tuzinâ, kas weda teeſchi uſ ugunsgrēhta weetu. Dawids dewâs uſ preekſchu. Tahlâ murmināſchana bija pahriwehrtuſees dobĵa ruſkonnâ; lihds ar to arī wehſch bija kluwis ſtiprats un duhmi beſaki. Nogahjis apmeſtram juhdsi, ſerigans aſtahjâs. Winſch ſinaja, ka nu ir ſajneegta breefmu joſla. Wirs wina trafoja wirpuſojochs chaofs. Karstais wehſch ſchalza toku galotnēs, kas lozija kâ weefuli, un gais? kluwa arweenu kwehlâks. Mirkli winſch ſtahweja, apwehrdams draudoſchâs breefmas. Kurp kroplis un Melnais Rodſchers bija demuſchees? Kahds neprahts bija dſinis tos tahlak pa ſcho nahwes teku? Waj warbuht tee nepamaniti bija jau eepreekſch nogreeſuſchees no zeta? Waj winſch weens patâ atradâs breefmas?

It kâ atbildot uſ ſcho jantājumu, preekſchâ atſtaneĵa ſkalkſch ſauzeens. Ta bija Melnâ Rodſchera balſs, kas atkal un atkal ſauza kropla wahrdu:

„Andrè! — Andrè! — Andrè!“

Schajā kleeſeenâ bija kautkas, kas waldſinaja ſeriganu. Tajâ iſftaneĵa ſchahmas un bailes un luhgums, ko pahrkleeſa wehja krahkſchana un ruſkonna, kas peepildija gaisu. Dawids gribeĵa greeſtees atpakal. Jau tâ winſch bija peegahjis pahrat tuwu nahwes breefmu joſlai. Bet ikweens Melnâ Rodſchera ſauzeens kâ pahlagas zirteens ūſina winu uſ preekſchu. Neſpehdams wairs ſaſtatit teku ſem kahjam, winſch kâ atls metâs eekſchâ ſchajā duhmu chaofâ. Diwâs miautēs winſch diwreiĵ dſirdeĵa Melnâ Rodſchera ſauzeenu, un

stoidsās un preefšā, teefšī šhis balšs wirfeenā. Medneeka afinis
wina dšklās triumfeja pahr wifu zitu. Bilwels, turu winšch me-
kleja, atradās tam preefšā, un weenigais mirklis, kad breefmas un
bailes no nahwes buhtu warejufčas wiau atturet, jau bija garām.
Nur dšihwoja Melnais Rodschers, tur ari winšch wareja dšihwot.
Winšch zeefšat fofchnaudja nuhju rokā un metās zauri femajeem
kruhmeeni, kas fita un plofija wina feju un rokas.

Lā winšch fafneedsa kahda pakalna peekahji. Winšch jinaja, ka
Melnā Rodschera wehdejais fauzeens bija atskanejis šhi pakalna wir-
fotnē. Kad Dawids beidsot fafneedsa apmehram simts wehdu augsto
wirfotni winšch bija galigi aifefees. Likās, it kā winšch wehšchri
kuhtu nostahjees faufejamās krahsns preefšā. Seemelos un au-
strumos winam sem kahjam steepās beesu duhmu fegu pahrfaktee
meschi. Bet zauri šajeem duhmeem winšch pamanija kautko, kas lika
tam isberiet azis, lai labat waretu faskatit. Apmehrom weenas, waj
oiwu juhdschu attahlumā uguns juhra it kā or afu kishi bija fada-
lita diwās dalās. Pa labi un pa kreisi Dawids dširdeja trafojam
leefmas, bet teefšī preefšā nebija nekā zita, kā weenigi kwehlofchi-
karsta wehja un duhmu wirpulis. Un, kamehr winšch wehl luhfo-
jās tajā, no šchi wirpula atkal atskaneja Melnā Rodschera balšs:

„Andrè! — Andrè! — Andrè!“

Winšch no jauna pawehrās duhmu mahkonos, kas pozehlās fee-
melos un austrumos. Tur, sem šchi melnā mironauta, wina azim ne-
redsamās, leefmas wehja aštrumā jonoja pahri eglu un zeedru ga-
lotnem. Ja winas fofchaurinaja fawu loku — glahbina wairs ne-
lija; stundas zeturfšchā laikā tās buhs wiau eelentufčas, bet lai fa-
fneeglu izjirtumu, winam wajadfeja wismas pusstundas.

Sirds winam kruhtis klauweja kā weferis, kad tas leeleem leh-
zeeneem dewās lejup no pakalna — balšs wirfeenā. Wehl milfigais
mescha kishis bija pasargots no leefmam. Lomehr Odemars kā ahr-
prahtigs fkehja uf šhi kishla fmaili, atkal un atkal ifkleegdams kropla
wahrdū. Attahlums starp wiau un Berigomu nefamafinajās, ka-
mehhr Dawids beidsot — apmehram juhdsi aif pakalna — fafneedsa
plata kalnu strauta malu. Winšch redseja, ka šhis strauts ir tas,
kas isweido no uguns faudseto kishi. Teefšī wina azu preefšā upe
fadalijs diwās attekās, gar turu krafteem Bulenu laudis bija iz-
jirtufšhi plaschus klajumus, jau eepreefšch nodroschinotees mescha
ugunsgrahka izfelfchanās gadijumam.

Kerigans apslapināja azis ar uhdeni. Tas bija safilis remdens. Tad viņš palūkojās pāri upei. Uguns bija aizvirsijusies tālā, dūmu sēga zehlās augšup, un nesen wehl šalojušās pāsaules meētā tagad rehgōjās wairs tikai neglihtis, šakroplots mironis. Dsilāf gulričā upes eeļeja wehl šahweja leesmās. Masas leesmu mehles laisija tuhštostcheem nahwei nolemto koku stumbrus. Bet wehšch šheit bi'a norimis. Tikai tašlumā wehl bija dsirdama ruškona un šrehgafchana, kas arweenu wairāf attahlinājās.

Un pehščhni no postasčas upes pretejā krasā atskaneja breenigš kleeðeenē. Tas bija Melnais Rodšchers, kas pat wehl šchājā galigās iñthgitas meētā jauza pehš kropa Andrē.

12

Kerigans eeļeja upē. Uhdens breenot fneebšās winam tikai lihds jostas weetai. Wiñsch atrada weetu, kur Rodšchers bija ištahpis krasā, un redseja dsilās pehdās, ko wina kahjas bija atštahjusčas pelnos, pahroglojušchos kotos un wehl kwehlojušchos šchagaros. Dawids fekoja šaim pehdam. Gaišs, kuru wiñsch elpoja, bija karšts un pilns dūmu un degošu fweķu smarščas. Sem peņeem wina kahjas ušduhrā: kwehlojušchām oglem, un degunā tam eesitās grufdoščas ašdas smaka. Wisapfāhrt pazehlās balsameglu un zeedru gindenu mešs, no kura weetweetam šprafschkedamas wehl iščahwās leesmu mehles. Gaišs kluwa arweenu karšts. Seja winam kwehloja un azis suhrsteja, kad tas beidsot eeraudsija šawā preeščhā Melno Rodšcheru. Nu tas wairs nesauza kropa wahrdu, bet tā milšigs, ašs, ašrprah'a dsihšs šwehrs išlauša šew zeku zauri kuhposchajam chaofam. Divas reišes Dawidam ar lihčumu bija jaapeet weetas, kur Rodšchers bija iščrehjis zauri wehl degošu šaru laudsem; un trescho reiši, minot Odemara pehdās, wiñsch pehščhni šajuta šem kahjam kwehlojušču ogļu karstumu. Kerigans patreif jau gribeja šauft Melno Rodšcheru wahrdā, bet šamehr wiñsch wehl atwilla elpu, milšigais plošneeks negaidot palika šahwam. Mešās šheit lihās pahreiam dūmeem peepilditā, špozigā klajumā, un kad Dawids šafneedsa šho weetu, Rodšchers šahweja melnas klints malā, kuras šahwā no-gahse weda šchaurā eeļejā.

No šchis eeļejas, kas wehl pirms štundas bija pilna šaku egļu

un zeedru galotnem, sitās pretim nezeeschamo swelme. Melnais Rodschers siingu skatu luhkojās schajā nahwes aifā, un Dawids dsirdeja, tā pahr wina luhpam islaujās dobjšč, schpigs woids. Wina muškulainā, kailās rofas bija pahrfļahtas deguma bruhzem. Mati winam bija apswilufchi, frekls nopfehsts no plezeem. Kad Dawids wina ufrunaja, Rodschers siraui apfweedās apfahrt; azis tā neprahatā kwehlojo wina fejā, kas atgahdinoja melnu masku. Pasinis Dawidu, winašč no jauna fabruka fewi un, kautko nesaprotamu isfleebsis, ar roku norāhdija lejup.

Uri Dawids paluhkojās turp, bet wina eelaisufchās azis newareja netā fashlatit. Bet pehščhni winašč juta, ka seme winam sem fahjam fahf lihhdet lejup, un tajā pašā azumirkli winašč kopā ar Melno Rodscheru fahka gahstees dsilumā, fazelot gaisā wefelu pelnu un kuhpofčas jemes wirpuli. Pufē apdullinats, Dawids mirkli palika gulam eelejas dibenā. Te wina pirsti fashhauksa kahdu wehl gaischi degofchu faru. Sahpēs eefleegdamees winašč peetruhtās kahjās, un wina skats melleja Melno Rodscheru. Sahkumā wina azis bija apiāwilsufchas, un kad tās beidsot atguwa redsesfpehju, winašč eeraudfija to peezeemit pehdu attahlumā no fewis, kur Odemars uf rokām un zeleem rahpoja pa kwehlojofcho semi. Un kamehr Kerigans wehl luhkojās winā, falaustais milfšis atduhrās pret kahda koka apdegufcho stumbru un schausmigi eefleegdamees fabruka pahr to, atkal un atkal waimanadams weenu un to pašhu wahrdu.

Dawids steidsās pee wina. Un kamehr winašč fanehma milfi aif plezeem, lai peezeltu to, winašč pehščhni eeraudfija, ka apdegufchais vreefšchmets, pahr kuru Rodschers bija pakritis, nebija koka stumbrs, bet gan tropļa Andrē pahroglotais kermenis!

„Andrē... Andrē!...“

Schusmas aifschhauksa Dawidam rihkli. Melnais Rodschers pawehrās winā, un lihdsi efsām no wina kruhtim islaujās schpigs woids. Bet tad winašč pehščhni isflehjās, un wina asinajofchee pirsti katwehra Kerigana roku, kas guleja tam uf pleza.

„Ee sinaju, ka winašč buhs fcheit,“ winašč fazija. Wahrdi tika ar puhlem nahza pahr wina uftufkufchajām luhpam. „Winašč pahrnahza māhjās — lai nomirtu.“

„Māhjās?“

„Nā. Birms gandrihš trihsdeemit gadeem schajā weetā tika apbedfši wina tehws un mashe, un winašč deewinaja sawus wezafus.“

Usluhkojat winau, Kerigan, usluhkojat to labi wehrigi. Scheit gut zilwels, kuru juhs wifus schos gadus mellejät — wisjautakais zilwels, kahdu Deems jebkad radijis — Rodjchers Odemars! Pamanijis ugungrehtu, wiasch tuhlin steidsäs schurp, lai pasargatu wezatu kapu no leefmäm. Un nu wiasch miris!”

Waidis islausäs winam pahrluhpäm, un wina kermenis peht-fämi klüwa til smags, ka Dawidam bija jäsänem kopä wifis spehti, lai tas neislihdetu winam no rotäm.

„Un juhs?“ wiasch eelleedsäs. „Deema dehl, Dedemar... fakat...“

„Es, monsieur? Nu, es esmu tikai St. Pjers Odemars, wina brählis.“

See scheem wahrdeem wina galwa smagi nokrita lejup, un wiasch kà mironis palika gulam Däwida rotäs.

Kad Kerigans ar St. Pjera Odemara swaru uf muguras beidsot safneedsa upes krasu, winau bija sagrahbuschi sawä warä mozofchi murgi. Atsewischkus sikhumus breejmitgäs schpes bija isdseh-fuschas no wina smadsenem. Wiasch finäja, ka tas zihnas, kà wehl nekad naw zihnijes; ka wiasch atkal un atkal klusp kwehlojochäs oqlës; ka galwa tam reibst. Tomehr wiasch zeeschi tureja St. Pjeru, kura weena kahja bija ismeschgita un pahrlausta, apsinadamees, ka atsiast to semë gulam — nosihmetu atdot to nahwei. Tikai jau pret zela beigam wiasch dsirdeja St. Pjeru eewaidamees un kautko nefaprotamu fakam. Beidsot wiasch safneedsa uhdeni un solima semë lihdsäs St. Pjeram. Wina smadsenës wifs bija tikpat melns kà schi pafenle, ko nupat bija nopostijis ugungrehts.

Wiasch nefinaja, zil smagi wiasch ari pats eewainots. Kad naktis bija nolaidufees pahrl winau, wiasch wairs nejuta nekahdu sch-pju. Tomehr wifs winä wehl nebija isdsehstis. Wiasch atzerejäs, ka St. Pjers, kas guleja wirs wina, staki kauza. Deenam ilgi wiasch nedsirdeja nekä zita, ka weenigi scho dahrdoscho balsi, kas atkidoja no besgaliga tahluma. Tad wiasch saklausija ari zitas balsis — drihs tuwal, drihs tahlaf. Un tad winam lifäs, it kà tas pazelas gaisä un idinas mahkonos, un ilgu, ilgu laiku wiasch wispahri nedsirdeja neweenas stanas, nejuta neweenas kustibas, bet guleja kà mironis.

Kautkas maigs, glahstochs un meerinofchs atmodinäja winau no schi krehstlas stähwolka. Wiasch nekustejäs, ilgu laiku neatwehra ozü, kamehr samana pamafam atgreefäs winä. Wiasch dsirdeja kah-du balsi; ta bija seewetes balsis, kas klusu runäja, un kahda zita balsis

atšildeja tai. Tad winašch nojanda kahdu kustiibu; kahds atgahja no wina, un winašch dširdeja gandrihs bef trofšhna atweramees un atk nišmeramees ourwis. Nestaidri winašch šahla redset. Winašch atr. dās istabā; uš ņenas rotajās šarles stars. Winašch guleja gultā, un maigā, meerinošhā roka arweenu wehl weegli glahštija wina peeri un matus. Winašch pāwehra azis plāšhāt un paluhtojās augšhup. Širds winom štrauji pušhteja. Pahr wimu bija nolēekufees starojošhā, maiga feja, kas uššmaidija tam kā engelis. Un ta bija šar-menās šanshē feja!

Winašch mehginaja runat.

„Meerā!“ wina tšhulšteja. Winas azis kautkas eemirdšejās, un kautkas mitrs nokrita Dawidam uš fejas. „Wina atkal nahl — un iz nu ešhū. Trihs deenas un trihs naktis wina naw gulejusi, un winai tairšhu jabuht pirmai, kas reds, kā juhs atwerat azis.“

Wina nolēezās pahr to. Winas mišhtās luhpas peestahrās Dāwida peerei, un winašch dširdeja to zaur ašarom tšhukštam:

„Lai Deewš juhs šwehti, Dawid šerigan!“

To teikusi, wina nošuda aif durwim, un Dāwida azis atkal aifwehrās. Nu winašch šahla šajust šahpes — ašas, dedšinosšas šahpes wišā šerimeni, un winašch atzerejās šawu žihū zauri ugunštekai. Atkal durwis klusu atwehrās, kahds peenahja pee wina gultas un no metās tai lihšdās žetos un isturejās til klusu, ka winašch tilko dširdeja to elpojām. Winašch gribeja atwehrt azis, šaukt kahdu wahrdu; bet winašch gaidija. Un tad luhpas, maigas kā šamts, peestahrās wina luhpām. Wirtli winas ušlawejās tur, tad šihdeja tahlat pahr wina aifwehrtajām azim, pahr peeri, mateem — un tad kautkas mišhtis dušēja winam uš kruhtim.

Winašch atwehra azis. Ta bija Marija-Anna, kas guleja pee wina gultas žetos, eekšhwuši galwu wina rolās. Winašch warēja redset tilai mašu dalinu no winas fejas, bet winas mati bija tam pawišam: tuwu, dušēja winam uš kruhtim, kamehr wina pati fastinga mehniā maigumā, neeedrošhinadamās pat elpot. Wina nesināja, ka Dawids atmodes no meega — no pirmā meega pehž triju deenu ilgām žekšanām, šuru winašch pats tomehr wairs neatzerejās. Dāwids luhšojās winā, bet nepašustejās, lai pateiktu tai, ka ir nomodā. Beena no wina rošam bija nolahrufees pahri gultas malai, un Marija-Anna weegli šanehma šho pahrfeto rotu šawejās un leegi pee-

šahrās tai lūhpām. Dīhvaini, ka wina nedzirdeja, zif škati un strauji
firds winam šakā pūstet krūstis!

Bškschni wīnšch apsinājās, ka otra roka tam naw pahrfeeta.
Wīnšch guleja uš šahneem, pa pušei uš šawās labās rofās, un wīnšch
juta Marijas-Annas maigo waigu un mišktos matus peestaramees
šchāi rofai.

Nu wīnšch šchukšteja:

„Marija-Anna...”

Mirkli wina wehl guleja pilnigi nekustīga. Tad, domādama, ka
wīnšch meegā isrunajis šcho wahrdu, wina šaudšigi pazehla galwu —
un eelūhlojās Dāwida plaschi atwehrtajās azis. Labu brihdi ne-
veens no wīnšch nerunāja ne wahrda. Dāwida pahrfeetā roka un
wefelā roka leynam pazehlās pee wīnšch sejas un mateem, un nu no
Marijas-Annas krūstīm islausās elšojošchš kleedseens. Ahtri wina
peeklahwa šēju Dāwida šejai un mirkli tureja to apškautu abām ro-
fām. Un tāpat kā todeen, kad wina pehz zihnas bija to pirmo reisi
nošūpittjusi, Marija-Anna arī šchoreiš tik ahtri peetrihštās kahjās
un isškrejja no istabas, ka šerigans wehl nebija paguwis isrunā wī-
nšch wahrdu, kad durwis aiš wīnšch jau bija aišwehruschās, un wīnšch
šfirdeja tās šofus isgaisstam westibilā.

Wīnšch šauza tai pakal:

„Marija-Anna! Marija-Anna!”

Wīnšch dzirdeja atweramees kahdas zitas durwis, un šofus, kas
ahtri tumojās. Wīnšch sintāhri gaidlja, pa pušei uš elkoneem atbalsstī-
jees, kad istabā eenahza Nepapinašs un šarmena šanschē. Un atkal
wīnšch redšēja lautko starojošchu šchīs seeweetes šejā.

Wina nenowehrša azu šem Dāwida škata, un wīnšch rofās rih-
šojās b. ihnišchki maigi un šaudšigi, kamehr wina palihššēja Nepa-
pināšam peeželt wīnu gultā šehdus un atbalsstī tam muguru špil-
weneem.

„Tas tatšchu nebuht tik loti neshāh, waj naw teesā?” wina flu-
šu, ar mahtes maigunnu balsi, jautāja.

Wīnšch atfrotlja galwu.

„Nē. Kas tad ihsti notizis?”

„Juhš ešat breešmīgi apbedšinajees. Dimas deenas un dimas
naktis juhs zeelāt štipras šahpes, bet nu juhs daudš stundu gulējāt
zeeshā meegā, un Nepapinašs apgalwo, ka apdeguma brūhžes wairs
neshahpešhot. Ša nebuhtu bijis juhšu...”

Wina noleezās pār to. Winas rota noglabstija Dawidam seju, un nu wīsch jahka faprast tās azu starojošā mirdsuma nosīlmt.

„Ja nebuhtu bijis juhtu — wīsch buhtu nomiris!“

Wina atkaphās no gultas un peeweħrās durwīn.

„Wīsch naht, lai īsrūnatos ar jums — weenatnē,“ wina īdweša, un balīs tai eetrihzejās. „Un es luhdsu Deewu, kaut juhs wīfu ūklaidri faprastu, Dawid Kerigan... un peedotu — kā efmū peede-wuūsi jums... kautko, kas notika ūen, ūen...“

Kerigans gaidīja. Domās wīnam drudschainā steigā jauzās zīta zaur zītu, wēlki puħlotees atraūt kaħdu ūakarību starp wīseem ūaħeem briħniūschkaħeem un pahrsteidsoschajeeem notikumeem. Weenu wīnsch faprata: wīnsch bija īūglahbis St. Pjeram dīħwību — un tamdeħt Karmena Ķanschē bija tā ruhpejuūees par wīnu. Wina bija to ūlupstījuūi, un Marija-Anna bija to ūlupstījuūi, un...

Wīnsch ūlauūijās. No westibila tuwojās jauns troħnis. Durwīs atmehrās, un Repapīnass eestuhina īstabā ūimneeħa krehūlu. Krehūlā ūehdeja St. Pjers Odemars. Rokas un kaħjas tam bija pahrkaħtas pahrūeenameem, bet wīna ūeja bija wēfela un laimīgi ūnaitīja, kaħ tas ceraudūija Dawīdu ūehdam īpīlwenos. Repapīnass pēħdīja krehūlu pēe gultas un īgahja, un kaħeħr tas weħra durwīs, Dawīdam noteitti lītās, it kā westibilā tas buhtu dīrdejis kaħūulkaħeēs ūeeweūūu balīs.

„Kā kaħjas, Dawīd?“ St. Pjers jautāja.

„Owīūūi,“ Kerigans pamahja ar galwu. „Un jums?“

„Wastēet apwīlīs un weena pahrūausta kaħja.“ Wīnsch pazeħla gaħā ūamas pahrūeetās rokas. „Tagad buhtu mironīs, ja juhs nebuhtu atwīlīs mani līħdū upet. Karmena kaħa, wīna eūot parahdā jums ūawu dīħwību, jo juhs īūglahbāt manu.“

„Un Marija-Anna?“

„Keeūhi par to es grību ar jums runāt.“ St. Pjers ūazīja. „No līħdū Karmena un Marija-Anna redūeja, ka eūat ūpeħjīgs mani uūūlānūit, wīnas pēeprāūija, lai es naħūs pēe jums un noūkaldroju jums doūūas īeetas. Bet ja juhs weħl nejuħtateēs pēeteekoūhi ūīprš...“

„Turpīnāt!“ Dawīds gandriħs draudoūhi eefauzās.

Breħa īsteiħme, kas bija atūpogulojuūees St. Pjera ūejā, noūda, un tās weetā Dawīds eeraudūija ruhju grumbās. St. Pjera ūats pēeweħrās logam, kurā ūīhdeja pēħpūūdeenas ūaule. Wīnsch leħnām pamahja ar galwu.

„Juhš redsejät — tur ahrä... Wiašč ir miris. Wini apbe-
 nija to zedras toka šķiristā. Wiašč mišleja zedras smarķu.
 Wiašč bija tā mašs behrns. Bet kašdreif — sen atpafat — wiašč
 bija brīhnīšķls zilweks — leelaks un labaks, nekā wina brahlis
 St. Pjers jebkad spehtu kluht. Ko wiašč darija — tas bija tašnigt
 darits, monsieur Dawid. Wiašč bija wezātais no mums — tam
 bija sekspadsmitais gads —, kad notika nelaimē. Es biju wehl ti-
 kai dewiat gadi wezs, un maš ko šaprātu. Bet wiašč redseja wi-
 šu — mušfu tehwa nahwi, kuram bija jāmirst tamdehl, ka kašds ee-
 spaldigs agents bija eefahrojis manu māhti. Wiašč jinaja ari, tā
 un kamdehl wehlat nomira mušfu mahte, bet wiašč neteiza mums
 ne wahida — un tifat daudš wehlat, kad atmašja bija notikusi...

Saprotat, Dawid? Wiašč negribeja eejautt mani šajā leetā.
 Wiašč weiza to weens, kopā ar dascheem draugeem no tāhlajeem see-
 meleem. Wiašč nonahweja mušfu mahtes un mušfu tehwa flep-
 kowu, un tad kopā ar mums aifgahja dšihwot dšilt meščos. Wehs
 peenehmām mušfu mahtes wahrdu — wiau sauza Bulen — un ap-
 metāmees šchett, Mekensi krasitā. Un Rodščers — Melnais Ro-
 dščers, tā juhs wiau dehwejät — pahriweda šchurp ari mušfu we-
 zaku kaulis un apraka tos eeļejas malā, kur wiašč nomira, un firt
 stahweja mušfu pirmā būhda. Pirms pezeem gadeem kašds foks
 oahšchotes šakroploja wina stahwu un lihds ar to isuhžintāja ari
 wina šaprātu. Wiašč kluwa tā mašs behrns, un pastahwigi me-
 ņeja Rodščeru Odemaru — to zilweku, kas wiašč patš reis bija
 hjiis. Tas bija wihrs, kuru wajaja jušfu likums — Rodščers Ode-
 mars, mušfu brahlis!”

„Mušfu brahlis?” Dawids eefauzās. „Un kas tad ir otrais?”

„Mana māša.”

„Māša?”

„Marija-Anna!”

„Sāehlīgais Deems!” Dawids eekleedsās. „St. Pjer, juhs me-
 lojat? Waj ta ir tikai jauna wiktiba?”

„Tā ir pateesiba,” St. Pjers atbildeja. „Marija-Anna ir ma-
 na māša, un Parmena, kuru juhs pa fajites logu redsejät manos
 šahweenos” — wiašč mirkli kluseja, ar smaidu wehrodams šeri-
 gana ustraukumu — „ir mana seewa.”

„No šerigana fruhstīm išlaufsās dšila nopuhta.

„Ja, mana seewa — un wisauģstirdīgātā seeweete, kašda jeb-

„Kad dšihwojuſi pofaulê!“ St. Pjers kaiſlâ lepnimâ eefauzâs. „La bija wina, newis Marija-Anna, kas toreis ſmilſchu klajumâ ſchahwa uf iumis, Dawid Kerigan! Mon Dien, ſweru jums: neweena ſeeweete boſaulê nebuhtu darijuſi to, ko iſdarija wina — atſtahja juhs dšihwur! Kamdeht? Maufatees tahtal, monsieur, un juhs beidsot ſapratifat. Karmenci bija brahliſ, jaunatſ kâ wina, un ſchim brahlim wina bija reiſê mahte un mahſa — wiſſ, jo wineem jau kopſch agras behrnibas wairs nebija wezaku. Wina deewinâja to. Un wiſchſch bija ſlitks. Bet jo ſlitkatſ wiſchſch kluwa, jo maigal Karmena to miſheja, jo deſſigal aiſluhdſa par wina. Pirms gadeem wina kluwa mana ſeewa, un es kopâ ar wina puſhejos glaht tâs brahli. Bet wiſchſch bija pahrdewees welnam ar meſu un dweſeli, un beidsot wiſchſch atſtahja nuhs un aiſklihdâ deenwidos, un kluwa taſ, kaſ wiſchſch bija, kaſ juhs, ſerſchant Kerigan. tikat iſſuhtitſ wina ſaguhſtit. Toreiſ mana ſeewa dewâs turp, lai wehl pehbejo reiſi mehginatu wina glaht un pahrdweſt atpatal, un juhs jau ſinat, monsieur, kâ wina zihnijâs wina deht lihſj pat iai deenai, kaſ juhs nowedât wina pee karatawam!“

Kwôhlojoſchu ſeju St. Pjers noleezâs ſawâ krehſlâ uf preekſchu.

„Œat man, waj wina naw zihnijufeſs?“ wiſchſch kleeſſa. „Un juhs — waj ari juhs nezihnijatees lihſj pehbejam, lai waretu eefloſſit Karmenu lopâ ar winaſ brahli zeetumâ?“

„Jâ, tâ ir,“ Kerigans nomurminaja.

„Karmen? eenihda juhs,“ St. Pjers turpinaja. „Juhs bijât pakahriſ winaſ brahli, kaſ bija dala no winaſ meeſaſ un aſinim. Sinams, wiſchſch bija kaums, bet jau kopſch behrnibas taſ bija peederêjiſ winai, un ikweena mahte miſheſ ſawu dehlu, kaut taſ buhtu patſ welnſ. Un tad — pahrejaiſ man naw jums ſihki jaſtahſta. No draugeem wina dabuja ſinat, ka juhs, kaſ bijât pakahriſ winaſ brahli, eſat deweſs zekâ, lai ſaguhſtitu Rodſcheru Odemaru. Un Rodſcherſ Odemars — ſaprotat — bija tikpat kâ es patſ, jo es biju ſwehrejiſ nepezeſſchamibas gadijumâ uſdotees par manu brahli. Kad peenahza ſing, Karmena kopâ ar Mariju-Annâ atradâs uf kuga. Winai bija wairs tikai weena wehleſchandâs: iſglaht mani un nonahwet juhs. Ja taſ buhtu bijis kahts zits... bet taſ bijât juhs — zikweſſ, kaſ bija nowediſ pee karatawam winaſ brahli! Apbrunojuſeſs ar ſchawenti, wina todeen noſuda no kuga. Kaſ notika tahtal — juhs jau ſinat, monsieur Dawid. Martija-Anna iſſirda ſchahweemus un peeſteidiſâs teeſchi tajâ azumirkli, kaſ juhs kâ beſ dšihwi-

kas sabrukāt smiltis. Wina bija tā, kas pirmā tuvojās jums, kamēr mana Karmena palika šajā paslēptumā, ar šauteni rokās, gatava pēc viņas atkāšanās kustības raidīt uz jums jaunu lodi. Tā bija Marija-Anna, kuru jūs redsējāt stāvam šajā preekšā. Wina bija tā, kas noietās jums līdzās zēlos, un tad...”

St. Pjers aplūka un pašmaidīja, bet kad tas grībeja sākt berēt šāvas pahrseetās rokas, wina smaida pahrwehrtās grimasā.

„Dāvid, liktenis bešchi ween ļoti jozigi šajauz leetas zitu zaur zitu. Mana Karmena īsnahza no paslēptumēs, stāhwēja noleefusees pahr jums — un eenihda jums; bet Marija-Anna guleja zelos jums līdzās — un mihleja jums. Ja, tā ir. Un pāhri jums kermenim šhis abas seeweetes zihnijās jums dsihwibas un jums nahwes dehl — un mih.a uswareja, jo mihla weenmehr ir stiprāta tā naidis. Turflaht nu, kad jums gulejāt newarigs un asinojofchs, jums ari manai Karmeni likatees zitāds, nekā toreis, kad kahrāt winas brahli. Tā abas seeweetes aishwika jums līdz tuwakam lokam un tad šahka apspreestees un kalt planus, kamēr es pats ar plostu atrados tāhlu augšānu pa straumi. Seeweeshu saprahts eet brihnishklus zelus; warbuht tas bija tas, ko mehš dehwejam par intuiziju, kas lika winām tā rihkotees. Marija-Anna teiza few, ka jums nekāhdā sinā nedrihstat redset un pasihit Karmeni. Tamdehl wina usdewās jums par manu seewu, kamēr Karmena laiwā dewās man pretim. Abas seeweete bija nobijushās, un kad es eerados, leetas jau bija aishgajushās pahrat tāhlu, lai waretu wisu weentahrschi ihbeigt. Un ari es atsinu, ka eesahktā spēhle nu jaturpina līdz galam. Kad redseju, kahdu wirseenu leeta nehmuši — ka jums mihlat Mariju-Annu tik ļoti, ka bijāt meerā zihnitees winas goda dehl, kaut ustatijāt winu par manu seewu —, es šahku zeret, ka wifs wehl buhs labi. Bet kamēr wehl nebiju galīgi pahrleezinats, es nekā nedrihsteju atstahit neiaushibat. Tamdehl restes pēc jums loga, un...”

St. Pjers paraustīja plezus, un attal šahpu grumbas eegulās wina seja. Un kad winsch nu turpināja, bafis tam weegli trihzeja:

„Ja Rodschers nebuhtu aishkrehjis fargat mufsu wezātu kapu no leefnam, es biju nodomajis atklast jums, monsieur Dāvid, tikai tihdaudī, jik man šchita leetderigi — un es zeešchi tizeju, ka jums mihla pret manu mufsu beidsot tomehr paliks uswaretāja. Zelojot pa api, es wehl kluseju, jo gribeju, lai jums wispirms pats šawām azim redsat mufsu paradisi šcheit augšā: es sināju, ka jums to neishgiz-

preeka sauzeena eeflehpā seju winas krahšhajos matos, kurus tas tikt loti mihleja.

Beihlat' winšh wairs nepheja atzeretees wišu, to bija kajjis. Beigās Marija-Anna tomehr bija masleet israihijusees no wina stohweeneem, lai waretu eeluhkotees tam seja. Uzis winai staroja, bet waigus krahsoja meschroses fahrtums. Dawids redseja, ka pulseja masee dsihflu pulkstenišhi us winas baltā kalla.

„Waj nemsi mani lihdsi?“ wina jautāja.

„Ja. Un kad buhšhu parahdijis tewi „wezajam“ — tas, sini, ir muhšu inspektors Matwens — un pastāhštjīs, ka tu esi mana feewa, tad winam buhs jātura saws solšhums. Winšh teiza man: ja es nokahrtoschot scho leetu ar Rodscheru Odemaru, es warot prosiit no wina, to ween gribot. Es luhgšhu atwakinat mani no dseesta. Lihds septembrim tas war tikt nokahrtots. Tā tad mums atli, sešhi tikt daudš laika, lai wehl pirms sneega atgreesees šhurp. Redse!“

Winšh atkal istteepa rotas pret to un, eeflehpams seju wi. matos, eefauzās:

„Redsi, schett es esuu atradis manu sawnu jemi, un schett gribu palikt — us muhšhu! Waj, esi masleet laimīga, Marija-Anna?“

* * *

Westibila winā golā, leelā istabā, no kuras logeem atkrahjās iiredsē us trim pušem, St. Pjers gaidija sawā siumjamā krahšlā. Laiku pa laikam winšh nepazeetgi eeruhzās fewi, ka skarmenai wajagot tikt daudš laika, lai no westibila eewāhktu sinas par dajchām leetām. Beidšot winšh dsirdeja, ka ta us pirkstgaleem atgahja no Dawida Skerigana durwim. St. Pjers usjautrinats smaidija un mehgināja berjet sawas pahrfetās rotas, kad wina eenahza. Winas azis un seja atspogulojās wisdsilakais ustraufums, kahds ween war sawilnot feewetes sirdi.

„Skaut mehš to jau fenat buhtu sinajusi!“ St. Pjers zentās runat tshuhstoschā balsi. „Es buhtu lizis pavalaschināt atflehgas zaurumu, cherie! Un to winšh ir pelnījīs — kamdehl winšh speegoja muhs zaur kajites logu? Bet — stahsti! Waj wareji wišu redset? Waj kautko dsirdeji? Kas...“

Skarmena pahrwilka ar sawu mihksto roku winam pahr luhpam.

„Driksi tu šahļi kleegt wišā baltī!” wina briedināja. „Warc-
buht esmu kautko dširdējusi, warbuht esmu ari ko dširdējusi, tu lem-
pīgais laņģi! Bet weenu es noteikti šinu: ka šchodeen Bulenu pili ir
išchetri loti laimīgi zilweki. Waj wari ušminet, kuršch no wineem
wislainīgākais?”

„Es, chère coeur!”

„Nē.”

„Nu, ja jau tā gribi — tā tad tu!”

„Jā. Un kas pešch manis?”

St. Pjers esmeļās:

„Dawids Kerigans!”

Nē, nē, nē! Ja tew šchēet...”

Es domaju... es weenmēhr našku otrā weetā, ja jau tu neno-
man pirmo,” St. Pjers pasteidsjās peebilst, un nošuhpstija ro-
šas maigi noglašstija tā waigu.

Un tad wiņsch peeklahwa šawu leelo galwu wiņai pee krūhtim,
un Karmenas pirksti glahstija tās weetas, kur leesmas bija apšwilinā-
jušchas wina matus. Un ilgu laiku neweens no wineem nerunāja
wairs ne wahrda. Tikai wina azis wehriģi luhkojās pahri wahji
apgaifmotam westibilam, kura galā atradās Dāwida Kerigana ištaba.

Beigas.

S 2046

Urweenu jaistofchafus,
arweenu interesantafus
romanus mehs sneedfam muhsu godateem
lasitajeem.

Wiji lihdsi schim lasitee romani muhsu lasitajeem
loti patifuschhi, to leezina daudfās atfinibas wehstu-
les, to sanemam it beenas.

Muhsu jaunais romans buhs pahr-
steigums wiseem lasitajeem! Kā nahto-
scho mehs sneegsim sewischki popularā
rastneeta Sane Greja (Zessafas jaht-
neeta autora) labato un aifraujošchato
romanu

Urisonas lauwa

Sane Grejs waldjina tatre lasitaju, aifrauj
wezus un jaunus. Wina romanus lasot itweens
aismirst wifas itdeenas nepatifschanas un pilnigi
dsihwo lihdsi autora raditai pasaulei.

Urisonas lauwa ir labatais un
popularatais Sane Greja romans, tas

isplatīts wiņā pašaulē simteem tukstos
šos esemplaros.

Tagad tas isnahts ari latweešju walodā un
mušju lasitajeem buhs ijdewiba eepasihtees ar šo
štaišo romanu.

**Blaschais romans isnahts eespeests tom-
paktā weidā wiņā pilnibā beš jebtahdeem
šaišinahjumeem**

**Romana 2 dalas isnahts latra atšewišhtā grahmatā
Tā tad wišs romans 2 grahmatās**

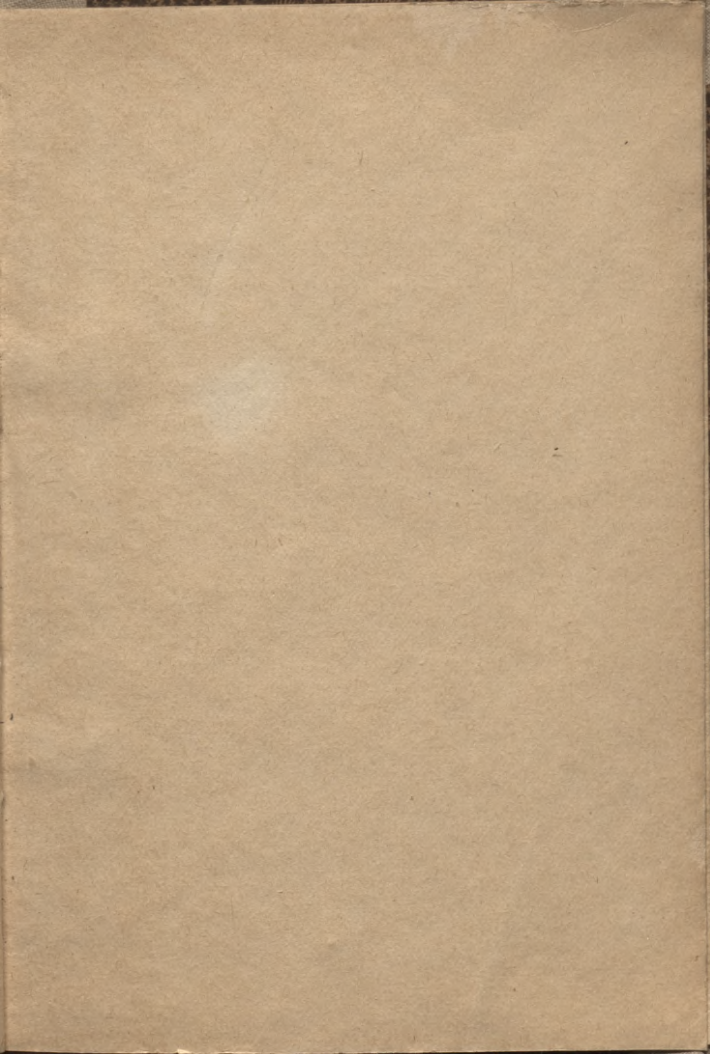
Katra grahmata, neštatoees **40 šant.**
uš plašho šaturu, maštās tikai

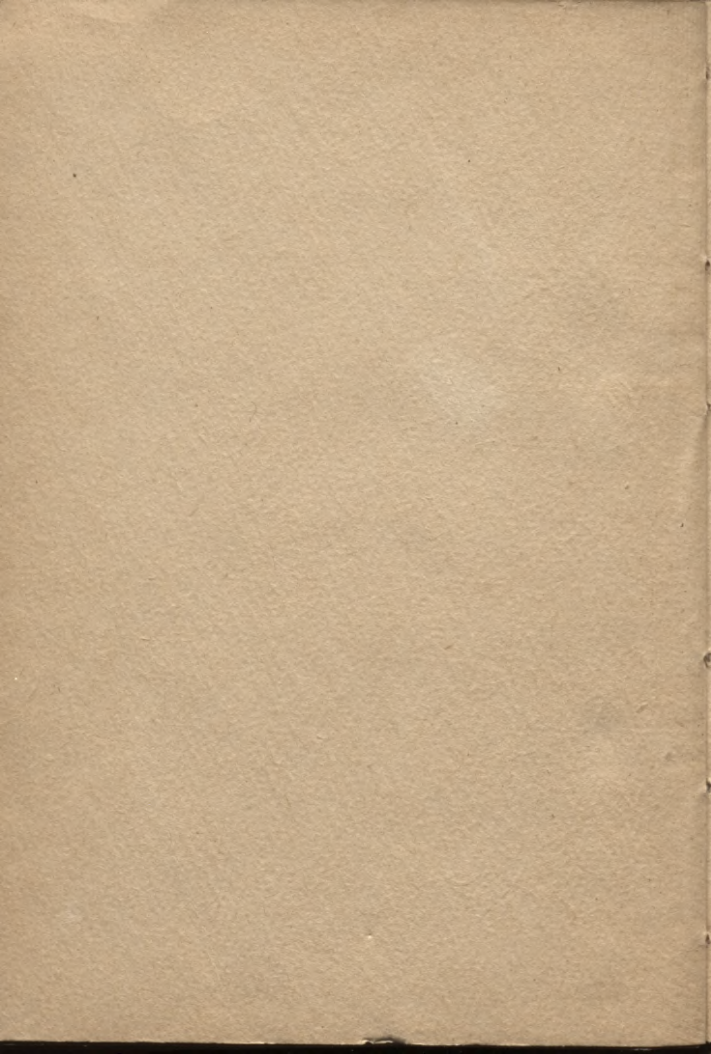
**Birmā data isnahts
šh. g. 1. nowembrī**

Otrā data šh. g. 15. nowembrī

Katrs šaištoshās lektiras žeenitajs lai peeprasa
wiņas grahmatnižās un šioskos jauno aštraujošho
romanu „Arizonas lauwa“.

Gemastajot uš ijdewneežibas „Šintarsēme“ tel.
r-nu pastā 522 jeb eesuhtot pastmarkās romana
wehrtibu Ls 0.80, išsuhtam latru dalu pehž isnah-
šhanas pa pastu, šuhtišhanu nepeerehkinot.

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0310053742